

କୃତ୍ୟାମନୀ

କଣ୍ଠବିଜ୍ଞାନ

13

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

പ്രബന്ധങ്ങൾ

സ്കൂള് പ്രവർത്തനങ്ങൾ
സ്കൂള് റണ്ട് സംഗ്രഹിക്കാൻ

പ്രബന്ധങ്ങൾ

(ക്ലാംഗം)

റഫോർമ്മറ്റ്:
കെ. അൽ. കുമാർപിള്ള

നാഷ്ടനൽ ബുക്ക്‌സ്റ്റാറ്റ്
കുള്ളരിക്കൽ വൈസാർ കോട്ടയം

വില 1 ക. 8 സ.

கனம் பதிஷு: கொடி 1000

ஆண் 1954

பகிழ்வகாலம்:

ஸாமித்ருபுவத்கஸமகரணம் வெ. ஜியூதின்

அறிடி:

ஹயங்கள், கோட்டை.

ഉള്ളിടക്കം

പേജ്

ചുമി	25
മനഷ്യസ്പദാവം	
ഉത്തരിഷ്യമോ അപരിഷ്യമോ?	50
യുണിവേഴ്സിററി വിഭ്രാംഭാസം	69
സ്ക്രിപ്റ്റത്തിലെ പ്രാഥ	85
സാങ്കേതികശാസ്ത്രകാഡം	141
സി. വി. രാമൻപിള്ള	154
“ഭാഷാചാന്ത്രകരം”	168

പ്രസാദന

ஞி கெ. அந். குஜபிழியுடைய வேவான்தால் ஸமாவீ
ரிது”-காலூடாமாயி ருஸிலும் செழுவான் ஸாஹிதுபுவத்துக்
ஸமக்களைப் போல் ஏதைராக்கியிடுகிறதின் அடிப்படைமானி
து. மதில் ஏழுபுவன்கைஷ்டீ. அந்துதேத்தான் “குமி” என கா
ஞீயவேவநமாகங். “மாண்புப்பாவ்” என ரண்டாம்தெ உ
பங்காஸ் தடப்பிதியுடைய அதித்தியிலுடையாள் “கடங்கவோவு
நாடு”- சிலபேர்களிடங்களுடும் சிலபேர்கள் தொடு பூற்றும்.
கட்டிகால் நூமாஸ்ர விவராதாரமானதை அத்தாரமாகவி விஶபே
வித்துவால்தைக்கூரியெழுவிடுவது சில ராஸ்விதித்தாண்டுகள்
“ஒளிவேசு” ஸிரிவி வித்துவாஸ்” என்கின். “ஏழுத்துநீர்” என
புஸிலு முவன்மாக்கடு, மலயாலுக்கவிதத்துடைய பிரதாவின்கீ
ஜிவிதம், ஸாஹிதும், ஜிவிதவிக்கணம் என்கிய மிகவைரும்
ஸமருமாயவலோகனம் செழுங். மலயாலுக்குத் தாதுமலை ஹை
ரீயலோஷக்ளியல்கை ஏழுதான். வங்கண்டாயி முக்குறையிக்கு
துல்யாகங்கிடு என முமேயதெழுவிடு விதவகுப்புக்கண்டு
பல நித்திக்கண்டுமிருங்கொலைநெடு “ஸாகேதிக்காண்டுகோ
ங்.” ஞி வி. கெ. பரமேஸ்வரன்நாயகரஷ்டிய ஸி. வி. ராமன்
பிழியுடைய ஜிவசுறித்தினெனாவதாவிக்குமாலுமேலுக்கும்
“ஸி.வி.” என புவனம், மஹாகாய் அதுவுமிகாகாரன்கீ
ஏக்குதித்துதின்கீ சில வாணலிலேஜூ “வெளிடு விதுநெடை
கொடும், ஜிவசுறித்துவதாயில் லீக்ஷிண்டை சில மாலிக்கத்தை
நெல்லேஜூ விரல்துங்கத்துக் கொடு செழுங். “ஓங்காங்கால்” எ
ன அவசரானவேவநம் நந்தா மக்கிபு பாகு சாங்குமாகாது
கள்ரயும். அதிகைங்கிரிதுக்கு மஹாகவி உத்துக்கிள்கீர்க்கு
புக்குமத்தில் ஸ்ரீ விதர்லுமாவாலாஸ்பாகமாகான். அ

അനീനന സാഹിത്യത്തിന്റെയും ഗാന്ധുത്തിന്റെയും ദർന്നത്തിന്റെയും വിലിനമേവലക്കൈ ആദ്ദോഷിയ്ക്കുന്നവയെതു ഇന്ന് നൊംഭാര ത്രിശ്വ വേദവനങ്ങൾ.

ഈ വേദവനങ്ങളുടെ വിഷയങ്ങൾ നന്മ സംഖ്യാചിത്രിക്കേണ്ടിലും വളരെയധികം പ്രാധാന്യമുള്ളവയാണ്. ഒക്കെക്കു, അവയേക്കാൾ പ്രാധാന്യമുള്ളതെത്തു ഇവയിലെ പ്രതിപാദന ശൈലി, മലയാളഗഢപ്പത്തിന്റെ കാജിപ്രസാദസ്വനമായ വികാസത്തിന് ഈ സാധിത്രഭീഷ്യരോടു് നാം എത്രതനെ കുറപ്പു കുറിപ്പി! എത്രതനെ സക്കിയ്ക്കുമോട്ടർഗ്ഗഹമോ ആയ വിഷയത്തെയും ലഭിതലഭിതമാക്കവാൻ കഴിവുണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപഗ്രമന ചതുരായ ധിഷ്ണായ്ക്ക്. അതേസമയംതന്നെ, ഏതു ഏഴിയ വിഷയത്തിനും, പ്രതിപാദനത്തിന്റെതായ കരസാധാരണപ്രസി കുക്കിണ്ട് ഗാംഭീര്യവും ഉജപല്പവും നൽകവാൻ അദ്ദേഹം വിഡ ഗുംഗതേ. ഗാന്ധീയങ്ങളും ഭാർത്തികങ്ങളുമായ വിഷയങ്ങൾ കൈകാൽം ചെയ്യുന്നോണ് ത്രീ തൃജ്ഞപിള്ളയുടെ തല്പശൈലിയുള്ള ശക്തിപാരമ്പര്യം ഭ്രംമക്കന്തു്. അദ്ദോഹം അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധരായ ആദ്ദോധനയുടെ കൂടുവാനും അവകാശ ഏടുന്നതായി തോന്നും. മലിതം ഏന ഒരാററ ഇന്നത്തിൽ മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന്റെശൈലി കൈക്കിലും താഴീനാനിയ്ക്കുന്നതും നല്ല മലയാളഗഢം ആസപ്പടിയ്ക്കാനും ഏഴതാനും ആഗ്രഹിക്കുന്ന വർത്തും കെ. അർ. തൃജ്ഞപിള്ളയുടെ ഏതാനും ലേവനങ്ങളൈ കിലും ആദരംഗുലംപുയ്തും അധ്യയനം ചെയ്യുണ്ടെന്നാവശ്യമായെ.

എൻ. വി. തൃജ്ഞവാരിയർ^{ഡാക്ടർ}
എം. എം., എം. പിരും

കെ. അരുർ. കൂഡ്ലിപ്പിള്ള

നമ്മിൽ ഒഴിമിക്കവക്കും നാമ്പയില്ലാത്ത വഴിരെ പഴയ ഒരു കാലഘട്ടത്തെ, ഇന്നത്തെ സാഹിത്യവോക്യുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് തിയിൽനാ അവസാനത്തെ കല്ലറിയാൻ', കെ. അരുർ. കൂഡ്ലിപ്പിള്ള യുടെ ചരമദുലും അററുപോയതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീർഘം യുസു' സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ മാത്രമല്ല, സാമാന്യക്കാരുടെ തോതു വച്ചായാലും അസാധാരണമായിൽനാ—86 വയസ്സു'. മരിക്കുന്ന തിനു എത്രയോ മുമ്പുഭൂതങ്ങളെന്ന അദ്ദേഹം മരണത്തെക്കിൾച്ചു' വിത്രുമാവെള്ളുകളിൽ സമസ്യപ്പുമായിരുന്നു' ആലോച്ചിച്ചിട്ടുണ്ടാവണും. വഴിരെ വഷ്ടം മുമ്പു' ക. എം. ചെറിയാൻറെ മരണപുഞ്ജം എന്നു പത്രങ്ങളിൽ വന്നപ്പോൾ, അതു വായിച്ചുകൊണ്ടു്, അടുത്തി അന്ന മക്കോടായിട്ടു് അദ്ദേഹംപറഞ്ഞതു് എന്നൊമ്പിക്കുന്നു: 'എന്ന എൻസി സ്കൂളിന്റെ കുട്ടിക്കാരോരോരായതരായിട്ടു് പോകുന്നു. ഇതു കാര്യം കശപ്പുമാ. ഇവരവിടെത്തെന്ന പറയും, എങ്കാണു കൈത്തെന്ന് ഇന്തിം ഇരിക്കുന്നുണ്ടു്; അവിട്ടുന്നു' അട്ടം വരും.' പിന്നെ യും വഴിരെ വർഷങ്ങൾം കഴിഞ്ഞു. 'അവിടുന്നിനു' അട്ടം വന്ന മില്ല. ഒട്ടവിഭാഗത്തെ ഒരു വ്യാഴവട്ടം വായന എന്നൊരരാറം ആയ തിരിപ്പും കാലുമായെങ്കിലും ജോലിയും അദ്ദേഹം ചെയ്തിരുന്നുണ്ടു്. വിട്ടിനു പുറത്തെക്കിടിന്തിയിൽനാമില്ല. അങ്ങനെ ഒരു ദിവസം, കൂട്ടിച്ചു' രഹസ്യാശയം ശയ്യാവലംബന്തിനു ശേഷം അദ്ദേഹം കിട്ടി.

മരിക്കുന്നും കെ. അരുർ. കൂഡ്ലിപ്പിള്ള എന്ന നാമം മലയാ കൂവായന്തരകാരുടെയോ മലയാളസാഹിത്യകാരന്മാരുടെയോ മുട യിൽ പ്രക്ഷാതമായ ഒരു നാമമായിൽനാമില്ല. അതു സപാഞ്ചവികം മാത്രമാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യജീവിതം ഒരു കാൽ തുറാണു മുമ്പു' മിക്കവാറും അവസാനിച്ചിരുന്നു. സാഹിത്യത്തിൽ

പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നപ്പോൾ തന്നെയാണ് അഭിവിതം. അദ്ദേഹം വാദപ്രതിഭാദണ്ഡമിൽ ഏറ്റവുംപ്രക്രിയന്മായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നിറ്റുണ്ടുവും ഉദാസീനവും ആയിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യരംഗം.

എകിലും കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ളു, തിരഞ്ഞെടുത്ത ഉദ്ഘാടനവിക്രാബന്തു¹ അതു നിരത്തിലെ സാഹിത്യസംരംഭങ്ങൾ കൂടാൻ നായകനായിരുന്നു. എല്ലാപ്പുട്ടും സമേഴ്ന്നപരമാക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്ധ്യക്ഷ്യം അലങ്കാരമായിരുന്നു. പുതനായി തുടങ്ങുന്ന മാസികകൾക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേവനവും, ‘വിളിച്ചു പറയാൻ ചട്ടം’ എന്ന പറഞ്ഞതുവോലെ ഇവിടുന്നിനു ഉത്സാഹിക്കാനും കോപ്പുകൂട്ടാനും വേരൊരുപ്പുകൾ ഉണ്ടാവും. അവ ഒഴും കെ. ആർ. പരുക്കയുമില്ല. പക്ഷേ കെ. ആറിനേരുടെ കി ഉൾപ്പെടുത്താതെ അവശക്കാനും തുച്ഛിയുമില്ല. ഇതായിരുന്നു സ്ഥിതി.

ഉദ്ഘാടനവിലുണ്ടും മാത്രം നോക്കിയാൽ അദ്ദേഹത്തിനും അവധ്യപും കിട്ടുകയുണ്ട്. സി.വി. രാമൻ പിള്ളുവുടെ പ്രസംഗം സൗലുണ്ടും പോലെതന്നെ കൂത്താം, കെ. ആർ.. കൃഷ്ണപിള്ളുവുടെ വഹിയും ടാൻസ് ലേററ റൂഡും ചുണ്ടും. (കുറൈനാൽ ഗവൺമെന്റ് അസിസ്റ്റന്റ് സെക്രട്ടറിയും ആയിരുന്നു.) ശമ്പളവും പദവിയും അതിലേരെയുള്ളവർ വേറെ എത്രയോളംബാധിയിരുന്നു. പക്ഷേ, സാഹിത്യസാര്പ്പവും സ്റ്റാറ്റാവമഹിമയും അദ്ദേഹത്തെ പൂജനീയനാക്കിത്തിരുത്തു.

കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ളുവുടെ യോഗ്യത നോക്കേണ്ടാൽ ഉദ്ഘാടനത്തിനില്ലെങ്കിലും കുറൈഞ്ഞായിരുന്നു. പക്ഷേ, ധാരാത്രാത്രതന്നേരം, ദയാലാക്ഷിംഗ ശൈലാക്ഷങ്ങളാൽ അദ്ദേഹം ധാരിച്ചിരുന്നുണ്ട്. കിട്ടിയതു കല്പ്പാംഗ മഹനേ അദ്ദേഹവും കൂത്തിയുള്ളൂ. അതിനു കാരണമുണ്ടു്. വധ രേഖാമസിച്ചും അദ്ദേഹം ഹംറ്റീജ്‌പറിക്കാൻ തുടങ്ങിയതു്.

പഴയ റീതിയിൽ സംസ്കൃതവും മലയാളവും പറിച്ചു് കാലം കുരെ കടന്നപോയി. അങ്ങനെ ബി. എ. ചാലുക്കൻപാർപ്പിയും കുരെ ചെന്നിരുന്നു. ഇവിടെ ഒരു കാര്യം രേഖാചിത്രത്താണണ്ടു്. രസതന്ത്രമായിരുന്നു, ബി. എ. ഫ്ലൈ കെ. അറിനെ പറിച്ചുകൂടിയ വിഷയം. കെ. അറിനെ തുടർന്ന് തിരുവനന്തപുരം മഹാരാജാസു് കോളേജിൽ മലയാളം പറിച്ചുപിച്ചു എ. അർ. രാജരാജവമ്മയു് പി. കെ. നാരാധാരപിള്ളയും ഒക്കെ രസതന്ത്രക്കാരായിരുന്നു. അതു് ഒരു ധാരാളിക്കുത്തപ്പെമെനേ കത്താനല്ല.

ഇവിടെ ഏതാം വായനക്കാർ സംശയപ്പുരായി പുരിക ആര്യത്തെമനു് എനിക്കുവിഡിയാം. കെ. അർ. കുള്ളപിള്ളയും ശ്രീ സ്ഥാനോ പ്രോഫസർ രാജരാജവമ്മ കോളേജിൽ വന്നതു്? അതെ. അതു പഴയ ആളാണു് കെ. അർ. അദ്ദേഹം തന്നെ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞതു് താനോക്കിരുന്നു. ‘ഈണ്ടി കോളേജിൽ നിന്നു് ഒഴിഞ്ഞതു് എന്തു് നന്നായിപ്പോയി! താൻ പോന്നതുകൊണ്ടപ്പോൾ, രാജരാജവമ്മ അവിടെ വന്നതു്? അ സ്ഥാനത്തു് അദ്ദേഹമല്ലെങ്കിൽ അവിടെ ഉള്ളിട്ടുണ്ടതു്? അദ്ദേഹം അവിടെ ഇതന്തുകൊണ്ടപ്പോൾ, ഭാഷാഭ്രംബണയും ഒക്കെ നടിക്കു കിട്ടിയതു്,

കെ. അർ. വളരെ കുറച്ചുകാലം മാത്രമേ കോളേജിൽ മലയാളാഭ്യാപകനായിരുന്നാലുണ്ട്. അന്നത്തെ റിഷ്യൂനാതെ കൂടുതിൽ പെട്ട ആളാണു് സ്വാധിത്രംപഞ്ചാനന്ന പി. കെ. നാരാധാരപിള്ള, രാമകുമാർപ്പുരുഷിയെപ്പോലെ ഒരു സർസാഗ്രാമിയും ഒരു വിനോദാണു് കെ. അർ. ചെന്നതു്. എന്തു പണ്ണിതനേയും അധികാരിക്കാക്കാൻ അതു ഒരോറാറു സംഗതി മതി. പാണ്ഡിത്യംകാണ്ടും ഇന്ദിരിയിലും വിജ്ഞാത്തമിക്രൂൺ ഒന്നോടു പുംബിയായി ഒരു കാമക്കുടുംബംവും രാമകുമാർപ്പുരുഷിയി. രാമകുമാർപ്പുരുഷിയുടെ ഫലിതാവളുലമായ അഭ്യാപനം ഫോനൂഡിക്കുക ചെയ്തിരുന്നു മുഖ്യമാക്കണമെയും. പ്രിൻസിപ്പാർപ്പായ് പിന്നെ തന്നെ അസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നു് റിക്ഷവെച്ചുനസ്താപനത്തിനു

എറ്റുവാടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു. അങ്ങനെന്നായുള്ള രാമ ക്രൈസ്തിൻറെ വിശ്വദാനം കെ. ആർ. മലയാളം പറിപ്പിക്കാൻ ചെന്നതു്. കെ. ആർ. ഓവർക്കഴിട്ട് അഭ്യാപനം ഒരു വിജയം തന്നെയായിരുന്നു. രാമക്രൈസ്തിൻറെ ഉൽക്കടമായ ഹാസം കെ. ആറിനില്ലെ. എന്നാൽ സാമാന്യം പോലെ മലിതം ഉണ്ടു്. കേട്ടി കുള്ള കണ്ണമിഴിപ്പിക്കുന്ന വാചാടോപമില്ലെ. എന്നാൽ മുലവും സുദരഖമായ ഒരു പ്രസംഗശൈലി അദ്ദേഹത്തിനാണു്: ആ പ്രസംഗശൈലിയെയാണു്, പി. കെ. ‘മനമാതതപ്രസ്ഥാനം’ എന്ന ‘സർമ്മാനമണില’ ത്രിക്ക് വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. കെ. ആറി നീൻറെ പ്രസംഗം കേട്ടിട്ടുള്ളവക്കേ അറിയാവു്, ആ പേരു് എത്ര സാമ്മക്കമാണെന്നു്. തിരഞ്ഞെടുത്ത വാക്കുകളുപയോഗിച്ചു കോ ണം മൃദ്യം ത്രികാതെ, ഗാംഡീം വികാതെ, സംഗ്രഹിതാമ സ്വഭാവാട്ടുട്ടി അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്ന ആ പ്രസംഗതിനു് അതിലേ ഒരു യോജിച്ചു ഒരു പേരില്ലെ. വാസ്തവത്തിൽ കെ. ആർ. തുണ്ടിപ്പി കൂട്ടുയുടെ ജീവിതത്തെ ഒട്ടാക്കേതനെ ആ പേരിൽ നടക്കും തുക്കി നിന്നും. അദ്ദേഹത്തിനീൻറെ നടയും സംഭാഷണവും എഴുന്നും കിട്ടും ബജീപിതവും എല്ലാം മനമാതതപ്രസ്ഥാനത്തിലാണു്. ഒന്നിലും എടുത്തുവാട്ടുമില്ലെ, കേഷാമേലില്ലെ. എല്ലാം ഒരു പതിനേക്കുമ്പാശാം. ആ ഗരീഡവും എത്രാണു് അതിനൊരു മട്ടിൽനെന്നു. നല്ല ഘണ്ടയും ഉയരവും ഉണ്ടു് ദേഹം, ചോറതുപ്പുന്ന് മുഖം, ഗാംഡീം തുഴനു നാശം, പത്വാക്കത വന്ന മനസ്സും.

ഒട്ടം ഫോസംഹമല്ലെ, കെ. ആറിനീൻറെ മുഖ്യം. തനിക്കില്ലെ മല്ലിലാതെ കാഞ്ഞഞ്ഞർം അരുങ്ങിലും സംസാരിച്ചാൽ ‘ഓ. റെറി. അംഗവന്നതനെ ആയിക്കോട്ടു് എന്നപറഞ്ഞു് സംഭാഷണം അവ സാന്നിപ്പിച്ചുകൂട്ടും. മക്കളോടായാലും ഇങ്ങനെന്നെയെയുള്ളൂ. തന്നെ വാദഭവം സ്ഥാപിക്കണമെന്നോ താൻ പറഞ്ഞതു് നടന്നതനെ തീരംനെമനോ ചൊം അദ്ദേഹത്തിനില്ലെ.

ഒരു വിമർശനക്കന്ന നിലയ്ക്കു് അദ്ദേഹം കൈക്കൊണ്ട നയം മുതിനു് അനായാസമായിരുന്നു. അ.കോരുത്തിൽ അദ്ദേഹം

വലിയകോയിതുന്നരാൻന് പിൻഗാമിയാണ്. അദ്ദേഹം ഒരു അട്ടോറുഹമി(കൈക്കയാസ്തു രേഖരം) ചുഗ്ഗുകത്തിൽ എഴുതിക്കൊച്ചതു വാചകം ഈ ആദർശത്തെ അസന്നിഹിഷ്മായി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

‘ഉത്തമേഖലമനാർ ചിലപ്പോൾ വെളിപ്പേട്ടുള്ളുന്ന ഗീരി വെവളുത്തെങ്ങും അധമാധമനാർ ചിലപ്പോൾ വെളിപ്പേട്ടുള്ളുന്ന ശീലവെവലിപ്പുങ്ങും നോക്കിയാൽ നമ്മുളെ ആക്കം ആരോധം ആക്ഷേപിക്കാൻ അവകാശമില്ലെന്നുള്ള പരമസത്യം നുജുക്കു വോയുപ്പേട്ടുന്നതാണ്.’

ഈ തത്പര വരദേശാധ്യത്തിനുവേണ്ടിപ്രവൃഥിക്കുകയും കടകവിത്തിലുമായിപ്പുതിയിൽ വരുത്തുകയുംചെയ്തിട്ടുള്ളവരാണ്. അഞ്ചുത്തിലഭ്യ കെ. ആർ. അദ്ദേഹം വിശ്വാസിച്ചുതന്നെ പ്രവർത്തിച്ചു. ജീവിതനിരപ്പണ്ണതിലെന്നവോലെതന്നെ സാമിത്ര്യാനിരപ്പണ്ണതിലും ഈ തത്പരത അദ്ദേഹം അംഗീകരിച്ചു. ‘അപ്രിയമായ സത്യം പരിയാതെ കഴിക്കു’ എന്നണ്ണല്ലോ. തനിക്കുംരാചകമായി തോന്തിയ കുതികളുക്കരിച്ചു’ അദ്ദേഹം നന്നാം പരയുകയില്ല, എഴുതുകയുമില്ല. ഉള്ളിൽ തോന്തിയതു പരിയാതിരിക്കുക; ഭീതപ്രമാധം അവസ്ഥാസവക്തവ്യം. കുത്തപ്പേട്ടുന്ന ഒരു യൂഗത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന നുജുക്കു ഹതിനെപ്പറ്റി വലിയ മതില്ല തോന്തിയില്ലെന്നും. പകേഡി, കെ. ആർ. കൂട്ടിപ്പിള്ള 19-ാം നൂറ്റാം ഏഡിവെർ അഞ്ചുപ്പാവിഭ്രംഘയ ഇന്ത്യാക്കാരുടെ മുഖ്യത്തിൽ ഇഴകിഞ്ചുന്ന ശ്രീടിപ്പി ലിബേറിയൻ ലിബറലിസ്റ്റിന്റെ വിശ്വാസംശോഭാക്ഷാംഗരിനും ആഗിരംംചെയ്യു ഒരു പ്രക്രിയായിരുന്നു. അന്ന് കോഴ്ചേരിയിൽ പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന ശ്രീടിപ്പാരുഹമായ സുഖുമാരം തദ്ദേശിടുവായിരുന്ന വിഭ്രാതിക്കൂടും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ശ്രീ. ആർ. ഇംഗ്രേസ്പിള്ള തന്റെ വിഭ്രാംബസ്സ് മരണകളിൽ എഴുതിയിട്ടിട്ടുള്ളതു ഇവിടെ ഉല്ലരിക്കുന്നതുണ്ടാണ്. “അവൻ പഠിപ്പിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളിൽനിന്ന് വിഭിന്നനാജിക്കും കൂടാം

നമായുള്ളതു്. അവരുടെ സുചരിതത്തിൽനിന്നും നിറ്റബുദ്ധിമായി സഭാ നിർണ്ണാക്കന്ന അനന്യസാധാരണമായ പ്രേരണങ്ങൾക്കിയാണ് അവരുടെ ശിഷ്യവർദ്ധനയിൽ സപ്ലാവസംസ്കരണവിഷയത്തിൽ മലഞ്ചേരിപ്പുമായി വെച്ചതു്.”

ഈ പാരമ്പര്യംകൊണ്ടുതന്നെയായിരിക്കും. അന്നത്തെ ശിഷ്യരംഗവരയ്ക്കു് 19-ാംസുരാണിലെ ചിന്തകൾക്കും അവരുടെ കുതികൾക്കും പ്രത്യേകം ഘടിപ്പം ചെയ്യാതോ തോന്തിയതും, കാർബേലവൽ, മെക്കാക്കും, എഫേഴ്സ്‌സിൾ, ഗ്രേജുൺ എന്നിവരുടെ കുതികൾ. അവരുടെ ശജ്ജാവാൾട്ടത്തിൽ നിന്നും വർത്തിക്കുന്ന സൂളത്തുകളും യിരുന്നു. കെ. അർ. കുഞ്ചിപ്പിള്ളിയുടെ സംഭാഷണത്തിൽ മുൻപാണ ഒന്നുവരുന്നതു്. അവരുടെ ഫ്രേഞ്ചുമായവചല്ലുകളും സൂളക്കും മായി പ്രത്യേകിപ്പുടാറുണ്ടു്. ഇന്നത്തെ അക്കൗമിക്കും പ്രായേന്ന മരന്നിരിക്കുന്നു.

ഹതിനോടൊപ്പും തന്നെ പരായേണ്ടതാണു്. ആ തബദിയും ഫോസിക്കുകളോടുകൂടി ബന്ധമാനും. എഴുത്തുകൂൾ, നന്ദിപാർ, ഉള്ളായി വാസ്തവിക്കുന്നും, മിൻസ്കിൽ ഈ കവികളുടെ കുതികളും ഒരു അവർ ശേതാവുത്തി വായിച്ചിട്ടിട്ടിട്ടുണ്ടാവുണ്ടു്. കെ. അർ. കുഞ്ചിപ്പിള്ളിയും തന്റെ 25-ാം വയസ്സിലും മുൻപാണെന്നുവരുടെ കുതികളിൽനിന്നും സംഭാഷണം ചെയ്യാവും. മലയാളസാഹിത്യത്തിനു് കെ. അറിന്നും വിലയേറിയ സംഭാവന രണ്ടുകാരന്തിലാണു് ലഭിച്ചിട്ടിള്ളതെന്നു് താൻ കുറ്റുന്നു. അതിലെബാനു്, നമ്മുടെ പ്രാചീനകവികളും അവരുടെ യോഗ്യതാസ്ഥാനങ്ങളും മലയാളവായനക്കാക്കും അഭ്യമായി പരിചയപ്പെട്ടതിനുകൊടുത്തു് എന്നതാണു്. എഴുത്തുകൂൾനുപുറി കെ. അർ. ഇപ്പുസ്തകത്തിൽ ചേത്തിരിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ ഉപന്യാസം മാത്രമേ എഴുതിയിട്ടിട്ടുള്ളു. ആ ഉപന്യാസം പില്ലാബന്നു് കോഴുള്ളില്ലാനുകൾക്കുവേണ്ടി വ്യാവ്യാനിക്കല്ലെടുടക്കിയും രാംായണകാണ്ഡങ്ങളുടെ ആദിവമായി പ്രത്യേകിപ്പുടക്കണ്ടു്.

விழுதுமிகுப்பன், பறீக்ஷயாக்கங்களைவழாத்தினிடியூ[”] வா
இதழிமதாயி ஸெவகங் நடத்தாருஷி எத உபநூஸ்தினின்ற
தோதில் ஹது. ரணிக்கெப்புடிடிசென்ன தொன்ன. டாக்ஷி அதற்க
திலொக உபநூஸ்மலை அது[”]. ஏழத்தூப்பன்ற காவுபாதுத்தெற
அவேஷி. பாங்கெசெயூ[”] அமோதிதலூபதயகாயித்தின் எத ஸ
ஹதயாருளியுட அஸ்தாத்தென்றுப்பமானது[”]. ஞீராம
கெதிகொள்ளு[”] ஏழத்தூப்பன்ற ஹதயமென்போலெ ஏழத்தூப்பன்
கெதிகொள்ளு[”] லேவக்கன்ற ஹதயவு. அஙோஷிதமாக்கன காலை
நாக[”] அவிடெ காணா. ‘பஸ்தாத்திலாக்கட, அவபுபாத்திலா
கட, ஸஂலாப்பன்றிலாக்கட, யாக்ஷோபபேரத்திலாக்கட,
ஏழத்தூப்பன்ற யஸ்ஸு.நெற (ாரதஂ) ரணாமதாக்கனதா
யி லோகத்தில் எத மஹாகாவுபவு. காளாநிலூ.’ ஏனினை
நெய்து புரங்கார்ப நோக்க. ஹதபோலெதென, நப்பு
ரெயு. ராமஷுரது வாருஶெயு. பரியிதுதூ[”] உபநூஸ்தாஷி.
குவெலபுத்தா. வாஸிப்பாடுகின, வெங்காநை ஏதுகானின கிடு
ந பாடுவுஸ்கண்டுகெட ஸவியின்னின்[”] கூப்பிதெடுத்தது[”] கெ.
அதர். தூஜ்பிதுதூயுட அவதாரிக்கெயோட்டுக்கிய புஸிலீக்கரண
மானா.

கெ. அதர். தூஜ்பிதுதூயுட ரணாமதெத திவ்ய ஸஂலாபக
ஏதான் பரதெதது[”] ஸாஸுவிச்சயனங்கை மலயாழிக்காக்க
பரிசுயதூதுத்திகொடுக்கனதில் அடேவ. செயூ பரிஞும
மானா[”]. ஹனா. நழுநட லோகதில் ஸாஸுலேவக்கார் கைவிர
லில் ஏஜ்ஜாவுனாகுயே உஜு. அநாதெநகம் பரயானமிலூ. தூ
ஜ்பன்பணாலயுட மஸததுவு[”] யாத்திர் குன்றிவிதுதூயுடுகெட
தூஷிரஸாஸுவு. கைகெகவல் பாஷுஸ்கண்டர் மாறுமாயித
ந. ‘போதுவர் ஸயன்ஸ’... ஏதா. வுவவரிக்கெடுத்துக்கானவிய.
ஸாஸுதெப்பாரி அதுமெழுதியது[”] கெ. அதர். தூஜ்பிதுதூதென
யாளைந தொன்ன. ‘பாஶுவாதுஸாஸுஸிலாக ஸ.ருவா[”]
ஏன்றானா[”] அத தூதி. ஹது[”] டிள்ளின்ற “பெஞ்சுமாஸு” அ

“ഡീസ്” എന്ന കുതിയെ അനുയിച്ചുള്ളത്തെപ്പട്ടിക്കളും ഒരു പുസ്തകമാണ്. ഏകിലും ഒരു സപ്തത്രംകുതിയെന്നവും. സരജൈവും സുഗമവും അധിക്കൃഷ്ണ“പ്രതിവാദം. വായുമണ്ഡലംഎന്ന ഉപന്യാസവും മനോഹരമായ ഒരു ശാസ്ത്രീയപ്രബന്ധമാണ്. ‘പ്രജ്ഞിചരിതം’ കുട്ടികൾക്കാണവേണ്ടി നിക്ഷിതു ഒരു ലാഭകുതിയാണ്.

ഇതുയുമൊക്കെ ഏഴുതിയിട്ടാണെങ്കിലും കെ. ആർ. കുഞ്ഞപിള്ളയുടെ സാഹിത്യസേവനം വ്�ക്തമാണെന്നും ഫറഞ്ചുകൂടാ. കുഴിവും പരിനുമമല്ലുംകൂടി താരതമ്പ്യപ്പട്ടഞ്ചേരാം കുഴിവി നെൻറ ദശാംശംപോലും അദ്ദേഹം ചെയ്തീരിൽടില്ലെന്ന് സ്ഥാപിച്ചുമാണ്. ടെക്സ്‌സർഡുഡുക്ക് കമ്മററിയിലും തത്തല്പ്രാഞ്ചായ സമിതി കളിലും അദ്ദേഹത്തിനാണെങ്കായിരുന്ന സ്വാധീനശക്തികൊണ്ട് താനെഴുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ പാഠപുസ്തകമായി അംഗീകരിച്ചുകുട്ടിക്ക നിഷ്പത്യാസമായിരുന്നു. അംബുദന ഗ്രന്ഥരചനയുടെ ഒപ്പും പാഠപുസ്തകങ്ങളുടെ രചനയായി കലാരിച്ചു. കെ. ആർ. കുഞ്ഞപിള്ളയുടെ ചരിത്രവും ഭൂമിശാസ്ത്രവും പരികാരത്തുകുട്ടിക്കാം ഒരു പ്രത്യേകതയുംവും. മുമ്പുനേരത്തെ വിദ്യാത്മികളുടെതലവുറയിൽ ആരാം ഉണ്ടായിരുന്നോ എന്ന സംശയമാണ്. സാഹിത്യവും സായന്ത്രികവിജ്ഞാനവും പുണ്ഡ വിരമിച്ചു “കായംകുഴിപ്പുള്ളി” സ്വഭാവം തിയിൽ കൗൺസിൽക്കാരിയിൽനിന്നും പെൻഷൻകൂലമത്രയും. ആരാം രണ്ടുമുഖാശ്രൂപസ്തുക്കങ്ങളിൽനിന്ന് ചെറിയൊരു ആദായം. ഒരുപാടുകൾ മഹത്തരങ്ങളായ ഇതര ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അദ്ദേഹം രചിച്ചിരുന്ന ഏകിൽ മൂന്ന് പ്രയോജനം. ലിക്കമായിരുന്നോ എന്ന സംശയമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാം വാം അദ്ദേഹം മുത്തരമായ സാഹിത്യസേവനം. വേണ്ടതു ചെയ്യാതെപോയതും.

എക്കിലും ഭാഷയിലെ അഭ്യന്തരം എഴുക്കാം ഒപ്പും ഉപന്യാസകാരം ഓരോ ഒരാം എന്ന ബഹുമതിക്കു് കെ. ആർ. കുഞ്ഞപിള്ള തീച്ച്ചയായും അംഗാണും, ആർ. ഇന്റർപ്പറപ്പിള്ള യേഥും കെ, ആർ,

துண்டிதழையே. போலெ உறுதவிதழையின் ராஜாஸெலவியு
டெ ஸாரையும் முபகநதை. வரமாகிய ஏழூறுகார் நம்முடை டெ
ஷயின் அயிகழுவெள்ளை தொன்னிலை. ஹ. வி. துண்டிதழை த
ங்கர ஜீவிதஸ்"மரணக்லின் பரவைதிட்டுதழையே. போலெ நல்ல
மழுதனமென்றாருமிகையை கெ.அறா. துண்டிதழையை செல
லி ஸுக்ஷமாயி பரிக்கைத்தென வேளை. * "ஸ்வஸ்கந்தஸ்ரக்
ஸிலங்கய். ஸாக்திகவிழுப்பாலூஸ்.தநையென். ஸகவருநை
ஸ்கர்க்கை. நிலைன். வூவஸாயவர்ஜீவக. மாறுமானைன். ம
ராஜதழை முஸங்கண்டால் முவரிதமாய ஹ. காலத்தின் ஸாஹி
துதிக்கர ஞாஞ்சுதைய முசங்கைக்கந்து ஸுக்ஷிதை வேணியி
ரிகைன்" ஹது' அமேசுவதிக்கர ஒது மாறுகாவாஷகமான்'.
ஹதிவெ டாரோ அ.ஏ.ஏ. ஏதுமாறு. ஸமஞ்சிதமாயிரிகைன
ஏ.ஏ.ஏ. கோக்கை.

"வால்க்குவித்ருமகாலதை" ஒது அதைக்கு ஏழுதனமென்"
வலது. அமேசுவதை நிர்த்துயிதிட்டுக்கொடு. அண்டை கென்னது
யிதென்கின் அது மனோவரமாய ஒது துதியு. விவரபூடு ஒது
முமானமுமையுமாயிதென்னே. பாசு தலதுரியிலெ ஸாஹிது
க்காரணாரோடு' வகுகை ஸாஹார்த்தின் பெதமாரியிதென அ
மேசுவதிக்கு' அவரைப்பூரி அகேக. ஸ்மரணக்கூடாயிதென.
அதெந்தை டா.கியாயி பக.த்தால்தழை பாடவவுடுவெயிதென.
ஏ. ரோவின்பூதழை, ஸி. வி. ராமசுவாபு', கேரளவும் ஹவர
பூரியுதழை ஸுரௌக்கம் அமேசுவதிக்கு நினை கேரிடுகேர்க்கான
லாபாதாயிட்டுதழை ரொல்லாளை' ஹ. செவக்கன. அப்போடாமை

* ஹ. வி. துண்டிதழை ஏதோல்பூரின் பரிக்கைநூல் கை. அறா.
துண்டிதழையை 'கெதாலி பாங்கா' பாங்காஸ்குக்கா ஸித்தை. நிலமென
மன்றென்றையும் வத்திகை அது ஸுாஸிக் கூது மெட்டும் ராஜ்பூர் அமைக
ன்' வத்திகைன்று'. ஹதின் ஹ. வி. அட்டும் க.பூரிதபூடு என்ன ஏ
காங்கி அது கல்வெளியுடை மன்றாரித அது காப்பிரதை கடுகிக்கூ
ங்கு ஏன் ஹ. வி. சுவாபூடுதையிரிகைன.

എന്ന നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്, അവ രേഖപ്പെടുത്തണമെന്ന്. അദ്ദേഹം ആരു അ പതിനേതമട്ടിൽ പറയും: “നാം വേണ്ടാ; ഇനി ഈ വേദ ന കൊ മാറിക്കിട്ടിയാൽ മതി.” വേദന എന്ന പറയുന്നതു് നഞ്ചീ വിത്തമായ വേദനത്തെന എന്ന പറയേണ്ടതില്ലപ്പോ. അന്തുകാല തു് സപജീവിതത്തെപ്പറ്റി അല്ലമെങ്ക വിഷാദം അദ്ദേഹത്തിന് ണ്ണായി. ചില മകളുടെ അല്ലതീക്ഷ്ണിത്തമായ അപമനസംബന്ധമായിരുന്ന കാരണം, സാധാരണ രോഗിനെ അടിശ്യാടെ ഉഘത്തുക കൂട്ടുന്ന അ സംഭവങ്ങൾ സ്ഥിതപ്രജ്ഞതന്നായ കെ. ആർ, പത്രാ തെ സഹിച്ചു. എങ്കിലും അതിന്റെ മലമായിട്ടാണെന്ന തോന്ന നും, അദ്ദേഹം എഴുതിയിൽക്കിട്ടിയിൽ രണ്ടു പ്രഖ്യാപനങ്ങളും അദ്ദേഹം കാംതുമായി എഴുതിയിരുത്തു. ഒന്ന്, പി. കെ. പരമേന്ദ്രൻ നായകനെ ‘സി. വി. റാമൻപിള്ളേ’യു് ഒരു അവതാരിക, മറരതു് രാമപാണിവാദനം കണ്ണുനാന്ത്യാദം രോഗികാൻ സ്വാധീനങ്ങൾ നും വിവരിക്കുന്ന ‘തെ നൈബ്യാഹകം’ എന്ന പ്രഖ്യാപനം.

അപ്പസാനംവരെയും അദ്ദേഹം സാഹിത്യാസപാദനത്തിൽ കുതുകിയായിരുന്ന എന്ന പറഞ്ഞെല്ലാ. പക്ഷേ പരന്ന വായന ദയകാർഥാ അഭിമത്തങ്ങളായ കൃതികളുടെ ആവർത്തിച്ചും പഠനമാണ് അദ്ദേഹം ഇഴുപ്പെടുത്തു. നൈചരിതത്തിനു് ദേശമംഗലവത്രതു രാമവാഞ്ജനേയ ഒരു പുതിയ വ്യാഖ്യാനം വന്ന എന്നു് ഈ ലേഖകൾ പരഞ്ഞെല്ലാർഥാ ഉടനെത്തെന്ന ആ പുസ്തകം വരുത്തി വായിച്ചതു് ദേശാധിരാജാമായി പറയാം. അതിലെ ഓരോ പാഠം തെളിംവാറി അനേകം മൺകൂട്ടുകൾ നേരം സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

തെന്നു കൃതികളെല്ലാം ഭംഗിയായി ചുന്നിപ്പുസാധനം ചെയ്യാൻ സാഹിത്യപ്രവർത്തകസമാക്കണ്ണ സംഘത്തെ ഏറ്റപ്പെടുത്തി എന്ന ചാരിതാഖ്യാനത്തെന്നു് അദ്ദേഹം മരിച്ചതു്. മരിക്കു

നന്തിന് ആരോഗ്യമാസം ദിവ്യമാതൃമാണിന് ആ കരാർ നടന്നതു്. അങ്ങനെ ഒരു കരാറിൽ ഉൾപ്പെട്ടുനന്തിന് പ്രേരിപ്പിച്ച ഏന്ന ചാരിതാത്മ്യം ഈ ലേവകന്ദിഞ്ഞു്.

അംഗീകാരിക്കിയുള്ള സംഖ്യാത്തികൾ അച്ചടിച്ചുവരുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഉപന്യാസപ്രസ്താവനയിലു് ഒരു പുതിയ ഉണ്ട് ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടില്ല. നമ്മുടെ തീരുവാദിക്കളായ വിമർശകരാക്ക് ആ ഉപന്യാസങ്ങളുടെ മറുവും മധുരവുമായ തൃതി അനുകരണിയംതന്നെയാണ്. പകുശി അതിന് അക്കാതിരി ഒരു പരിപക്വതയും കൂടി സന്ധാരിക്കേണ്ടിവരും. അവിടെയാണ് വൈഷ്ണവം.

എസ്. ഗൗണ്ടനായർ

ത്രൈ

നാം വസിക്കുന്ന ഈ ത്രൈ ഉരുളാഞ്ചേരം അതു സുമ്പുന്ന പ്രദക്ഷിണം എന്നും ഏന്നും പറയുന്നത് ഈ കലാലത്തു് ആര്യംതാനു അതിനെ അപലചിക്കാൻ ദേഹം ത്രഷ്ടുടക്കാവില്ല. അഭ്യാസവും വിഹിന്തനവുംകൊണ്ടു് ഈ പരമാത്മാത്ത പലകം വിശദമായി ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ വാക്കിനെ പ്രഥാനീകരിച്ചു മറ്റൊരുവർ അതിനെ വിശ്വസിച്ചുപോകയും ചെയ്യുന്നു. ഏന്നാൽ പുരാതനകാലത്തിൽ മരശ്ശൂരുടെ ഭോധം ഈ പ്രകാരമായിരുന്നില്ല. തജജ്ഞനുടെ കണ്ണിനു മുമ്പിൽ കാണുന്നതുപോലെ ത്രൈ നാലുപാടും പരന്ന യാത്രയെ ചാലനവും ക്രിക്കറ്റുടെ കിടക്കുന്ന ചുന്നും സുമ്പുവന്നുന്ന ത്രൈജൈച്ചുററി ചലിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഏന്നമായിരുന്നു അവരുടെ റിശ്പോസം. ചിന്താക്ഷലമന്നരായ ചില ശാസ്ത്രങ്ങളും അക്കാദം തുംബ മല്ലാതിരിക്കുന്നില്ല. കണ്ണിൽക്കൊട്ടു മാത്രമല്ല സത്രാ ധന്യമായും അവർ അറിയാതെയും ഈന്നില്ല. ഉദ്ദേശം

ആയിരത്തെത്തുട വംശത്തിന്മുന്തോ ഇൻഡ്യയിൽ ജ്ഞാതിഷ്ഠവിജ്ഞാനിക്കന വരാഹമിഹിരൻ ഭ്രമിയുടെ വലന്തെങ്കറിച്ചു വിശദഭാഗി പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. വരാഹമിഹിരൻ ആന്ത്രഭേദനം അനീസേനനം സുന്ധശാമഗ്രഹണങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥക്രമത്തെ ശാസ്ത്രരീത്യാ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രാചീനയോഗ്യപ്പിലെ ചില യവന (ഗ്രീക്ക്) പണ്ഡിതന്മാരം ജ്ഞാതിഷ്ഠവിജ്ഞാനരംഭനാരായിരുന്നു. വരാഹമിഹിരൻതന്നെ അവരുടെക്കറിച്ചു ആദരപ്പെട്ടും പ്രശംസിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്ന മാതൃമല്ല, യവനന്മാരിൽനിന്നും ഭാരതീയരാജവിജ്ഞാനാദിപ്പരമ്പരയിൽനിന്നും വില പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെയല്ലാം ഇങ്ങനെ ഏകിലും ഭ്രമി ഉചണ്ഡാണെന്നും ഭ്രമിക്ക ചലനം ഉണ്ടെന്നും ഉഴു ശാസ്ത്രീയ ബോധം അക്കാദമിയുടെ സാമാന്യജനത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ഭ്രമി പ്രചാരംബം ഏകിലും സ്ഥിരമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഏന്നും നദിയുംജലായ ജ്ഞാതിസ്ഥാകൾ ഭ്രമിയെ ബോധം. അചലാ, സ്ഥിരാ എന്നിങ്ങനെ ഭ്രമിക്കുള്ള സംസ്കൃതപെട്ടാം അർഥം ഇതു ബോധത്തിന്റെ ഘടമായിരിക്കണമ്പല്ലാം. ഇരജിപ്പറ്റുകാരനായ ഭോഗ്യമി എന്ന ജ്ഞാതിഷ്ഠിക നീറയും നമ്മുടെ ഭാഗവതത്തിലേയും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ദൈവബന്ധിക ഗ്രന്ഥത്തിലേയും ഭ്രമിവരണം ഇതു ഘരാത നൃജിവിക ഗ്രന്ഥത്തിലേയും ഭ്രമിവരണം ആതിലുള്ള വരംവരങ്ങൾക്കുണ്ടാം നാമമാർ താൻതന്നെ ഏന്നുണ്ടുള്ള വിചാരം അധികാരിയായ മന്ത്രജ്ഞനെ വളരെ

രെ പ്രീസിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ അനന്തരായ മഹാകാശത്തിൽ ഭൂമിം ചെയ്യുന്ന ലക്ഷ്യാവലക്ഷം ഗോളങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ തുച്ഛമായ ഒരു ഗോളം മാത്രമാണെന്നു ചേരുവെന്നു ശാസ്ത്രിപരമാണെന്നു നിരന്തരപദ്ധതിക്കാണുണ്ടാൽ ഇപ്പോൾ വൈദികപ്പട്ടകയും മനസ്സുന്നർ വിശ്വേഷാർത്ഥിമാനിത്പത്തിനുള്ളിൽ അവകാശം അനേതാടക്കുടി നാമപ്രായമാകയും ചെയ്യിരിക്കും.

ഭ്രമി ഉരുഞ്ഞുതാബന്നും എങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കാം? സമാനത്വത്തിൽനിന്നുകൊണ്ടു കലവിലേക്ക് അതിലും ഓടി ആവശ്യകയും അതിലുംനിന്നുകൊണ്ടു കരയിലേക്ക് ദാടിവരികയും ചെയ്യുന്ന ക്രമപ്രകാരം സൂക്ഷിച്ചു ഗോജക.

വൈദികാച്ചകായലിലോ വെളിയും വിസ്തീർണ്ണവുമായ മറേരതകിലും സമതലത്തിലോ നിന്നുകൊണ്ടു ചുറവും നോക്കിയാൽ രണ്ടുനൂറുമുൽ മുരംതു ഭ്രമിയും അകാശവും തമ്മിൽ തൊട്ടു വുത്താനുത്തിയിൽ കിടക്കുന്നതുംപോലെ തോന്നാം. ക്ഷിതിജം എന്ന പേര് പാരുന്ന ഇതു വുത്തം നമ്മുടെ ഭൂമിപരമായിന്നുണ്ടാവുന്ന സീമയെ കുറിക്കുന്നു. അതിന്പുറം നമ്മുടെ കാണാൻ പാടില്ല.

ഭൂമിപ്പും കേവലം പരപ്പായിരിക്കുന്നവക്ഷം ക്രമപ്പെട്ടതും പോകുന്നതാഡം അതിന്റെ വലിപ്പം കുമുഖം കുറവും, ക്ഷിതിജരേഖയിൽ എത്രവൈം അതു വെളം ഒരു ചെവാട്ടുപോലെ കാണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ആഘാത ഒരു കാഴ്ചയല്ലെന്നും കാണുന്നതും പോകുന്നതാഡം അതിന്റെ അടിത്തക്കും അല്ലാമായി താഴുന്നതുംപോലെ തോന്നാം. മെത്തതും പാരുന്നങ്ങളും അപ്പോൾ നമ്മുടെ കാണാമെയീലും കരുപ്പിംഗ്രൂട്ടി പോക

ബോർ മേൽത്തട്ടം ഒട്ടകം പാമരങ്ങളിലും നമ്മുടെ ദ്രോജി കിൽനിന്നു മറയുന്നു.

അതുപോലെതന്നെ കരയിലേയ്ക്ക് വരുന്ന ഒരു കൂപ്പ് ലിംഗൻറു പാമരങ്ങളിലും അലുവാന്തരങ്ങൾ കൂട്ടിജീവത്തു തിരിൽ ആലുമായി നാം കാണുന്നതു്. പിന്നീട് കുമേഖ പാമരങ്ങൾ മുഴുവൻം കൂപ്പുലിംഗൻറു മേൽത്തട്ടം അടിത്ത ഫും ഹജ്ജത്തെ കൂപ്പുൽ മുഴുവൻ ദ്രോജയിൽനിന്നുണ്ടു്. നടക്ക ചലിക്കുടി കൂപ്പുലിൽ പോകുന്നവക്കു് "ഹജ്ജത്തെന്നുള്ള കാഴ്ചകൾ സൂചിപ്പാണു്. ഒരു മുരിഡൻറിനിൽക്കുടി നോക്കി യാലുണ്ടു്" ഹത്തപ്പാം സ്ഥാപിച്ചായി കാണാവുന്നതന്നു പറ ഭൂഖ്യതില്ലപ്പോ. ഭൂമി ഗോളംആയിരുന്നു കൂടും നീക്കാംഞ്ചല്ലാതെ മും കാഴ്ചകൾക്കൊന്നും ശരിയായ സമാധാനം പറവാൻ വഴിമില്ല.

ക്ഷിതിജത്തിലിംഗൻറു വിസ്തൃതി നാം നിഃ്ഖാന സ്ഥലത്തിനുള്ള ഉയരത്തെ ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. അതായതു് ഉയരം കുടുങ്ങാറം ക്ഷിതിജത്തിലിംഗൻറു വിസ്തൂരവും വർഖിക്കുന്നു. കടപ്പറത്തു നിൽക്കുന്ന രംഭക്കു് ഒരു കൂപ്പുൽ ക്ഷിതിജരേവയിൽ മറയുന്നതുപോലെ തോന്ന ബോർ പെട്ടുന്നു് ഒരു കന്നിലിംഗൻറു മുകളിൽ കയറി നോക്കിയാൽ ആ കൂപ്പുൽ പിന്നുയും ദ്രോജയിൽനിന്നുണ്ടു്. ക്ഷിതിജിലിംഗൻറു വക്കെത്തു നിഃ്ഖാന ആള്ളിലിംഗൻറു ദ്രോജി സാമാന്യം നുണ്ണമെന്തു മുരം ഏതുക്കുമനുബന്ധം പരീക്ഷണാജീവിയായാണിന്നതിട്ടുള്ളതു്. ദ്രോജിലിംഗൻറു ആവനമനും മെമരം നീനിന്റു് ആകു് ഹജ്ജുവിതമാണുന്നു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഒരു ഗോളത്തിലിംഗൻറു ഉപരിഭാഗം മും കണക്കിനു് ആവനമിക്കനാതായായി ആ ഗോളത്തിലിംഗൻറു റ്റാസം ഏ

കഴം 8000 മെൽ പെൻഡല്യൂമുള്ള താഴിരിക്കണം. അതിനാൽ ഭൂമിയുടെ വ്യാസം ഉള്ളം 8000 മെല്ലാ കണ്ണ സിലിക്കണം. ഒരു ഗോളത്തിന്റെ വ്യാസമെന്നാൽ അതിന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽക്കൂടി കടന്ന രണ്ടിവരങ്ങൾ ഒരു സ്ത്രീയും കിടക്കണാതായി സകല്പിക്കപ്പെട്ടുനാ ഒരു രേഖയാക്കണം.

ഭൂമി ഒരു ഗോളമാക്കണമെങ്കിൽ തിനു വെരുയ്യം ലക്ഷ്യം ആണ് കാണിക്കാം. നമ്മൾ ഭൂമിയിൽ എന്നതക്കിലും സ്ഥലത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ട തത്രവാതതു ഒരേ ദിക്കിലേക്ക് യാതു ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നാൽ പുറപ്പെട്ട സ്ഥലത്തുനെ വിശദം വരുത്തുകയാണ്. ഭൂമി പരപ്പാക്കിയാൽ എങ്കിൽ ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കാൻ ഇടയില്ലപ്പോ. ഭൂമി സുത്ര പദ്ധതിയാണ് മദ്ദേശ വരവേബാൾ അതിന്റെ ചൊയ്യ പദ്ധതി ആവരണം ചെയ്യുന്നതിനാലും പദ്ധതിയാണെന്നു ഉണ്ടാകുന്നതു്. ഈ ഭൂമായ ആപ്പാട്ടിയും വത്രുളായിരിക്കുന്നതിനാൽ ചൊല്ലയും ഫോറ്റുത്തമായപാതമുംവത്രുളായിരിക്കുന്നതെന്നു നിശ്ചയിക്കാവുന്നതാണു്.

പ്രമുഖഃഷ്ഠിയിൽ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു മററായ സ്ഥല തേരക്ക് സമ്മാനിക്കുന്നവക്കു നക്കത്രാം മാറിമാറി ദിജിപ്പാട്ടം പൂഢിക്കുന്നു. ഉത്തരയുവത്തിനു സഹിച്ചും സഞ്ചരിക്കുന്നവോരു യുവരന്യും സപ്പോർട്ടിക്കൈള്യും ഉള്ളംഗാനിയിൽ നാം കാണണാം. അവിടെനിന്നു തെരക്കാട്ടു ഓപാക്കുന്നതാണും ഈ നക്കത്രാം താണംതാണു് അപ്പുശ്രാം ഇംഗ്ലീഷിന്റെക്കയും, മറ്റു നക്കത്രാം കണ്ടതുടങ്കുകയും ചെയ്യും. ഈങ്ങനെ പക്ഷിണ്ണയുവംവരെ സഞ്ചരിക്കുന്നവക്കു അംഗനക നക്കത്രാംളുടെ ആവിർഭാവവും അന്തർഭൂ

നവു. അന്നദിവപ്പുട്ടന്നണ്ട്. ഈ ഭൂമിയുടെ ഗോളത്തിൽ
യെ തെളിയിക്കാൻ സാരത്രമായ ഒരു ലക്ഷ്യമാക്കുന്ന.
ഭൂമി ഉദ്ഘാടനാവന്നു യവനപശ്ചിതനായ അരിസ്സു
ടീയർ വിശ്വസിച്ചതു് ഈ ലക്ഷ്യത്തെ അസ്സുദമാക്കിയാ
യിങ്ങൻ. എന്നാണു വർഷശത്രണം കൊടുവരു ഇംഗ്രേസ് ത
പൊം മേൽവിവരിച്ച അന്നമാനങ്ങളു മാത്രം ആത്രേയി
ചുഡന്നതെങ്കിൽ. യുറോപ്പിനു പടിഞ്ഞാറു സ്ഥലവിലു
ം ഉന്നായിരിക്കുന്നതു നിയുഹിച്ചു് അതു കണ്ടപി
ടിക്കാനായി കൊള്ളംബുസ്സു് ചുറപ്പുട്ടതും ഈ അന്നമാന
തെ ആസ്സുദമാക്കിയായിരുന്നു. അതിനെ തുടന്റെ ധീരുമാ
രായു ചില നാവികവിഹരിക്കാർ ഭൂമിക്ക ചുറഞ്ഞ കപ്പലോടി
ചു വന്നതിന്റെ ശേഷം ഒരു ഇംഗ്രേസ് വാദത്തിനു പ്രാദ്യോ
ഗിക്കമായ തെളിവും ബുദ്ധിമുദ്രയു്.

ഭൂമിക്ക പരിശോഭം പരിവർത്തനാ ഇങ്ങനെ രണ്ട്
ചലനങ്ങൾ ഉള്ള വരെക്കരിച്ചു് ഈനി പ്രതിപാദിക്കാം.
ഈ ഗാളം നിരാലംബമായി ആകാശത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യു
ന്ന ഏഴിലും നിയുഹമായിട്ടുണ്ട് അതിന്റെ സ്ഥിതി. ഭൂമി
ക്കു പദ്ധതംപോലെ സഭാ കരജിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നു. ക
രക്ഷപദ്ധതിന്റെ മധ്യത്തിൽ തുളിച്ചു് ഒരു കനകര
ഞ്ചത കുപ്പു് ചെവുത്തിയിട്ടുള്ള നിംബം കണ്ണിട്ടിണക്കല്ലും,
ഈ കവിതന ആധാരമാക്കിയാണു കരക്ഷപദ്ധതം കുറ
ഞ്ചനാതു്. ഏഴുപദ്ധതംബന്ധങ്ങിൽ അതിന്റെ കീഴിലു് വരെ
ആ നേർമല്ലത്തിൽ ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മുന്നുകൾ നിലാംബം
അതും കരജാനാതു്. ഇങ്ങനെ പദ്ധതിന്റെ മല്ലാത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചിട്ടുള്ള തണ്ണിനു് അതിന്റെ അച്ച
തന്ത്രം അല്ലെങ്കിൽ അക്ഷദണ്ഡം ഏനു പേരുപറയാം.

ഒരു ചെറുന്നാരങ്ങായുടെ മദ്യപുറവും കടക്കണ്ടെന്നു കബില്ലും ഒരു ഹൗസ്കിൽ കടത്തിയാൽ ആ ഹൗസ്കിലിൽ ഇട്ട് ചെറുന്നാരങ്ങാ കാക്കാമല്ലോ. അഴപ്പാർപ്പ ഹൗസ്കിൽ നാരങ്ങാക്കിക്കുന്നതിനുള്ള അക്കുഡണ്ഡിയായിത്തീരുന്നു. ഇതു പേരെല്ലയാണ് ഭ്രഗോളവും അതിന്റെ അക്കുഡണ്ഡിയായിത്തീരുന്നു. കുറങ്ങുന്നതും വസ്തുതാവും ഉണ്ടെന്ന വിചാരിക്കുന്നതും. അജ്ഞാ തിരുപ്പാനുത്തിലെ ഗണനാസ്ഥകത്തിനുള്ളിൽ ഒരു അക്കുഡണ്ഡിയാൽ സുകളിക്കുന്ന എന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ. സുകളി തിരുപ്പാനുത്തിലെ അതിന് അക്കുഡേവയന്നാണോ അജ്ഞാതിരുപ്പാനുത്തിൽ പേര് പറയുന്നതും. അക്കുഡേവയും ഒരു തത്തരാഗത്തിനു ഭ്രമിയാട ഉത്തരാധ്യവമെന്നും ദക്ഷിണാഗത്തിനും ദക്ഷിണാധ്യവമെന്നും പേര് പായുന്നു. മുൻപറഞ്ഞ ഉഭാഹരണത്തിൽ ഹൗസ്കിൽനാരങ്ങായുടെ ഉള്ളിയ്ക്കിനു നിഷ്ടം മുമ്പാക്കുന്നും നീതോളം തിരുപ്പാനുള്ളിന്നും രണ്ട് മുഖാധിക്കുന്നും സാമ്പത്തികപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ. ഭ്രമിയാട അക്കുഡേവയും എക്കുദേശം 8000 മെത്ര നീളം മുഖാധിക്കുന്നും ഗണനയാൽ അറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതായതും, ഒരു ധൂവത്തിൽനിന്നും മറ്റൊരു ധൂവത്തിൽ എത്തുന്ന ഒരു പ്രാജ്ഞാവരയും നാം സുകളിപ്പാർപ്പായും ആ ദേവയുടെ കൈഭർപ്പം എക്കുദേശം 8000-മെത്ര ആയിരിക്കും.

ഇപ്പുകാരം നിരാലംബിച്ചായി ആകാശത്തിൽ ഭ്രമിപ്പുക്കാണാലിരിക്കുന്ന ഭ്രമി അതിന്നും ഭ്രമാനന്തത്തിലെ നീന്മാന്തരം പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യുന്നു. ഒരു ദമശ്ശയുടെ സജീപ്പരന്നിനു കറഞ്ഞാണും അഞ്ഞാനും കാഞ്ഞിക്കാണ്ട് ആ ദിവ്യയുടെ ചുറവും സഖ്യാരിപ്പാണും നമ്മൾ കഴിഞ്ഞാലും.

അതുപോലെതന്നെ നമ്മൾ ഒരു കടം നിലന്തുവെച്ചു കുറക്കും കരഞ്ഞിക്കൊണ്ടിരിക്കാംവ അതിനെ ഒരു രൂത്തോരു വയിൽക്കുടി പലിപ്പിക്കും ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഈ വിധം തന്നെയാണ് ഭൂമി അതിനെന്ന് ഭേദംഗതിയെ വിജാതെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യുന്നതു്. സൃഷ്ടിനും ചുറ്റം ഭൂമിയുടെ പ്രദക്ഷിണംഗതിക്കു ഭൂമിയുടെ പരിവർത്തനമെന്നും പറയുന്നു.

ഭൂമിയുടെ ഭേദംഗവും പരിവർത്തനവുംബന്നും നമ്മുടെ കാലഗണനയ്ക്ക് തുറസ്സുമായിട്ടുള്ളിൽക്കൂട്ടിയിട്ടുള്ളതു്. ഭൂമി സൃഷ്ടി ചുറ്റം ഭൂമിയുടെകാണ്ഡിരിക്കാംവയിൽ എന്നു സംഭവിക്കുന്ന ഒരു ദോഷക്ക്. ഈയട്ടിംഗു ഒരിയിൽ മേഖലയും ഒരു വിളക്കു വരുത്തുകൊണ്ടു് ഒരാം കരഞ്ഞിക്കൊണ്ടു് അരു ദേശങ്ങളും ചുറ്റം പൊരുത്താണ്ഡിരിക്കാംവയിൽ അയാളുടെ ഒരിരതിൽ മുൻഭാഗത്തുള്ള വെള്ളിച്ചവും പിൻഭാഗത്തു് ഈ യട്ടം മാറിമാറിവന്നാകാണ്ഡിരിക്കം. ഒരു കടംകുറക്കി അരു വിളക്കിനു ചുറ്റം പലിപ്പിച്ചുകൊണ്ഡിരിക്കാംവയിൽ വി ഉക്കിനു് അഭിമുഖമായി വരുന്ന വരഞ്ഞു വെള്ളിച്ചവും മറ്റു വരഞ്ഞു് ഇയട്ടം ഇങ്ങനെ മാറിമാറി പതിച്ചുകൊണ്ഡിരിക്കം. ഇപ്രകാരംതന്നെ ഭൂമി അതിനെന്ന് ഭേദംഗതിയോടുകൂടി സൃഷ്ടിക്കുന്ന ചുറിക്കുംകാണ്ഡിരിക്കുന്നും സൃഷ്ടിക്കുന്നും അഭിമുഖമായിവരുന്ന ഭേദംഗതിയും വെള്ളിച്ചവും മറ്റൊരുത്തു് ഇയട്ടം മാറിമാറി വന്നകൊണ്ഡിരിക്കം. ഭൂമിയുടെ ഒരു ഭേദംഗം 24 മൺസിറ്റുർക്കൊണ്ടാണ് പൂർണ്ണമാക്കുന്നതു്. എന്നവരുടുതു് 24 മൺസിറ്റുർക്കൊണ്ടു് ഭൂമി അതിനെന്ന് അക്കൗത്തിൽ ഒരു പ്രാവസ്ഥം കരഞ്ഞും. അതിനും ഈ സമയംകൊണ്ടു് ഭൂമിയാളിത്തിരുന്നു. ഈ യുദ്ധംഭേദപ്പെട്ടിപ്പും ഒരു

പ്രാവല്ലും വെളിച്ചും തെപ്പാവല്ലും ഇരുട്ടം ഉണ്ടോനും. അബ്ലൈറിൽ അതു വരുണ്ടെല്ലിൽ ഫാക്റ്ററാക്ക് 24 മണിക്രൂരുകൊണ്ട് ഒരു പകലും രാത്രിയും മേന്ന് ഒരു ദിവസം ഉണ്ടാകുന്നു. ഭേദിയുടെ ഒരു ഭേദനാമനാമാശം ഭൂവാ സികർ ഒരു ദിവസമാണി ഗണിക്കുന്നതുനാം ഇപ്പോൾ സിഖമായാണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങനെന്നുള്ളതിൽ 365 ഭേദനാമരംകൊണ്ടു ഭേദിയുടെ ഒരു ചരാവത്താം എല്ലാം ശാകുന്നു. അമ്പും, 365 ഭേദനാമരം കഴിയുന്നോരും ഭേദി സൂത്രം ചുറവി ഒരു പ്രക്ഷിണം നിയുമ്പിച്ചു് അതല്ലും ഏറ്റപ്പുടെ സ്ഥാപിത്തനെന്ന വീണ്ടം വന്നുചേരുന്നു. ഇതു പരിവർത്തനകാലമായി 365 ദിവസങ്ങൾ മേന്നുള്ള നമ്മുടെ ഒരു വർഷം. സൂത്രം ചുറ്റുമുള്ള ഭേദിയുടെ പ്രക്ഷിണമാർത്തിനിനു ഭേദിയുടെ കാലം എല്ലാം പറയുന്നു. ഇതു സാമാന്യോന്നു വൃത്താകാരമായിരിക്കുന്നു. ഇതിനും രണ്ട് വർഷങ്ങൾക്കും അല്ലെങ്കിലും നീന്താൻ ചെയ്യാൻ മാർത്തമന്ത്രിൽ ഒരു ദിനംവരുത്തായിരിക്കുന്നതിനാലും സാമാന്യോന്നു വൃത്താകാരമായി പറയണമെന്നു്.

പ്രക്ഷിണാന്തരയും വാദങ്ങൾ ഒന്നർക്കും തിരികുടി ഭേദിയുടെ ഉപരിതലത്തിൽ ഭ്രംകിക്കു ചുറും പോകുന്നതായി സങ്കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ഒരു വിളക്കു മലപ്പറവു ചുന്നു പറയുന്നു. അക്കണ്ഠരവയുടെ കമ്പിപ്പാലു ഇതും ഗണനാസാമകത്തു തനിനായി സങ്കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതു മാത്രമാണു്. മലപ്പറവു യും എക്കുണ്ടും 24,000 എഞ്ചിനുകളുണ്ടു്. ഇതു രേഖയ്ക്കു സമാനതരങ്ങളുായി ഇതിനും രണ്ട് വരുണ്ടെല്ലിലും രേഖകളും സങ്കല്പിച്ചാൽ യുവാജന്മീലേക്കു നീങ്ങുന്നതാണും അവയുടെ ഒരു ഘട്ടമല്ലും കരാതരു കരാതരു വരുമെന്നും യുവപ്പുണ്ടും അഭിരുചിയിൽ അവ ആരുപേക്ഷിക്കായി വരും

രെ ചെടുതായിരിക്കുമ്പോൾ നിഷ്ട്രൂഷാസം ഗ്രഹിക്കാമണ്ണം. സങ്കല്പിതമായ അതിന്റെ അക്ഷത്തിൽ ദ്രോഗി 24 മണിക്രൂരുകൊണ്ട് ഒരു പ്രാവശ്യം ചുറഞ്ഞതിരിയുന്നു. ദ്രോജ്ഞത്തിലെ സകല പദാർഥങ്ങളും ഈ സമയംകൊണ്ട് ഒരു പ്രാവശ്യം കുറഞ്ഞിവരുന്ന എന്നാണ് ഇതിനാൽ നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്. മധ്യരവേച്ചുടെ വൈദികമ്പ്രയം 24,000 മെല്ലാക്കാൽ, അതായതു മധ്യപ്രഭേദത്തിൽ നമ്മുടെ ഗോളത്തിന് 24000 മെത്ത ചുറാളുള്ളതു് താക്കാം, അവിടെ ന്യിതിവെള്ളുന്ന ചരാചരണങ്ങളും ദിവസംതോഡം 24000 മെഘലാളം ചക്രവലനം ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ മണിക്രൂരാരാനിന് ആളിരും മെത്ത വീതമാണെല്ലാ. വൈഭാഗികനും ഈ വരവ് സാധിച്ചിട്ടുള്ള പരശാവധി വേഗം ഇതിനേക്കാൾ തുല്യം കൂടായിരിക്കുന്നതെ ഉള്ളതു്.

മധ്യപ്രഭേദവിൽനിന്നു മുഖ്യമായിരുന്ന നീണ്ടുനീം ദം ദ്രോജ്ഞം ചുറാളുവു കുമേണ കുറത്തുവരുമെന്നു മുമ്പ് പറഞ്ഞുവായാണ്. എക്കിലും ആ പ്രഭേദങ്ങളും മധ്യപ്രഭേദത്തോളപ്പാലെ 24 മണിക്രൂരിൽ ഒരു പ്രാവശ്യം മാത്രമേ കുറഞ്ഞാളുള്ളതു്. അതിനാൽ ദ്രോജ്ഞത്തിന്റെ വേഗം ദ്രോജ്ഞിയുടെ മധ്യപ്രഭേദത്തിൽ ദ്രോജ്ഞിയും മുഖ്യമായിരുന്ന പോകുന്നതോഡം കുറത്തുകുറത്തു മുഖ്യമായിരുന്ന അഞ്ചപിണ്ഡിയും ഇരിക്കും. ഉപാധരണം പറയാം. മധ്യപ്രഭേദവിൽനിന്നു വടക്കു തെക്കോ ഉള്ളതു് ഒരു ഭാഗത്തു ദ്രോജ്ഞ ദു ചുറാളും 6,000 മെല്ലാരാനാനിരിക്കുന്നു. അഃപ്രാം ദ്രോജ്ഞത്തിൽ ആ ഭാഗം 24മണിക്രൂരിൽ 6000 മെത്ത മാത്രമേ ചക്രവലനം ചെയ്യുന്നതു് എന്ന മനസ്സിലാണെന്നുണ്ട്. ഈ ദിവസം 24,000 മെത്ത വീതമുള്ളതു്

ക്രിസ്തീലെ ഭഗവാന്വാദത്തിന്റെ നാലിബോസ് മാത്രം അരു കണക്കുള്ളൂ. കരജിരക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഗോപ ത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽ ചലനവേഗം അനുസ്ഥായിക്കുമായും പാർപ്പാപ്പള്ളിലേക്കു ചോക്കേറ്റാറും ദേഹം കുറഞ്ഞുകുറ ഞങ്ങളും ഇരിക്കാമെന്നുള്ള സാമാന്യനിയമം ഭേദഗാളിത്തിനും സംബന്ധിക്കുന്ന എന്ന മാത്രം ശ്രദ്ധിച്ചുകൂട്ടുകയാണു.

മേൽ വിവരിച്ചുതല്ലോ ശാസ്ത്രീയവിചിന്തനങ്ങളിലും പഴയുഷണങ്ങളിലുംനിന്നും സിഖിച്ചിട്ടുള്ള അനുഭാവങ്ങളാണ്. അവയുടെ സത്യത്തെ വിവരിക്കാവുന്നതുമല്ല. എങ്കിലും സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ചാക്ഷിഷജ്ഞതാനും ഇതിനു വിപരീതമല്ലോ? വലിയ പഠ്ഠനങ്ങളും സമുദ്രങ്ങളും സകല ചരാചരങ്ങളും വഹിച്ചുകൊണ്ട് ഭൂമി ഇങ്ങനെ കരഞ്ഞക്കരഞ്ഞായുള്ളതു സംഭാവ്യമാണോ? ഭൂമി കിഞ്ഞനശിഖിയിൽ മനസ്സും ഈ ചലനത്തെ അറിയാതിരിക്കുന്നതുണ്ടോ? ഇല്ലവിധമുള്ള സദേശങ്ങൾ നമക്ക് തോന്നാവുന്നതാണ്. നിശ്ചയരങ്ങളും ഒരുബന്ധിപ്പുകൾക്കിഴക്കിനും പടിനേത്താരോടു യാതുചെയ്തു് 24 മൺഡു രേണ്ടുനാം പറയുന്ന സമയംകൊണ്ട് ഭൂമിയെ ചുററി പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതായി ശത്രുക്കാലം മുതൽത്തെന്നു മനസ്സും നിശ്ചീക്ഷണം ചെയ്തിരുന്നു. സൗംഘ്രാന്തിക ക്ഷതിയിൽ പുരുക്കിതിജത്തിൽ ഉദയംചെയ്തിന്റെ ശേഷം ക്രൂമേണ്ണ ഉയൻ്റോ? അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ ഉച്ചസ്ഥാനത്തിൽ ഏതുനാതും പിന്നീട് താണ്ടതാണു പഞ്ചിമ ക്ഷിതിജത്തിൽ അന്തല്ലാനും ചെയ്യുന്നതും കണ്ണപ്പോൾ അതുതെന്നാണ് കാര്യത്തിന്റെ സത്രാവസ്ഥയെന്നും അവർ വിശ്വപുണിച്ചിരുന്നു. ഈ നിശ്ചയരങ്ങളുംലും കി

ശബ്ദനിന്ന് പടിഞ്ഞാറോട്ട് ഗച്ചിക്കയാണോ, അമലവാ നമൂദര മേഖി പടിഞ്ഞാറുനിന്ന് കിഴങ്കോട്ട് പലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ ജ്യൂതിസ്സുകൾ ഇപ്രകാരം പലിക്കുന്നതായി നശിക്കുന്നുകയാണോ എന്ന് ചിന്താശീലവനും ചില പ്രാചീനപണ്ഡിതന്മാർ ചൊദിക്കാതിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ഭദ്രമനം അവക്ക് ഭർത്തുഹമായിരുന്നതിനാൽ ആ പക്ഷജനത്ത് അവർ അവഗണിക്കയാണെ ചെയ്യും. മുറാഡർഹി മുതലായ സാമഗ്രികളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി പിൽക്കാലരുത്ത് ശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാർ നടത്തിയ നിരീക്ഷാനാപരീക്ഷാനങ്ങളാൽ ജ്യൂതിസ്സുകൾക്കു കിഴങ്കനിന്ന് പടിഞ്ഞാറോട്ട് നിയതമായ പലനം ഇപ്പോൾ ഒരു ചൂപ്പുടെപ്പും ഭദ്രമനവാദത്തെ അംഗീകരിക്കുണ്ടിവന്നതും.

എന്നാൽ മേഖി പാപിക്കനില്ലെന്നും ഒവചരണാശ പലിക്കുന്നതെന്നും നശിക്കുന്നുകയാണെന്നും കാരണമെന്തും? തീവണ്ണിക്കിൽ സത്വരിക്കുന്ന എല്ലാവർഷം ഒരു കാഴ്ച അഥവാ പ്രവൃത്താദിന്ത്യാ. വണ്ണി അതിവേഗത്തിൽ ഓട്ടഭവ്യാധിനാം വണ്ണിയുടെ പലനം അറിയുന്നില്ല. വണ്ണിനിയുലമായി കിടക്കുന്നതുപോലെയും ഹരതയുടെ അരികിലുള്ള കാവിത്രണകളും രൂക്ഷങ്ങളും മറ്റും നാം പോകുന്ന ദിക്കിനെതിരായി ഓടിപ്പുകുന്നതുപോലെയുംതോന്നും. എന്നാൽ പരമാത്മം നേരുമ്പരിച്ചാണുന്ന നശിക്കായാണ് ശ്രൂ. ഇതുപോലെയാണും അബ്രൂദവേഗത്തോടെ മേഖി പടിഞ്ഞാറുനിന്ന് കിഴങ്കോട്ട് കരഞ്ഞേബാധി ജ്യൂതിസ്സുകൾ കുഴിച്ചാണുന്ന പടിഞ്ഞാറോട്ട് പോകുന്നതായി നമ്മുടെ തോന്നുന്നതും. വണ്ണിയുടെ കത്തകം ഇനാലുകളും അടു

ചുരിക്കേബാറു വുക്കാദികളുടെ ചലനാഭാസം മുഖ്യമല്ലെങ്കിലും നന്ദക്ക തട്ടുന്ന കലുക്കങ്ങൾക്കും ഇളക്കങ്ങൾക്കും കൊണ്ട് വണ്ണിയുടെ ചലനത്തെ ഉംഗമിക്കാൻ കഴിയും. എന്നാൽ ദയിൽപ്പാതയ്ക്കു സമീപം കാണുന്ന കവിത്രുണ്ടുകൾ ദ തലായവയെപ്പോലെ ഭേദിക്ക സമീപം ഒന്നം കാണാനില്ല. ഭേദി നിരാലംബമായി അന്തരീക്ഷത്തിൽ ചലിക്കുന്നതിനാൽ തുടുപുഴുതിലിരിക്കുന്ന നമ്മകൾ കലുക്കുമോ ഇളക്കുമോ തട്ടുന്നതിനും ഇടയില്ല. അതിനാൽ എപ്പുത്തുചാലും കുടിപ്പിലാണുമുഖം ചുരുക്കുമുഖമായി ശബ്ദിക്കുന്നതു കാണേബാറു നമ്മളും നമ്മുടെ ഭേദിയും പുർണ്ണഭേദമുഖമായി ചലിക്കുന്ന എന്ന് അനുഭാവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഭേദിയുടെ ഭേദാപരിവർത്തനങ്ങളുടെ ശ്രീ ഇത്താം പാഠത്തെപ്പാഠം. അനാല്പ്രാതമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഭേദി ചെക്രൂട്ടാതെ എത്ര ലക്ഷ്യമോ കോടിയോ ഒറ്റാളങ്ങളുണ്ടു് തന്നെ നിണ്ണിച്ചിക്കാഡുന്നതല്ല. ഇവയെപ്പാഠം സൗംഖ്യന പ്രക്ഷിണം ചെയ്യാണോ? ഭേദിവയക്രൂട്ടാതെ എഴുഗാളാ ഉജ്ജംഡാക്കി സൗംഖ്യന പ്രക്ഷിണം ചെയ്യുന്നതാണി ഇതു വാരം അവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവ ബുധയതുകൂർ, കഞ്ചൻ, മുഞ്ചൻ, ശനി, യുറാനസ്, നൈപ്പോറുണ്ട് ഇംഗ്രേഷ്യാം ഗ്രഹം എന്നും ഏവിൽപ്പുറം രണ്ട് ഗ്രഹങ്ങളുണ്ടാണി ശ്രീ ശ്രീ ഭഗവത്പാഠി പിന്നീട് പാഠമായി തുജ്ജേശ്വരതിഥികനൂർ കണ്ണപിടിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടാണോ? സൗംഖ്യന തുറിപറിപരിവർത്തനംചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഗോ ക്ഷണങ്ങളാണോ ഗ്രഹങ്ങൾ ദൃം സാഭാന്മേന പാഠന

து'. அதிகாக பிரதியும் வூயக்கு நூலிக்கெழுப்பால கை முறையைக் கொண்டு சிலிக்கொள்ளல்லோ. ஹீட் அஷுருஹஸ் கீல்வசூ ஸுத்தா' எடுத்து நூலிப்புத்தினாய்த்து வூயங்களு. வூயங்கள் கைப்பூஜை பாலே பூத்துக்கொள்கூ கூறும் அதிகாவத்திலாயி பிரதியுந கைப்பூஜை ஸமி திசெத்துக்கா. பிரதியுந கைப்பூஜைவதிலிலாயி கூஜா, முக, ஶனி, யூரானஸ், செப்ரிலைஸ் ஹவாய்கெ கைப்பூ கூல். இரண்டு'ஸுத்தா ஸெலிஜ்மாய கைப்பூயின் ஸவுரிக்கை கை முறைத்தின்கெ பரிவர்த்தகாலம் ஏதுத்து சூத்துக்கை யிரிக்கையை ஸுத்தா நிற்கின்கா' அயிகாயிகாம் குருமை ஸெல்லாய முறைத்தின்கெ பரிவர்த்தகாலம் குமேள் பீர்மலி ஆவங்களை முறைக்காலம் புராஸமிலை.

பிரதியுந பிரதிவர்த்தகாவத்தின்கை நாம் பி நாவத்து வந்துமுதல் களைக்கொட்டு. ஹீட் காலங்களைப் புகாரம் முரு முறைத்தின்கெ பரிவர்த்தகாலம் தாங்கி பர யூப்ரகாரமானா'.

வூயா	88 பிவஸ்
ஞகுந்	226 பிவஸ்
கூஜா	1 வந்த 321 பிவஸ்
முக	11 வந்த 313 பிவஸ்
ஶனி	29 வந்த 167 பிவஸ்
யூரானஸ்	84 வந்த 7 பிவஸ்
செப்ரிலைஸ்	164 வந்த 284 பிவஸ்
» ஸுத்தா நின்கா' அகவுஷதாதீ முறைத்தின்கெ கைப்பூ கூல் செல்லவும்குடிவத்தைதினாலான்'அவாய்கெ பரிவர்த்தகாலமும் குமேள் பீர்மலி ஆவங்களு'. ஸுத்த	

നിൽ നിന്നു് രാഖരാ മുരാസ്ത്രീട അക്കലംകുടി താഴെ
കാണിക്കോം.

ബുധൻ	പ്രകാശം	3,60,00,000	മെത്ത
ശ്രൂതി	ടി	6,72,00,000	
ഭ്രമി	ടി	9,29,00,000	
കജൻ	ടി	14,15,00,000	
ഗ്രാഹം	ടി	48,33,00,000	
ശനി	ടി	88,60,00,000	
യൂറനസ്സ്	ടി	1,78,19,00,000	
സെപ്റ്റിംഗ്രൽ	ടി	2,79,16,00,000	

ഇവർധ്യയിൽനിന്നു് ആരാധിരംബമെത്ത ദ്രവതാണു്

ഇംഗ്ലീഷ് എന്ന പറവത്താൽ തന്നെ ആ ദ്രവത്തെ സ്വീകൃതം
യി ഗ്രഹിക്കാൻ നമ്മുടെ മനസ്സ് അല്ലെങ്കിലും അഭ്യന്തരാന്തരിയി
രിക്കുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കു മെത്തപറവൽ ദ്രവം ദ
മ്മുടെ സങ്കല്പശക്തിക്കു് ഒരുവിധമായിലും കീഴടങ്കാനില്ലോ
അതു് അത്രുമാത്രംല്ലോ. അങ്ങനെ ജോഡിപ്പിച്ചുക്കൊ
ണ്ണാൻ അതിശക്തിമത്തായ ദ്രവം കിട്ടിക്കുകയാണു് നിരീ
ക്കിച്ചും അമ്ഭ്രാവിജ്ഞമായ ഗണാനക്രിയചവയ്ക്കും നധാവി
ചുട്ടും അംഗീരാനാം ഇവരെല്ലാം. നമ്മുടെ സൗ
രാധ്യം ചോദിക്കുവാൻ ലക്ഷ്യം പാലക്കാടും മുമ്പാളും സ
ക്കിംഗ് മായ മഹാകാശത്തിന്റെ വിസുലതയിൽ തിരുത്തിരുത്തി
സാമ്പാദി ആലോചിക്കുന്നും വിസ്തൃതാന്ത്രികരി
ക്കാനും നാം പാത്രംകുലരാഖിത്തീരാതിരിക്കുന്നാത്തണ്ണം വന്നു
ഉന്നതീരെവിജും അവിന്തനീജമായ മാഹാത്മ്യവും വി
ചുപ്പായ ശ്രേംഖലയുടെ കടാവും നാം കൊണ്ടിൽ ആ

ഖ്വാസിയായി ജീവിക്കുന്ന മന്ത്രം നിസ്സാരതയും അപൂർണ്ണാശം നൃക്ക ഭോധപ്പെടുന്നതു്.

സൗരയുമത്തിലുംപെട്ടു ഗഹാജാളിക്കറിച്ച മേൽ വിവരിച്ചപ്പോൾ, എന്നാൽ ഗഹാജാളിയും ഏന്നാനു സാമാന്യജീവിയിൽപ്പോരുന്ന ചതുരന്തരക്കറിച്ച താതൊന്നം പരാധാതിങ്ങാത്തത്രുന്നകാണ്ടു്? ചതുരാം ഒരു ഗഹാജാളിക്കു് ഉപഗ്രഹങ്ങളും പേരുപറയുന്നു. ഗഹാജാളിപ്പോലെ ഭേദംവചയുന്നകാണ്ടു് ഇവ ഗഹാജാളി പ്രക്ഷിണം ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ ഉപഗ്രഹങ്ങൾ സുത്ര നെയ്യം പ്രക്ഷിണം ചെയ്യുന്ന എന്ന പരിശയംതിലുണ്ടോ. ഇപ്രകാരം ഭൂമിയെ ദ്രാവക്ഷിണം ചെയ്യുന്ന ഉപഗ്രഹങ്ങളുടെ നമ്മുടെ ചതുരാം. ബുധത്രംഗമാരാഴിച്ചു് എല്ലാ ഗഹാജാൾക്കും ഇതുപോലെ ഉപഗ്രഹങ്ങളുണ്ടു്. ഭൂമിക്കു് ഒരു ചതുരം ഉള്ളിട്ടു എങ്കിലും മറ്റൊരിലും ചതുരാം ചെയ്യുന്ന ഉപഗ്രഹങ്ങൾക്കും നീതിയിടുന്ന ചതുരമാരാഞ്ഞു്. നമ്മുടെ ചതുരാം ഭൂമിയെ നൃക്കിലും മറ്റൊരിലും ചതുരമാരാഞ്ഞു് അവയുടെ നിയതകക്ഷുകളിൽനിന്നും പുനരുപയോഗിക്കുന്നുണ്ടും പരിശയംതിലുണ്ടോ. നിരാലംബകളായ മൂന്നു ഗഹാജാൾക്കും ഇപ്രകാരം വഴിപിഴയ്ക്കുന്നതു ചല്ലിച്ച കാണ്ടിരിക്കുന്നതു് അവയുടെ പരസ്യരാക്കപ്പെട്ടതാലാകുന്നു. നമ്മുടെ ഒരു കാല്പനിക്കുന്നതായി കാണമാനാണു്.

സൗരയുമത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽ സുത്രാം സമിതി ചെയ്യുന്ന എന്നം ബുധത്രംഗമാരി ഗഹാജാളിപ്പും സുത്രാം പരിശയംതിലുണ്ടു് അവയുടെ നിയതകക്ഷുകളിൽനിന്നും പുനരുപയോഗിക്കുന്നുണ്ടും പരിശയംതിലുണ്ടോ. നിരാലംബകളായ മൂന്നു ഗഹാജാൾക്കും ഇപ്രകാരം വഴിപിഴയ്ക്കുന്നതു ചല്ലിച്ച കാണ്ടിരിക്കുന്നതു് അവയുടെ പരസ്യരാക്കപ്പെട്ടതാലാകുന്നു. നമ്മുടെ ഒരു കാല്പനിക്കുന്നതായി അതു തി

രീതി നിലന്തരവീഴ്ചയാൽ അനുഭവമാക്കുന്നതിൽപ്പെട്ട മേഖലയിൽ
എപ്പോൾ പദാർത്ഥങ്ങളും മുൻപുരിയും ദാനിയും കുട്ടികൾ വിവരിച്ച്
ഒരു അനുകംശിക്കുന്നതിനാലും വിവരിച്ച് പഠിച്ചുകൊണ്ട് എല്ലാ
ഒരു ശാസ്യപണ്ഡിതൻ അനുലൂദാജീവി സ്കൂളിൽ ചേരാം. അപേക്ഷയിൽ പഠിച്ചു
പഠിച്ചു എന്ന കാലം വിവരിച്ച് സകലരാജാവർഷിയും അനുഭവിച്ചു
പഠിച്ചു എന്ന കാലം എന്നാണ്. അപേക്ഷയിൽ പഠിച്ചു എന്ന കാലം
ബാത്രാതിന്റെ വലിപ്പം എന്നതിനാൽ അവേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ
നാൽ വെറിയ പദാർത്ഥങ്ങൾ തന്ത്രവേക്ഷിക്കുവാ വലുതാണെന്ന
ഭാത്രാജാളിക്കുടുത്തിരിക്കുന്നതിനും അധികാരിക്കുന്നതിനും
നാൽ. സഭരജുമത്തിലുകുടെ, അന്ത്യന്തം വിവുചമായ ദിനാളം
സുത്തുന്തരനാശാണ്. ഭ്രഹ്മാജിനാരപ്പാശം 7918 എം
ലുണം. സുത്തുപ്രക്കാശം എംബുന ഗോപിജാളിയെ വൈച്ഛി
പ്രാവാവും വലുതാണ് ഇഞ്ചജഗാളിന്റെ വ്യാസത്തിന് 87380 ഏരെൽ വൈദിക്കുന്നത്.
എന്നാൽ സുത്തുഗോപി
അതിന്റെ വ്യാസം 8,66,540 എംബുനം. ഒരു ഗോപി
അതിന്റെ അന്തർഭാഗത്തിൽ അതിന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽ കു
ടി വെന്നും തുയ്യപാർപ്പണാളിയും സ്കർക്കുന്ന ഔദ്യോഗിക്കു
വിവരം അതിന്റെ വ്യാസത്തിനും ബാഹ്യികമായി ഉള്ള കുട്ടികൾ
ഒരു കുട്ടിയെ ഉചാരിംഗാഗത്തും ഒരു ഉദ്ധൃതരൂപായ സങ്കല്പി
ച്ചാൽ അതിന്റെ ഒരു ഒരു വ്യാസത്തിന്റെ വ്യാസത്തിന്റെ ഏകദശ
ശാ മുന്നുന്നമാശിരിക്കും. സുത്തുഗോപി സഭരയുമാണ്
ബുദ്ധി മററ ദിനാളിജാളിക്കാർഡ് കുറ്റാരമം വിവുചമാണെന്ന
നാലു മേൽപ്പറഞ്ഞ കാണക്കുട്ടിയന്തിനും ഏകദേശം ഉണ്ടാക്കുന്ന
ഹിക്കാഡല്ലും. അതിനാൽ ഇതു ഗോപിജാളിപ്പാം സുത്തു
ന്റെ അന്ത്യന്തരം കുട്ടിക്കുട്ടിയന്തിനും വശ
പ്രാണം എന്നും അനുകംശിക്കാണ്. അപേക്ഷയിൽ പഠിച്ചു

വത്രനം ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആകാംഗവാദത്തെ ഉപയോഗിച്ച് സ്വാധീനമന്ത്രിക്കുന്ന നിലവായ വിശദികരിച്ച തും മുട്ടൻ തന്നെ ആയിരുന്നു.

ആഗാമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങളിൽ വായുമണ്ഡലത്തെക്കുറിച്ചും നൂറ്റാണ്ട് വാക്കുകൾ പറയേണ്ടതായുണ്ട്. നമ്മുടെ ഗോഭിതത്തെ ആവരണം ചെയ്തുകിടക്കുന്നതും വാതകമയവുമായ ഒരു മഹാസൗഖ്യത്തോടും വായുമണ്ഡലത്തെ പറയാം. ഈ മഹാസൗഖ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തെ നാം ജീവിക്കുന്നതും, ആമുഖവും തുരുതുരുതായും തുരുതിരുതായും പറയാം. തോ മെത്ര മുരംവരെ വൃംഖപിച്ചുകിടക്കുന്നു. ആപുഞ്ജത്തിൽ വായുമണ്ഡലം നിബിഡമായും മുകളിലേക്കു പോകുന്നോ ദം അധികാധികാ വിരുദ്ധമായും ഇരിക്കുന്നു.

വായു ഇല്ലാതെയിരുന്നാൽ ജീവജാവങ്ങൾക്കു ജീവസന്ധാരനം അസാല്പമായിരിക്കുമെന്ന പാര്യേണ്ടതില്ല ക്ഷീം. ഇതുമാത്രമല്ല വായുവിനെക്കുണ്ടാക്കുകയും ഉപകാരം. നമ്മുടെ ചുരും വായു വൃംഖപിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നുകൂടി നമ്മുടെ യാതൊരു ശബ്ദവും കേരംക്കാൻ സാധിക്കുന്നായിരുന്നു. “ശബ്ദത്താകമാകാശം” എന്ന വൈദശശികമാർ ആകാശത്തിനു നിറ്റുചുനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നാം ശബ്ദം കേരംക്കുന്നതും ആകാശത്തിന്റെയല്ല, വായുവിന്റെ സഹായത്തിലാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. സാമാന്യം വലുതായ ഒരു ഫടികപ്പുത്തം ഒരുമേഘമേൻക്കു നീവച്ചും വായുചുംജനയന്ത്രിതിക്കുന്ന പ്രഭാഗംകൊണ്ട് ആ പാതയ്ക്കിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തും വായുവിനെ നിശ്ചയം ബഹിപ്പിച്ചിരിക്കാൻ സാധിക്കും. വില്ലുമുക്കിയായതും ഒന്താട്ട് സംഘടിതമായ ഒരു മനിക്രൂട്ട് പാതയ്ക്കിന്ടി

യിൽ വരുത്തിയെന്നാൽ പാത്രം പോകാതെ ആ മനി അ ടിപ്പിക്കയും ചെയ്യാം. മനിഞ്ഞടിക്കെന്നാൽ നമ്മുകാണാൻ വേണ്ടിയാണ് സ്വീഹടികപ്പൂത്രം ദേഹാമന്ന പറത്തു തു്. എന്നാൽ അടിക്കെന്ന മനിയുടെ നാദം നാം കേരംകു നീലം. അപ്പോൾ വായുവിനെ പാത്രത്തിനക്കുള്ള കടത്തി വിട്ടാൽ മനിനാദം കെട്ടിത്തുടങ്ങും. ഈ സമയമല്ലോ ആകാശം അവിടെന്നെന്നയുണ്ട്. പ്രക്ഷേ വായുവിന്റെ അഭാവത്തിൽ ശമ്പും കേരംകെന്നില്ല. ശമ്പുവാഹിയായി പ്രവർത്തിക്കെന്നതു് ആകാശമല്ലും, ആകാശത്തിൽ രൂപാപ രിച്ചിരിക്കെന്ന വായുവാണെന്നു് ഈ പരീക്ഷണത്താൽ സിലിക്കെന്നറജല്ലോ. നാം സംസാരിക്കുന്ന ഇടി മുഴങ്കു കയ്യാ വെടിപൊട്ടുകയ്യാ കാരിയിലു അന്നങ്കുകയ്യാ മ രേതെങ്കിലും വിധിയിൽ ശമ്പുമണ്ഡകയ്യാ ചെയ്യു ഭന്നാർഥം അട്ടത്തുള്ള വായുവിനു ചലനം ഉണ്ടാകും. കൂടു ത്തിൽ ഒരു കല്പരിജ്ഞതാൽ ആ തു വിനു സ്ഥലത്തുനിന്നു ചെറുകല്പിലാജും ഇളക്കി നാലുവരുത്തേക്കും പോകുന്ന തുള്ളുവെലു ഇരു ചലനം വായുവിൽ നാലുവരുത്തേയുള്ളും പ രക്കും. ഇങ്ങനെ ചലിക്കുന്നവായു നമ്മുടെ ചെവിയിൽ ക ടക്കുന്നതിനാലുണ്ടും ശമ്പും കേരംകെന്നതു്. കുറുക്കു ടി സ്പൂഷ്മാക്കുന്നെങ്കിൽ, ചെണ്ടയിൽ ഓരാതിന്തിട്ടുള്ള തോൽപ്പോലെ അതിട്ടുവായ ഒരു ചർമ്മം നമ്മുടെ ചെവിക്കുകളിൽ വച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ചർമ്മത്തിൽ വാ യു തട്ടുന്നതിനാലുണ്ടും നാം കേരംകുന്നതു്. ഇതിനു കേടു പറുണ്ടാം നമ്മുടെ ബധിരതപും സംഭവിക്കും. കാരം തീരെ കടക്കാതെ വിധം ചെവി അടയ്ക്കാമെങ്കിൽ ശമ്പും തീരെ കേരം തുക്കിപ്പുന്നുള്ള തും തന്നുഭവമാനപ്പെറ്റും. ആ

തിനാൽ ജീവ സന്യാര നാശിനാം റമ്പുത്തുന്നതിനം വായുഭണ്ടവന്തിഞ്ചൻ സഹായം അപരിത്യാജ്ഞബാക്കൻ.

ദ്രോജ്ഞത്തിലെ ശൈത്രോധിവാഗ്മായ പ്രസാതത സ്ഥിതിയിൽ പരിപാലിക്കുന്നതിനം വായുഭണ്ടവലം അല്ലെല്ല ഉപകരിക്കുന്നതു്. ശൈത്രദശങ്ങളിൽ പില ചെടികൾ വ ഒരുത്തനാതിനു് അവനയ കള്ളാടിക്രൂട്ടകളിൽ അടച്ച വ ജൂഡണ്ട്. വായുവിലുള്ള ചുടിനെ സംരക്ഷിച്ചു ചെടി ക്ഷേപജാഗപുട്ടത്തനാതിനാണ് ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു്. ദ്രോജ്ഞത്തിൽ വസിക്കുന്നവർ വായുഭണ്ടവലം ഈ കണ്ണ ടിക്രൂട്ടപോലെ പ്രക്രിയനാപ്രക്രിയ. വായുഭണ്ടവലം ഇ പ്രാതേയിങ്ങനാൽ സൃഷ്ടുഭണ്ടവത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ചു ടു തുരുമായ താരാകാശാതിൽ പ്രസരിച്ച നിജീയോജന മായിത്തീരം. വായുഭണ്ടവലം ഈ ചുടിനെ സംരക്ഷിച്ചു സുക്ഷിക്കുന്നതിനാൽ ചുടു ലീർഹംകാലം നമ്മുപറയേണ്ട പ്രക്രിയയിം ഭേദിയിലെ ശൈത്രോധിവാഗ്മാജ്ഞ എതാണ്ഡാ തു സമകില സിലിച്ചു് അതു ഭ്രാംബികൾക്കു് ഹിതകര മായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഭേദി ഒരു ഗോളമാണെന്ന മുദ്ദ പറഞ്ഞിട്ടിട്ടുണ്ടോ. എന്നാൽ തിക്കണ്ണത ഒരു ഗോളാന്തിയല്ല ഭേദികളുള്ളതെന്നാക്കി പറയേണ്ടതാണ്. ഭഗവാന്തിഞ്ചൻ മുഖപ്രഭ ശാഖാം ശാഖാം പരാമം അതനും അതനും സരിച്ചു മയ്യപ്രഭ ശം കരച്ചു് ഉന്നിയും ഇരിക്കുന്നു. മധുരനാരജായുടെ ഇ ഔവമാജാരം പരാമം മയ്യും വീത്രം ഇരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ കണ്ണിട്ടിണംപാല്ലോ. എക്കുദേശം ഇതുതനെന്നാണു ഭാഗം തനിഞ്ചും ആകുത്തിയും. ഇതുനിമിത്തം ഭേദിയുടെ മുഖ തന്താടി മുഖഭൂള വ്യാസം അപ്പുക്കിൽ അക്കാദിനം മ

യുദ്ധരോചയ പ്രസർശിക്കുന്ന വ്യാസതന്ത്രങ്ങൾ എത്തും ഇതുപരെയുള്ള മെച്ചപ്പെടുത്തി നീളും കരവായിരിക്കുന്നു.

ആധിക്യത ഈ ആകൃതിവിഴ്ശമം നിമിത്തം സംഭവിക്കുന്ന ഒരു സംഗതി രംഗവഹംമാണ്. അതായതു്, ഒരു പദാർത്ഥം യുവപ്രദേശത്തിൽവച്ചു തുകിനോക്കി അതിനും ഘടന നിന്ന് വിള്ളിച്ചുതിരിക്കുന്ന ശൈലിയും ദയുദ്ധരോചയുടെ ശത്രുക്കാർക്കിനും അതിനും ഒന്നാബന്ധത തുകാരന്തരക്കാരം അല്ലോ കരവായിരിക്കും. ഇതിനും കാരണമെന്തു്? ഒരു പദാർത്ഥത്തിനും ഘടന ആധിക്യത ആകുമ്പന്നതിനും പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്ന ആകുപ്പന്നതിനും ശക്തിക്കന്നുവന്നുംഡാഡാഡി കുടിയോക്കരുത്താം ഇരിക്കും. ഭാഗാളിത്തിനും കേന്ദ്രംതന്നെയാണ് ആധിക്യത ആകുപ്പന്നാക്കരും. ഈ കേന്ദ്രത്തെ സമീപിക്കുന്നുന്നും പദാർത്ഥത്തിനും ഘടന വല്ലിച്ചുവരികയും കേന്ദ്രത്തിൽനിന്ന് അകന്നപോകുന്നും ഘടന കുറയുമ്പൊണ്ടുവരുന്നതു്. ഭാഗാളിത്തിനും യുവജന്മിക്കുടിയും വ്യാസത്തിനും പെൻഡ്രൂ മധ്യരോവയിൽ കുടിയും വ്യാസത്തെക്കാരം എക്കുദേശം ഇതുപരെയുള്ള മെച്ചപ്പെടുത്തി കരയുമാണ് പാരഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ യുവപ്രദേശങ്ങൾ ദയുപ്രദേശത്തെക്കാരം കേന്ദ്രത്താടു് അല്ലോ അട്ടത്തിരിക്കുമെന്ന ഗാന്ധിക്കാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ യുവജന്മിക്കു ദയുപ്രദേശത്തിലേക്കാരം ആകുപ്പന്നശക്തി അല്ലോ കുട്ടതലായിരിക്കും. എവണ്ണ, ഒരു പദാർത്ഥത്തിനും മധ്യപ്രദേശത്തിൽ കാണുന്ന തുകാം യുവജന്മിക്കു കാണുന്നതിനും അല്ലോ കരവായും ഇരിക്കും. മധ്യപ്രദേശത്തിൽ 190 റാത്തയും തുകാമുള്ളതു് ഒരു മനസ്സും യുവജന്മിക്കു 191 റാത്തയും തുകാണുന്നതായി കണ്ടിട്ടണെ

നോ ഒക്കെ ജോതിഷികൾ പറയുന്നു. സാധാരണ താഴിൽ
തുക്കാൻപദ്ധതിക്കുന്ന പടികളിൽ എന്നതിലും ഇത്
എററക്കിവു വജ്രൈന്ത്രതിനാൽ പടിങ്കാതെ തുക്കാ
വുന്ന സ്വീപ്പിന്റെബാലൻസ് എന്ന തുലാത്രംഭാശം ഈ
തിലേക്ക് ഉപയോഗിക്കേണ്ടതു്.

അമിയുടെ അക്ഷം യാതൊരു ഭേദവും ക്രാതെ എ
ഡ്യൂഫ്രോം കീഴുമേഖലയിൽ വച്ചുകൊണ്ട് ഭൂമി അതിനേക്ക്
അമണംപരിവർത്തനയുണ്ടാക്കുന്ന നിംബുപിക്കുന്നവക്കം സുത്രം
എന്നും എപ്പാഫ്രോം ഭേദഗാളിന്തിനേക്ക് മധ്യരേഖയ്ക്ക്
എതിരെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതായി കാണപ്പെട്ടും. മധ്യരേ
ഖത്തിൽ വസിക്കുന്നവക്ക് സുത്രം എപ്പാഫ്രോം അഭിനൃ
വന്നായിരിക്കും. മധ്യരേഖയിൽനിന്നും വടക്കോട്ട് പോക
നേരാറും സുത്രമണ്ണം ക്രമേണ തെക്കോട്ട് നീഞ്ഞുന്നതാ
യും തേക്കോട്ട് പോകനേരാറും വടക്കോട്ട് നീഞ്ഞുന്നതായും
നേരാണും. ഉത്തരയുവത്തിലേക്കു ദക്ഷിണയുവത്തിലേക്കു നി
ന്നു നോക്കുന്നവക്ക് സുത്രം ക്ഷിതിജത്തിൽത്തന്നു ചുറി
ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായും തേരാണും. ക്രൂഷ്ണത്തിൽ ഓരോ
സമലത്രു്, ദഹികളും എററക്കാവുകൾ ക്രാതെ, വെള്ളി
ചുവും ഇരക്കും ശീതോഷ്ണഭേദവും അതണ്ടുമുഴുവൻ ഒക്കെ
ലെതന്നു ഇരിക്കും. ഇന്നും നമ്മുടെ സുവർത്തനിനും ക്ഷേമ
ത്തിനും അത്യുന്നം പ്രയോജകമായിരിക്കുന്ന അയനാദേശ
മോ ആളും ദേഹമോ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. എന്നാൽ ഇണവുക
ഭോഷജങ്ങളാണും സംഭവിക്കാത്തവിയത്തിൽ ഭൂഗാളം
വിന്റുസിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു പ്രതിഭേദവിയുടെ ഒരും പു
ഠ്ഠമായ റവന്യസ്ഥാപനമങ്ങു പറയുണ്ടതുള്ളൂ.

ഭേദഗാളം നേരേ കീഴുമേഖലയിൽ നില്പാത അല്ലെങ്കിൽ വ

രിനതിട്ടാണ് അതിന്റെ കക്ഷ്യയിൽ പരിവർത്തനം വെള്ളുന്നത്. ഈ പരിവിൽ ഭ്രമിയുടെ ഉത്തരയും എല്ലാ ഫ്ലോറും ദ്രുവനക്ഷത്രത്തിന് അഭിമുഖ്യായും ഇരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള പരിവർത്തനപ്പെക്കാണ് എന്തു സംഭവിക്കുന്ന എന്ന നോക്കുക. കക്കടക്കമാശാരംഭത്തിൽ സുത്രാന്റെ ഒക്ഷിണാധനം അബ്ലൈഷിൽ ഭ്രമിയുടെ ഉത്തരാധനം തുടങ്ങുന്നു, അതായത്, ഭ്രമി അതിന്റെ കക്ഷ്യയുടെ ഒക്ഷിണപരിധിയിൽ നിന്ന് ഉത്തരപരിധിയിലേക്കു പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നു ഉത്തരാശ്ലേഖനാളിം സുത്രാ സമീപമായും ഒക്ഷിണാശ്ലേഖനാളിം സുത്രനിൽക്കിനു അകവലയായും ഇരിക്കും. അതിനാൽ ഉത്തരാശ്ലേഖനിൽ സുത്രപ്രകാശാജ്ഞ സമയം അധികംശായും ഒക്ഷിണാശ്ലേഖനിൽ കവായും ഇരിക്കും. ഇതിനു വിപരീതമായി, മകരമാശാരംഭത്തിൽ സുത്രാന്റെ ഉത്തരാധനം തുടങ്ങുന്നു അതായത് കക്ഷ്യയുടെ ഉത്തരപരിധിയിൽനിന്നും ഒക്ഷിണപരിധിയിലേക്കു പ്രധാനം ചെയ്യുന്നു സുത്രാ സചീവസമാധാര ഒക്ഷിണാശ്ലേഖനാളിൽ സുത്രപ്രകാശാജ്ഞ സമയം ഉത്തരാശ്ലേഖനാളിൽക്കൊണ്ടും ക്രമ്മതലായിരിക്കും. ഒന്ത് അധിനക്കാലങ്ങളിൽ ചെയ്യുന്നതിൽ ഒരു ദിവസം ഒരേ പ്രതിനിധിക്കുന്ന ദയുത്തിൽ ഒരു ദിവസം ഒരേ പ്രതിനിധിക്കുന്ന അഭിമുഖ്യായി യങ്ങനാൽ നാൽ ആ സമയം പ്രേപ്പിക്കുന്നതിൽ എല്ലാ ദേശങ്ങളിലും തിനരാത്രാശ്ലേഖനം തുല്യമായ തെരംബല്പം ഉണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങനെയുള്ള സമയത്തിനാണു വിഷ്വവം അബ്ലൈഷിൽ വിഷ്വ എന്ന പദയന്നായത്. ആഭിത്രാന്റെ ഉത്തരാധന ത്തിൽ മേടവിഷ്വവും ഒക്ഷിണാധനത്തിൽ തുലാവിഷ്വവും ചുന്നുഡിനങ്ങളാണു ഗണിക്കപ്പെട്ടുന്നത് ആഘാതിൽ രണ്ട്

പ്രാവശ്യം മാത്രം സംഭവിക്കുന്ന ഈ അവസ്ഥാവിശ്വാസം ഒരു ആദരിച്ചുകൂടിരിക്കും.

അഞ്ചലക്ഷ്മിന്റെ പരിവർത്തനയിൽ അതിന്റെ മധ്യഭാഗം എല്ലാക്കാവളത്തും സുസ്ഥിരം എറക്കുകൂടി അഭിമുഖ്യായിരിക്കും. നമ്മുടെ രാജ്യം മധ്യരംഗത്തും സമീചമാണ് നമ്മിതിചെയ്യുന്നത്. അതിനു മധ്യരേഖയിൽനിന്നു വടക്കോട്ടു പത്രത്തിലും മാത്രമല്ല അക്കലമുള്ളൂ. അതിനാൽ അഭ്യന്തരഭേദം നിന്മിത്തം ദിനരാത്രം ക്ഷണിക്കുന്ന ഏറ്റവും കുറവുകൾ ഇവിടെ അല്ലായിരിക്കുന്നു.

മേഖാരലു പക്കലേറുന്ന
രാവോന്നാതു കുന്തരുപോം
തുലാദി രാത്രിചേരുന്ന
പക്കലോന്നു കുന്തരുപോം!

എന്ന് സ്ഥൂലമായി ചരംതിട്ടുള്ളിട്ടു് ഈ ദേശത്തു് ദൈവിക്കും ശരിയാണെന്നും പറയാം. എന്നും മല്ലുക്കിട്ടുന്ന വശക്കാട്ടം തൈക്കാട്ടം പോകുന്നതാണു് ഈ എറാക്കരുവുകൾ അധികാധികം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. മല്ലുക്കിട്ടുന്ന വടക്കു്—ഉത്തരാർഘ്യഗാളുതിൽ—56 ഡിഗ്രിക്കും 60 ഡിഗ്രിക്കും ഇടയ്ക്കുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് മുത്തായ ക്ഷേരജാളിയിൽ ഉത്തരായണത്തിന്റെ അവസ്ഥന്തിലും ദക്ഷിണായണത്തിന്റെ ആരംഭന്തിലും പകർ രാത്രിചേരുക്കാം വഴി വഴി ദക്ഷിണായണത്തിന്റെ ആരക്കാലത്തു് എത്താനും ദിവസം അവിടങ്ങളിൽ എക്കുദേശം 18 മനിക്രൂർ പക്കും എറാക്കുകൂടി 6 മനിക്രൂർ രാത്രിയായിട്ടാണു കഴിയുന്നത്. അങ്ങും ദക്ഷിണാർഘ്യഗാളുതിലെ അവസ്ഥ ഇതിനു വിവരീചായിരിക്കുമ്പോൾ ഉംചീക്കാമെല്ലാ.

ഈ തുക്കാട, ഭൂചിഞ്ചാട കക്ഷ്യ ഒരു പരിപൂർവ്വജീവി, അല്ലോ ദീർഘബന്ധത്താഹിട്ടാനിരിക്കാനു്. അതിനാൽ ഭേദഗാളിയിൽനാരെ ചാരിയത്താത്തിൽ ആ ഗൊളിവും സൃഷ്ടിയം തമ്മിലുള്ള കുറം എല്ലാശാഖയ്ക്കും തുപ്പമായിരിക്കുന്നു. പിലാദ്വൈത ഭൂചിഡിപ്പും സൃഷ്ടിയാട്ട് നാധിനാം അടക്കനഥായിരിക്കും സജ്ജവരിക്കാനു്. അകനാിരിക്കുന്നവാടം ഭൂചിക്കു സൃഷ്ടിനിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന ഉദ്ദിഷ്ടം അടക്കത്തിരിക്കുന്നവാടം ലഭിക്കുന്നതിനേക്കാടം കുറവാക്കിരിക്കുമ്പോൾ. ഈ പ്രകാരം അയനാദ്ദേശങ്ങളാലും ഭൂകക്ഷ്യജാട ദീർഘബന്ധത്താളിയിലും ആരും ഭൂകക്ഷ്യജാട ഉണ്ടാകുന്നതിനാൽ ജീവിക്കുകയും ഭൂമാലോകജീവിതം സുഖവഹിച്ചായിരിക്കുന്നു; വഹിച്ചവാതം മുഖായി മററുകയും സംഗതിക്കുകയും ഭൂചിയിൽ ശീതോസ്യം ഭൂമായിട്ടുണ്ടാകുന്നതും ഇവിടെ വിസ്തൃതിക്കുന്നു.

മനസ്യസ്താവം

ഉർക്കുഷ്ടമോ അപക്രൂഷ്ടമോ?

മനതളം ചുണ്ണാന്തും ചെത്തരച്ചാൽ ചുവന്നിരിക്കു
മെന്നോ ചുണ്ണാന്തും ചെത്താൽ നവചാരത്തിൽനിന്ന് അ
മോണിയ* എന്ന വാതകം പുറപ്പെടുമെന്നോ കാണം തു
ങ്ങവിനെ ആകഷിക്കുമെന്നോ പരയുന്നോടും ആരൈക്കിലും
അതിനെ വിസംവദിക്കുന്നതായാൽ പ്രത്രക്ഷപരിക്ഷ
ണംകൊണ്ട് അവരെ സമ്മതിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതു
ണ്. എന്നാൽ ഇപ്രകാരം സ്ഥൂലദ്രവ്യങ്ങൾക്കാണ് പ
രീക്ഷിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്ന പ്രതിജ്ഞാനുത്തപ്പങ്ങളിലും
പ്ലാതെ, സമഭായം ‘സാഹിത്യം, രാജൂത്തരം മതലായ
വിഷയങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾക്കുണ്ടാക്കുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളും
ഈ നിവർത്തിക്കുന്നതു് മിക്കവാറും ഭജ്ഞരമായിരിക്കുന്നു. മ
ത്രംക്കുത്തായികരിക്കു ഭാഗം അനവദിക്കുന്നതായ നിയമം
കേൾക്കരമാണോ എന്നുള്ള ആലോചനയിൽ എക്കുറ
ശം തുല്യവലമുള്ള രണ്ട് വിഹരിതാഭിപ്രായങ്ങൾക്കും ധാര
രാളം അവകാശമുണ്ട്. കേരളകവികളിൽ അനുഗ്രഹണ്ണും
ആരൈന്നു ചോദിച്ചാൽ എഴുത്തുകൂനാനു് ഒരാളിലും
നമ്പ്പുംരാഗങ്ങൾ മഹാരാജിലും പരയുമായിരിക്കും. പഞ്ചാ
പൂഞ്ഞാളിനും തണ്ടരം വിശ്വസിക്കുന്ന കാരണങ്ങൾക്കും രണ്ട്
കുട്ടിയം പ്രതിച്ചാദിക്കാതെ ഇരിക്കയില്ല. മദ്യം, കമ്മ്യാവു

---

* കരെ നവചാരം എടുത്തു് ചുണ്ണാന്തുചേത്തു് തേണടക്കിയാം അംഗീകാരം ചെയ്യുന്നതു റണ്ടും കേണ്ണറിയാം.

മുതലായ ലഹരിപദാത്മജാളിടെ വ്യാപാരത്തെ ഗവർണ്ണ് ഏരായഥാർധം നായി കര്ത്തനാതിനാലാണ്' അവയും പ്രചരണപാരം ലഭിക്കേണ്ടം ജനങ്ങളിൽ ഭർമ്മാർധപ്രസക്തി വർഖിക്കേണ്ട ചെയ്യുന്നതെന്നു' ഒരു പക്ഷക്കാർ വാഴിക്കുന്നു. ഈ ലഹരിപദാത്മജാളിയും ഗവർണ്ണം നികത്തി ചുമതലി അവയുടെ പ്രപാരത്തെ നിയന്ത്രിക്കാതിരുന്നെന്നും അവയുടെ ഉപജീവനം ഇന്നത്തെക്കാണ്ടും തുലോം വർഖിച്ചു രാജുവും ജനങ്ങളിലും അലങ്കാലപ്രസ്തുതപോക്കുറയിരുന്ന എന്ന വരചിച്ചുകൊണ്ടു മറവക്കാർ ആതിക്കുന്നു. തങ്ങളിടെ വാദത്തെ സമർപ്പിക്കുന്നതിനായി ഇങ്ങപക്ഷക്കാണും ഉപന്രസിക്കുന്ന കാരണങ്ങൾ, യുക്തിയുക്താഭ്യാഗിരിക്കുന്നവും. വില്ലാല്ലാസംരക്ഷാം ബുദ്ധിസംസ്കാരവും ചിന്താഗ്രീലവും സമാജിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സമൂഹയത്തിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഏല്പാക്കാവത്തും ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങൾ അവയ്ക്കു ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. "കാര്യമല്ലാത്തതു ചെയ്യുന്നതാകിലാചാര്യം സംശാസനം ചെയ്യുന്നതെ വരു" എന്ന പത്രാണിക്കവചനപ്രകാരം "അമ്മയെത്തല്ലുനാതിനം രണ്ടുപക്ഷമുണ്ടു്" എന്നാണുള്ള ചൊല്ലു് ഈ അഭിപ്രായങ്ങളെത്തിന്റെ അനിർവ്വായത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അഭിപ്രായങ്ങളെത്തിനു് അവകാശമുണ്ടുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ അതിന്റെ അഭാവം ഒരു സന്ദേശത്തിന്റെ കലേജാത്തയല്ല, മതിമാനപ്രത്യേകതയാണു ഒപ്പുകിട്ടുന്നതു്. എന്നതുനാൽ "വിവാദമപ്പോൾ തെളിച്ചിരിക്കുന്ന കാരണം, പക്ഷപ്രയാശത്താനമതിനു മേതുവാം" എന്നു് ഒരു പാണ്ഡിതൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ വിതക്ക് വിഷയമായ ചാര്യത്തിന്റെ വിവിധാവസ്ഥകളെ വെച്ചി

പ്രേക്ഷിക്കുന്നതിനാം തങ്ങളിടെ അഭിപ്രായത്തിൽ തെരുവ് കരി ഉണ്ടെങ്കിൽ അവരെ മുഖക്കുറിക്കരിക്കുക കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനാം മുഖംനെയുള്ള വിവാദങ്ങൾ പ്രായാജനപ്പെടുന്നു.

മനഷ്യസപ്താവം ഉൽക്കുമുഖം അപത്രിച്ചുവരുമാ എന്നുള്ള പ്രമേയത്തെ കരിച്ചു തന്ത്രപദ്ധർക്കുള്ളെങ്കയും തവിന്റെ കൂദേശയും മതാചായും ഗുരുത്വയിൽ ലോകരംഗം എത്തൽ ഇന്നവരെ വിജലാലിപ്രാധാരം പ്രവരിച്ചുവരും അനിരിക്കുന്നു. മനഷ്യൻ സാക്ഷാത്കാരി ഇടപ്പെടാം ശാന്തനാം, അജാനെയുള്ള ഉൽക്കുജുജനനത്തിനാണ് ചിഹ്നാദി സ്ഥാപിക്കാവി അവനിൽ കാശമാനാശാനം നാശപ ക്ഷക്കാർ ഉന്നഷ്ടകലത്തെ പ്രശ്നാഗീകരണം. റസ്യർജനപ്രഷിക്കളായ മധുപക്ഷകാരാക്കട്ട്, മനഷ്യസപ്താവത്തിലുള്ള ദേശാംശങ്ങളെ ബലാപ്പെട്ടാറി വാലിക്കയും, അവൻ പ്രപ്രിച്ചു തജ്ജിയിരിക്കുന്ന പത്രജാതികരാഞ്ഞ അതിശയിക്കുന്നതായി അവനുള്ള ഗ്രനം ഭരണിമാനം മാത്രമാണെന്നും ഇംഗ്ലീഷ് വർഗ്ഗം അധിക്കരിക്കുന്ന വാലിക്കയും, അവനു പ്രാതരിയും വാക്കപാടവവും കൈവരശപ്പെട്ടത്തിനിട്ടുള്ള പണ്ടിതനാർ ആല്പപക്ഷക്കാരോടും പരിഹാസപരമാരായവർ രണ്ടാംപക്ഷക്കാരോടും യോജിപ്പായാണ് ചെയ്യുന്നതു.

മനഷ്യജാതിയെ മുഖംനെ അധിക്കുപിക്കുന്നവരെ സ്ഥാം സത്ത്രാംബന്ധം വെച്ചുകൊന്നാവരാണെന്നാ? സമസ്യാ രേഖരിച്ചു ഇംഗ്ലീഷിയം മുഴുവം പറയുന്നതിൽ ഇവർഷേ എന്തുകൂടിയും ഭൂജാദുഖങ്ങളും? സൗഖ്യങ്ങനെ വിഹാരിക്കാൻ കാരണം കാണുന്നില്ല. നേരുമരിച്ചു ധർമ്മരാത്രുകളുക്കു

റിച്ച് പരഞ്ഞാക്കുന്നുണ്ടായ ദിവാധിപതി രഹംക്ക്, വിശി
ംപു അയാൾ അട്ടം കോപഗ്രീലവാംകുടി ആയിരുന്നാൽ,
ഈ ലോകത്തേരക്കരിച്ച് വെള്ളപ്പണംകുന്നതിനം ലോക
കാൽജിളിടുന്ന സംശാരനാഗതിയിൽ ഭിന്നമായ അസ്പദാ
സമ്പും തോന്നുന്നതിനം ധാരാളം അവസരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാ
വുന്നതാണ്. എന്നെന്നാൽ നാം അറിവതും ആദരിച്ചും
ഫോറ്റോ ധർത്തപ്രകാശകൾ നുത്രുമായി അനുബന്ധിച്ചപ്പെട്ട്
ലോകകാൽജിളിടുന്ന ഗതി. അങ്ങനെ ആയിരുന്നുകും
ശിഖരമാർ ഇവിടെ തങ്ങളിടുന്ന സത്തലുംതനികൾക്ക് അ
ഡിസ്കോപ്പും മുത്തുവും കുമ്പിനും കുഴ്ച്ചമംജരിക്ക്
അനന്തരപ്രാഥായ ശിക്ഷയേജും അനംഗവിക്ഷമായിരുന്നു എ
നീ നമ്മൾ തോന്നിപ്പോകുന്ന. എന്നാൽ ലോകസ്ഥിതി
ഇതിനു വിവരിതമായി നാം കാണുന്നതു് ഒരു അംശാഭാ
രണ്ടിലും. രാമാധാരത്തിലേപാഡം മഹാഭാരതത്തിലേപാഡം കു
മകൾരണ്ണ ഇത് വിവരിതമായി ഉളാമാരിക്കുന്നതാ
യി പ്രമാദം ആയിരുന്നുണ്ടും തോന്നുനില്ലെന്നു? ഇത് ഇ
തിഹാസങ്ങൾ പരിശാശ്രതതിൽ ധർത്തവിജയത്തെന്നു
പ്രശംസിക്കുന്നു. എന്നാൽ ശ്രീരാമനാം പാണ്ഡവരാജം
ബഹുവിധായ കാരണങ്ങൾതേയിലും മനഃചീഡകളേയും
ബീർഘകാലം അനംഗവിക്രൊന്മാവുന്നു. അധികമം ചാരികളും
രാവണനാം ഭൂത്യാധനനാം രാജകീയമായ നാടുപെട്ട്
ധോരണിരെ ആജീവനാനം അംഗീകൃതമായി അനംഗവി
ച്ച്. ഇങ്ങനെയുള്ള വിധിരെവഹരിത്രാംജരിക്ക് ആസ്ത്രം
വും ഗ്രൂഡവുമായ ധർത്തത്തിയുടെ രഹസ്യം നമ്മൾ സുന്ന
ഹരിശ്ചന്ന സമാധാനസ്ഥാപനം ശക്തിയില്ലാണ്ടിട്ടായിരി
ക്കുന്നും, മുൻപരഞ്ഞത്തുചോഡാലു വിലക്ക് ലോകവുംതാ
യിൽ അവമതിയും ആരുപ്പും തോന്നിപ്പോകുന്നതു്.

ഇപ്രകാരം മനസ്സുപ്പാവത്തെ ദ്രോഹിക്കുന്നവരും നിന്മിക്കുന്നവരും റണ്ടുരം പാസിതനും ഉണ്ടും പറാത്തുകഴിഞ്ഞെല്ലാ. ഈവരിൽ ഏതു പക്ഷക്കാരും അഭിപ്രായഭാശം സമാധാനക്ഷേമത്തിനും അധികം പ്രയോജനാപൂർണ്ണമാക്കുന്നതും അരുളോച്ചിക്കാം. മുഖാംഗങ്ങികളും എടുപ്പായംതന്നെ ഒരു വിചാരിക്കുന്നതിനാണ് കാരണം കാണുന്നതു്. ഒരു ഗ്രഹാധനം തന്നെന്ന ഭാത്യാപ്പത്രാദികളുടെ ക്ഷേമത്തിൽ ജാഗത്തന്നായിരിക്കുമ്പോൾ അവക്കും അസുഖകരമായ ഏല്ലാ പ്രാണികളിലും നിന്നും പിന്നമാറ്റക്കയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പുമെങ്കിലും ധനം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ഒരുവൻ അതിനെ പരിപാലിക്കുമ്പോൾ പോഷിപ്പിക്കുമ്പോൾ ചെയ്യുന്നതിൽ റൂപതന്നായിരിക്കുന്നു. വഡ്യായാശലാ ഫോഷനാജാലോ അതിനെ അപചാരിക്കുമ്പോൾ താൻ ശങ്കിച്ചുന്ന ഭൗജന്യങ്ങളുടെ സഹവാസത്തെ അവൻ രഹിക്കും ആത്മഹിക്കുന്നില്ല. സദപൂർത്തനെന്നും സമുദായത്തിൽ പേരും സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ഒരുവനും ആപുല്യയെന്നും ക്ഷയിപ്പിക്കാൻ തക്കവെള്ളും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും നാം അധികമായി കാണാറുണ്ടാ? രഹിക്കുന്ന തനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സല്ലീത്തിനെ നിലനിൽക്കി, കഴിയുമെങ്കിൽ അതിനെ പഠിപ്പിക്കാൻ തക്കവെള്ളും ഇതു ലോകത്തിൽ പെട്ടെന്നും അഭിക്കന്നതു്? ഇപ്രകാരം കുടംബവിഭാഗങ്ങളും ദാരം ഒരുവനിൽ വന്നുകൂട്ടുന്നും അതും അവൻ ശരിപ്പെടുത്തും പ്രാണിയെങ്കിൽ ഏവനും അചിക്കന്നതു്? അവനെ ഭൂമാർജ്ജാജ്ഞിക്കിന്നും നിന്നും കുറഞ്ഞിട്ടും അവനും ചുരുക്കലും ദാരം മനസ്സുപ്പാവത്തെ കീത്തിയേയോ രക്ഷിക്കുന്നും ഭാരം ഒരുവനിൽ വന്നുകൂട്ടുന്നും അതും അവൻ ശരിപ്പെടുത്തും പ്രാണിയെങ്കിൽ ഏവനും അചിക്കന്നതു്?

രു സിലിമരനാതു്. നേരേരിച്ചു് അവിവാഹിതനം അർത്ഥവിഹീനനം അപ്രശ്ന്യനം മറോട്ടക്കിലും ആകാരന്തിൽ ചുമതലവില്ലാത്തവന്നും ദരാളിന്റെ ഒട പടി ചുരു പ്രകാരത്തിലാരന്ന നോഴക്ക്. അഞ്ചേരൻ യുദ്ധം വർ സാമാജ്യനു സ്വഭാവത്തിനു രൂപസ്ഥിതി കുടാതെ സേപ്പ്രധ്യാനസരണം പ്രവർത്തിച്ചു സൈപരികളായി കാലക്ഷേപം ചെയ്യുന്നു. പലരുപ്പാഴം ഇവയുടെ പ്രവർത്തി സമൃദ്ധാഖത്തിനു ഹാനികരണായിത്തീരുന്നുണ്ടു്. ഇന്നാഭ്യന്തര ലോകഗതിയേപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നവാരു രൂപകൾപ്പെട്ടതുനാതായ ഒരു വിഷയം ചെറുപ്പുക്കായുടെ തൊഴിലില്ലായ്ക്കാണഡ്രൂ. തൊഴിലില്ലായ്ക്കായ്ക്കാൽ ഇവക്ക് നേരിടാവുന്ന അത്ഭാരമില്ലായ്ക്കായ്ക്കും നാത്ഭാശനാ ഇതു വിഷയത്തിൽ നമുക്കു ചെയ്യുവെപ്പെട്ടതുനാതു്? ഇവരിൽനിന്നു സമുദ്ദായത്തിനും രാജ്യരാജിനും സംഭവിക്കാവുന്ന അനന്തരാ ആദ്ധ്യാത്മിക ഗണനീയങ്ങളായിരിക്കുന്നില്ലരും? കൂടും തേതാണും ധനനേതരയോ സർക്കീന്തിരയുംനോ പരിപ്രേരിക്കുന്നതോ എന്നവയുമില്ലാത്തവക്കു് ഏതു വിധവും പ്രവർത്തിക്കുന്നതുകും ചിന്തിക്കുന്നതു യാത്രാജ നംജുവും വരാനില്ലെന്നും ബേബാധം അവയുടെ സ്വഭാവത്തെ ഉച്ചിപ്പിക്കുന്നു. കാരം പിശൈമുള്ള പ്രോം ചരക്കു കയററിയിട്ടില്ലാത്ത കെട്ടുവരുത്താണും അപകടകുടാതെ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും അവയിൽ മന്നയ്ക്കുകൾക്കാണും ആരം പിംഗില്ലിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കും. ഇതുപോലെതന്നെ, അപരിസ്കാരിന്നും ജീവിതാസമുദ്രത്തെ എക്കുപ്പേരേഖയിലും സുഖശാഖയിൽനാം ചുണ്ണുവും മനശ്ശുവും എക്കാത്തകിലും പ്രകാരത്തിൽ ഒരു ഭാരദ്വേബാധം കുടാതെ കഴിയുന്നതല്ല.

മെല്ലറഞ്ഞ അഭിപ്രായങ്ങൾ ശരിയാണെന്നിൽ ഒന്ന്
ശ്രൂപഭാവത്തിന്റെ ദോഷാംഗങ്ങൾ അവധാരണിക്കുന്ന
വരേക്കാടം ആരതികൾ മുന്നാംഗങ്ങളെ ചുക്കുക്കുന്നവരാം
ഈ സദാചാരങ്ങൾ പ്രാസാരിപ്പിക്കുവും സമുദായക്കൂൾ
മഞ്ഞ പോഷിപ്പിക്കുവും ചെയ്യുന്നതെന്ന് ഉള്ളിരുന്നെങ്കിൽ
യിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ സ്വാജീജാലങ്ങളിൽ തങ്ങൾക്ക്
ഒരുന്നതസ്ഥാനമാണ് ഉള്ളതെന്നും തങ്ങളുടെ സ്വപ്നഭാവ
തനിന്ന് ജനസില്ലമായ ഉൽക്കർഷം ഉണ്ടാണോ എങ്കിലും
യം മനശ്ചയങ്ങൾ മനസ്സിൽ ഉറങ്കുന്നതാണെങ്കിൽ ആ വിശീ
ജ്ഞതയ്ക്ക് അനുത്രുപ്പമായി തങ്ങളുടെ ശീഖരണങ്ങൾ പ്രഭു
തനികളേയും ക്രമികരിക്കാൻ ശുദ്ധ സർവാത്മകനായതിനിലെ
ക്കാതായിരിക്കും. തങ്ങൾക്ക് അധിചന്ദ്രനം ഉണ്ടാക്കുന്ന
തായ പാപകർമ്മങ്ങളെ വജ്ജിച്ചുകൊതിനും അവർ ഗ്രു
ക്കാതെയിരിക്കുന്നു. മുതിനാലവേ ദ്രംചാരാജരം ഒന്ന്
ശ്രൂപഭാവത്തിൽ ഒന്നസർപ്പിക്കാച്ചി ലഹിച്ചിട്ടുള്ള വയ
പ്പുനും അവ മനശ്ച്രൂപഭാവത്തിനും അംഗച്ചിത്തങ്ങളാണെന്നുള്ളിൽ
തത്പരത്തെ പ്രഖ്യാകരിച്ചു വിവേകശീലനാരായാം എല്ലാ പണ്ഡിതന്മാരും

വിവാദവിഷയത്തക്കറിച്ചു ഏതാനും ചില മിച്ചു
ബോധങ്ങൾ അന്തര്ഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത വിവാദങ്ങൾ വളരെ
ചുഡക്കാമായിട്ടും ഉണ്ടാകുംല്ലോ. ആതിനാൽ വിവാദ
ങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്ന സദർഭാജ്ഞാലീലപ്പും ഇങ്ങപക്ഷക്കാക്കി
അംഗങ്ങനും മിച്ചുഭോധായാ വല്ലതും ജനിച്ചിട്ടുണ്ടാണോ
എന്ന പരിശോധിക്കേണ്ടതും ആവശ്യാക്കുന്നു. പദാർത്ഥ
ങ്ങാളുക്കറിച്ചു നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഉടിക്കുന്ന ബോധങ്ങൾ
പലതും കുറവല്ലങ്ങളും, അഴുപ്പക്കിക്കുങ്ങി മാത്രം താഴെ.

ഈ രണ്ട് പദങ്ങളുടെയും അത്മരത ഒരു ചെറിയ റ്റാർബാനാൽ വിശദപ്പെട്ടുവേണ്ടാണെങ്കിലിക്കും. ഒരു മുൻകണക്കാം കാണുന്ന കാണ്ഡാവോടും അതു ഒരു വലിയ മുറിലാണെന്നും നാം പറയുന്ന എന്ന വയ്ക്കുക. എന്നാൽ എത്രയാതും വിസ്താരമുണ്ടാക്കിയാൽ ഒരു മുറിക്കുകയും വലുതാണെന്നും പറയാതെ നാവണാധിതമായി നിശ്ചിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു പത്രം അടി ഞാ അതിലധികമോ വിസ്താരമുള്ള ഏല്പാ മുറികളും വലിയ മുറികളാണെന്നും നാം എല്പാവയം ദ്രാജിച്ചു നിയു യിക്കുന്നതായാൽ അതുയും വിസ്താരമുള്ള മുറികളും വലുതാണം അതിൽ കാണുന്ന മുറികളും ചെറുതെ നാം ഉന്നശ്ചരിപ്പാവയം അങ്ങദരം പറഞ്ഞുവകാളില്ല. അങ്ങും മുറികളുടെ വലിപ്പാച്ചുരപ്പും ചാൽക്കറിച്ചു നേരിക്കുന്ന ക്ഷണഭാക്കനാ ഫോയം കൊവലുവോധാവിരിക്കും. അതായതു പരിപ്പിന്മായ ഒരു പ്രമാണത്തെ അസ്ഥിരമാക്കി നാം മുറിക്കുന്ന ജന്മക്കണ ഫോധാവിരിക്കും. എന്നാൽ യമാധ്യത്തിൽ മുറികളുടെ വലിപ്പത്തെ സംഖ്യയിച്ചു അഞ്ചുനേര ഒരു വണാധിതപ്രമാണം ഇല്ല ആണ്. ഒരു മുറിക്കുകയും വലുതാണും ചെറുതെഴുനാം പറയുന്നതും നാം കണ്ണിട്ടിള്ളി മറ്റൊരു മുറിക്കു അപേക്ഷി ത്താക്കനാം. അതായതു, ആ മുറിക്കു മറ്റൊരു മുറികളോട് സാദ്ധ്യപ്പെട്ടതിയിട്ടാണ്. സാദ്ധ്യപ്പെട്ടതുകുഞ്ഞു മുണ്ടായ നീം മുണ്ടായും ഗ്രംമായും മിക്കവാറും നാം തന്നെ അറിയാതെയും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഫോധായത്തിനാണ് അപേക്ഷിക്കുവോധ മെന്ന പറയുന്നതു. അപേക്ഷിക്കാവി ഒരു വസ്തുതനെ വലുതായും ചെറുതായും നാം ചേരുന്നാണെങ്കാണ്. നമ്മുടെ

മുഹമ്മദില്ലെങ്കിൽ ഒരി സാധാരണ മുഹമ്മദില്ലെങ്കിൽ ഒരി കാര്യ അപേക്ഷിച്ചു വബ്ദതായിരിക്കും. എന്നാൽ പ്രാം ഗണാലോചനയോ നാടകഗാലയേരുത്താ അപേക്ഷിച്ചു” അതു വളരെ ചെറുതായിതേതാനുണ്ട്. നാം ഇങ്ങനെ ഒരു വസ്തു വെ സാദൃശ്യപ്പെട്ടതുന്നതു” സജാതീയങ്ങളായ മറ്റൊരു സ്ഥാജോളിടാവണാനും ഓമ്മിക്കണം. ഒരു പട്ടിയുള്ളം ഒരു കു തിരയുള്ളം ചൊക്കം ഒരുപോലെയിരുന്നാൽ പട്ടി വളരെ വബ്ദതാണുണ്ട് കതിരു വളരെ ചെറുതാണുണ്ട് നാം പരക്കയില്ലയോ? അപ്പും പട്ടിക്കു മറ്റൊ പട്ടികളിലോടു കതിരെയു മറ്റൊ കതിരകളോടുഭാണും സാദൃശ്യപ്പെട്ടതുന്നതു”. ഇതുപോലെതന്നെ, ഒരു ഘുഖ്യത്തിൽ പതിനേഴു ഭക്താർ വധിക്കപ്പെട്ട എന്ന കേട്ടാൽ പതിനേഴ് എത്ര യും നിസ്സാരമായ സംവ്യൂഹാണുണ്ട് നാം കരുതുന്നു. എന്നാൽ ഒരാൾക്ക് പതിനേഴു പുതുനാർ ഉണ്ടായി എന്ന കേട്ടാൽ ആ പതിനേഴുതന്നെ എത്രയും വലിയ സംവ്യൂഹായി നേരുക്കു തോന്നുണ്ട്. ഇവിടെ ഭക്താർക്കു സംവ്യൂഹതു സാധാരണമായി ഘുഖ്യങ്ങളിൽ മരിക്കാം തു ഭക്താർക്കു സംവ്യൂഹം, പുതുനാർക്കു സംവ്യൂഹതു സാധാരണമായി ഒരു ജനിക്കാം തു പുതുനാർക്കു സംവ്യൂഹം സാദൃശ്യപ്പെട്ടതുന്നതിനാലെല്ലോ ഇങ്ങനെതന്നുണ്ടു്? ഇതു യുംകൊണ്ടു കേവലഭാവാധിത്വിന്റെയും ആപേക്ഷിക ബോധത്തിന്റെയും സ്പാദം റൂക്തമാക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

മനഷ്യരുടെ സ്വന്താവശ്യകരിച്ചു നമ്മൾ തോന്നുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളിലും ഇപ്പുകാരം ആപേക്ഷികങ്ങളായിരിക്കുന്നതും, “യാഹൂതയും ആദ്ധ്യാത്മികവിജ്ഞാനവും

മെതില്ലും, സദാചരവും ദിരാചരവും തമ്മിൽ സ്പുഷ്ടമായ വ്യത്യാസങ്ങൾക്കുള്ള തിന്ന സംശയമില്ല. ഏകിലും ഈ മുഖ്യങ്ങളേക്കു കൈവനിൽ എന്നോപിച്ചു നാം അവനെ ദ്രോഹിക്കേണ്ടും നിന്നീക്കരിയാച്ചയ്ക്കുന്നതു കേവലഭാഗിക്കില്ല, ആപേക്ഷികളായിട്ടാണ്. എന്നതുനാൽ, ഈ മുഖ്യങ്ങൾ എത്തും കൈവനിൽ കണ്ണാൽ അവനെ ദ്രോഹിക്കേണ്ടും നിന്നീക്കേണ്ടും ചെയ്യാമെന്ന നിശ്ചിതവും നിശ്ചവുമില്ലോ തത്തായ ഒരു പ്രമാണം എപ്പുറ്റുത്തിയിട്ടില്ല. സുചരിത നേന്നു് രഹാജ്ഞി നാം സൃതിക്കേണ്ടും ദശയിൽനേന്നു് അധിക്ക്ഷപിക്കേണ്ടും ചെയ്യുന്നതു് അവനെ മറ്റൊരു സാദ്ധ്യപ്പെട്ടതുനാതിന്നും ഫലമായിട്ടാണ്. കേവലം ശിഷ്ടനായിട്ടും കേവലം ദിഷ്ടനായിട്ടും ഒരു മനശ്ശേരനും നീറിട്ടും കാണുന്നില്ല. എല്ലാ മനസ്സുക്ക്രാന്തിയും സപാവം മുന്നാഡാജാമമിനുംബായിരിക്കുന്നുതുണ്ടു്. ഈ സ്ഥിതിക്കു് കൈവന്നും സപാദാവഞ്ഞിൽ മുഖ്യങ്ങൾ ഭോഷണങ്ങളേക്കുറിച്ചു കുടക്കൽ ആയിരുന്നുനാൽ അവനു മുഖ്യവും നേന്നും, ഭോഷണങ്ങൾ മുഖ്യങ്ങളേക്കുവരുത്തിരുന്നും ചുണ്ടും അഭിപ്രായങ്ങളുടെപ്പെടുത്തുകയാണു നാം ചെയ്യുന്നതു്. ഈ പ്രകാരം ശിഷ്ടരോ ദിഷ്ടരോ ആയി നേരും അറിവും എതാനം ചിലരെ അപേക്ഷിച്ചു, പുതനായി നേരും പരിചയപ്പെട്ടുന്ന റാറോയുടെന്നും സപാദാവത്തെ നാം വിശ്വർശിക്കുന്നു. മുൻപറാഞ്ഞതുപോലെ സാദ്ധ്യപ്പെട്ടതു കൈയനാ ക്രിയ നാം സപാദേയം ചെയ്യുന്നില്ലാതെതും നാം അറിയാതെ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ സപാദം നടന്നുകൂടാം എന്നീരിക്കുന്നതും ഓമ്മിക്കുന്നും.

സജാതീയപദാത്മാജന്മ പരസ്യം സാദ്ധ്യപ്പെട്ട

ആനന്ദത്തിനാലാണ് മിക്കവാറും ശ്രദ്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടുവന്നു അഥവാ മനസ്സിൽ ഉള്ളിക്കൊത്തുന്ന മുൻപു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ല്ലോ. വിജാതികളായ മനസ്സുമേയും മുഹമ്മദുള്ളയും സാദുല്ലുച്ചുട്ടാനും പാതയും മാറ്റുകയും അനു നമ്മക്കത്തുന്ന അഭിഭാനകരുമായിരിക്കുമെന്നാജ്ഞ തിന്ന സംശയമില്ല. എന്തെന്നാൽ, മനസ്സുനം മുഹമ്മദം തമിലുള്ള അന്തരം എത്രയുണ്ടോ കൈ! മനസ്സുണ്ടീരു ചിന്താശക്തി സ്ഥലക്കാലങ്ങളാൽ പരിമിതമായിരിക്കുന്നില്ല. അതായതു് സ്ഥിഷ്ടമായ ഒരു സ്ഥലത്തുന്ന കാലത്തിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വസ്തുക്കളെല്ലാം നടക്കാനു സംഭവങ്ങളുണ്ടോ കറിച്ചു മാത്രമല്ല അവനു ചിന്തിക്കാൻ കഴിയുന്നതു്. നാാം അധിവസിക്കുന്ന ഭ്രംഗാളത്തിനും സീഇക്കളും അതിക്രമിച്ചു്, അകാരശചാരികളായ ഗരുഡങ്ങളും മുതരജോതിസ്സുകളും എല്ലാം അവസ്ഥകളും അവൻ അനേന്പച്ചിക്കുന്നു. മനസ്സുവർദ്ധിതിക്കാണ് അതിചരിതം അധികനാതിനായി പുരാതനകാലത്തിനും ഗഹനങ്ങളും കടന്ന തിരിയുന്നു. തന്നും പ്രവൃത്തികൾ അനേക രേതവർഷങ്ങൾക്കു് അപൂർവ്വികളും സന്നാഹപരമ്യരക്കളും എങ്ങനെന്നും ബാധിക്കുമെന്നും അവർ തന്നുകരിച്ചു് എന്നവിചാരിക്കുമെന്നാജ്ഞ വിന്തയോടെ ഭാവികാലത്തിനെ കൂടുവാക്കുന്നവനും ചെയ്യുന്നതു് വിഷമജ്ഞിക്കാനും കാഞ്ഞകാരനും ബന്ധങ്ങളുള്ളക്കരിച്ചു ദിനർഖാലമായി അനുലോചിക്കുന്നതിനും തനിക്കു സിലിച്ചിട്ടുള്ള അപൂർണ്ണജന്മാനത്തെ പരിഞ്ഞരിക്കുന്നതിനും തെററക്കളും തീരങ്ങളും മനസ്സുനു ശക്തിയുണ്ട്. മുഹമ്മദുട്ടുടെ അവസ്ഥാക്കട്ട, മുതിന്ന നേരെ വിചാരിതയായിരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ പുരുഷം കാണുന്ന ഏതാനും സൂചിപ്പാർത്ഥങ്ങളുള്ളക്കരിച്ചുള്ള ബോധമല്ലോ

തെ അവയ്ക്കില്ല. ജിഞ്ചരാസയോ ആലോചനയോ കുടം തെ സംഗ്രഹിക്കിതമായരൈ സപാഭാവികജ്ഞാനത്തെ മാത്രം അഥവാ സരിയുണ്ട് അവ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു്. അല്ലകാലം ഒക്കെ അവയ്ക്കു നന്ദനയീരങ്ങൾ പരിപൂർണ്ണമായ പ്രാപ്തി ക്കുയും അതിൽനിന്നും ലേഖമെക്കിലും ഉൽക്കർഷം പ്രാപ്തി ക്കൊൻ അവയ്ക്കു ശേഷിയില്ലാതിരിക്കുയും ചെയ്യും. ഈ അവസ്ഥാവെവപരിത്രം ആലോച്ചിയും ഉൽക്കുന്നാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലോ!

എന്നാൽ ഈ ഉള്ളടം രണ്ടുവിധം നിൽക്കുന്ന ദർശനങ്ങൾ വിത്തിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്രം, കാമദ്രോധാദിമനോദോഷങ്ങൾ മുഖങ്ങൾക്കുനാബോലെ മനസ്യവും സർജ്ജങ്ങളായിരിക്കുന്നു. എന്ന മാത്രമല്ല, ഈ ഭോഷങ്ങളാൽ ഫ്രേരിത നാശി മനസ്യവും മുഖങ്ങളെല്ലപ്പോലെയും ചിലപ്പോറി മുന്നാബോലം നിന്മ്മായവിയത്തിലും, പെരുമാറുന്നതുനാം കാണാറുണ്ട്. ഇങ്ങനെന്നും ഭർത്തൃജനങ്ങൾക്കു പ്രാബല്യം കൂലിച്ചു ഭോഷഭർശികൾ മനസ്യസ്പഭാവത്തെ അധിക്ക്കുവിക്കുന്നതായി മനു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെല്ലാം. അവക്കു അഭിപ്രായപ്രകാരം മുഖങ്ങളുടെയും മനസ്യങ്ങളും സപഭാവം ഒരുപോലെ അപത്രുജ്ഞമായിരിക്കുന്നതെയും ഒരു രണ്ടാമത്രം, സമുസ്തുപത്രമുഖങ്ങളും സമുജ്ജ്വലവും തിക്രതുള്ള ഒരു സ്പുഷ്ടിക്കെയ നാം ഒരിടത്തും കാണണമെല്ലാം അജ്ഞന്മാരുമായിരിക്കുന്നതെയും ഒരു വൈദികവൈത്താൽ സാങ്കല്പികവാൻ മനസ്യനു കഴിയുന്നതാണ്. ഈ ക്രത്തിലുംപുട്ടവരാണു നമ്മുടെ പുരാണ നതിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഭോഷനാർ എന്ന വയ്ക്കുക. ഈവ

അരാട് താരതമ്യപ്രസ്തുതി നോക്കുന്നും മനസ്സുണ്ട് ഉള്ളത്വം തീരുമാറ്റം അനുഭവിക്കുന്നു. മനസ്സും ഭേദമുണ്ട് തമിലും മുമ്പായെല്ലാം അതിനേ അംഗീക്ഷിച്ചു മനസ്സും മുഗ്ധജാളിം തമിലും അനുഭവ കൂടുകമണിപോലെയുമാണ്. അംഗപ്രസ്താവം പ്രത്യക്ഷപ്രസ്തുതി തുടർന്നു. ഇപ്പോൾ ഒരു മനസ്സിൽ ഉയർന്തുജും വസ്തുക്കൾ എന്നും മനസ്സും മുഗ്ധജാളിം തമിലും വുത്രാ സം തുല്യം വിരുദ്ധമാക്കിത്തീരുന്നു.

ങ്ങ മനസ്സുണ്ട് സപ്താവത്തെ നാം നിത്യപണം ചെയ്യുന്നതു മറ്റൊരു ചിലക്കടക്ക സപ്താവത്തെ അംഗീക്ഷിച്ചാണെന്നു പരിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞതല്ലോ. ഇപ്പോൾ തന്നെ കാരാ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതിനു മനസ്സും ശ്ലോഡി പ്രിഞ്ചനു ഉള്ളശ്ശേഷജീയം പരസ്യം സംഭവപ്രസ്തുതിയെ തു നാം നിത്യപണം ചെയ്യുന്നതുണ്ടോ. മനസ്സും സപ്താവം ഉയർന്തുജും അപരന്തുജും എന്നും ഇത് പ്രസംഗതീനു വിശയമായ വിവാദത്തെ തീച്ഛപ്രസ്തുതിയും മേൽപ്പറ നുത്തു ഉള്ളശ്ശേഷജീകരിക്കുന്നതു സ്ഥാത്മപര അഴിം പാപങ്ങളിലും പരാത്മാജീയം യും അഴിലായവയെ അതിക്രമിച്ചുനില്ക്കുന്നവക്കും നുത്തു ചെ സപ്താവം എററവും നീചമാണെന്നു സമാതിക്കുന്ന വേണും. രാജുക്കു മരിക്കുന്നതെങ്കിലും സമുദായക്കുമരിക്കുന്നതു കൊണ്ടും ജനകാൺപ്രസക്തരായി പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതു നാം കാണുന്നു. ഇവരിൽ ചിലർ സപാത്മപരിക്കുളായി ശ്ലോഡിക്കരായി മനസ്സുണ്ടുകളിക്കും യും രാജുക്കുന്നായെന്നും വേഷം യരിച്ചു നടക്കുന്നവരും

യിരിക്കാം. അങ്ങനെന്നുള്ള കട്ടിവബ്ബുലികൾ മനസ്സുന്ന ഭായത്തിൽ തീറാറ ഇല്ലെന്ന വിചാരിക്കുന്നതും വുമാലിമാ നംതനുന്നയാണ്². എന്നാൽ പരിഗ്രാമം ചെയ്യുന്നതും പരാർത്ഥ ബുദ്ധി കുറഞ്ഞും കൈവൻിലും ഇല്ലെന്നോ അന്ത്യാദ്ദേശക മായ എത്തു പരിഗ്രാമത്തിലും സ്പാത്മബുദ്ധിയുടെ സ്ഫർശ മണ്ഡായിരിക്കുമ്പോന്നു വാദിക്കുന്നവരുടെ അവിവേകത്തെ ധിക്കരിക്കുന്നു വേണം. രണ്ടാമുഖം തമ്മിൽ നില്ക്കു കുമായ സ്ന്യാനമുണ്ടാകുന്നതെല്ലും ഇവർ സിദ്ധാന്തിക്കാ രണ്ട്. പ്രക്ഷേ. തങ്ങളുടെ ശീലാവൈത്തതുത്തെ ഇവർ മറ്റൊരു ശീലാവൈലും ആരോപിക്കുന്നതായിരിക്കാം. കേദപോ, വൃ സനും മതലായ മനനവികാരങ്ങളുടെപ്പുബലയുള്ള ഒരു വി കാരമാതെ സ്ന്യാനം. കോപത്തിനോ താപത്തിനോ കാരണം അംഗളുണ്ടാക്കുന്നോ ഇവരുടെ മനസ്സിൽ ആ വികാര അഥവാ ജനിക്കാറില്ലോ? പരമാർത്ഥ തങ്ങൾക്ക് ഉപകരിക്കണ നോഴം തങ്ങൾക്ക് ഉപദ്രവിക്കണനോഴം ഇവരുടെ ഏകിയം ദാനപാലയാണോ വർത്തിക്കുന്നതും? ഇവർക്ക് തങ്ങളുടെ മനോവുത്തിഭ്യു പരിശോധിച്ചരിയാൻ ശക്തിയില്ലാണി രിക്ഷാ. എന്തെല്ലും എങ്ങനെന്നും താണ്ടാനു ചോദി തുംകു തുംബരുകാരും ഉത്തരം പറയുമായിരിക്കും. “എ പ്രം ആത്മസ്ന്യാഹത്തിന്റെ ഫലംതന്നു. നിങ്ങൾ നി അള്ളടക്കക്കൂടിക്കുള്ള സ്ന്യാഹിക്കുന്നതു” അവർ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടിക്കൂടാവുതുക്കാണ്ടാതന്നു. ഓവികാലത്തു് അവരിൽ നിന്നുണ്ടാക്കാവുന്ന ഉപകാരങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്ന്യാഹത്തി സ്വന്തിപ്പാവായി നിങ്ങൾ കയറുന്നു. ഒരു മിത്രത്തെ സ്ന്യാഹിക്കുന്നതിന്റെറിയും ചെന്നും ഇതുതന്നു. നിങ്ങളുടെ വാസന്മാനമാക്കാൻ നിങ്ങൾ സ്പരംജുത്തെ സ്ന്യ

ഹിക്കൻ. സപ്രദയോജനത്താക്കിച്ചുള്ള ഉദ്ദേശം എ ഐപ്പാർഡ് ഇല്ലാതെ അരുക്കന്നവോ അഞ്ചപ്പാർഡ് ഇവരോടു നി സംബന്ധിച്ചു പ്രതിപത്തിയും ഇല്ലാതെ അരുക്കൻ. പിന്നീട് നിങ്ങൾ യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കയില്ല. “എല്ലാ പ്രവൃത്തികൾക്കും നിഭാനമാണിട്ടുള്ളതു് അതുമന്ത്രം മാത്രമാണ്.”

ഇതായവിധം സമാതീക്കാം; എന്നാൽ പരോപകാരത്തിൽ പരിശമിക്കുന്ന അതുമന്ത്രം മനസ്സുനെ സന്നദ്ധത്തിൽ ഒപ്പരിപ്പിച്ചു്, അവക്കുറ പ്രവൃത്തികളെ സമുദായക്ക്ഷമതയിൽ ഉച്ചയുക്താംബുംകിട്ടിക്കൊണ്ട്. ഓ ത്രിശ്ശും കുത്തുങ്ങളും ബന്ധുകളും ഉള്ള എല്ലാ അളളുകളും തങ്ങളുടെ സുവാത്തിനു ചെലവുവെച്ചുന്നതിൽ തുല്യം കു ട്ടലംഡയി അവക്കുടുംബം സംരക്ഷണം വില്ലാഭ്രാംഖം മതലാ യ അവശ്യങ്ങൾക്ക് ചെലവുവെച്ചുന്നില്ലോ? സപ്രകടംബ തനിന്റെയും ഫല്ലുക്കിത്തുംകുടയും ഏതുപെത്തും തന്നെയാ ണു് ഒരുവനു് അത്യുതം അനന്തപ്രദവും അഭിമാനകരവു മാണിട്ടുള്ളതു്. അതിനാൽ ഈ പ്രവൃത്തി അതുമന്ത്രം തനിന്റെ ഫലമാണെന്നു് നിങ്ങളും പറയുമായിരിക്കും. എന്നാൽ ഈ വിധത്തിൽ നിങ്ങളും സപാത്മപരമാരാ യിങ്ങുകൊടുക്ക. അഞ്ചപ്പാർഡ് എല്ലാവയം നിങ്ങളെ പ്ര ശംസിക്കും ഫല്ലുക്കിക്കയും ചെയ്യുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. നിങ്ങളുടെ മുഖ്യത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കാം ഒരു തനക്കും വൈദ്യവ്യം ഉണ്ടാകയുമില്ല. സപാത്മത്തേയും പരംത്മതയും ഉദ്ദേശിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി ഒരു പണ്ഡിതൻ ഇപ്രകാരമാണ് പറയുന്നതു്. സപാർത്തം തനെ ത്രിശ്ശീട്ടും പരാർത്ഥത്തെ സമാഖ്യിക്കാൻ സന്ന ദിരാജ ഒഴിവാണ് സുകൂതിക്കുറംതന്നെയാണു്. സപാർത്തം

അതിലെ മഹാനിത്യാന്ത സുക്ഷ്മിച്ചുക്കരാണ്, പറമ്പുന്നതിനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെയും സൗത്തികക്കൂട്ടുകൾ ആട്ടണ്ണതിൽ ശബ്ദിച്ചുണ്ടാണ്. പരാർത്ഥാത്മകവിച്ചു യാതൊരു ചീനയിലും കുടാതെ സപാർത്ഥമാതെ മാത്രം പ്രോഡ്യൂസിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ കേവലം ഉദ്ദരംഭരിക്കുമ്പോൾ ഒരു കുളംപ്ലാതെ അവരെ മനഃപ്രസന്നം എങ്ങനെന്ന പറയും? സപാർത്ഥത്തിനായി പരാർത്ഥമാതെ ധ്യാനിക്കുന്നവർ ഒരുപ്പുതുറയിലും പ്രതിഭാവിച്ചു രാക്ഷസമാരാക്കുന്നു. എന്നാൽ “താ സംകേട്ട തക്കവഴരയും കെട്ടത്രു” എന്ന പറയുന്നതുപോലെ, പരാർത്ഥമാതെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനായി സപാർത്ഥ തെക്കുടി നശിപ്പിക്കുന്നവർ ഹാ! ഇവർ എന്തുംബാതിരി സ്വജ്ഞിക്കുംബന്നും ഇവരെ എന്തിനായി സ്വജ്ഞിച്ചു എന്നു ഉണ്ടിക്കാൻ നമ്മൾ ശക്തിയില്ല.

മനഃപ്രസ്താവം ഹീനമാണെന്നു വാദിക്കുന്ന ഒരു ശ്രൂട്ടം പണ്ഡിതന്മാർ ഉണ്ടാക്കുന്ന് തത്ത്വംതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ. രാജൂത്തിനേൻ്റെയോ സമ്പാധത്തിനേൻ്റെയോ അതു കൂടിക്കൂടിനേൻ്റെയോ ക്ഷമതതിനായി ദൈവൻ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ പ്രവൃത്തികളിലും അവൻറെ സന്ന്വേദനത്തിനേൻ്റെയോ അഭിമാനത്തേയോ ഇത്തോണിലും ചെയ്യുന്നതാണെന്നും അവർ സിലാ എന്നിക്കുന്നു. നടക്കായത്തിൽ മുഖിച്ചുകാണ്ടുന്നതു ഒരു ക്ഷമിക്കുന്നതിനായി മററാരാം ആ കയറ്റിൽ ചാട്ടുനു. ആപത്തിൽ അക്കപ്പെട്ടവനെ ക്ഷമിക്കാൻ സാധിക്കാതെ വഴനുകാമെനും മാത്രമല്ല, ഇതു സാധാരണത്തിൽ ദൈവേഷ തന്മാക്കുട്ടി മരണം സംഭവിച്ചുകാമെനും അയാൾക്കരിവില്ലാതില്ല. അങ്ങനെന്നും അയാളുടെ ശ്രമം കേവലം പരോപകാരാത്മഭാവങ്ങളിലും, അതു ഫലിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അയാൾ ഒരു നിർവ്വാജഭാവ സംഭവിച്ചു

ഷം ഉണ്ടാക്കാതിരിപ്പെട്ടില്ലേണ്ടും. ഗോപാലതുള്ളജ്ഞാവ ലൈ മുതലായ ചീല ഭാരതീയ മാനനാശങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റും സർവ്വീസിൽ ഉന്നതന്മാനങ്ങൾ ലഭിക്കാൻ ധാരാളം സെഫക്റ്റുമുഖായിരുന്നു എന്തിലും അവർ ആ പ്രഫേഴ്സ് തന്ത ഇതിച്ചു് ഇന്ത്യപ്പൂരാഭരണത്തിന്റെ സ്വന്തക്കൂട്ടു വി ശദീകരിക്കുന്നും പരിഹരിക്കുന്നും ചെയ്യുന്നതിനായി ഇന പക്ഷത്തിൽ പേര്, ആജീവനാം ഗാമഗ്രാമജീവയ്ക്കു വന്ന. ഇതിനാൽ അവർ ധനവും ന്യാനമാനങ്ങളും വളരെ ഭർഖ്ഖഭോധായിരുന്നീൻ. എങ്കിലും മുഴു ത്രാംഗമുണ്ടിയു ഒരു സർവ്വപ്രഭാവാദിക്കാട് അവരും അതനുബന്ധിക്കാതെത്തീരുന്നിക്കുണ്ടില്ല. ഇപ്രകാരം അങ്ങ്ങാദ്ദേശക്കങ്ങളും എ സ്ഥാ പ്രപുത്തികളുടെയും അവസ്ഥിതിയിൽ പ്രവർത്തനം കൂട് ആത്മസന്ത്വനപ്പുണ്ടാക്കിയോ അവകാശമുണ്ടുകൊണ്ടില്ലും ഇം സുഖനാശമാണ് അവരുടെ പ്രപുത്തിക്ക കാരണമെന്നു പറഞ്ഞുകൂടുന്നതല്ല. സുഖനാശം പ്രപുത്തിയുടെ ഒരു നേരമിത്തിക ചലം മാത്രമേ ആകന്നുള്ളൂ. തൊൻ മററാ തുരന്തനു നന്ന ചെയ്യുന്നതു തൊൻ അവരുന്ന സ്നേഹിക്കനാ തിനാലാതെ. അവരും നന്നചെയ്യു സുഖനാശിക്കാമെന്നുള്ളൂ ഉദ്ദേശ്യത്വാട്ടക്രമി തൊൻ അവരുന്ന സ്നേഹിക്കനാതുമ പ്പേണ്ടും.

തന്റെ സർക്കുത്രജ്ഞാജ്ഞ മറവളും വർ പ്രശംസിച്ചു കേരിക്കനാതിൽ സര്വേഖിപ്പാത്തവരായി ആരം ഇംഗ്ലീഷുന്നതെന്നു പറയാം. ഇതു വല്ലതായ ഒരു അപരാധമാനും ഒരു തുണിപ്പാണില്ല. സർക്കുത്രജ്ഞാജ്ഞ ചെയ്യുന്നവക്കൂ് ആ പ്ര പുത്തിയുടെ യോഗ്യതായക്കരിച്ചു് ഒരു കതിപ്പുണ്ടായിരി ക്കനാതു സഹജമാണെന്നും. അവർ സാമ്പ്രദായാനുള്ള വരായിരുന്നാൽ അവരുടെ കതിപ്പു ക്രാഡിക്കുന്നി

രിക്ഷനാതിനം ഇടച്ചിപ്പ്. ഈ മതിപ്പിൽ കവിയാതെങ്ങ്
ഈ പ്രശ്നംസകാർ സദേതാഷിക്കുന്നതു ഡാംഡിക്കപ്പോക്കാ
ണല്ലോ, ഈ വിഷയത്തിൽ തങ്കൾറയും അപ്പുരുത്തെയും അ
ബിപ്പാം യോജിച്ചുകാണുന്നതിനാലുള്ള വാഹിതാർത്ഥം
കൈക്കൊള്ള മാത്രമാണ്. തശ്ശേക്കാംക്ഷ ഇല്ലാത്തവരാണി
പ്രാപ്തവികനാരിൽ എന്നും തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന
തോന്നുന്നില്ല. എങ്കിലും മഹാമന്ദസനായ ഏറ്റു പാ
രുന്നപ്രധയാജകമായി ചെയ്യുന്ന എല്ലാ പ്രവൃത്തികൾക്കും
നിഭാനം ഈ അഭിമാനം മാത്രമാണെന്നു വ്യാവ്യാക്കിക്കു
ന്നതു് അതുനും യുക്തിവിൽഡിവും അപ്പുരുത്തും അകു
ന്ന. അഭിമാനം എല്ലാ സന്ദർഭത്തിലും അതുണ്ടാപ്പെട്ടു
ക്കില്ലോ അതിനെ അനാശാസ്യംഡായ മറ്റ മദ്ദോവിക്കാ
രജാളാട ക്രൂരത്തിൽ ഗണിക്കുമ്പെട്ടല്ല ഉത്തമമെന്ന
നമ്മുകൾ തോന്നുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തിയുടെ ഉദ്ദേശം പ്രതികം
രേഖാ ഭരാതുമാഡാ ആ ചിരിക്കുന്നതു ആ ഉദ്ദേശം ആ പ്ര
വു തന്ത്യിയിൽ എത്രതേണ്ടാളും വ്യാപിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു വണ്ണി
ക്കുന്നതു് അതു ചുഴിപ്പുംല്ല. ഒരു ധനവാഞ്ചൽ ചുത്രാം
അഭിജ്ഞാട അജ്ഞനുകളുടെയിക്കരിച്ചു നേരുന്നതിനാൽ അ
അംഗങ്ങൾ അഭ്യർഥിയിൽ ദേപശം ജനിക്കുന്നു. എത്രോടു പ്ര
തിക്രൂച്ചെച്ചയുന്നതിനായി തന്നെന്ന മരണാനാരം അഭ്യ
ന്ന ലഭിക്കേണ്ട ധനംമുഴുവൻ പിതാവു് ഒരു ധനമണ്ണാലയ്യും
അി ഭാനം ചെയ്യുന്നു. അപ്പെട്ടുക്കിൽ റവാവപ്പേട്ട ഒരുവെന്നും
ഭാസ്ത്രം മഹാഘാഗം പിടിച്ചെപ്പട്ടതിനാൽ പികിതസ്ത്രീ
വേണ്ട പണം അയൽക്കാഞ്ചനായ ഒരു ധനികൾ കൊടുക്കു
യും, അനന്തരം ധനികൾ തന്നെന്ന കുടത്തിനായി ആ ദിനിലു
നെന്ന വാസസ്ഥലത്തെ കോടതിമുഖാന്തിരം വില്ലിച്ചു കു
ഞ്ഞതെവിലയ്ക്കു കൈവശപ്പെട്ടു ചുത്രത്തുകയുംചെയ്യുന്നു. ഈ സം
ഗതികളിൽ ഈ ധനവാന്നാഞ്ചു പഴരാപകാരേ തുടർന്നും കു

എത്തും ക്രതകതാളം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നില്ലെങ്കിൽ
വുന്നതല്ല. ഒഴുതമാതുഡാനോ അവയുടെ സർപ്പവും തിക്ക
കാരണാധാരവത്തോ ഉംഗാരിക്കാനുള്ള സ്വഭാവികമായെന്നു.
എന്നാൽ അഭിഭാനവത്തൊന്തരം ക്രതി ദൈവൻ ഇപ്പോൾ
മിച്ച പ്രശ്നങ്ങളുമുണ്ടോ ചെയ്യുന്നതായാൽ അവയ്ക്ക് ഇതു
പോലെ മാലിന്യം തട്ടുന്നതല്ല. അഭിമാനം മിക്കവാറും ഒരു
സർവ്വരൂപാകയാൽ ഒരു സർപ്പവുമുന്നിനിമിത്തം ഉണ്ടാ
കാവുന്ന യഥാപ്രശ്നം എല്ലാം ആ പ്രവത്തി ചെയ്യുന്ന
തും ആ പ്രവത്തിയെത്തൊന്ന് എല്ലാം ആ ചെയ്യുന്നതും ത
മനിച്ചുള്ള പുരൂഷം വളരെ തുച്ഛമാകുന്നു. എന്ന മാത്ര
മല്ല, സർപ്പവുമുന്നി ചെയ്യാൻ ഇഷ്ടമില്ലാത്ത ദഹാർ അ
തുനിമിത്തം ഉണ്ടാക്കാനുന്ന കീത്തിവെയ മോഹിക്കുന്നതും
വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടു നാം കാണുന്നുള്ളൂ. ഇനിയും ആ
ലോചിഫേണ്ടിൽനിന്ന്. ആരംഭത്തിൽ യഥികാംക്ഷയാൽ
മാത്രം സർപ്പവുമുന്നിക്കും ചെയ്യു ശീലിക്കുന്ന ഒരുവൻറെ
മനസ്സിൽനിന്നു കാലക്രമത്തിൽ ആ ഉദ്ദേശം മാത്രതു
പോകയും സ്വാത്മാപരമായ യാതൊരു ഉദ്ദേശവും ഞടാ
തെ അവൻ അജ്ഞാനയുള്ള പ്രവത്തികളിൽ ഒരു സ്വന്തസു
ക്രൂം ജനിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ദി
ങ്കേരജികളുടെ പ്രേരണയാൽ മാത്രം സർപ്പവുമുന്നിക്കും
ചെയ്യുന്ന ഒരുവൻറെ സ്വദാവത്തിൽ ഇങ്ങനെന്ന ഒരു മാ
ററം എപ്പോഴുണ്ടില്ലോ സംഭവിക്കുമെന്ന വിശ്വാസികൾ
വുമുള്ള പ്രാബല്യമാകുന്നു. എപ്പോൾ അവൻ ദിക്കേദിശയാഡി
യാതൊന്നും സാധിക്കാനില്ലാതെ വരുന്നവോ അപ്പോൾ
അവൻ സർപ്പവുമുന്നികളിൽനിന്നു വിരുചിക്കുകയും
ചെയ്യും.

യുണിവേഴ്സിററി വില്യാല്പാസം

സക്കാർ ചട്ടപ്രകാരം ഇപ്പോൾ വില്യാല്പാസത്തിന് പ്രൈമറി, മിഡിസ്കൂൾ, റെഫറ്ററി, യുണിവേഴ്സിററി ഇങ്ങനെന നാലു ഘട്ടങ്ങളാണ് ഒരു തെക്കിലും സാമാന്യ വില്യാല്പാസം, ഉൽക്കുള്ളവില്യാല്പാസം ഇങ്ങനെന രണ്ടായി ക്രാം വില്യാല്പാസത്തെ സാധാരണനായി വിജീകരാൻ ശ്രദ്ധയും വില്യാല്പാസത്തെ സാധാരണനായി വിജീകരാൻ ശ്രദ്ധയും ഏബാധവും എന്നരക്കുണ്ട് സിലിക്കാൻ തക്കവള്ളുമുള്ള സാഹിത്യവും സാധാരണനായി വിജീതത്തിൽ ഉച്ചക്രമങ്ങളായ ചില വിഷയങ്ങളും പഠിക്കുവേണ്ടതു സാമാന്യവില്യാല്പാസ മെന്ന ചരിയന്നതു്. അതിനമേൽ സാഹിത്യം, ശാസ്ത്രം ദ തലായ എന്നതെങ്കിലും വിഷയങ്ങളെ ഇപ്പുംപോലെ സ്പീക്കരിച്ചു് അവയെനിഷ്ടീപ്പുമായും ഗാഡമായും അല്ലെങ്കി ക്കണ്ണാണു് ഉൽക്കുള്ളവില്യാല്പാസം. ഇന്നത്തെ വില്യാല്പാസരീതി എൻപ്പെട്ടുന്നതിന് മുമ്പും ഇങ്ങനെയുള്ള തരംതിരിപ്പു നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നടപ്പിലാക്കിയിരുന്നു. കുടിക്കരിക്കു ശുഭത്വം വായനയും വശമാക്കിയ തിരഞ്ഞെടുക്കാനും ശേഷം അനുഭ്ബവരിതം, പതിനാലുപ്പത്തം മുതലായ എന്നതെങ്കിലും ലാല കാര്യങ്ങൾ പഠിക്കും. അതോടുകൂടി, കാര്യംബന്ധ സകല കാര്യങ്ങളും നടത്തുന്നതിൽ നാശകു് എന്നതെവ്വണ്ണവായ കണക്കു്, നാഡിപ്പക്കങ്ങൾ ഗണിച്ചറിയാൻവേണ്ട വാക്കും, പരബ്രഹ്മം, മുന്നത്തങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കാൻ വേണ്ട കാലഭീപകൾ, ഇവയെല്ലാം പഠിക്കാൻശായിയിരുന്നു. കുറച്ചു സിലാറുപച്ചും അനീരാഭമാഭന്തവുംകൂടി പഠിച്ചാൽ സാഭാര്യ

വില്ലാലൃംഗം സാമന്നുത്തിലധികം നനാചയനാണ് കുത്തുക. ജീവിതനിർഭ്രാന്തതിന് എന്തെങ്കിലും ഏതാഴിലിൽ പ്രവേശിക്കേണ്ട ബാലരൂപം മുത്തുഞ്ചും വില്ലാലൃംഗം കഴിഞ്ഞാൽ വില്ലാലുന്നതോട് യാതു പറക്കായി. ഇവ അടുക്കുട്ടത്തിൽ

“ആ വാച്ചും വാച്ചാണു
ബോക, എവഹിയിമതാ”

എന്ന വച്ചപ്രകാരും ദേശം വേണ്ട അറിവുകളെല്ലാം ലോകത്തിൽ നിന്നും സന്ദേശിച്ചിട്ടും എത്തിയവയും അപൂർവ്വമായിരുന്നില്ല.

ഈതിനുമേൽ പറിക്കാൻ വേണ്ട ബുദ്ധിശക്തിയും ബാക്കിരിക്കുക; നിത്യരൂത്തിക്കു തല്ലാലും സ്ഥലപ്രക്രിയയും ആവശ്യമില്ലാതിരിക്കുക; ഈ രംഗ സംഭവതികൾ മുത്തുമാറ്റിക്കുന്ന ഉത്തുജ്ഞവില്ലാലൃംഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ ഒരു യോഗ്യത. ഇന്നാത്തെ ഇംഗ്ലീഷിനു പകരം അന്നു സംസ്കാരത്താശയിൽ ഉത്തുജ്ഞായും കമ്പിക്കാൻപുട്ടേണ്ടി. അനുഭവം, അതിനൊക്കെന്നുള്ള ശിഖ്യരൂപം, അമ്മാ, സിലം ആദം, ലഘുകാരുജംഡം ഇവയെല്ലാം കഠിനമുള്ള നിജീയിച്ചില്ലും അനന്തരം കാവൃന്ധാടകാലങ്ങളിൽ മാറ്റപ്പെട്ടിട്ടും സാഹിത്യം, തങ്ക്, റപ്പാകരണം, ഗണ്ണിതം, ഔദ്യോഗിക്കൾ, വൈദികം മതലായ ശാസ്ത്രങ്ങൾ, ഇവയിൽ ചേന്നാം അധ്യിക്കാഡേമി വിഷയങ്ങൾ എടുത്താം, ആ കരാറുണ്ടാക്കുന്ന കുത്തിരുത്തിൽ തന്നെ പരിശുമാർമ്മം അവരെ കുപംകശമാക്കി അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ പരിശുമാർമ്മം അവരുടെ അവകാശം അനുഭവിക്കാനും അന്നാത്തെ ഉത്തുജ്ഞവില്ലാലൃംഗം. ഇതു പലക്കണ്ണം ധനാദിജത്തിനും ഉപജാഗപ്പെട്ടിരുന്നിരിക്കാമെങ്കിലും വില്ലാപരിശുമാർമ്മത്തിന്റെ പ്രതിഫലം വി

ഉ തന്ന എന്നായിരുന്ന് അക്കാലത്തു മുഖിച്ചുനാട്ടു എ ഭേദമാണ്.

മുൻകാലങ്ങളുടെ സംഘാന്വില്ലുല്ലാസവും ഏകദേശം ഇപ്പോൾമായിരുന്നു. ഇക്കാലത്തും ഇതുതന്നൊരും കൂടിയും അല്ലെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ചൈരന്ത്രി പതനത്തിൽ അവസാനിക്കുന്ന സംഘാന്വില്ലുല്ലാസത്തിന് അനുഭവത്തിനേക്കാൽ പരിപൂർണ്ണം അഴിവും ഗിഥിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉർക്കുജീവില്ലുല്ലാസത്തിന് സ്പീക്കർക്കാവുന്ന വില്ലുല്ലാശവകുളം എല്ലാം വളരുന്നു വർഖിച്ചിട്ടുണ്ട്—വർഖിക്കുന്നുണ്ട്. സംസ്കാരത്തിന് പകരം ഇന്ദ്രാംശ് അധ്യാത്മാശയായിത്തീർന്ന്, ഇതിനു വൃത്താസം. ഒരാത്മാരത്തിലെ മുഖകൾ ഓരോപോലെ ഇക്കാലത്തു് ഉർക്കുജീവില്ലുല്ലാസത്തിന്റെ കേന്ദ്രാഭ്യാസി നില്ക്കുന്നതു യുനിവേഴ്സിറ്റികളിൽനിന്നും യുണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ സ്കൗംഗുലത്തിലും കര്ത്തവ്യങ്ങളും സ്കൂളമാരി പ്രതിപാദിക്കാനാണ് ഈ ഉപന്യാസംകൂടം കൂടിതുടരുന്നതു്.

എക്കത്പത്തിൽ നാന്നാത്പത്തായും നാന്നാത്പത്തിൽ എക്കത്പത്തായും ദർശിക്കുന്നതാൽശാശ്വത വേദാന്തിയുടെ അവലോകണം. നാന്നാത്പത്തായും പ്രതിഭാസിക്കുന്ന പ്രചയവും തന്ത്രം സ്വർഗസ്വരൂപിയായ ബുദ്ധം തനിന്റെയും ബുദ്ധം തനിൽ പ്രചയവും ബുദ്ധിജിത്തം ഇംഗ്ലീഷ് നാലുകുന്നതു് പ്രത്യും പ്രത്യും സാരം. ആർത്ഥാന്തിക്കാ, യുനിവേഴ്സിറ്റിയുടെ ഭൂരിവാക്കും ഇതുതന്നൊരുക്കണം. യുണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ അവലോകണവും സ്കൗംഗുലതും അതിന്റെ വിവിധത്വങ്ങൾക്കും തന്മുഖിച്ചുള്ള ഭാഗങ്ങൾക്കും തന്മുഖിച്ചുള്ള

അവധാരം നിർവ്വഹിക്കാൻ ഉള്ളശിക്കപ്പെട്ടു പ്രയോജനങ്ങളിൽ ഒരു മാത്രം എന്ന് കൂടാവാക്കും അന്തിമാക്കി സംശേചിക്കുന്നു. യുനിവേഴ്സിററിക്കുന്ന തു വില്ലാശാലകളിൽ അധ്യയനശാലകളിൽ എല്ലാതൊഴിയും അഭിരൂചിക്കുന്ന തു വില്ലാശാലകളിൽ നൽകി സ്വന്തം അഭിരൂചിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാപനമാണ് അല്ല. സാമാന്യമായ ഒരു പ്രയോജന തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കാൻ വേണ്ടി ദീശം സംബന്ധിച്ചുള്ള അതു പ്രയോജനാത്തിൽ നിർവ്വഹണത്തിൽ വരുമ്പരാപ്രക്രികളിൽ മാത്രം വിവിധാംഗങ്ങളാണ് കൂടിയതും സന്നദ്ധവും സജീവവും ഒരു അംഗിയെന്നു യുനിവേഴ്സിററി ചെയ്യുന്നതിൽ നിർവ്വഹിക്കാം. ഇത് ഏകകാഴ്ചയിൽ ബുദ്ധിസംസ്കാര മാനനം ചെയ്യേണ്ടതില്ലോ. പ്രസംഗവാക്യിൽ ഒരു സിരിവേഴ്സിററി അധ്യാപകന്റെയും ശാസ്ത്രിയപരിക്ഷയിൽ യുനിവേഴ്സിററി വിവരങ്ങൾും ഉള്ള ഒരു മാത്രമാണ്. യുനിവേഴ്സിററിയിൽ വന്നുചെന്നു വില്ലാർത്ഥിഗണത്തിൽ ഉള്ളശവും കരൊന്നാലും.

ബുദ്ധിസംസ്കാരത്തെ തുടർന്ന് ഉന്നതന്മാനം, കോഴി തു ആഭാസം ഇത്രാണി ലഭകിക്കണം എങ്കിലും മെന്നുള്ള തു അസംഭാവ്യമല്ല. അപ്രകാരമുള്ള ആഗ്രഹം കൂദാശയെ സന്ദർഭിക്കുന്നതു കാരണി വില്ലാർത്ഥികൾ ഇത് സംസ്കാരത്തിനായി യത്തിക്കുന്നതിൽ അതിനും വിശദയമില്ല. അമുഖം അഭ്യന്തരങ്ങളും ചുറ്റപ്രത്യലഭം സ്വീകരിക്കുന്നതു സമർത്ഥിക്കാം. എന്നാൽ യുനിവേഴ്സിററി വില്ലാലൂസത്തിൽ ഉള്ളശവും ആഭർണ്ണവും ഇതിനും തു അഭ്യന്തരങ്ങളും മരശ്ശ നിന്നും സന്ദർഭങ്ങളിൽവച്ചു സംസ്കാരമായ ബുദ്ധിയാണ്

അതുനും സ്കൂൾമന്നീച്ചൊരുളിട്ടുള്ള തത്ത്വം പരിശീലനം സംസ്കാരമാക്കുന്ന ചാരണിൽ വാനം ചെട്ടത്തിട്ടുള്ള മന ഷ്യൂസപ്രാവമാണ്' അതിവിശിഷ്ടചൊരുളിട്ടുള്ള തത്ത്വം നാം ഒരുപ്പായോളം ഓൺമിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്'. നൂത്രപ്രകാരം ഇല്ലായിരുന്നുള്ളിൽ നാം ചെലവാക്കേണ്ടിവരുമായിരുന്ന വിളിക്കുന്നുണ്ടുടങ്ങുന്ന വില കൗക്കാക്കിയപ്പെ നൂത്രപ്രകാരമായാത്മുഖത്തു നിന്ന് വിക്രൈക്കേണ്ടതു.

ഇക്കാവൽത്തു സകല വിജ്ഞാനശാഖകളിൽ—വിശിഷ്ട ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ— റവേഷണാലൂപ്രചാരണങ്ങളിൽക്കൂടും. അതിനും യുണിവേഴ്സിററിയുടെ മുമ്പമാണ് പ്രശ്നം എല്ലിസംസ്കാരത്തിനു റവേഷണശാഖകൾ അപരിപ്രാജ്ഞങ്ങളുണ്ടാണെന്നു തൊന്തരനിടയുണ്ട്. എങ്കിലും ഒരു സദാ ഗതി നാം വിസ്തരിക്കേണ്ടതു. ശാസ്ത്രീയരവേഷണത്താൽ സംബന്ധിക്കുന്ന ഘട്ടിയ കണ്ടപിടിത്തങ്ങൾ സംസ്കാരത്തെ പ്രാശ്നിപ്പിക്കുമെന്നുള്ളതു ദാരിത്തെന. എന്നാൽ ഈ കണ്ടപിടിത്തങ്ങൾ നൂത്രപ്പാരത്തിന്റെ ഉപകരണങ്ങൾ ആകുന്നുള്ളതു. സംസ്കാരത്തിനു വിഷയമായിട്ടുള്ളതു—അതിനും സ്പർക്കരിക്കേണ്ടതു—നമ്മുടെ ബുദ്ധിയാണ്. അതിപ്പറ്റിയുണിവേഴ്സിററിയുടെ ലക്ഷ്യംതന്നെ നാം ഒരാളുത്തിനവകാരം വരുന്നു. താതാഹത്തു, കണ്ടപിടിത്തങ്ങൾക്കുണ്ട് ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ പരിധിയിൽ വല്ലപ്പിക്കേണ്ടു, അതല്ല, വില്ലാത്മികളുടെ ബുദ്ധിയിൽ സംസ്കാരിക്കേണ്ട യുണിവേഴ്സിററിയുടെ ഉദ്ദേശം? ഈവരുടെ നിശ്ചിയതു അവയ്ക്കും വിലിനാജാഗ്രഹിക്കുന്നുമെന്നുണ്ട്. ശാസ്ത്രജ്ഞരിലൂലിയെ സഹായിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ബുദ്ധിസംസ്കാരമുണ്ടാകാറുണ്ട്. ബുദ്ധിസംസ്കാരത്തിനാണി മുഖ്യത്തിനുണ്ട്.

വഴിയിൽ പുതിയ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളുണ്ടാകാം. അതിനാൽ ധമാർഹത്തിൽ പ്രധാനപിശയമാകിരിക്കുന്നതു് ഹവയിൽ എതിനു യുനിവേഴ്സിററി മുമ്മായി പ്രായാനും കല്പിക്കണമെന്നുള്ള സംഗതി മാതൃമാണോ.

ഈ കേവലം നബീനമായ ഒരു പ്രധാനപിശയം വില്ലും ദ്രാവവിഷയത്തിലും യുനിവേഴ്സിററിയുടെ തുതുജ്ഞലിലും അഭിജ്ഞത്തായ കാർബിന്റെ നുമാൻ ഇതേപ്പറ്റി വിശദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അധ്യാപനത്തിനുള്ള സ്ഥലമാണു യുനിവേഴ്സിററിയെന്നും വിജ്ഞാനക്കാശത്തെ പോഷിപ്പിക്കുകയും, വിജ്ഞാനത്തെ വിതരണം ചെയ്ക്കയാണോ അതിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്നും അദ്ദേഹം ഉപന്യസിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രജ്ഞിലും തത്പര്യശനങ്ങളിലും പുതിയ കാര്യങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നുണ്ട് ഉദ്ദേശമുള്ള വില്ലാത്മീകരം എന്തിനു യുനിവേഴ്സിററിയിൽ വരുന്ന എന്നും അദ്ദേഹം ചോദിക്കുന്നു. എങ്കിലും നുമാൻ കാലത്തിനില്ലെന്നും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രാല്പദായം പരിമിതമാണോ. അതിനാൽ ആ പ്രധാനമാനത്തോട് യോജിച്ചു യുനിവേഴ്സിററികൾ ഗവേഷണവകുപ്പുകൾ എപ്പുട്ടെന്തിയിട്ടുള്ളതും ഒക്കെന്തെനും. എങ്കിലും ഗവേഷണപ്രധാനത്തിൽ തങ്ങളിൽ ഉംപെട്ടു എന്നാലും അതിനെ ആരംഭിച്ചതു യുനിവേഴ്സിററികളുടെ പ്രസ്തുത നാം ചാമ്മിക്കുന്നും. ഇന്നത്തെ കാലഘട്ടത്തിനും അഭിമാനങ്ങളും കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ മിക്കതും യുനിവേഴ്സിററിയോട് സംബന്ധപ്പെട്ടാത്തവരോ പേരിനമാത്രം സംബന്ധപ്പെട്ടവരോ ആണോ സാധിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഏതെന്ന ഗ്രാമങ്ങളെന്തും പ്രയത്നവിരോധപികളായ മറ്റൊക്കുന്ന

അള്ളടക്കയും ഉപജ്ഞാനമത്രെ വ്യവസായലോകത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ പരിവർത്തനയ്ക്കിന് കാരണം. അവരെ ടി മിച്ചവർ വ്യവസായങ്ങളിൽ മുത്തൊന്നുനാരെന്നാലും മിക്കവാറും യുനിവേഴ്സിററികളിൽ പഠിച്ചിട്ടുള്ള വരുപ്പ്. മറ്റൊക്കും സ്ഥാപനങ്ങളുടെപുംലെ യുനിവേഴ്സിററിയും നിയുമിച്ചുപോകുന്ന ഒരു മുത്തും യുനിവേഴ്സിററിയുടെ നിയതമായ ഉദ്ദേശമാരംബന്ന് എങ്ങനെ പറയാം? അതിനാൽ യുനിവേഴ്സിററിയുടെ പ്രമാണത്രും ശാസ്ത്രജ്ഞത്വാലൂപ്പങ്ങൾപ്പും, വിജ്ഞാനവിതരണമാണെന്ന്—കണ്ടപിടിത്തങ്ങളും, അല്ലെങ്കിൽ അംഗമാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വസ്തുതഃ, ഗവേഷണവകുപ്പുകളിലും ഒരു യുനിവേഴ്സിററിയെ നൂതനം സകലീകരിക്കാനും പ്രാഥിക്കാനും യുനിവേഴ്സിററിയെ സകലീകരാത്താണ്.

ബുദ്ധിസംസ്കാരമെന്നാതുണ്ട്? ഗണിതശാസ്ത്രത്തിലെ അനുഭവം സിലാറതാളിലും പ്രകൃതിശാസ്ത്രത്തിലെ തത്പര്യാളിലും ഗവേഷണങ്ങളാണ്? ചരിത്രത്തിലെ സംഭവങ്ങൾ ഉം വിച്ഛകയാണെന്ന്? തത്പര്യന്തത്തിലെയും അതിശാസ്ത്രത്തിലെയും വാദങ്ങൾ അല്ലെങ്കിയാണെന്ന്? ഇതെല്ലാം ബുദ്ധിസംസ്കാരത്തിൽ ഉംപെടുത്താം. ഇതിനേക്കാൾ വളരെ കുട്ടതലും ഉംപെടുത്താം. ബുദ്ധി അഭിജ്ഞർ ഒരു ശ്രീക്ഷതിയെ പ്രാപിക്കാൻ തങ്ങവരും അതിനെ പഠിശീലിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ളിൽ അടിസ്ഥാനമാണ് ഇതെല്ലാം നും പറയാം. ശരീരത്തിന്റെ ഉപവാസവും ആരോഗ്യവും നിഘ്നം സഹായിക്കാൻ എന്നതയിലും തരത്തിലുള്ള വ്യാഖ്യാനം അവബന്ധിക്കിരിക്കുന്നു. അതു

പോലെ ബുദ്ധിയുടെ ശക്തിയെയും സ്ഥിരതയും ഗുഹ
സാമ്പ്രദായിയും സർവ്വതാമുഖത്പത്രതയും ആവിഷ്ടരി
ക്കാൻ അല്ലാസം കൂടിയേ തീരു. വിജയാനാഗനപശ്ചാ
ത്തിൽ ബുദ്ധിയുടെ ഈ ഗുണങ്ങളെ പ്രഥമികരിക്കാനാണ
യുനിവേഴ്സിററിയുടെത്തും, ഓരോ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വ
ള ഉച്ചജ്ഞായി അതാതിനെ സംബന്ധിച്ച് ശഖവശാസം നട
ത്തുന്നവയും യുനിവേഴ്സിററിയൈച്ച ബന്ധമില്ലാത്തവയും
മായ പലസ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു മനസ്സിലുണ്ട്. ആ
വരച്ചും താരത്തജ്ഞനാണ സങ്കിട്ടമാണ ഓരോ പലതി
യിൽ മാത്രേപ്രവർത്തിക്കുന്നതും, യുനിവേഴ്സിററിക്കു
ട്ട വിവിധരാജകളിലും വ്യാപരിക്കാൻ ന്യായമായ ആ
വകാശമുണ്ട്. ഓരോനും പലശാഖകളിൽ വ്യാപരിച്ച്
പോകുന്നുണ്ട്. ഒരു യുനിവേഴ്സിററിയുടെ വ്യാപാര
പരിധി പരിമിതമായിക്കാണുന്നുകിൽ ധനഭേദാധിക
മറ്റു സ്വകാര്യങ്ങളും അതിനു കാരണം, വിജയാന
ത്തിന്റെ സ്വർഘാബകളിലും കൈകൊള്ളാതെ ചെയ്ക്കയാണ
യുനിവേഴ്സിററിയുടെ കത്തവ്യം.

യുനിവേഴ്സിററിയിലെ ജീവിതവും പ്രവർത്തിരീതി
യും ഈ പരമാത്മാത്ത സുചിപ്പിക്കുന്നു. ആസ്ത്രാവജം
എപ്പാറിനെക്കറിച്ചും വസ്തും അറിവതിരിക്കുന്നുമെന്നു
പാഠാരത്തേപ്പാലെ സിലബാന്തിക്കാവുന്ന കാലം പോലും
മറഞ്ഞതുന്നുള്ള ശരിതനും. ശാസ്ത്രബഹുലമായ ഒരു
സംഗ്രഹിലാണ് ഈനു നാം ജീവിക്കുന്നത്. ഈ സ്ഥിതി
ക്ക് എത്രാത്യാശില്ലും ഒരു ശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രാഥാനികങ്ങളാ
ം സാഖാദിക്കാൻ ക്രൈവൻറും അരയുണ്ടാലും മതിയാ
ക്കാത്തു. ആക്കിലും മനസ്സുണ്ടാണി അരായുന്നതു സത്ര

തെത്ത്—അപ്രതിഫേഡല്ലവും സമഗ്രവുമായ സത്യത്തണ്ണ—യാശനനംഒള്ള വസ്തു വിസ്തരിച്ചപോകരു്. സകല ചാലുജാളിൽക്കൂടി വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന സത്യത്തെ തോന്ത്രം ഗുഹിക്കാതുള്ള ഫേഡിക്കരവുനിമിത്തം നാം അതിനെ ഓരോ ചെറിയ അറകളിൽ ഫേഡിച്ചുവയ്ക്കുകയും അല്ലാലുമായി ഗമിക്കയും ചെയ്യും. ഈ സത്യം അപരിത്രാജ്ഞവകീലും വികലമശശനാൻ പറയാതെ തുമില്ല. ഏതൊന്നാണ് തുരുതകാണ്ട സത്യത്തിന്റെ എല്ലാക്കത്താൽക്കൂടും വിവിധശാലുജാളിക്കൂട്ടുടെ അനേകാന്മാരും തെത്തും സ്വീക്ഷിക്കാതുള്ള സാധിക്കാതെ വരുന്നു. ഇതരശാലുജാളിക്കൂടും വർഷിച്ചിട്ടു് എനിന്നെന്നാതും നിസ്താരമായി അല്ലാസിപ്പിക്കുന്നതിൽ പണ്ഡിതമാർക്ക് വിപ്രതിപത്തി ദോഷനാതിന്റെ മുവുകാരണം ഇതുതനെ. ഇതു വിചാരിച്ചാൽ പ്രശ്നവുമായ ബുദ്ധിസംസ്കാരം നൽകുന്നതിനെ യുനിവേഴ്സിറിജെന്റുടെ ഘടനത്തെനായാണ് സവിശേഷം പ്രശ്നാജനപ്പെട്ടുന്നതു്. ഇതു വിവിധ വില്യാസങ്ങളുടെ വില്യാത്മികളുടെ മനസ്സിൽ അവരറിയാതെ വിജ്ഞാനത്തും ഭൗതികഭാര്യയും വിജ്ഞാനത്തിൽ മാത്രം സദാ ജാഗത്കനായിരുന്നപോകയില്ല. വിഷയാന്തരങ്ങൾിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന സതീത്യാജായുള്ള സന്തതഃസംസ്ക്രംശം സംസ്കാരകാംക്ഷിയായ വില്യാത്മികൾ അവയെല്ലാം റാറി ചിന്തിക്കുന്ന അവസരം നൽകുന്നു. ഇതു തനിക്കു ഇതു പ്രശ്നക വിഷയത്തിന്റെ ആധ്യാത്മത്തിനു സഹായമായിരിക്കയും ചെയ്യും. മാനസികവ്യാപാരത്തിൽ അവ

കു ദുഷ്ടായ മുട്ടകളും കന്ന. പരസ്യം സപ്താദ്ധൃതം ചുമ്പും പെരുമാറ്റനിന്നും അഭിപ്രായങ്ങളേങ്കൊള്ള പരസ്യം ആദരിക്കുന്നതിനും ശീചിക്കുന്ന. വിജ്ഞാനത്തിന്റെ നാനാവകുപ്പുകളിൽ ഒന്ന് മരുപ്പാത്തിനേയുംകാരം ഉൽക്കുള്ളഭാഗങ്ങൾ വ്യാമോഹിക്കാതെ എല്ലാം തയ്യോ ലെ ആദരണ്ണിയങ്ങളാണെന്നു ഭോധം ഉണ്ടാക്കും. വിവാദസമിതികൾ, സല്ലാഹസംഘങ്ങൾ, സുസംഭരിതങ്ങളായ ഗമ്മാലകൾ, നാനാവിഷയങ്ങളേപ്പറ്റി വിജ്ഞാനപ്രദായ പ്രസംഗങ്ങൾ, ഇവയെല്ലാം വിശ്രാത്വികൾ അറിയാതെത്തന്നു അവക്കുട ചിത്തത്തിൽ യഥാർത്ഥത്തുപരമായ സംസ്കാരത്തെ ലയിപ്പിക്കാൻ പത്രം ഷുഭാണം. ഇപ്രകാരം സത്രത്തിന്റെ മഹിമയെ അവർ സാക്ഷാത്കരിക്കുന്ന. സത്രാവധാരണമാണെല്ലാ മനസ്സുകളാക്കുന്നതിന്റെ അന്ത്യപരമായ അഫ്ഫോനം.

ഈ തപ്പാം ശരിതാനു. എക്കിലും യുനിവേഴ്സിററിപ്പിള്ളാത്രാം ചുന്തിയാണി ബിജങ്ങൾ നേടി ലോകംഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ആഭാസങ്ങാരകങ്ങൾിലും സാമാന്യജീവത്തിലും ഇപ്പോൾ വലിയ മതിപ്പുണ്ടാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഗവർണ്ണർറിന്റെ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളിൽ എഴുതുജോലിക്കും അവരുടെ കൊള്ക്കിക്കാമെന്നും പ്രാഥ്യാഗികജീവിതത്തിൽ ഉപയോഗ്യമായ എന്നു വിജ്ഞാനാണം. ഇവശ്ശേഷതു്? വിലാഹിപ്പാത്ത മെനിപ്പുണ്ടാക്കുമാണില്ല വിലാഹിപ്പുണ്ടാക്കുവിലെന്നു എതാനും വസ്തുരം വരുത്തുവാനും പാഴിലും കണികയുണ്ടാക്കുവാനും അവരുടെ അനുകാവകനിയരണ്ണു? മനസ്സുലേശകത്തിന്റെ ഏഴപത്തുബിലും എതാനും വിധത്തിൽ സഹായിക്കാൻ ഇവക്കു കഴിയുമോ? ഇങ്ങനെനെയല്ലാമാണും ജന

അക്കുടെ എത്രയോ. റൂവസായതല്ലരഹായ ഇക്കാലത്തു്—വി ശിഷ്യർ റൂവസായങ്ങൾ ബാലുദഗ്രാമിനിക്കുന്ന ഇതു നാ ട്രിൽ—ഈ ഫോളുപ്പും പഞ്ചാം എല്ലാവും തോന്നുന്ന തന്നെ. എന്നാൽ ശിക്ഷാബ്ദംകൊണ്ട് അധിനാച്ചട തയ്യം ചി താക്കലേതും സിലിച്ചിട്ടുള്ള ബുദ്ധിതന്നെന്നാണെ നു നജ്ദിടെ. സകല മന്ത്രങ്ങൾക്കുംകും നിഭാനുഭവനുള്ള പരമാത്മത്തെ അവഗണിക്കാവുന്നതല്ല. റൂപാഖരലോക ത്രിൽപോലും വിജയമാരാടെ അഭിപ്രായം ബുദ്ധിസം സ്കാരത്തിൻ്റെ അവഗ്രഹകത്തെ സ്ഥൂലമായി തെളിയിക്കുന്നു. വാനിജ്യസമാജാക്കുടെ പരിപോഷണത്തിൽ മുമ്പ് പ്രവർത്തകനാഡു സർ വില്യം ആഷ്ട്വി പറയുന്നു: “ഒരു തീരുമാനം ചെയ്ത തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന അതിനെ നിർമ്മിക്കുന്ന തിരുന്നു സാങ്കേതികജ്ഞാനവും വാസനയും മാത്രമല്ല നുംകിട വേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്. എത്ര തീരുമാനത്തിൽ എത്രിച്ചുരാൻ തക്കവല്ലും നിരാക്കേശപ്രഭാവം വിവേചനം കുറിയാണു കുട്ടതലും വേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്. അപ്രകാരം മിച്ച വിവേചനാശക്കിംഗ് ജനപ്പിക്കുന്ന വിഭ്രാംബന്നാം തനിനു വില്യാത്മികരം കുകവലം ബാലന്മാരായിരുന്നാൽ പോരാ. അവികച്ചമാഡു സാമാന്യവിഭ്രാംബന്നത്തിൽ ദു സ്ഥമായി അടിഞ്ഞു ബാലന്മാർത്തനു വേണം” സർ ആഷ്ട്വിയുടെ അഭിപ്രായത്തെ ഉറപ്പിച്ചു് ഒരു റൂവസായകാന്ത്യാധിപൻ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: “സംസ്കാരപരമായ അഭ്യർധനത്തെ രണ്ടാമതായി പരിഗണിക്കുന്നകാലം വൃഥസായങ്ങൾക്കു കുഞ്ഞാലമായിരിക്കും. സാങ്കേതികവുന്ന പുസ്തകം എത്രകാലത്തും അവഗ്രഹം തന്നെ. എന്നാൽ അതിനുശ്രാം വേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു മനസ്സിൻ്റെ വിശ്വാസം

യും ഒച്ചിത്രവോധമാണ്. ഈ മുന്നാക്കി മറ്റൊരി വിധത്തിലും സാമ്പാദിക്കാമാക്കിരിക്കും. ആക്കിലും യുനിവേഴ്സിററികളിൽ ലഭിക്കുന്ന ഏകാനുഭായ അനുഭൂതിപ്പം ആവോഹനാർത്ഥിച്ചും ഇവരെ അസന്ദിശ്വമായി ഉല്പാദിപ്പിക്കും. നവീനവിജ്ഞാനങ്ങൾ കുമാൻസരണമായി ചീനിച്ചു അഫിക്കാനമുള്ള ഫോട്ടി യൂനിവേഴ്സിററികളിൽ നിന്നും വരുത്തുപെട്ടതിക്കഴിഞ്ഞാൽ പ്രാപാരകാന്ത്രികങ്ങൾ കുറിച്ചുള്ള അനാനം സാമാന്യേന പിള്ളാവത്രതു സമ്പാദിക്കേണ്ടതെന്നുള്ള്.” പണ്ഡിതനായ ഒരു ഗുമകാർഡ് ഈ പ്രകാരം പറയുന്നു: “എന്തിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കണമെന്നാലും, ചിന്തിക്കേണ്ടതു് എങ്ങനെന്നെന്നും യാത്രപ്രധാനമായ ഇക്കാലത്തു മാഡ്യൂറേറ്റോവെ പെരുമാനേജ്മെന്റും കൈനെന്നെന്നും സാമാന്യരാജ്യങ്ങളും പഠിപ്പിക്കണമുള്ള നിയന്ത്രണം വില്ലുല്ലാസാധികൃതമാർക്ക കണ്ടപിടിക്കേണ്ട കാലം സാമ്പാദിച്ചാക്കിരിക്കും.” സാരോത്തരമായ ബുദ്ധിസംസ്കാരം നൽകുകക്കെയ്യുള്ള യുനിവേഴ്സിററികളിൽ ഒരാത്താംഗൾ പരിത്രജിക്കണമെന്നാലും, പ്രത്യേക യുണിവേഴ്സിററികൾ മുഴുവൻ പരിത്രജിക്കാൻ കഴിവില്ലാതെ സാമാന്യമായും വില്ലുല്ലാസത്തിലും അങ്ങനെന്നുള്ള സംസ്കാരങ്ങിന്റെ തുണം അതുകൊണ്ടു തുടർച്ചിച്ചിരിക്കുന്നതുമായാൽ ഇതിന്റെ താല്പര്യം.

ആക്കിലും ഉയ്ക്കുള്ളിട്ടുള്ള അക്കുള ഉപേക്ഷിക്കാതെ തന്നേതു യുനിവേഴ്സിററികൾ .അവരുടെ അനുഭൂതിപ്പം കുമ്ഭേതാ കാലം അനുഭൂതിപ്പം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അനാസന്ധാനം ചെയ്തുള്ളതായിക്കാണുന്നു. ആയുന്നിക്കാശങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കാണുണ്ടായി യുണിവേഴ്സിററി വില്ലുല്ലാസത്തി

ഒൻ്റ പരിധി വിസ്തൃതഗാമിത്തീന്തിന്ത്രാണ്. മുൻകാല അളവിലെപ്പോലെ പുരാതനഭാഷകളിൽ പുരാതനചരിത്രം പുരാതനഭാഷയിൽ മാത്രം പറിപ്പിക്കാതെ, ഇന്നുള്ള യുനിവേഴ്സിറ്റികൾ ആധുനികസാഹിത്യം, പരിത്രം, ദർശനം ഇവയ്ക്ക് ഏറെ പ്രയുതിയേയും സമുദായരംഗങ്ങളിൽ അധികരിച്ചിട്ടുള്ള പരിപ്പിച്ചുവരുന്നു. അതു യുഥ്യം, ബുദ്ധിസംസ്ക്രാന്തേമന ഉന്നതാദർശനതെ കൈവിംഗത വ്യവസായങ്ങൾക്കും വ്യാപാരങ്ങൾക്കും ആസ്ത്വമായ തത്പര്യത്തെ അധ്യയനംവുംകാണ്ട് ഇത് സംസ്കാരത്തെ വികസിപ്പിക്കുന്നതിനിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗവും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു കുറിക്കുന്നു. ഇത് പരിശീലനവും ഒരു മാനസികഗിക്കുന്ന മനസ്സാഥ, എതാഴിവുകളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനിട്ടുള്ള ഒരു ശാഖാഗാമി അതിനെ കരുതിയിട്ടില്ലെന്നു മാത്രം പറയാൻശ്രദ്ധ.

വ്യവസായവാണിപ്പുംഡിക്ഷയും അംഗമാന്വാദയ കൂടുക്കലെത്തും അഭിവ്യാസിയും സിലിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും ഇമ്മനിയിൽപ്പോലും യുനിവേഴ്സിറ്റികളിൽ ഉന്നതസ്ഥാന അനീഡിക്കുന്നും ഉടവു തട്ടിയിട്ടില്ല. കഴിഞ്ഞ വർഷത്തെ ക്രതിന്റെ അന്ത്യദായയിലാണെങ്കാണെങ്കാണെ തന്ത്രങ്ങൾ അതിനെ അസ്ത്വമാക്കിയാണ് അവിടെ എതാഴിൽ പരിശീലനവും സാങ്കേതികാഭ്യാസവും അഭിവ്യാസമായതും ഇതിലേക്കായി അസംബ്രഹം വിജ്ഞാവയങ്ങൾ ജീവനിയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. എങ്കിലും ഇത് അധ്യയനപദ്ധതി പ്രദത്യുകമായി നില്ക്കുന്നതല്ലാതെ അവ യുനിവേഴ്സിറ്റികളിൽ സ്ഥാനം നേടാതുകൂടിക്കും എന്നും ശ്രദ്ധയും വക്കുന്നതെ വ്യതിചവിപ്പിക്കുന്നും കൂടും

യീടിലു. അന്നതേഴ്പാലെ ഇന്നും യുണിവേഴ്സിററി കരം വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും ബുദ്ധിസംസ്കാരത്തിന്റെയും സങ്കേതങ്ങളും തന്നെ. അവ ഇന്നും ബുദ്ധിസ്വന്നമാ രെ ആകർഷിക്കുന്നു. യുണിവേഴ്സിററിവില്ലാത്മിക ഭിട സംബന്ധം ഇന്നും വല്ലിച്ചുകൊണ്ടതനു ഇരിക്കുന്നു.

യുണിവേഴ്സിററി വില്ലാല്ലാസത്തിന്റെ സാധുത ചെയ്പാറി വിധിക്കേണ്ടതു് അതിൽനിന്നും ലഭ്യമായ ആ ഭാഗത്തെ മാത്രം നോക്കിയാണോ? ഈ ചോല്ലുത്തിന്റെ രഹായി വേരോടു ചോല്ലും ചോദിക്കാണണ്ടു്. ബാലന്നാഡു കുളികളിൽ കായികപരിശീലനവും കൊണ്ടു സംബന്ധം ലഭ്യമായ എൻ്റെങ്ങിലും ആദായത്തെ അപൂർവ്വമാർഹം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതോ? ഇല്ല. അതുകൊണ്ടു് കട്ടികരിക്കു് ആ രോഗ്യവും അംഗദാർശനവും സിലിച്ചാൽ അവക്കു തുഴ്ചിയായി. ആരോഗ്യംതനു വിശിഷ്ടാനുഭവാക്കാൻ ഈ തരപ്പലാപേക്ഷ ക്രിക്കറെ നും അതിനെ വാരണ്ണിക്കുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ ആരോഗ്യം തന്മാത്രത്താണ് സ്വീകരിക്കാനും അതിനെ ലഭിക്കാണാൽ പ്രഖ്യാതിനു മതിയായ പ്രതിഫലവുമാണെങ്കിൽ മനസ്സിന്റെ ആരോഗ്യവും അതുപോലെതനു സ്വീകരിക്കാമെല്ലോ? സുമാൻ പറയുന്ന തുതനു നോക്കുക: “ദേഹാധാനത്തിനു പ്രമാഥമായി വേണ്ടതാണോ” ആരോഗ്യം. ആരോഗ്യക്കീനു ചെയ്യാൻ കഴിയാതെ പ്രസ്താവിക്കു ആരോഗ്യം ശരീരപ്പാലിക്കു ചെയ്യാൻ സംധിക്കും. ബലം, സത്പം, ശരീരപ്പാലവം, ഭാവസ്തുക്ക മാത്രം, ക്രിയാക്ഷയത, ഗ്രാഹകമാരുത്തുവും ആരോഗ്യത്തിനെ സഹചാരിക്കുതു. ഇതുപോലെ ബുദ്ധിയും ഭിട ഉത്തമസംസ്കാരം തൊഴിലുണ്ടാണു ശാസ്ത്രജ്ഞാനം പറി

ക്കാശിള്ള ഉത്തരങ്ങാപകരനാകനു. അവില്ലക്ക് ചെ ഇംഗ്ലീഷിയാൽത്തിനു മുമ്പില്ലക്ക് ചെഞ്ചാൻ കഴിയും. യുക്തിയുക്തമായി അരുളോച്ചിക്കാനും സത്രശപ്പുട്ടതും നാബിവേച്ചിക്കാനും അപഗ്രമിക്കാനും പരിശീലിച്ചു് ആ ദിക്കച്ചിക്കുള്ള ഗ്രംഖംകുകയും അഭിപ്രായത്തു തുപ്പെട്ടു തുകയും അഭ്യേക്കണ്ണാർക്കതിനും ഉത്തരജിപ്പിക്കുയും ചെ യീട്ടിള്ള ദയവാൻ അതുകൊണ്ടുമാത്രം പ്രശ്നപ്പുന്നനായ ഒരു നി യമപണ്ഡിതനും, നീതിവിശാരദനും, വൈദ്യനാ, വൃഥാപാരിതും, ശാസ്ത്രകാവിഭക്തനും, ആയിരത്തീരനില്ല. എന്നാൽ ഇവകിൽ എത്രക്കിലും ഒരു വുത്തിബൈഡയും വാസനാസരണം മറ്റൊരെതക്കിലും വുത്തിബൈഡയും അനുസ്ഥിതിയും മറ്റൊരു വിജയത്തോടും ചൊരുതുണ്ടോ പിജയത്തോടുംകൂടി അതിനെ നിർവ്വഹി കാണ്ടതുകൂടി ബുദ്ധിശക്തി അവന്നായിരിക്കുമെന്നുള്ള തി ന സംശയമില്ല.”

നമ്മുടെ അഭ്യന്തരാച്ഛ്വാനം ശാസ്ത്രവിജ്ഞാനം തുടർച്ചയും മറ്റും മനസ്സുലോകത്തിനേൻ്തു വിനാ ശത്രിനായി നിവിശക്തം വിനിങ്ങാഗിക്കുപ്പെട്ടുനാതു നോ ക്കിയാൽ മേൽവിവരിച്ചു പ്രകാശിച്ചുള്ള സംശ്രൂതമനസ്സു നാൽ നമ്മൾ “അത്യാവശ്യമാണെന്നും ഗ്രീട്ടിഫ്ശാസ്ത്ര ബന്ധിതസംശയം അഥവാക്കുന്ന് ഇത്തരിടുന്ന വാദി ഉറീരിക്കുന്ന തു നോക്കുക: “യത്രപ്രവർത്തനത്തിൽ നമ്മൾ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പ്രശ്നാഗതിബൈഡക്കിച്ചു് ഇന്നാജന്ത പിഡകനാഡുടെ മ നോഭാവം നേരു ഭാഗിക്കിട്ടുന്നു്. ബഹുജാനം ആഴ്ചക്കാവു താൽ സംശയിത്തുകൂടിക്കുന്നു. സഹാ കൂണ്ടും സഹാ നതിൽ സംശാനും സംശയത്തിൽനിന്നും നാശഭൂവം ഇന്തി

ചുരിക്കുന്നു. ഈ പുരോഗതി ഭർഖടവും വീഫലവുമുണ്ടാക്കുന്ന ബോധവും ജനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ മഹത്തായ ആനന്ദത്തെ സ്പീക്കർക്കാൻ തക്കവസ്തീയമുണ്ടും പരിപക്ഷമായിട്ടില്ല. മരജ്ഞുരൻറെ ധർമ്മബോധത്തിന്റെ മദ്ധ്യം അഭിരൂപ്തി നിമിത്തം ഈ ആനന്ദത്തേട്ടാട്ട ചേന്നുള്ള ഭീമാ ചുമതലയെ വഹിക്കാൻ അവർ പ്രാപ്തിയാണില്ല. ആത്മാവിനെ ഭരിക്കേണ്ടതു് എങ്ങനെയെന്നാൽ യുനാതിനുമുകു് “പ്രതിഭരണംശവന്യീനമായിത്തീർന്നു്” ഈ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം ഗംഭീരമാണോ. ഈന്നത്തെ ഒലശക്രാപിയായ ഭർഭിക്ഷാത്തിന്റെ ഗ്രഡകാരണങ്ങളും അതുരായുനാവക്ഷിംഞ്ഞു വഴി കാണിച്ചുക്കാം. *

---

* തയ്യാറാവാനുണ്ടെങ്കിൽ പ്രസംഗത്തെ ഏറ്റവും അനവത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.

എഴുത്തെടുപ്പ്

സർവസങ്കടങ്ങൾക്കം സിലസ്റ്റഷയം സാങ്കേതികവി
ച്ചാല്പാസം തന്നൊരുത്തിനം സകല ഫ്രേഡറിക്കർക്കം നിഭാ
നം വ്യവസായപരിശീലനം മാത്രമാണെന്നം മററുള്ള
പ്രസംഗങ്ങളാൽ മുൻപിൽ മാത്രമായ ഇതു കാലത്തിൽ സാഹി
ത്രത്തിന്റെ ഫ്രേഡ്രിക്കുടെ പ്രശംസിക്കുന്നതു സൂക്ഷിച്ച
വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഉത്തമമായ വില്പാലും
പലവ്വിധിയിൽ സാഹിത്യത്തിനും ഒരു ഗണ്യമാനം കല്പി
ക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള പക്ഷത്തെ സമർപ്പിക്കുന്നതിനും അ
ധികം യുക്തിവാദങ്ങൾ ആവശ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല.
അതങ്ങായുടെ തൊണ്ടിലുള്ള പകർക്കൊണ്ടു കയറണ്ടാക്കാ
മെന്നും, മത്തുകൊണ്ടു തയിൻ കടങ്ങു വെള്ളം ദൈഹികാ
മെന്നും, ഇലച്ചുങ്കം തിരിച്ചു വയലുകളിൽനിന്നു വെള്ളം
ഇരക്കാമെന്നും, അല്ലെങ്കിലും അളവിലുള്ള അളവിൽ
ബുദ്ധിക്കുറലും നമ്മുടെ സുവോപജീവിതത്തിനു മാത്രമല്ല
പി, ജീവസന്ധ്യാരണത്തിനു തന്നൊയും അതുനം ഉപകരി
ച്ചിട്ടുന്നുള്ളതു വാസ്തവം തന്നു. എന്നാൽ കണ്ണുള്ളപ്പും
ഞിക്കൻ, ചെരുപ്പേരി, എഴുത്തെടുപ്പ്, നമ്പിയാർ മുതലായ
യ മഹാകവികളുടെ കുമ ഇരിക്കുന്നതു, അയ്യിപ്പിള്ളി അ
ശാൻ, രവിവമ്മൻതന്നും, രാമചുരുത്വായ്യർ മുതലായ
സാഹിത്യകാരന്മാർക്കുമുമ്പുമെങ്കിലും ആ ബുദ്ധിക്കുറലും
ഒരു സൃഷ്ടിയും നാം സ്ത്രീക്കുന്നില്ലാത്തതിന്റെ കാരണം എന്നോക്കുന്നു? മനസ്സും ഏറിക്കലും അവാരാജിജ

മുസുരാദിക്കുട്ടം, അവരെ സന്ധാരിക്കുന്നതിലും സഞ്ചരിക്കാൻ മുള്ളിപ്പുട്ടിക്കുന്നതായി അവർക്ക് ചരിത്രത്തിൽ കാണാനില്ല. ഒന്നും വികസിപ്പിക്കുന്നതും സ്വന്തം പരിപ്പാവത്തെ പരിപ്പാവക്കുന്നതുമായ സകലത്തെയും അവൻ ഈ സുവസനക്കും അല്ലെങ്കാം ശ്രദ്ധയുമുഖം ദാനിച്ചിരുന്നു. ഈ സ്ഥിതിയിൽ

കാന്താസമീതയായായ സരസ്വതാ—

മാപാലി കാവ്യഗ്രന്ഥിയാ

കത്താവ്യ കുത്തീബുദ്ധേയാ വിരഹിത—

സ്ത്രീസ്വർ സ്ത്രീപ്രഭാം കമ്മജഹ.

എന്ന ചരിത്രിട്ടുള്ള തുപ്പോലെ മനസ്സിനെ ആളൂഡിപ്പിക്കുയും സ്വന്താവത്തെ സംസ്കരിക്കുകയും, തുരുതു തുജ്ജ ചേരു ഉപദേശിക്കുകയും ഏകകാലത്തിൽ വെച്ചുനാതായ ഉത്തമകാവ്യങ്ങളെ മനസ്സും അല്ലോ മുതൽത്തെന സ്നേഹിച്ചു തുടങ്ങിയതു "അത്തു തമ്മു ധനഭേദതയും ധനാഗമന തീരുമ്പിച്ചു മാറ്റുകയും അവർ രണ്ടാമതാരിട്ടു കയറി തിരുന്നു. ഭാരതീയഭക്ത വില്ലാഭ്രാം സാമാന്യപ്രധാനമായിപ്പോരി എന്നാം അനുഭവപ്പിക്കുന്നവർ മുതൽദേശ ശശാശ്ര അപേക്ഷിച്ചു് അവർക്ക് സാമാന്യനു സ്വന്താവഭാഗം ആരും അതുവീംശം കുറഞ്ഞും കുട്ടത്തു ഉണ്ടെന്ന ആശിഷ വാസ്തവക്രി വാദിക്കുന്നതാണ്, ഇപ്പോഴെത്തെ അവന്മുകൾ വിവാഹിച്ചാൽ വ്യവസായവിജ്ഞാനത്തി ശിഖരകൾവു നിമിത്തം ധനസ്ഥിതിയിൽ നടക്കണ്ണുവും മായ അപകർഷം സിലിച്ചിട്ടുള്ളവിജ്ഞാനം സമർത്തിക്കുന്നവേണം. അതിനാൽ നമ്മുടെ ബാലനും സാങ്കേതിക വില്ലാഭ്രാം നൽകാൻ തുടങ്ങുന്നതിനുള്ള കാലം വളരു

അതികുമിച്ചിരിക്കുന്ന എന്നാജത്തും നിരാക്ഷപംതനെ. എങ്കിലും ഇപ്പോൾ ദിവാസം ഒരു കാരണം നമ്മുടെ വിഭ്രാംഘാഷം തിരിയിൽ സാഹിത്യ നാഡിക്കുന്ന ആധിക്യമാണെന്ന് ഭേദിക്കാതെ സാഹേഡിക്കരാനുണ്ടെന്നും അഭാവമാണെന്നും പരമാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുകയും ഏതു സമുദായത്തിൽനായും വിഭ്രാംഘാഷം തിരിയിൽ സാഹിത്യത്തിനു മേലുന്നതു ഉള്ളശ്രദ്ധനാട് അനുസ്രൂപമായും പ്രായാന്ത്യം നൽകകയും ചെരുതുന്നതാണെന്നുമാരുതുമുണ്ടും വിശ്വ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഇതിവർഗ്ഗിക്കാതെ പ്രസ്താവം ഇവിടെ അപ്രസക്തമായിരിക്കും.

ങ്ങൾ സമുദായത്തിനും ചെറുമാക്കുവും ആമുഖത്തിനും, ശാതികരം ആത്മീയവും ആയ സകല തുടരുന്നുകളും ആ സമുദായത്തിൽ ഉംപെട്ടു. ജനങ്ങളുടെ പ്രാഥിനിക കാസം ധമ്മനിഷ്ഠ, മൃദയത്തുലീ മുതലായ പ്രശ്നങ്ങളും അഞ്ചു ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന എക്കിൽ തുടർന്നാണാണിക്കും ബീജ്ഞാവിശ്വം ചെയ്ത് അവായ പോഷിപ്പിക്കുന്ന മഹാകാവ്യങ്ങളും സമുദായത്തിനും മുഖ്യം ഒരു ആദ്ധ്യാത്മകാശയിൽ നിന്നുണ്ടെന്നുണ്ടെന്നും എന്തു കാലത്തും രണ്ടുനൂറിലധികം ഉണ്ടാക്കിട്ടില്ല. അനാവിശ്വാസയും വാസനാബൈലവത്രാലും അനുഭാദശമായ രഹസ്യം അവാക്കിടാകവികളുടെ സുക്കരിയിൽ ഒരു സ്ഥാനത്തിനു നിന്നുംശേണ്ട അന്തരീക്ഷത്തിൽ നിന്നിന്നിട്ടിട്ടുള്ളതുവരുത്തു രാമാനുജൻ

ഇൻ എഴുത്തെല്ലാം തന്നൊരും മലയാളികളുടെയും മലയാളഭാഷയുടെയും അപദിതിയന്നായ മഹാകവിയെന്നു ഒക്കെയാൾപണ്ടിയും വിവാദരഹിതമായി അബൃപഗമിക്കുന്നു. സാഹിത്യാഭ്യാസിൽ ഈ ഉച്ചപ്രഭജ്ഞാതിസ്ഥിനി സിലിച്ചിട്ടുള്ള ഉച്ചസ്ഥാനത്തെ അദ്ദേഹത്തിനു മന്ദാക ടേ പിന്നാകട്ടേ യാതൊരു മലയാളികവിയും പ്രാവിച്ചി ടീപ്പി ഇംഗ്ലീഷ് ദിവ്യപ്രകാകിവര്ത്തികൾ മധുരഗാനങ്ങൾ തോന്താശാളിട എന്നും അനന്തരാകമായ വിധത്തിൽ അവശ്യനം ചെയ്യുന്നു. കേരളീയർ ആഭ്യാലവുലും ദേശകാലഭ്യം കുടാതെ, വശ്രവചസ്തുവും ഈ കവിയാൽ സംഭവമായ കാവ്യാനുത്തരത്തെ ഏറ്റവും ചുമുകാനുവുംനിർവ്വിശ്വാസമായ നിർവ്വളിക്കിൽ ലഭിക്കുന്നു.

ഈദ്ദേഹത്തെപ്പാശേയുള്ള ഇതരകവികളിൽ സംഗതിക്കിവരനാപോലെ എഴുത്തെല്ലാം ജീവിതത്തെപ്പറ്റി അനേപാശിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടുന്ന ഒരാർക്ക് അസംശയം സ്വന്തമാക്കുംഡായി സപീകരിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു തിരുപ്പാംശം മാത്രമാണു ശരണമായിത്തീരുന്നതു്. ഗ്രീക്ക് മഹാകവിയായ ഹോമർ ജീവിച്ചിരുന്ന സമചകാലജാലു പുറിയുള്ള വിതക്കങ്ങൾ ഇന്തിയം അസ്ത്രാച്ചിട്ടില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് മഹാകവിയായ ഷേഖ്രേപിയങ്കര ജീവിതത്തെപ്പറ്റി റവി ചില വിവരങ്ങളും പരമാർത്ഥകാടിക്കിൽ അഞ്ചീകരിക്കപ്പെട്ടുടരുന്നുണ്ടോ, ഇംഗ്ലീഷ് പിയങ്കരത്തെ ഒരു പരമുണ്ണ വിശേഷിക്കാവുംഡാതുടക്കി ഇംഗ്ലീഷും ദാവനാവിഭാഗങ്ങൾക്കും, ഒരു പക്ഷാന്തരം ഇ

പ്രോഫിൾ ഇല്ലാതില്ല. കാളിഭാസൻറെ പരിത്രം പക്ഷാംഗരവും അവരുടെ വാദീകിരണ്ടും എന്തെങ്കിലും അറിയുന്നതിനു യാതൊരു ഏതും പിടിയും ഇല്ലാത്തതിനാൽ പണ്ഡിതന്മാർ ആ വിഷയത്തിൽ ഒരു നേരം ഒന്ന് ജീജ്ഞാനം വയ്ക്കാറില്ലെന്നു തോന്നും. എക്കുടെ ഇതെല്ലാം ചോദ്യം ഹൃപന്നാം ഹൃപന്നാം സമീക്ഷയിൽ വിഷയിൽ തന്നെ മഹാകവിയുടെ പരിത്രം.

തുന്നു തന്ത്രം കൂടുതലും ജീവിച്ചിരുന്നതു കുറുക്കാമും പതിനേണ്ടിം ശതകത്തിലാണെന്നു മുഖ്യമാക്കിയായും, കൊല്ലവർഷം 600-ാമാശ്വിടിയും എന്നു കൊബള്ളി നേരം ചുണ്ടാടിയും, 700-നും 800-നും ഇടയ്ക്കും എന്നു ദാഷാച്വ റിതുകത്താവും, 750-നും 850-നും ഇടയ്ക്കും എന്നു മറ്റൊരു ചീല പണ്ഡിതന്മാരും അഭിപ്രായപ്രേക്ഷിച്ചുണ്ട്. ഇവയിൽ എത്ര പക്ഷഭാംഗം സ്വീകാര്യമെന്നു നിശ്ചയിക്കാൻ യാതൊരു മാർഗ്ഗവും കാണുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ തന്മാർഗ്ഗം അഭിപ്രായത്തെ സമർപ്പിക്കുന്നതിനു നിരാക്ഷപമായ എന്തെങ്കിലും സാക്ഷ്യത്തു ഇവരിൽ അരാഹത്തിലും ഉപനിഷത്തിലും, അധ്യാത്മരഹായാഗം എഴുതിതീർന്ന ദിവസങ്ങളുടെ സംഖ്യ 17, 21, 241 ആണെന്നു “പരവിത്രം പരം സംഖ്യം” എന്ന പരംഗ്രാമപ്രസ്താവനയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഒരു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോന്നും ചീല അഭിജ്ഞനമാർഗ്ഗം രഹജാക്ഷനു തെളിയിൽ കൂടുതൽ ശരിയാണെന്നുണ്ട്. ഇതു ശരിയാണെന്നുണ്ട് അഥവാ ദിവസമായ ഒരു സാക്ഷ്യം തന്നെ. ശുശ്രാ പരംഗ്രാമപ്രസ്താവന കാണുന്നതും അധ്യാത്മരഹായാഗത്തിന്മാർഗ്ഗം എഴുതിയിരിക്കുന്നതും പലതും തിരിയിൽ

“ദീർഘായുരമ്പ്രം പവിത്രം പരം
സംഖ്യപ്രം സത്ത്വാഭിജ്ഞസാധകം”

എന്ന രണ്ടുവരികളിലായിട്ടുണ്ട്. പുറ്റാത്മമായി പിരി എത്തുന്നില്ലെന്ന കണ്ണാം ചരിയിൽക്കിന്ന് എത്താനം ഭാഗം എടുത്തും രണ്ടാംവരിയിലോ ഒരു സംസ്കൃപദരത്തെ വില ക്ഷണമായി വിഭാഗിച്ചു് ആ ഭാഗങ്ങളാട്ടു ചേര്ത്തു— ഇത്തരം സാധിച്ചിപ്പേണ വിശ്വാസിക്കാൻതോന്നു എഴുത്തും സാധിച്ചിപ്പേണ വിശ്വാസിക്കാൻതോന്നു യാംശാക്കിരിക്കുന്നു. നാരായണനീയത്തിന്റെ അവശ്യനു തനിലുള്ള “ആയരാരാഹ്മാസവ്യാം” എന്ന പ്രകാശം കലിഡിനസംവ്യുദയ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന എന്ന ചരംബദ്ധത്തു പാക്കു ശരിയാക്കിരിക്കാം. എത്തായാലും അവിടെ പ പദ്മാസ്ഥനു നിലയ്ക്കു മേൽപ്പറവെന്ന പ്രകാരമുള്ളതു ആഴക്കം പാം യാത്താനമില്ല; ആവശ്യമുള്ള പക്ഷം അതുപോലെ ഒരു അള്ളിപ്പുപ്രയോഗം ഭേദത്തിരിയേക്കാം തുല്യാം സൗര്യ കവിയാൾ എഴുത്തും സുശാഖക്കുന്ന് എന്നൊന്നു വിശ്വാസിക്കാം? എന്നകിൽ ഭാഷാചാരിത്രകാരന്നും അഭി പ്രായം നൂമാചിക്കുന്നിന് ഭൂതശാക്കപ്പെടി ഉള്ള പ ക്ഷം ‘പവിത്രം പരം സത്യം’ എന്നതിനെ ഒരു കുട്ടത്തെ സാക്ഷ്യമായി സ്വീകാരിക്കാം. അവല്ലെങ്കിൽ ഇതു മഹാ കാവുത്തിൽക്കിന്ന് ഭൂതയും പദ്മാസ്ഥനു കലിഡിനസംവ്യുദയ ഒരു പരഞ്ഞുഹാക്കി ഗ്രാഫിക്കുന്നതിനു മതിയായ കാരണം കാണിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

മേൽപ്പുള്ളിൽ നാരായാഭട്ടതിരിയും എഴുത്തും സമകാലീനമാരായിങ്ങനും എന്നു് ഒരു വിശ്വാസമുണ്ട്. ഇതു വിശ്വാസത്തിനും അടിസ്ഥാനം എത്തിപ്പുംമാത്രമേ ഉള്ളതു. ഇതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ ഇതു പരഞ്ഞുഹാക്കി ‘ആയരാരാഹ്മാസവ്യാം’ എന്നതിനോട് ചേര്ത്തു നോക്കു

ബോർ നാരകയിലീം തീന്റൊ എക്കേണം ഇങ്ങപ്പത്തെ
വർഷത്തോളം കഴിയ്ക്കാണ് അധ്യാത്മരാഖായിൽ കിളി
പ്രാട്ട് തീന്റൊനോ ഉച്ചിക്കേണിവതം. എന്നാൽ ഭൂ
തിരിയുടെ ത്രാവന്തിൽ എഴുത്തെഴുൻ മല്ലവയസ്സുനാ
യിങ്ങനിരിക്കണമെന്നും അധ്യാത്മരാഖായിൽ കിളിപ്രാട്ട്
എഴുന്നേഴുന്നു മല്ലവയസ്സിലെ തുതിയായിരിക്കണമെ
നും ഒള്ള് അഭിപ്രായങ്ങൾ കൂടി, ഏതിഹ്യങ്ങളും
സപ്തമനോധ്യമ്മത്തേയും ആരുത്രാച്ചിച്ചു്, അദ്ദേഹത്തിന്നു
ജീവിതചരിത്രം ആഴത്തുനബർ ഉപന്യസിക്കാഡണ്ടു്. ഏ
ഡ്യാംകൂടി നോക്കിയാൽ ഇത് മഹാകവിയുടെ ജീവിതകാല
തെന്നുകൂട്ടുമായി നിന്ന് കിട്ടിയിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ബാഹ്യതെ
ഖിവുകൾ ഇനിമേരു കണ്ണുകൂടിട്ടുണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ആലുറാരസാക്ഷ്യങ്ങളും എക്കേണം അപ്രകാരംത
നേ. സരോഗകംപ്പങ്ങളും മറ്റൊപ്പേശലെ കാലങ്ങളോ
വസ്തുകളെ വർണ്ണിക്കുന്ന ഒരു കാവുത്തിന്നു കാലം നി
ന്നുമായിക്കുന്നതിനു പ്രധാനമില്ല. ഒരു ഉദാഹരണം കാ
ണിക്കാം. മുഹമ്മദായ ഓവിയിൽ ഒരു കാലത്തു നിന്നുടെ
ഭാഷംപരിത്വർത്തനാക്കി പണ്ഡിതാഗ്രസരനായ കേരള
വർഷവിഭിന്നകോയിത്തന്നുംരും എഴപ്പാരു ജീവിച്ചിരുന്നു
ഒരു നിർണ്ണയിക്കാൻ അനുമതാ സാക്ഷ്യങ്ങൾ നേരം ല
ഭിക്കനിശ്ചയം വിചാരിക്കുക. എന്നാൽ ആ തിരുമന
സ്ഥിലെ തുതിയായ മല്ലവസന്ദര്ഭത്തിൽ സന്ദേശവാഹി
യായ മല്ലവരത്താട്ട്, വർക്കലെ ചെല്ലുംബോർ,

“കല്ലുക്കുണ്ടുന്നപ്രവരതനാവവൻ കാര്യംരേയനാരായ
കല്ലുജ്ഞായിള്ളിരിനിരത്രംകുന്നതും ചെന്നകാക്ക”

എന്നോ അങ്ങളിലുള്ളുന്നതിനെ തിരുവിതാംകൂർ സക്കാർ

വക മരംതുറിക്കാർധകളും മാരി തന്ത്രങ്ങാക്കണാ പക്ഷം അവിടെതെ ജീവിതകാലം നിന്ന് തിക്കനാതിനും അവുണ്ടി ചരിതമായ ഒരു സാഹസ്രം ലഭിക്കുന്നു. ഇതിഹാസകമാക്കുന്ന പ്രതിപാദിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിലും വിലപ്പോറു കാലങ്ങൾക്കാവശ്യകരം പ്രതിബിംബിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. രാമ പുരാതനവാസ്തവക്കുടെ ‘ക്രൈവലവുംതം’ വഞ്ചിപ്പുട്ടിലെ കമാബന്ധത്തിൽ ഉംഗപ്പുടാവതെങ്കിൽ സ്വാന്തരിവസ്തുനാം ഉള്ള തിരിന്നിനും ആ കവിയുടെ കാലത്തെ നിന്ന് തിക്കനാതിനും ചില ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കും കീഴുന്നു. തന്റെ കള്ളുകൊണ്ടു കണ്ണ തായ കാലങ്ങൾക്കും ഉള്ളുവനം ചെയ്യാതെ ക്രമങ്ങൾക്കും യാതൊരു പുരാണകമ്പന്നയും പ്രതിപാദിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ഏഴുതുള്ളിന്റെ പരമമായ ഒപ്പിത്രംബാധം ആ വിധത്തിലുള്ള സാഹസ്രങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും അഭ്യർഥരാജു അനവദിച്ചില്ലെന്ന് വിഹാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ചുങ്കിപ്പുറത്തായ ഏഴുതുള്ളിന്റെ ജീവിതകാലം നിന്ന് തിക്കനാതിനായി ഇതേ വരെ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഗ്രാജുലൈറ്റിനും ഇനിയും ഇരു വിഷയത്തിൽ നാം ഗ്രാമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്ന എന്നുള്ള അനാഥാനം മാത്രമേ കാഞ്ഞമായി നമ്മക്ക ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ.

ഓറുവശാൽ ഈ പുജുപാദനന്റെ ജനത്രുമിരെപ്പുറി വിശ്രദാസയോഗ്രഹാധ അറിവു നമ്മക്ക ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആട്ടിച്ചും മലഞ്ചാലത്രത്തുള്ള പൊന്നാനിത്താലുക്കിൽ തുക്കണ്ണിയും എന്ന ശിവക്ഷത്രത്തിനും അല്ലെങ്കിൽ പടിന്താറുതിനും തീവണ്ടി ആചാരീസിനും അല്ലെങ്കിൽ തെക്കായി തുവുക്കുന്ന പരമ്പര എന്നും ഇപ്പോഴം വിളിച്ചുവയ്ക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ പരമ്പര പരമ്പരയിലായിരുന്നു ഇരുപ്പതിന്റെ ജനത്രുഹം എന്നും

ഇത് തിനെപ്പറ്റി വിവാദം ഉള്ളതായി അറിയുന്നില്ല. ആ ടിക്കിലുള്ള വർ ഇന്ന് സമ്പത്തെ ഇന്നും ഭക്തിപൂർവ്വം ആരു രിച്ചു പോരുന്ന എന്നും, അവിടങ്ങളിൽ കട്ടികളിട വി ദ്രോഹംതെത്തിന് ആവശ്യമുള്ള മനസ്സ് ഇന്ത്യാദിം ഇതിൽ നിന്ന് എടുത്തുകാണ്ട് പോകാറുണ്ടെന്നും കേൾവിയുണ്ട്. മറേരാതക്കിലും സ്ഥലത്തെക്കരിച്ചു് ഇത്തന്താളുമക്കിലും ദ്രോഹമുഖയ സാക്ഷ്യം ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നു സ്ഥിതിക്ക് ഇതാ യിരിക്കുന്നു എഴുന്നത്തുന്നുന്ന ജനങ്ങളിൽനെന്നു വിശ്വസി ക്കുന്നതു യുക്തിവിക്രിയലുമല്ലെല്ലാം.

എഴുന്നത്തുൻ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലഘേണ്ടങ്ങളുറവി യുള്ള അറിവ് ഇപ്രകാരം വികലമായിരിക്കുന്ന എങ്കിൽ, അഞ്ചേമതിന്റെ ജീവിതവുംതന്നെന്നെങ്കരിച്ചുള്ള അറിവും ഒക്കല്ലാം ഇന്ന് നിലയിൽത്തന്നെനാണ് ഇരിക്കുന്നതു്. ഇന്ന് വിഷയത്തിലും ദൃഢവകുര ചെറുതിഹരുങ്ങൾക്കു കേര കും മഴവൻ പ്രചാരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചെറുതിഹരുങ്ങൾക്കു സ്ഥാം തുാജുകോടിയിൽ ഗണിക്കേണ്ടതാണെന്നു് ആരക്കരു തന്നെ വാദിക്കയില്ല. എത്തെങ്കിലും ഒരു സംഗതിക്ക് എ രക്കരു പരിച്ചിന്നുന്നസാക്ഷ്യമായി രേഖക്കേണ്ട അതുപോ ല്ല ബലമുള്ള ഇതരരത്നത്തിലിവുകളേം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നും ആ തത്തിലിവുകൾക്ക് അന്നന്തരപങ്ങളാണ് അന്നമാനങ്ങൾപെട്ടെന്നുണ്ടു് എത്തെന്നായ്, അഞ്ചേരുവുള്ള ചെറുതിഹരുങ്ങൾ അരു സ്വീകരിക്കുന്നു. വെറും ചെറുതിഹരുങ്ങളിൽ മാത്രം അന്നമാന അക്കു സ്ഥാപിക്കുന്നതും തു സത്യാനേപാശകരുണ്ടെങ്കിൽ ഉഞ്ചുശ്രദ്ധിന് ഹാനികരമാകുന്നു. അതിനാൽ നിന്നും

ഈയ ശ്രദ്ധ എറുതിവെള്ളേരു ഇവിടെ വിസ്തീര്ണിക്കാവശ്യമില്ല.

എഴുത്തുകൾ ജാതിയിൽ ചങ്ങാലഗാഥരാധികന്ന എന്നും, അദ്ദേഹത്തിനേരം അച്ചുകൾ ഒരു നന്ദുരിയാമായിരുന്നു എന്നുപറയുന്നു. ഒരു വഴിപോക്കൻ നന്ദുരിയെയും ഒരു ചങ്ങാലനുമീയെയും “കൊത്ത്” പറയാ രംജി അട്ടേലമായും ഒരു കമ്മ മാത്രമാണ് ഈ വിശ്വാസ തത്തിനും അടിസ്ഥാനമായി ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നതു്. എന്നാൽ എഴുത്തുക്കുമാർ എന്ന ഒപരാബി ഒരു ജാതിക്കാർ കൊ ത്തിയിലും മലബാറിലും ഉണ്ട്. പേരിൽ സപ്ലേം ഒരു മാ റഡം ഉണ്ടായിലും ഈ നാട്ടിൽ എഴുത്താശാമാർ എന്ന പറയുന്ന ജാതിക്കാർ തന്നും വടക്കൻഡിക്കിലെ എഴുത്തുക്കുമാർ. കട്ടിക്കുള എഴുത്തു പറിപ്പിക്കുതന്നും എന്നും ഇരുക്കുന്നു. കലവിലുംരാധികാരിയിൽക്കൂടിയിരുന്നു. ഇ ഫ്രൂം-ക്രൂട്ട് ഉൽ-ഫ്രൂംവിലും ലഭിച്ച സർക്കാരും ഗജുകളിലും തന്റെ ജീവികാശാർഥിക്കുളിലും പ്രവർത്തിച്ചുപോ അനാവർ ഇവിടെത്തേപ്രൂം അവിടെയും ധാരാളം പേരുണ്ട്. ഇം സ്ഥിതിയും നമ്മുടെ കവിപ്രസം ഇ എഴുത്തുക്കുമാർ’ ജാതിയിൽതന്നു ജനിച്ചിട്ടാതോന്നു നിന്നു യിക്കാൻ വലിയ പ്രശ്നാശം ഏറം കാണുന്നില്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ ജാതിഗ്രൂമിയിൽ കീഴുംപ്രാട്ട് തജ്ജി ചക്രവർത്തിലാക്കിയതു് അതുകൊണ്ടും മരിയുണ്ടിവും സാമുദ്ദേശം എന്നും ശക്കിക്കാം.

“രാമാനുജന്മത്തുക്കുമാർ” എന്ന സാധാരണമായി പറയുവാൻ നാ സ്ഥിതിക്കു മുമ്പും കുറച്ചുക്കുടുക്കുന്ന ശരിയായ നാ മദ്യം മാറ്റാനാക്കിയും എന്ന ചില പദ്ധതികളാൽ

ഉപന്നസിക്കനാതിന്റെ അടിവാദം എന്താണെന്ന്
അറിയുന്നില്ല.

“അരുജൻ മമ സതാം വിഭംഗിയശ്ശേരു സരൻ
മങ്ങളുടനാമന്നേകാരംവാസിക്കും ചിം
ഉംഖനനിഃഖലവാഴുക രാമനാശാചായ്യം”

എന്നിങ്ങനെ അധ്യാത്മരാഖായണത്രിന്റെ ആദിത്യിൽ
കാണുന്ന വരികളിൽനിന്ന് എഴുത്തുക്കൾ രാമന്നേ
ഫേരായി ഒരു ജ്യോതിഷ്മ ഉണ്ടായിരുന്ന എന്നും, ഇംഗ്ലീഷം
തന്നൊയാണും അങ്ങനെ ബാല്യത്തിൽ വിഭ്രാംഭം
ചെയ്തിരുത്തുന്നും ഉത്തരിക്കുപുട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ക്രൂരാതെ
“ഓൺപേണാഡുന്നുനാസി അരീലിംകണ്ണുള്ളും” എന്നാണ്
നാമകീത്തന്ത്രിലെ ഒരു പാട്ടിൽ കാണുന്നതും. ഇവിടെ
നീലകണ്ഠും എന്നതും എഴുത്തുക്കൾ പിതാവായ നമ്പു
രിയുടെ ഫേരാണെന്നും നമ്പുരിതന്നെങ്കും മക്കനെ വി
ശ്വാശാം ചെയ്തിരുത്തുന്നും പറയാറുണ്ട്. നീലകണ്ഠും
എന്നതും എഴുത്തുക്കൾ പിതാവായ നമ്പുരിയുടെ
ഫേരാണെന്നും ഉത്തരിക്കാൻ കാണുന്ന എന്നതുനാറി
യുന്നില്ല. അങ്ങനെന്നായാണെങ്കിൽ നമ്പുരിതന്നെങ്കാണ
കവിയുടെ വിഭ്രാംഭാധകനായ മുരുക്കുന്ന എന്ന നിരാ
ക്ഷേപമായി സിലിക്കേന്നില്ല. എന്നതനാൽ ‘മുരുക്കുന്ന’ ശബ്ദം
കേവലും ‘പിതാവു്’ എന്ന അത്മത്വിലും പ്രയോഗിക്കാ
വുന്നതാണും. അങ്ങനെ വിഹാരിച്ചാൽ കവി തന്റെ
അമുഖനായ നമ്പുരിയെ വദിക്കുന്നതായിട്ടുണ്ടാതും ഇം
വരിയുടെ അതിനും ഗുണിച്ചുാൽ മതിയാകും. ഇം പ്രകൃത
ത്വിൽ ഒരു കാഞ്ഞംനുടി പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനിടെനും ച
രമകാലത്തും എഴുത്തുക്കൾ വന്നിട്ടിരുന്നതും സമാധിപ്രാ

പിച്ചതും പാലക്കാട്ടതാപ്പുക്കിൽ ചിറ്റുകൾ ഗ്രാമത്തിലോ കീഴനുണ്ടായിരുന്നു. ചിറ്റുകൾ സ്വദേശിയും ഹരിഹരതിരി കാല്യം അല്ലിൽ ജിജ്ഞാസുവുമായ ഒരു പണ്ണിത്തൻ എന്നോട് പരഞ്ഞതിട്ടുള്ളതാണ്. ‘രാമാനജൻ’ എന്ന പേരിന് ആ പ്രദേശത്തെപ്പുാവെ മലയാളത്തിൽ രഹിടത്തും പ്രധാരം വന്നുണ്ടും തോന്നുന്നില്ല. എന്നു കേരളത്തിൽ രണ്ടാടിനും ഒന്നവി തന്മകിലും ഇന്ത പേരുള്ളതു ഒരു കട്ടിഞ്ഞിടുന്ന ഉണ്ണായിരിക്കും. അവിടെവച്ചു സമാധിയാടണ്ടെന്ന ഇന്ത കേരളത്തുംപോലെ സുരാംഗമ്മാണും ഇന്ത ആരമ്മെന്ന വിചാരിക്കുന്നപക്ഷം അംഗീകാരത്തിലും പേരു രാമാനജൻ ആന്നു വന്നുണ്ടും തീരുമ്പാക്കാം. ഇന്ത അഭിപ്രായാട്ടത്തുനാം സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എഴുത്തുപ്പുണ്ടും ശരിയായപേരും എന്നായിരുന്നു എന്ന നിന്നും കിട്ടിയാൽ തക്കതായ ഒരു ലക്ഷ്യവും ഇതുവരെ കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്നതോന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എതാരാലും എഴുത്തുപ്പുണ്ടും അക്കാലാട്ടതു നമ്പിതിക്കും സമഗ്രമായ വില്യാല്യാസം സിലിന്റ്രിക്കനു എന്നും അംഗീകാരത്തിലും കാവുംജാലിക്കിനു നിപ്പുണ്ണാസമായി ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണും. ഇതാണാശ്വരിയും വിവർജ്ജനം ചെയ്യുന്നതുവെള്ളും പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളും വാതിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്ന അഭ്യന്തരത്തിനു സംസ്കൃതത്തിൽ പ്രചരം ദയവെച്ചിഷ്ടും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

വില്യാല്യാസം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം തന്റെ വിജ്ഞാനസമ്പ്രദായത്തിനെ വർലിപ്പിക്കുന്നതിനായി എഴുത്തുപ്പുണ്ടും പ്രദേശങ്ങളിൽ സമ്പരിച്ചും അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന വിപാനാജം കവികളുമായി അഭിപ്രായപരിചയം സഹാദിച്ചുണ്ടും ഇന്ത സാമ്പാദം ജനിച്ച വേഗത്തിനു ധനാദി

ഹാഡം മനക്കാട്ടുന്ന് എന്ന പ്രദേശിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ച എന്നും പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഈ പ്രസ്താവന തത്തിനും ഒരു തിരുപ്പം മാത്രമാണ്. അവരാം ബാധനും ഒരു സാന്നിധ്യം. ഇതിലേക്കും സാരമായ വക്ഷ്യാജ്ഞയും ഒന്നും എഴുന്നും പുന്നീരു കാശുജ്ഞയില്ല. ‘മനക്കാട്ടുന്നു’ എന്നാൽ പ്രദേശക്കും ബാധയും കേരളത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയെന്നു തന്നെ. ഈ കുടംബം കൊച്ചുപീരാജ്യത്തു തുള്ളിവഴച്ചതു രിന സമീചനം മുന്തിരം എന്ന ദേശത്താക്കിയെന്നു. അന്നു തന്റെ കാലാവധിയിൽ മനക്കാട്ടവംശത്തിന്റെ വിശേഷങ്ങൾ വരികയും ആ വംശം വകു മുതലക്കുള്ളാം ഹാബിയൻ തുന്നും ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും എന്നാണ് ‘അറിയുന്നതു’. മനക്കാട്ടുന്നു എന്ന കേൾവിപ്പുടുക്ക മരാരാക്ക കുടംബത്തിലുപ്പെട്ടിരിയും അറിയുന്നില്ലാത്തതിനാൽ എഴുന്നുന്നു എന്ന സഹായിയും മനക്കാട്ടുന്നു ഹിന്ദു കുടംബത്തിൽ ഉംപ്പുടുക്ക ആളും തിരിക്കേണമെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എഴുന്നും അപൂർത്തതികളിൽ എന്നായി ഗന്ധിജൈപ്പുടുന്ന രീവച്ചരാണത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

“മനക്കാട്ട വാഴം മഹാമാനശാലീ.
മനക്കാവിലേററം കുപാവാരിരാഗി
എനിക്കാരും ബാലരാജാദിയാണ്
നിന്നുംനാതപ്പാം വയത്താൻ കയ്ക്കാൻ
കലാവിലുകൾക്കേക്കമായാരഞ്ഞതാർ
കുപാവാരംദേശ മരിക്കാനു വിദ്യാം.”

മനക്കാട്ട ബാലരാമൻ എന്ന പ്രദേശം എഴുന്നും രജ ശാഖാവലംബമായിരുന്നു എന്നും ഈ വരികളിൽ നിന്നും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുണ്ടോ, എന്നാൽ ആ പ്രദേശിന്റെ സ

ഹാഡം കവിയുടെ പരദേശസംഖാരത്തിന് വേണ്ട ധനവി തരണാത്മികാണ് പ്രവർജ്ജതെന്നു ചില്ലപ്പിള്ളാൻ ചെരു ലക്ഷ്യങ്ങൾ കിട്ടുമ്പാറിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ സത്രാധികാരിയാണു അറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മാര്ക്കേറ്റുകാരുടെ സ്വന്തത്താട്ടു കൂടി അവരുടെ ഗമമവരികളിൽ പാലിയത്രു ചെന്നാലേ ന്നിട്ടുള്ള പദ്ധതിം, ആ വഴിക്കും അനേപാച്ചനാം നടത്തിയാൽ വല്ല പ്രയോജനവും സിലിക്കാനിടയുണ്ട്.

എഴുത്തുള്ള കട്ടംബും ലക്ഷ്മീദേവിയാൽ അനന്തര ഹീതമായിരുന്നു എന്നുള്ള തിലേക്കു ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഒന്നംബല്ല. സരസപതിയും ലക്ഷ്മീയും ചേരും ഒരു സ്ഥലത്രു വാസിക്കുക, അപ്പുള്ളിൽ രാജൈ അനന്തരഹിക്കുന്നുള്ളതു ഇന്നാത്തപ്പൂശാലേതനാ—രഞ്ചവേള ഇന്നാത്തക്കാരിം അധികം—ഓന്നം ഭർഖഭോജിക്കുന്നു. വാൺഡിബാസമാരായി ദാനിക്കുപ്പുട്ടനാ ചിലർ ഉപരിപ്പുവാങ്ങളായ ക്ഷുദ്ര പ്രബന്ധങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്താൽ ആ വിദ്യാസപത്രചി സീരെ അവമാനിച്ചു് യദേശ്വരം ലക്ഷ്മീദേവിയെ ആരാധിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇപ്പോഴത്തെ പരിപ്പുത്രാജ്ഞാജ്ഞാിൽ സുകരമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അച്ചടിയുടെ അംഗം വാനിമിത്തം മുഴുവിയതിൽ കീത്തിയും ധനവും സന്ധാരിക്കുക അക്കാലത്തു സാധ്യമായിരുന്നില്ല. എഴുത്തുള്ള ഇംവിയം ക്ഷണംതുരമായ കവിഷണല്ലിനെ പ്രാത്മിച്ചിക്കുന്നു. എക്കിലും ക്ഷാക്കാലത്തു സരസപതിയുടെയും ലക്ഷ്മീയുടെയും സാക്ഷാത്ത് ഭക്തന്മാരാജുള്ളവർ ഇപ്പോഴത്തെക്കാളും അംഗ്രാന്തം ആദരിക്കും സഹായിക്കും ചെയ്യുവാം. പ്രിയരൂപം സന്തൃപ്തിനാശനാരായ ആത്മ ദിവാ ആകുകയും ഉദരൂപരാത്തിനായി ചിലപ്പോറിം അ

വിഹിതകമ്മങ്ങളെ ആവരിച്ചപോകനാതായി നാം കാണുന്നു! ‘പുതിക്ക ഭയായാൽ നിന്നുലും ഇണ്ടമല്ലോ.’ സാഹിത്യപരിഗ്രാമത്തിലാകട്ട, ശാസ്ത്രപാശനങ്ങളിലാകട്ട, ലോകാപകാരകമായ ഇതര വിഷയങ്ങളിലാകട്ട, ഒരു പണ്ഡിതനും എത്രതനും ഗ്രേച്ചൗണ്ടായ ഉദ്ദേശങ്ങളും ഉത്തമങ്ങളായ അതിർശങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നാലും ഉദ്ദേശരംമുന്നാരകായ്ക്കുത്തിൽ അവൻറെ മനസ്സിൽരും പ്രവർത്തിക്കണമെന്നുവായപക്ഷം അവൻറെ ഉദ്ദേശങ്ങളും അതിർശങ്ങളും

“അതുണ്ടുവ നിലിയനേ
ദരിദ്രാജാം മനോരമാഃ”

എന്നുകുട്ടത്തിൽ പരിശമിക്കുന്നതിനേ നിലുത്തിയുള്ള്, അതിനാൽ ഇങ്ങനെന്നും മഹാനാര കേവലം ഉടൻഭരണത്തിനായുള്ള അധ്യപാനത്തിൽനിന്നും മോചിപ്പിച്ചു്, ഇംഗ്ലീഷ് അവക്കു നല്കിയിട്ടുള്ള ബുദ്ധിശക്തിയെ സമ്മാനിക്കുന്ന എക്കാലമായും ലോകക്കൂട്ടായി വിനിയോഗിക്കാൻ അവരെ ശേഷിപ്പുട്ടേന്നുണ്ടതു പൂർക്കാലം ഞങ്ങളിൽ ധനികരായ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ ഒരു ധമ്മഭാജി വിചാരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ പ്രഭുക്കന്മാർ വിലപ്പെട്ടാം അവരുടെ സപ്രാഹണങ്ങളിൽ പാപ്പിച്ചു് അവാവസ്ഥാപികരിക്കുന്നതു സംരക്ഷിച്ചു വന്നിരുന്നു. ഗുഹകായ്മാകലരായ ഈ പ്രഭുക്കന്മാർ വിത്രുമാവസരങ്ങളിൽ സാഹിത്യമായും രിതൈ ആസ്പദിച്ചും ഇംഗ്ലീഷ് പ്രകമകൾ കേട്ടും ബുദ്ധിസംസ്കാരം ലഭിക്കുന്നതിനും ആ പണ്ഡിതനുമാരുടെ സാന്നിദ്ധ്യം ഉപയോഗപ്പെട്ടുകൂട്ടും ചെയ്തിരുന്നു.

ഈപ്രകാശനത്തു അനുബന്ധത്തു നടപ്പ് സരിച്ചു തന്റെ

ആരു ഒരീസ് ദോഗ്രശായ ഒരു അദ്യസ്ഥാനത്തെ അപേഷിക്കാതിനായോ, മറ്റൊരണ്ടാളോ എഴുന്നെല്ലാം ഒരു തെങ്ങാംബിക്കിലേക്ക് ചുറപ്പുടക്കയും അരു യാത്രയിൽ മനക്കോട്ടും അംഗീകാരത്തെ അതഭവച്ചുവും സ്വീകരിച്ചു സ്വന്നം ചെയ്യാൻ ചെയ്തുവും ഉത്തരിക്കാം. ഈ കവിസാവംമുൻ മനങ്കാട്ടു താമസിച്ചിരുന്നതായി മുള്ളേർക്കരയും അടുത്തതേശേഖാലീലും ചെറുതിഹ്വാജരം ഉണ്ടാവാറിയുണ്ട്. അംഗീകാരം വിവാഹം ചെയ്യിരുന്നില്ലെന്നും, അംഗീകാരം വിവാഹം കഴിക്കുകയും കാതിൽ ഒരു സ്ത്രീ സംഭാനം ജനിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഏന്നും, ഈ ഒത്തിയാണ്' അംഗീകാരത്തിന്റെ രൂതികൾ മിക്കവയും എഴുതിയ തെന്നും, അംഗീകാരത്തിന്റെ ഭാഗിനേയിയായ ഒരു പെൺകുട്ടിയാണ്' അവരെ എഴുതിയതെന്നും പക്ഷാന്തരങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഈ മഹാരാജാവൻ എത്ര വരദ്ധിപ്പിച്ചുവരു ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നും എപ്പോഴോണും' ഇ മഹോകവാസം വെടി ഞാതെന്നും അറിയാൻ പാടില്ല.

“സാധിച്ചുവെത്തമ്പാ നിജ ജനത്തും
സാധിപ്പുക്കപാട്ടിഹ സദാ നിശി പാനമ്പാഡം
ബാധിച്ച തുക്കശില വാഴ്‌വതിൽനിന്നു മേലു-
ഞ്ചൂതിസ്സു തന്മജ്ജനിക്കജീവിതമല്ലികാനും”

എന്നും ഒരു കവിതയും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും എത്രയാണ് സാരഥായ ഒരു തത്പര്യാക്കന്. ഒരു മനജ്ജും എത്ര വല്ലും ജീവിച്ചിരുന്ന എന്നും ജീവിച്ചിരുന്നതും എത്ര നിസ്സാരഥായ ഗണനാണും! ഒരുവർഗ്ഗം ശ്രദ്ധയുണ്ടിന്നുള്ള വൈദികവും കണ്ണാടിക്കാനും' അവൻ ജീവിച്ചിരുന്ന വസ്തുരജ്ജീവ എ

ശ്രീംകൊണ്ഠല്ല. നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുള്ള രത്നങ്ങളിടെ മാറ്റം
രഹ്യംകൊണ്ഠിതെന്തെ.

“അംഗവാദയത്ര കമ്പി-
ഒത്തം ജാതിക്രിയാത്മാബന്ധം
യദിക്ഷാശസ്ത്രവൽ ചുംസഃ
സംജ്ഞായെ ഇന കേവലം”

ഈപ്രകാരം ആലോചിച്ചുായി, ഈ അനന്തരമീതകവിയുടെ
ജയജീവജാരംചേരൻ ഭ്രഹ്മിയിൽസമിതിചെയ്തിങ്ങനകാലം
പാക്ഷി ചെറുതായിരുന്നാണും അദ്ദേഹം ദീർഘായുസ്ത്രാനാ
യിരുന്ന എന്ന മുക്തകണ്ണം പ്രസ്താവിക്കാൻ ആര്യം സന്ദേ
ഹിക്കേണ്ടില്ല. തന്റെ പ്രസ്തുതിക്ക വിഷയിഭവിച്ച അല്ല
ദശാവിൽ നിന്നും തന്റെ മാതൃഭാഷയെ ഉയരത്തിനാക്കി
പുരഭർഘനചുവരും പ്രവർത്തിക്കുകയും, പദാംഗവാന്തിവിഷയ
ത്തിൽ തമിഴിനോട്ടണാതിരുന്ന ആത്മാഭാവത്തിൽ നി
ന്ന് ആ ഭാഷയെ മോചിപ്പിച്ചു സംസ്കാരത്തോട് സുദൃശ
മായ മെത്രിയെ സ്ഥാപിക്കുകയും, ഇക്കാലത്തും—എത്ര
കാലത്തും—മലയാളികളിടെ വാസല്പ്രഭാജനമായ ഒരു
സാഹിത്യരാഖ്യയും ഭാഷാരീതിയും അവതരിപ്പി
ക്കുകയും, ചെയ്തിട്ടുള്ള ഭാഷാഭിമാനി; സാഹിത്യരാഖ്യ
നാട്ടിന്റെ പരിശീലനത്താൽ മലബാളികളിടെ സ്വപ്നാവ
ത്തെ സംസ്കാരിക്കുന്നതിനും അവരിൽ ഇന്ത്യപരാഭ്രതി
യെ മലിപ്പുക്കുന്നതിനും ആവശ്യ രുത്രാക്രമത്രം ഉപ
ദേശികന്നതിനുംഡായി ആജീവനാന്തം പരിത്രാച്ചിത്വിക
നാ സമ്പാദകൾക്കും ദൈവത്ക്കമാക്കിത്തന്നൊൽ കാല
യാപനം ചെയ്യും തന്റെ മഹാകാര്യങ്ങളെ ആവാദംചൂ
ഡം ക്രതിയാരധാര ശിരിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തിങ്ങന

பறந்தாலாவதன்; உதைஜிவிதத்தின் ஸபங் அடுத்து குதாகிடக் கோயோவகாரி; வோகுமஹாகவிக்குட்டக் களென்கிற லபூபாலாயி அத்துறைக்கு அதேபூர்வமாக திய யடையிரதை ஹவிடெ புதியிழித்திட்டு மஹாக வி; ஹதேமா சிரங்ஜிவியாளைன் நாம் ஏஸ்வரம் ஸ மதிக்கக்கிழவேயா?

ஏழாத்தத்துவென்ற ஓஹ

லாக்ஷ்மி, மாயுஷ், ராஜஸ் ஹத ஹதங்காலாத் அந லங்குதவும் ஹதுவுமாய சை மனிபுவாக்காலையாள் ஏழாத்தத்துவென்ற ஓஹயூட்டியி ஏதுஜித்திட்டு அந நால்வாஸவத்துக்கலித் தென்: ஸஂஸ்திதபண்ணத்தும் மல யாகுபண்ணத்தும் ஹது ஸநாமாய வியாத்திற்கு யோஜித்து ஆகாரும் சமயைக்கிற அதேமஹதை அதிரையிழுப் பொன்ன ஸபலமாயி அநாகரிக்கான் காதியுடன் சை கே ரத்துக்கு ஹதுவரை உள்ளாயிடிழு. வங்கதக்கண்ணிலெ ப ரிஷ்ணராத்திற்கு உள்ளாகாவுடன் கைவிழேண்ணலை அதி வத்தித்து ஹத ஓஹாரிதி ஹநம் கேரக்கீர்க்கு அதூரா எப்புமாயி ஸமிதிவெற்றுள்ள. மலாகுதொஹயுடை வில யாவுரை ஹது உலூப்புத்தென் அநாமாதுமைக்கிழும் கரவு ஸாக்காத்தென் கைக்காந் அவகாஶமிழு. ஏழாத்தத்துவென்ற காபுத்தின் ஹநுதென் வடக்கத்து மலாகுதீகர்க்கு ஸஂ ஸ்திதாக்குவிற் புதிப்புத்தியும், அவுடை ஹத யிற் ஸஂஸ்திதாக்குவிற் புதிப்புத்தியும் புவாரவும் ஸிலுத்தியும். ஓவியலிபிக்குட்டிற் ஹதபூதாதை அர திவாரணம், முடிக்கூர், ஒவாஷணம், உடாக்கம் ஹவ

കൈരിക്കുന്നതിന് പ്രഭവകൾവികസിച്ചും നിന്മിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഭാഷയിൽ തമിഴിന്റെ ഭാഗങ്ങളിൽ അസൃഷ്ടിചേരും അസൃഷ്ടായമാദയാ ഇരുന്ന എന്ന മാത്രപ്പ് സംസ്ഥാനപ്പേരിൽ ചുരഞ്ഞായ ചില ഭാഷാവന്ധനകൾ ഇന്നു കൊന്ന ജനിച്ചിയുന്നതായും കാണാനണ്ട്. ഇതെല്ലാം ആ വോദിച്ചപ്പോൾ, ഒമ്പാൽ സംസ്ഥാനത്തെന്നാനുണ്ടാക്കുന്നതിനു അവലുംബിക്കാൻ ഭാവമുന്നോട്ടും സംസ്ഥാനത്തിന്റെ വിചുലമായ ശ്രദ്ധകാരംപോലെ മലബാറിന്തെ പോഷിപ്പിക്കുവാൻ ഇതരഭാഷകൾക്ക് കഴിവില്ലാത്തതിനാൽ ആ മാർത്തിവേയ്ക്കുതന്നു തിരിച്ചവിടക്കയാണ് ഭാഷയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് ആശാന്തിക്കൂട്ടുകൂടി തന്നെ മനസ്സിലാക്കിരിക്കുന്നതില്ല. ഉൽക്കുഞ്ഞങ്ങളും ഗംഗീരഞ്ഞങ്ങളും ആശയങ്ങളെ സുഗമമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനും സംസ്ഥാനതന്നു അധികം ഉപകരിക്കുമെന്ന് അഭ്യർഥം വികസിച്ചു. അതിനാൽ അഭ്യർഥം തന്റെ മഹാകാവ്യ ആദിമവേദ കൈരളിയുടെ പോഷകസ്ഥാനത്തെ ഗൈർഖാന്തിരിയിൽ സമർപ്പിച്ചു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഒരു കാർംകുടി പറയേണ്ടതുണ്ട്. മുള്ളഗാമയിലും കണ്ണറ്റരാമാധാരം തിലിലും എഴുന്തുരുന്നും നൃത്തിക്കൂള അപേക്ഷിച്ചു സംസ്ഥാനപദ്ധതിക്കുകളിൽ കുറവും തമിഴ്പാദ്ധതികൾക്കും അഭിച്ചുപ്പേരാണുള്ളതിൽ കുട്ടതലും നോക്കുവാൻ ആ ഒരു വികസിച്ച പില്ലാലുമാണ് എഴുന്തുരുന്ന് ജീവിച്ചിരുന്നതെന്നു തീർച്ചപ്പെട്ടതുന്നതിന് ആക്കഷപം കാണാനില്ല.

ഭാഷയുടെ ശസ്ത്രകാരണത്ത് വർദ്ധിച്ചിക്കുന്നതിന്

സംസ്കാരത്തെക്കാണ് “എഴു നീ മുൻ വരിച്ചുതെക്കിലും തന്റെ കാര്യങ്ങൾക്കും സംസ്കാരവും തന്ത്രങ്ങളും അംഗീകരിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം വിശ്വവനായിരുന്നു. ഈ വൃഥതയുടെ കൂടുതലും പ്രചരിപ്പാരം ലഭിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നതിനാലും അവരിൽ പ്രായേന്ന നാലു പാദങ്ങളിലായി ഒരു ഷണ്ടിയെത്തെ നിബന്ധിക്കുന്നതുമന്ത്രം തിനാലും, അവിലും നിന്നും അംഗീകരിക്കുന്ന തന്റെ മജ്കാധ്യത്തിൽ യാറിക്കുട്ടുട സൈപ്രസരത്തിനേയും ജനങ്ങളുടുടർന്ന പഠനാസ്ത്രക്രമങ്ങളും ഉൾപ്പെടെയും, അദ്ദേഹം തന്റെ മുതികരംകൂടും ഒരു നബിനാമമുണ്ടുമെന്നും അംഗീകരിച്ചു. ഈ ചുവർന്നു നേരുപോകിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ട സാമ്പത്തികരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുറവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

എഴുത്തുവും കാലത്തുവും വടക്കൻദിക്കുകളിൽ നണ്ണം തന്ത്രത്തിലും പല്ലുസാമിത്രും നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. നേരു മലയാളാശയിൽ ദ്രാവിഡയും തന്ത്രങ്ങളിലും പാട്ടുകൾ; മറ്റൊരു സംസ്കാരം കലന്ത്രും മൺപ്രവാളാശയിൽ സംസ്കാരവും തന്ത്രമായും ദ്രോക്കങ്ങൾ. ഇവയിൽ നണ്ണംതന്ത്രത്തിലും സാമിത്രും വിരുദ്ധപ്രവാഹമായും ഇരുന്നു. സംസ്കാരപ്രധാനങ്ങളായ ചന്ദ്രകാര്യങ്ങളായിരുന്നു ഇതിൽ മുഹൂർത്താനും വഹിച്ചിരുന്നുന്നതു തോന്നുന്നു. നാട്ടിൽ എഴുപ്പായിട്ടും കേരംകാനണ്ടായിരുന്നവയും ദ്രാവിഡയും തന്ത്രങ്ങളിൽ രഹിതം ആണും പാട്ടുകളായിരുന്നു ജനത്തിനു ദേഹിക്കാവഞ്ഞുവായിരുന്നു. ഈ പാട്ടുകൾ അചട്ടിച്ചിട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും കുട്ടിക്കുട്ടിവും തന്ത്രങ്ങൾക്കും കാണ്ണനിലെപ്പും അക്ഷരാംഖാലിയും മാതൃകൾക്കും അംഗം അംഗംമായ ഭജങ്ങൾക്കും ചെയ്താണു കിളിപ്പാട്ടിലെ

മീല വൃത്തങ്ങൾക്ക് ശ്രദ്ധിക്കുന്ന കാഴ്ചകൾ വൃത്തങ്ങൾക്ക് കാണാൻ ശ്രദ്ധ.

“ശ്രദ്ധിയും തുവായും അനുറദ്ധരിക്കുന്നും
അപേക്ഷിയും പിടത്തനിവാസിനും
വാർക്കരിക്വാഷും എൻ പിടിയായും” ഈ തുാദി.
മരറാനും.

“നാരാധരാവായനന്തരത നാമം
നാവിനം നന്മ തനിക്കും നന്മ
നാമം സരസ്പതിരേഖരാ നന്മ
കേരിക്കും ഇനങ്ങൾക്കാരിനും തോന്മം.”

ഈ അദ്ദേഹ അനേകം പ്രശ്നങ്ങളും കാണിക്കാവുന്ന
താണം. ഈ അദ്ദേഹയും പാട്ടകൾ അഭ്യാസത്തു കുറച്ചില്ല
നന്തരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതും. ഈ വരുതിൽനിന്നും വിവിധങ്ങളും
ചേരേണ്ടാവാരണ്ണമുഖ കിളിപ്പുട്ടുവുത്തങ്ങളാണു ഈ കേരള
കവിഗ്രഹങ്ങൾ നിമ്മിച്ചതായി പിംഗാരിക്കുന്നതിൽ യുക്തി
ഡംഗം ഒന്നം കാണാനില്ല. അപ്പാം കിളിപ്പുട്ടുവുത്ത
ങ്ങൾ അപ്രേക്ഷിതിഭൗര പരബ്രഹ്മബന്ധാരതിൽ സഖ്യ
യിക്കപ്പെട്ടവയും സാന്നിദ്ധ്യം അവയ്ക്കും ഇല്ല.

കേരളത്തിൽ സംസ്കാരാല്ലോസം നടപ്പായതിന്റെ,
ഈ എഴുത്തെഴുവാർക്ക് കാലത്തിനു മുമ്പ്, സാഹിത്യകാര
നാർ സാമാന്യമായി ഒരു നിരക്കാരായ അംഗീകരിച്ചിര
നാതായി കാണാൻ. അതായതു സംസ്കാരപദ്ധതികൾ ചേന്ന്
ഈ പദ്ധതികൾ സംസ്കാരവുത്തങ്ങളിൽ ദ്രോക്കങ്ങളായി എ
ഴുതണാമന്നം വെറും മലബാറുപദ്ധതികൾ ദ്രമിയവുത്തങ്ങ
ളിൽ പാട്ടകളും എഴുതാനായി എഴുതാനായി എ
ന്നു വരിച്ചുവരുന്നു. ഭാഷയിൽ മാറ കാഞ്ഞു അംഗങ്ങളാകു

നാതു പൊതാ തു സപാഭാവികഥാഡി ഉണ്ടായ ഒരു നിങ്ങൾ മനാവിയോ. എന്നാൽ അംഗാലത്തു സംസ്കാരമുള്ള ശാഖ സാമ്പിന്റും നിന്മിംഗാ ഗവർ സംസ്കാരാലിജന ഗാരാഡിയോ തിനാൽ സംസ്കാരത്തു നാതാദാ അംഗാലിയുള്ള പ ക്ഷേപാതംര കാഡാഡാ കുട്ടിത്താൽ അംഗത്വസ്ഥിതിട്ടോ അവർ സംസ്കാരത്തു നാതാദാ അംഗാലിയുള്ള അംഗരീകരിക്കുന്നതിനേരെ രഥാഭാവിയോ തു. മരാളി വഷ്ട് എന്ന പുതാദാപ്പുറാവി കുന്നം അറിവില്ലാതിരുന്നതിനാൽ അവർപ്പായ ദ്രോഡിയു തന്മാളിൽ തന്നെ എഴുതിവനിരിക്കുന്നും. ഈ അംഗാന സപാഭാവികഥാഡി ഉണ്ടായ നടപ്പിനു ‘ലീഡാതിലക്’ തിരികെ കാലമായപ്പോൾ ഒരു വിധിഗ്രഹവും സിലിച്ചതായി വിവാരിക്കുന്നില്ലിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ വിധിക്കും അപവാദാദാ എഴുത്തുകൊണ്ടു കാലഞ്ചിനു മുൻപുതന്നെ ഇല്ലാതിരുന്നില്ല. ചന്ദ്രകാവൃദ്ധമാളിലെ ഓഷ്യാഗല്ല ഔദ്യോഗം പറയുന്നവയ്ക്കും ഈപ്പുഴയെത്തെ ഗ്രൂപ്പേരോടു സാരുമില്ല. അവ മിക്കവാറും സംസ്കാരപരമായ പാട്ടുകൾ തന്നെയാണ്. അതിരിക്കു ഒരു മാതൃക താഴെ എഴുതുന്നു.

“പതിപ്പുവരുമല്ലെ തനിൽ
ചിത്രേത മെജിന ലീത്യാ ഹിംവിൽ
പതുപ്പടാദാ കടങ്ങതുകരഞ്ഞ
പുതമപീപാലകമേവമഹാദീൽ”

*   *   *

*   *   *

“തസ്വിയേരചനസ്കൂപാത്താ-
മവിലവുമരിയിച്ചുംബുജമുവിതാൻ

ചൊല്ലിടനാതുമെല്ലേ വന്നി—

ദ്രോനാട് ചൊല്ലുക കല്പാണാത്മൻ

വിയുരത്താണം എകാണ്ട ഭവാനതി—

മല്ലരാകീതിജ്ഞയ്യതു ധരാധാം”

(ഭാഷാനൈഷ്യചന്ദ്ര)

ഈ ഗമം ഒരു ഏഴു ഏഴുത്തുംന്നറ കാലത്തി നില്കുന്ന നിമ്മിത്തമാകിരിക്കാം. ആകിലും ഈ മാത്രക, ചന്ദ്രകാരന്മാരുടെ മലയാളത്തുംഡിക്ക് ഒരു സംഘാന്ത മാതൃകയായി ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. ലീലാതിലകത്തിൽ സൗഖ്യപിശ്ചിത്തിരിക്കുന്ന വിധിക്ക് ഈ തദ്ദേശം അപവാദ ഓളിാബന്നു മേൽപ്പറഞ്ഞുവദ്ദേശാ. വിധിഈ സമഗ്രമായി ഭജിക്കാൻ തക്കവെള്ളം ഏഴുത്തുംന്ന അപവാദത്തെ പ്രസ്തുതത്തുകയാണു ചെയ്തു. അപ്രതിഫലമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ സംസ്കൃതപദങ്ങളുള്ള ഉപരിയാഗിച്ചു് അ സ്വാത്തംമായ ശ്രദ്ധാവബന്ധുത്വത്താഥം അത്മപ്രശ്നിയോടും ആട്ടി ദ്രമിയുത്താണും തന്നെ മഹാകാവ്യങ്ങളും രചിക്കുന്നതിന് അഭ്യർദ്ദനയാണും തന്നെ തന്നെ സംശയിച്ചില്ല. ഈ മഹാകാവ്യം സമസ്യക്കേരളീയജനസംഘത്തിന്നും അനുലുസാഹിത്യസ്വത്തായും അവയുടെ ഭാഷാരീതി സർവ്വീം അനുകരണിക്കുമ്പോൾ മാതൃകയായും സർവ്വസമ്മതമായി ഗണിക്കുപ്പുണ്ട്.

തന്നെ മഹാകാവ്യങ്ങൾക്ക് ‘കിളിക്കൂട്ട്’ എന്ന പേര് ഏഴുത്തുംന്ന തന്നെ കല്പിച്ചതാകിരിക്കാനിടയാണ്. തങ്ങളുടെ മനോധർമ്മപോലെ ഈ ചെറിനെ വ്യാവ്യാനിക്കൊണ്ടിനാകി ഓരോക്കത്തർ സരസ്പതീദേവിയുടെ ലീലാത്തുകാതിന്നുംരുത്തുക്കുറുമപ്പിയുംടിയും അരം ആ

നാ കാവുജ്ഞാഷത്വിന്റെയും ഭരണം സഹായം അഭ്യവക്ഷി ആകാണുണ്ട്. അതിനാൽ ഇള കവിയിൽ നിന്നു ഭിന്നാഥയെ ഉദ്ദോധനമാക്കി ഉച്ചത്താണിട്ടും നോക്കുന്നതു് ക്ഷേമത പ്രഥമയിരിക്കുമ്പോൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. കിളിക്കുടിടുന്ന സപര ത്രിലഭി അവണമായും ലോകപ്രസിദ്ധവും നട്ടുകൂട്ടു് അ നഭവദ്വൈപ്പട്ടിക്കുള്ളിൽ തുംബന്നുണ്ടോ. ഈ മുണ്ടാമുഖത്തെ അ ദ്വാദശമാക്കി ഇല കാവുജ്ഞാക്ക എത്തനമായെ ഒരു നാമദേയം കല്പിക്കുപ്പേട്ടായി വിചാരിക്കാം. ഈ വ്യാവ്യാസം മഹാന്മാനവന്മായ കവിയിൽ ഏല്ലതും ആര്യരാഹപിശ്ചനി ദ്വീപു ചുരുന്നായ ശ്രദ്ധക്ഷപത്തിനു് അവസരമുണ്ടാക്കുന്നു. അജ്ഞനെന്നയാണുകൂടി ഇതിലേക്കു മററാറത്തിം കല്പിക്കു ണ്ണത്താണു്. കിളികൾ നാം പറയുന്നതിനെ അംഗകരിക്കു കയല്ലാതെ സപനമായി യാതൊന്നും സംസാരിക്കാനില്ല. അതുപോലെ ദിവ്യനാരായ വാല്മീകിവ്യാസാഭികൾ ചാടിയിട്ടിള്ളി തിനെ താൻ ഭാഷാന്തരങ്ങും പാടുന്നതെയുള്ളിൽ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ വിനയമുണ്ടുകൊണ്ടു ചുരുക്കായും കവി അംഗികരിട്ടും എന്ന വിചാരിക്കുന്നതിൽ വല്ല ആ ക്ഷേമപ്രവും ഉണ്ടാണെന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല.

എഴുത്തുണ്ടു് കൃതികൾ

ഹരിനാമകീത്തിനം, രാമാധനം, ഇത്യപത്തിനാലു മുഖ്യത്വം ഈ പാട്ടുകളിലും ശിവചരാണം, ദേവീമാഹാത്മ്യം, അധ്യാത്മരാമാധനം, ഭാരതം, ഭാഗവതം, ചിന്താരതം ഈ കിളിപ്പാട്ടുകളിലും എഴുത്തുണ്ടു് എന്നതുകൂടായി നാം ശീകരിക്കുപ്പേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ ഒന്നുംകുറിപ്പുറി ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടാണെന്നും എല്ലാത്തിനേയും

എഴുത്തുക്കൾ മുതികളായി ഗന്നിങ്ങന്തിൽ അംബലം മുണ്ടാം തോന്നന്നില്ല. കേരളനാടകം എന്നായ അനുഭവിച്ചിരുന്നു മുതികളിൽ ഉംഗപ്പട്ടതായി പറയുന്നു. അതിന്റെ പ്രതി അച്ചടിക്കിലോ കൈരെഴു ത്തിലോ കണ്ണിടില്ല.

ഈ മഹാകവിയുടെ കാവൃഞ്ജക്കു ഉപരിപ്പുവമായെ കുറിം നേര നിത്യപണം ചെയ്യന്തിന് ഈവിടെ സ്ഥലം മതിയാക്കയില്ല. എങ്കിലും ആ വിഷയത്തിൽ അല്ലോ ചിലതു പരായാതിങ്ങനാൽ ഈ പ്രസംഗത്തിനു ക്ഷമയ്ക്കാം പ്ലാതെ ചെവകല്ലും സംഭവിക്കയില്ലങ്കാം എന്ന ശക്തിക്കു നേരപ്പെട്ടു നാരാധരാദ്ദേതിരിയോടുകൂടി എഴുത്തുക്കൾ ചിലപ്പോൾ ചെന്നക്കുറേറിരംജാവിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ താമസിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു എന്നും, അങ്ങനെയുള്ള രഹവ സരത്തിൽ രാജാവിന്റെ അജ്ഞത്വസ്ഥാനസരിച്ചു് അന്തജ്ഞ നജ്ഞംകു തിരുവാതിരകളിൽ പാടന്തിനായി ഇങ്ങ പത്തിനാലുവുത്തം നിമ്മിച്ചു എന്നമാണു് ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ജനനാത്മപ്പററിയുള്ള ഏതില്ലോ. ഈ കമയ്ക്കു സംശയത്തും നില്ക്കുന്നതായി യാതൊരു സുചനയും ഈ കാവ്യത്തിൽ കാണാനില്ല. കട്ടികളിടെ വില്ലുംല്ലാസത്തിനും ബഹുജനങ്ങളിടെ നിത്യപാരാധനത്തിനുമായി ഒരു സം സ്ഥിരപ്പാർശവാദം ഉണ്ടാക്കിക്കണ്ണമെന്നുള്ള കണ്ണതലോ ടുക്കുടി കവി ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ നിമ്മിച്ചതായിരിക്കുന്നും, രാഖാധനകമയെ സംക്ഷേപിച്ചു പലഞ്ചം എഴുതിയിട്ടുണ്ടും അവ മിക്കതും ശ്രദ്ധപ്രാധാന്യങ്ങളായ ഉപാദ്രവാനജക്കായിരിക്കുന്നതെയുള്ളൂ. അതിവിപുലമായ ആ മുകളിലൂം അവ മിക്കതും ശ്രദ്ധപ്രാധാന്യങ്ങളായ ഉച്ചത്തും കാവൃന്മാജ്ഞക്കു ദാരാളത്തജ്ഞകുട്ടി ഇങ്ങനെ സം

കേൾ പിച്ചിട്ടിള്ള മരംരാജ് ഗ്രന്ഥവും ഉള്ളതായി സ്ത്രിയുണ്ട്. വാല്ലീകിരാജാഖണ്ഡത്തോടൊപ്പം അധ്യാത്മരാജാഖണ്ഡത്തോടൊപ്പം മുസ്ലിം അറബകൾക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രന്ഥം നിർമ്മിച്ചതായി വിഹാരിക്കാൻ തരം കാണുന്നുണ്ട്. ദശരമ്പരാജ്യം യാഗത്തിങ്കൾ യജത്താഗം സ്പീകരിക്കുന്നതിനായി ഭേദവനാരോധക്രമി തുംബന്തികരം അഭ്യാസ്യയിൽ ആഴ്ചനുള്ള കയ്യം അവിടെവരച്ച രാവണാഭികരം റിമിന്റോ ലോകത്തിനു ഒന്നിട്ടിരിക്കുന്ന സങ്കാരവസ്ഥായപ്പുറി ഭേദമൊർ മരാവില്ലെങ്കിനെ അറിയിക്കുയും ചെയ്തായിട്ടുണ്ട് വാല്ലീകിരാജാഖണ്ഡം ആരംഭിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ,

“രാക്ഷസകലാധിപതി രാവണാഭജാശ്ച—
അനീക്കന്ദലിൽ വീണാശലമന്ത്രിഭാഷപാളി
പാൽക്കലവിൽമേഖിന പുരാണപുഞ്ജരംര
കാൽക്കലടിപെട്ട ഭവി വീണം ഹരിരംഭ.”

എന്നിങ്ങനെ ഇതുപരതിനാലുവുന്നതം ആരംഭിക്കുന്നതു് അധ്യാത്മരാജാഖണ്ഡത്തെ അറബകൾക്ക് തന്നെയാണോ. പിന്നീട് കവി തന്റെ ദിവ്യാഖയ മനോധർമ്മവിലാസത്തെ അംഗസരിച്ചും വിശിഷ്ടങ്ങളായ ഇതരഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നു ചീല മനോഹരപദ്ധതിക്കു താഴ്ജിക്കുചെയ്യു ചേരുത്തുകൊണ്ടം കമ്പ പറഞ്ഞു ചോക്കയാണു ചെയ്യുന്നതു്.

“സീതയാദയായ കല്പവല്ലി പടന്മംരാമസുരദ്രോ—
പ്ലാവതനാനിൽ വസിച്ച മാനുകി പക്ഷിമണ്ഡലമാക്കേബു
രഹവണാക്കിമഹാതപത്തിനൊരാതപത്രമാരവാദോ—
മാധുരിപ്പലമാസപദിച്ചു നടന്ന രാജ! രാജേ! മഹേ!”

ഈപ്രകാരം പ്രഞ്ചമണ്ഡലത്തിലെ അംഗസംഘം ഉണ്ടുവണ്ണുന്ന ഈ കവിക്കൾ സപ്തസ്ത്രിലുമായ ഭാവനാശക്രിയക്കുടെ സന്താനങ്ങൾം തന്നെയാണോ.

“രാം ദശാമം വിശി
മം വിശി ജനകാത്മജാം
അയോധ്യാമടവീസ് വിശി
സ്ഥി താത യമാസുവം”
എന്ന വാദ്ധീകിയുടെ ദ്രോഹത്തെ
“അാശ്ചർ നിന്നകിന ത്രീരാമചന്ദ്രൻ
അദ്ദു വരു സീത ദാതാവുതാൻ കേൾ
ഈ പ്രിയ കാന്താരമിനിങ്ങയോധ്യാ
കല്പിച്ചപോര്യുംക ത്രീരാമരാമ”
എന്നിങ്ങനെ തജ്ജിമവയ്ക്ക കാണുന്ന.
“സദ്യ എരിാശ്വിന്ദരേഖ ശിരിഷമുദ്ധി
സീതാജവാൻ ത്രിവദ്ധം രാണി ചഭാനി റപ്പാ
സഹവൃദ്ധ കിയറിത്രസത്ത് മുവാനാ
രാമാത്രണം കുതവതീ പ്രമാഘതം.”
ഈ മനുഖന്മാടകരു എന്ന സംസ്കൃതഗമ്മണിലും ദേ
പദ്മഭാണം. ഇതിനെന്നും,
“ഈനന്നതും നടക്കണമായ്ക്ക
എന്നാഞ്ചേ ഭ്രാഹി ഭ്രാഹിപിശ്വാസ്ഥം
വാമാക്ഷി സീതാ ജനിപ്പിച്ച കണ്ണീർ
പ്രാമാഘാംന ത്രീരാമരാമ.”
എന്നിങ്ങനെ എഴുന്നെടുന്ന ഭാഷാന്തരികരിച്ച തന്റെ
കാവുത്തിൽ പേര്ത്തിട്ടണ്ണു. ചന്ദ്ര കളക്കം എന്നതുപോ
ലെ ഈ കാവുത്തിൽ സംസ്കൃതചാദ്രണിളിടുന്ന ബാഹ്യല്ല ചു
ചില സമവഞ്ഞാളിൽ കൂടിപ്പുപ്രയോഗങ്ങളിലും കാണുന്നണ്ണു.
മിലഫ്പാം കടമഞ്ചുട ഭാഗങ്ങൾ അംഗ്രൂഢം അന്തു
പരമ്പരാത്തവിധാനിൽ ചുരാക്കുകയും നീട്ടുകയും ചെയ്യുകാ

ശാന്തം പതിരാനാനാം മുഖ്യത്തിൽ രാവനാൻറെ പ്രസാധനത്തിലെ നീട്ടിക്കിരിക്കുന്നതും ഹനുശാനാം സിതുമായുള്ള സംഭാഷണങ്ങൾ ചുങ്കക്കിരിക്കുന്നതും നോക്കു. ഇങ്ങനെയുള്ള സ്‌വല്ലിതങ്ങൾ വിഹാരിക്കണമ്പോൾ എഴുത്തെല്ലാം കവനാനെന്നും അതിന്റെ പകപദശയ പ്രാപിക്കുന്നതിനുമ്പിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ ചിലർ ഉംഗിച്ചിട്ടുള്ളതു് ക്രയേഖ ശരിയായിരിക്കുന്ന തോന്തരം.

എഴുത്തെല്ലാം ചെയ്യകയേറ്റരിരാജാവിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്നുപോരും ഒരുദിവസം ഒരു തെലുക്കുഞ്ചാമനാൻ അധ്യാത്മരാമായിനാം കിളിപ്പാട്ടിന്റെ മുലമായ സംസ്കൃതത്രന്മം അവവിടെ കൊണ്ടുവരികയും രാജാവു് അതു പകർത്തി എഴുതുന്നതിനാണി എഴുത്തെല്ലാം എല്ലിക്കയും പകർത്തിയതിനോടുകൂടി എഴുത്തെല്ലാം അതിന്റെ ഒരു മലം ശാളത്തിൽജ്ഞമകുട്ടി തീച്ചുകയും ചെയ്തു എന്നാണു് ആതു കിളിപ്പാട്ടിനക്കരിച്ചുള്ള ഏതുതിഹ്യം. അധ്യാത്മരാമായിനാം ഗ്രൂപ്പാഡിച്ചുരാന്നതിന്റെ ഒരു ഭാഗംഭാണം. സംസ്കൃതത്തിൽ മുഖക്ഷാഖായ പാണ്ഡിത്യം സന്ധാരിച്ചു പുരാണപരിഗ്രാഹത്തിൽ സദാ ജാഗരു കാണായിരുന്ന കവിക്കു ഗ്രൂപ്പാഡിച്ചുരാന്നതിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് കണ്ടക്കിട്ടാതെ കിടന്നപോരയിനു തെളിയിക്കുന്നതിനും ഇംഗ്ലീഷ് തിരുവാത്തക്കാരം കുടക്കലായ സാക്ഷ്യം യേജ്ഞിയിരിക്കുന്നു. വാസ്തീകിരാമായിന്റെ തർജ്ജമയ്ക്കായി ചുറ്റപ്പെടാതെ അധ്യാത്മരാമായിന്റെതെ എഴുത്തെല്ലാം അംഗീകരിച്ചതും ആദ്യമാണ്. എഴുത്തെല്ലാം വേദാന്തവിനാഥാണ്, വാസ്തീകിരാമായി

ണ്ണതിൽ ശ്രൂ വിഷയാത്തപ്പറ്റി യാതൊരു മുതിപാല നഖം ഇല്ലെന്ന് ഒറ്റമല്ല, അരിരാമൻ സാക്ഷാര്യ ഔദി ധ്രോഹന്റെ ഒരു അവതാരമാണെന്നു് എന്ന ഗുണം, വായന ക്ഷാര അനുപദം കാമ്പിപ്പിക്കുന്നവില്ല. വായനക്കാരിൽ ഇത്രപറ്റക്കിയേയും ആത്മജാതാന്തരങ്ങളും ഇത്രീപിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഉത്തരുക്കാക്കാക്കിയാണ് കവിക്ക് അധ്യാത്മരാഹായനം കരുക്കുടി ഫചലുദമാക്കി തോന്തിയിരിക്കുന്നും. ലോകോത്തരമായ ഒരു മഹാകവ്യം തന്നെയക്കില്ലും വാലീക്കിരാജാഭാഗം നീരസങ്ഘട്ടായ ഉപാവ്യാനങ്ങളാൽ പൂർക്കിർണ്ണിച്ചു അതിഭീർജ്ജവും ആയിരിക്കുന്നു. ഇതിനുശ്ശാം പുറമെ, അതിന്റെ ചുരുക്കം ഭാഷാന്തരീക്കരം കണ്ണിലുപ്പന്നികൾ സാധിച്ചിട്ടുമാക്കാക്കിയാണും. ഇതിനാലാക്കിരിക്കുന്നു എഴുത്തൃസ്ഥി അധ്യാത്മരാഹായനത്തെ തെന്നു കിളിപ്പാട്ടിനു വിഷയമാക്കി അംഗീകരിച്ചതു്.

അധ്യാത്മരാഹായനം കിളിപ്പാട്ട കേവലം ഒരു തർജ്ജിമയാണു് അധികേഷപിക്കുന്നവരിൽ പല്ലഞ്ചു കിളിപ്പാട്ടിനു അതിന്റെ മൂലഗ്രന്ഥമുമായി തത്ത്വങ്ങൾക്കിടയാളിച്ചിട്ടുണ്ടും സംശയിക്കുന്നും. അംഗങ്ങൾനു വായിക്കുന്ന സഹൃദയനാർ എഴുത്തൃസ്ഥി വാസനാരേഖനു തുറിപ്പാറും ഭാവനാരക്കിയുടുകയും സ്ത്രീകൾ മുദ്രവിഹാരം ഇതു തർജ്ജിമയിൽ കാണാതിരിക്കുകയും ഇതിലേയുള്ള ധാരാളം ഇഡാഹരണങ്ങൾ കാണിക്കുക ഇതുവരുത്തിയ ഉപന്യാസത്തിൽ അശൈംതന്നെ. ഏകില്ലും എഴുത്താം പിലു പല്ലഞ്ചു മുട്ടത്തു കാണിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാകുന്നു,

പില പദ്ധതിക്കും സഹാരങ്ങളും മാത്രമല്ല, “അകീവ ഹവിയപ്രേ”എന്നാണപാലെ പിബ വാസ്തവിക്കുന്ന ചിരുപത്തിൽനിന്ന് അതുപോലെ കിളിപ്പട്ടിൽ എടുത്തു വച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാനോവാൻ ഇതു ഒരു ഒരുപദ്ധതജ്ഞി മായാ പകർന്തിരെയും അനുഭവാനു തോനിപ്പും ചെയ്യാം. ഏന്നാൽ ഉപശി, ഉൽഘ്രൂഷ, ദ്രോഷം മുതലായ അനന്തരകൾ അല്ലെങ്കിലും അപേക്ഷയാഗ ഓടം എഴുതുന്നതിനും സ്വന്നം നേരായിട്ടുണ്ട്. മിമിച്ചിയിൽവെച്ചു ത്രീരാമൻ ശിവവാഹം മറിച്ചതിന്റെ ശേഷമുജ്ജീവനായ മുഖത്തിൽ ഇന്ത്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

“പീഡി ദ്രോം ധനർദ്ദിഷ്ടപാ
രാജാലിംഗദ്രൂപദഹം
വിസ്മയം ലേഡിരേ സീതാ-
മാതരോന്തിപ്പരാജിരേ
സീതാ സപർണ്ണമയീം മാലാം
ഗ്രഹിതപാ ദക്ഷിണേ കരേ
രാമസ്യാപരി നിക്ഷിപ്പു
സ്മയമാനാ മറം യയര.”

ഈവിടെ കിളിപ്പട്ടിലുള്ള വമ്മകാരത്തിന്റെ ലേണ്ണപോലും മുഖത്തിൽ കാണുന്നില്ല.

“ജനകൻ ജഗത്സപാദിയാകിയ ഭഗവാനെ
ജനസംസഭി ഗാഡാദ്രോഷചും വയ്യംനില്ല
ഇടിവെച്ചിടംവസ്ത്രം വിൽക്കിരണ്ടാള്ക്കെട്ട്
നട്ടണീ രജാക്കന്മാരുടെ ജീവിപ്പും പാഠാർ
മെമ്മിലി കയില്ലപോലെ സദ്ഗാശം പുണ്ഡാർ

കഴുതുകളായുണ്ട് എത്താസി കഴുരിക്കാനും
സപ്പണ്ണവള്ളുത്തുപ്പുണ്ണാമട്ടിലീ മനാഹരി

* * * *

വന്നുകൾ നേരത്രായ്ക്കുലഖാവയുമിട്ടാംരുചന
പിന്നാലെ ഒരാൺമാലയുമിട്ടിനാം.”

ഈവയിൽ ഏതിനാണു കാര്യമുള്ളതിന്റെ പുത്തി
ക്കുന്ന രസികനാർ വിധിക്കേട്. ഈ തിരികിൽനിന്നു
കൊള്ളുത്തിയ പന്തമല്ല, വെളിച്ചെല്ലാവിളക്കം ചെവ്വുത
ബീപവുംതന്നൊയാണ്.

സിതാവിവാഹം കഴിഞ്ഞതിന്റെരുണ്ടശം ഇനകൾ /
രാമഭന്നാട് പറയുന്ന:—

“അല്ല മേ സഹലം ജന
രാം! തപാം സഹ സിതയാ
റുകാസനസമം പദ്മാമി
ഭാജമാനം രവിം ധമാ.”

ഈതിനെ കിളിപ്പുംടിൽ,

അല്ല മേ സഹലഭായ് വന്ന മാനഷങ്ങളും
വല്ലോതായുതസഹശ്രൂല്ലോതത്രപത്രോട്ടം
വല്ലോതാനപ്രയേ പിരഞ്ഞായ നിന്തിങ്ങവടി
വില്ലുക്കംസംയുതമായ ജീനുതമെന്നാപോലെ
ശേക്കിയാം ദേഹിക്കും ഇക്കതനായ് കാണ്ണകരുല്ലം
ശേക്കവസ്തി! മു സിലിച്ചു മനോരമം.”

ഈജാനങ്ങാണു തർജ്ജിന് (??) അച്ചുറിക്കുന്നതു്.
ഈ തും മുഖവന്നു എങ്ങനെന്ന അംഗിശ വിക്രാം എന്നുണ്ടു്
കു. ലക്ഷാദഹരിത്തിൽ.

“വിജുധപതിശയാട്ടനിശിവരാലയം എവന്നൊരു
പുതാന്തമെല്ലാമറിയിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
അഹമഹമികാധികാ പാവകജപാലകർ
അംബരത്തോടു മുഖന്റെ ചന്ദ്രം”

പിന്നെങ്കിൽ,

“ഇവന്തലഗതവിമലദിവ്യരത്നങ്ങളാൽ
ഭ്രതിപരിപൂണ്ടിയായുള്ള ലക്ഷ്യം
പുനരനിവസുതന്തത്തിലെപ്പിള്ളിച്ചിത്തൈലും
ഭ്രതിപരിപൂണ്ടിയായ് വന്നിതത്ത്വതം”

എന്നും മറ്റൊരു പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ചമല്ലാര ശശ്രീന്മാർക്കു
കൂടിക്കു ഒരുക്കായി മുലഗ്രവന്മാരിൽ ഒരക്കംരംപോലും
കുണ്ണാനില്ല.

അഥവാശ്രം ദ്രോക്കങ്ങളിലെ അരുന്ധയങ്ങൾക്കു മുല
നേതക്കാർ സ്വീകൃതയും രക്തിയും വല്ലിപ്പിച്ചും അംഗം
ശരത്തും കിളിപ്പുഞ്ചാക്കിയിട്ടുള്ളതു്. അംഗാകവന്തിൽ
വെച്ചു തന്നെ പ്രാണയപ്രാത്മകയെ നിരസിച്ചതിനാൽ
രാവണൻ സീതയെ വധിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ

“ത്രജേജനാം മാനഷിം ദീനാം
ഭിവിതാം രൂപാം രൂഹാം”

എന്ന പറഞ്ഞാണ മണ്ണോദരി രാവണനെ വിലക്കുന്ന
തു്. ഇതിനു് എഴുത്തു പൂശ്ചേര തശ്ശിമക്കുന്ന പറയുന്നതു്,

“ത്രജ മനജതരജനിയെയെന്നാരുടെയെങ്കിൽ
ദീനക്കാം ഭിവിച്ചതിവ രൂഹംഗിയായ്
പതിവിരുദ്ധപരവശതയെംട്ടമില്ല പരാലങ്ങ
പാത്രതു് പാതിലുത്രമാലാശ്രീ രാഘവം

പകലിരവുനിശിചരികൾ പരഞ്ഞവചനംകുട്ടി
പാരംവയംകെട്ടിരിക്കുന്നതുമിവരു
ഭരിതമിതിലയികമിഹനമിനുഡമ്മതേ
ദിജ്ജിത്തിചേരുമെര വിരപുസം വിഭോ”

എന്നീങ്ങനെയാണ്. “പ്രിയോഹി ദേഹാവിലഭേദഹിനാം
പുണ്ണോ!” എന്ന ഹനുമാൻ രാവണനേട്ടാട്ട പറയുന്നതിനെ
“ഒണ്ണിയുതശ്ശതവയസി ജീണ്ണമെന്നാർക്കിലും
ദേഹികരിക്കുന്നും പ്രിയം ദേഹമേരക്ക് നീ.”

എന്നീങ്ങനെ എഴുത്തുന്നു പരാവഞ്ഞനം ചെയ്യുന്നു.
“നു മേ സദാ രാവണകോട്ടയോധി!
സാമസ്യ ക്ഷേത്രാഹമപാരവിക്രൂഡി”

എന്ന ഹനുമാൻ രാവണനേട്ടാട്ട പറയുന്നതിനു ശരിയായി
“നിന്നുതവ മനാസി പൊങ്കതെന്തുയും നന്ന നീ
നിരോഗത്തിരോഗ ത്രാസന്തരായിരും
രജനിചരകലപത്തിക്കൂദായ് തെളിവെന്തു ചുള്ളായ
രാവണനൂരോദ്ധരിച്ചുതിത്തിത്തിടിലും
നിയതുമിന്തു മമ ചെരുവിരല്ലുപോരം, പിന്നു
നീയെന്തു ചെത്തുന്നതേന്നാട്ട കണ്ണലും!”

എന്നീങ്ങനെ കിളിപ്പുംട്ടിലും ഭാഗം വിരഹാസ്യപരസ്യം
ഇംത എത്ത ഭാസുരമായിരിക്കുന്നു!

രഭാസാൽക്കർഷണത ഉദ്ദേശിച്ചു് അനേകം മുല്ലേറ്റാ
ക്കണക്കെല്ല വിസ്തൃതിക്കുയും ചില ദ്രോക്കങ്ങെല്ല വർജ്ജിക്ക
കയും ചെയ്തുകൂടാതെ നാനാരംസഭിതങ്ങളായ അനേ
കം ഭോഗങ്ങെല്ല കവിതനോ എഴുതിച്ചുത്തിട്ടുണ്ടു്. ഈവ
യും ദിജ്ജാന്തങ്ങൾ കാണിക്കുന്നതു ഇവിടെ സാധ്യമല്ല.
മുല്ലനുമത്തിൽ

“തദ്ദേശി ശനാപരക്കുണ്ടു
വരെപ്പുരന്തരനകൾ
തെവാക്കേതർവോള്ളിയാമാസു
ലാംഗ്രൂഡം മാഡത്രേറ്റുഡം”

എന്നതുടങ്ങി അനുഷ്ഠാപം വുത്തതിലുണ്ട് പത്രം ദ്രോക
ഞ്ചരികൊണ്ടാണ് ലക്ഷ്യംഹനം മഴവൻവണ്ണിച്ചുതീർത്തിരി
ക്കൊത്ത്. ഈ പത്രം ദ്രോകജോള്ളിമാസി ഒള്ളനോക്കി കി
ളിപ്പാട്ടിലെ ലക്ഷ്യംഹനവള്ളുന്ന ഉഭാസിനമാരയകിലും
വായിക്കനാ രോദം ഈ കിളിപ്പാട്ട് തൈ തർജ്ജിമയാ
ണ്ണന്ന് ദീക്ഷഭൂം അപവദിക്കയില്ല. ആകപ്പുടെ മുഖ
ഗ്രന്ഥജ്ഞിലെ സൂന്ദരകാണ്യം കിളിപ്പാട്ടിലെ സൂന്ദരകാ
ണ്യത്തോളം സൂന്ദരമായിട്ടില്ലെന്ന് എത്തു സീഹിദയനാണ്
സമ്മതിക്കാത്തത്! കിളിപ്പാട്ട് മഴവൻ മുലഗ്രന്ഥത്തോ
ടചവ്വാൻ വായിച്ചുകൊക്കിയാൽ ഇതുപോലെ അഞ്ചക്കു
ള്ളാതാഞ്ചരി നിസ്സുഖാസാധി കണ്ടുപിടിക്കാവുന്നതാണ്.

ഓരതാ, ഭാഗവതം ഈ കിളിപ്പാട്ടക്കൂട്ട് ഇതുരയക്കി
ലും നിത്യപണം വെയ്ക്കുക ഇവിടെ ശക്രാം. എഴുത
പ്പുണ്ണം ദിവ്യമായ ഭാവനാവിലാസത്തിന്റെ ഉൽക്കവർം,
ഇതരസാഹിത്യകാരന്മാരും ഇന്നവരെ അട്ടംഭാന്മാരും
ലും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവനക
ലാഭവേദഭ്യും, സംശ്രൂതവും മലയാളവും ചേന്ന
വള്ളിത്തുക്കാരഭാഷയുള്ളതും ഗ്രാമാശവീരാദിരസങ്ങളും
പ്രഖ്യാതയിക്കുന്ന സ്മൃതിക്കന്നതിൽ അഞ്ചുമാത്തിനുള്ളി
അനൂദാദംഭാഷ ചാത്രം, ചെല്ലാരംബന്ധനത്തിനുള്ളി
അംഗൂദാദംഭാഷ ചാത്രം, ചെല്ലാരംബന്ധനത്തിനുള്ളി

വിവേചനംവെയ്യുന്നതിൽ അദ്ദോഹനികൾ അപാരഭാഗ ചെന്നപ്പെട്ടു, അദ്ദോഹനികൾ സ്വർജ്ജന സ്വത്തണ്ണ, മൂലത്ത്വാം ഖവാങ്ങാട് പരമകാബുദ്ധിൽ കാണുന്നതുമനസ്സ നിവ്യാജിഷ്ഠയി എന്നതുമിക്കനാവഞ്ചാട് ഉള്ളശസ്ത്രിക്കളും ഏകക്കാർഡ് മഹാഭാരതം കിളിപ്പാട്ടിനെ അഭ്യാസുമും അല്ലെങ്കിലും സിക്കക്കുകൂടുന്നു. മൂല മഹാകാവ്യത്തെ ഒരു തണ്ണിനെ യെന്നു പറാത്തുകൂട്ടുന്നതുപെട്ടു. സാരഗാഹധിയായ അതികൾക്കുവി, മുലഗ്രനമും എഴുവൻ വായിക്കുകയും എത്ര ഘോഷിക്കിൽ തന്നെ അതിനെ കലഭാസ്ത്രിലേജും പകരുന്നതും, സാമാന്യജനത്തെയും സംബന്ധിച്ചിടതേതാളിം ഒരു വുമാനും മായിരിക്കുന്നതുമായി അക്കാദമിയും തിന്റെ ശശം സ്വപ്നകീരിയിൽ ഭാവനാശംതിനായും സ്വപ്നങ്ങളാണി പ്രവർത്തിപ്പിച്ചു നിന്മിച്ചിട്ടിട്ടുള്ള മൂല കാവ്യം വ്യാസരവിതമായ ഭാരതമഹാഭാഗവത്തെ മദ്മംവെയ്യും സമാഖ്യിച്ചിട്ടുള്ള പീഡിഷ്ഠസം തന്നെയാണ്. മലഭാസ്ത്രവായനക്കാക്കായി എഴുത്തുള്ളവരുടെക്കാരിയിട്ടുള്ളതും “സംസാഖ്യവിഭവാനുത”, വുമായ മൂല സാമ്പത്യഭാജനത്തെ അവർക്ക് മുന്നം അമൃതാനാഡുന്നതിലെ അഞ്ചുംബി താനാഡുന്നതിലെ അഞ്ചുപാഠിച്ചുപോരുന്നതിൽ എന്നാണ് അനുശ്രദ്ധുമും? വർണ്ണനാത്തിലാകട്ടെ, അവ്യാനത്തിലാകട്ടെ, സംഭാഷണത്തിലാകട്ടെ, ധർമ്മാപാദശത്രുത്തിലാകട്ടെ, എഴുത്തുപാടു മുൻനാഡുന്നതിൽ ലോകത്തിൽ ഒരു മഹാകാവ്യം കാണുന്നില്ല. ഭിഞ്ചുൻ്തു, ഭരോധനാൻ, ഭദ്രാനാൻ, കർണ്ണൻ പാണ്ഡിതനാർ തുടങ്ങിയ ക്രമാപാത്രങ്ങൾ വിവിധങ്ങളായ മനസ്സും സ്വപ്നാവഞ്ചിട്ടുടെ സാക്ഷിയും കാരണങ്ങളും ഉന്നർജ്ജം സ്വച്ചനയോടെ ഒരു ഭിക്ഷനും ദോഷമന്മും കംബജാലും സ്ഥാനഗ്രാവണം

രാജചിവനാദേശി ഇല്ലാത്തതും അപ്രധാനമുഖയ യംഗുകളണ്ടിൽ ചിറ്റിൽ പിറന്നു, അപരുഷമായങ്ങാക്കളണ്ടിൽ വളരെ തിന്നും ഒഴുക്ക് ‘സർവ്വത്മ സാധിനി’യായ ബുദ്ധിയുടെ ബുദ്ധം കണക്കാണ്ടു മാത്രം കിരീടപതികളിൽ ദജ്ഞനാരായ രാജാക്കന്നാരെയെല്ലാം വാരോന്നായി നശിപ്പിക്കുവേം ശിജ്ഞനാരെ തന്നെ അതിഥിവശംവശംവശംക്രക്കയുംചെയ്യു്, താരതവശം ദൃഢിക്കളിൽ രാജുകംത്രിക്കളിൽ ധൂരന്നുരന്നായി, അപേതിയച്ചുങ്കണായി വാനിങ്ങനവരും സമഗ്രപത്രങ്ങൾം ഭീകബന്ധുവും ഭക്തചത്വലവരമായ ഹാത്മം സാമ്പദിക്കുക വോകാതീതമായ മാഹാത്മ്യത്തെ വിചാരിക്കുന്നോടും,

“പരിത്രാന്നായ സാധുനാം
വിനാശായ ച ദശ്ശേത്രതാം
ധർമ്മസംസ്ഥാപനാ ത്മായ
സംഭവാമി യുദ്ധേ യുദ്ധേ.”

എന്ന് ആ ഭഗവാന്തന്നു അഞ്ചുംബുദ്ധിക്കുള്ളിൽത്തിരന്ന വിശ്വസിച്ചു്, അവതാരങ്ങളിൽ ഓന്നായി ഭാരതീയർ ഈ സംബന്ധത്തെ അദ്ദേഹത്തെ അതായിച്ചുപോരുന്നതു യുക്തംതന്നു. പരമഭക്തനായ എഴുത്തുക്കാൻറു മനോധർമ്മവില്ലാണ തന്ത്രം അദ്ദേഹത്തിന്നും രണ്ടു മാരാക്കാവും അഥവാ ഇതു ദിവ്യചുങ്കങ്ങൾ കേരളീയത്തോടു മനോവിക്ഷണത്തിൽ സംസ്ഥാന സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്നു.

“സർവ്വവാപനിഷദാ ശാഖാ
ദേംബര ദന്തപാലനദന്താ
പാദത്മം വത്സഃ സുധീർഭോക്താ
ഭഖ്യം ഗ്രീതാദ്ധ്യത്ര മധ്യത്രം”

എന്ന വള്ളിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഭഗവത്സ്രീതായ,
 “മധുംബന്മരവരസുതനാട്ടച്ചൻ സാഹു⁹
 മാഡാപ്പുംബമതു നീങ്ങംപ്രകാരമുടൻ
 ഉഴിയങ്കളിനാനാഴികളുപനിഷദാക്ഷാ—
 വോതിനാർ ഗീതത്വനാഭരാൽ അഞ്ചാറികൾ”

എന്നഭാത്തം പറഞ്ഞു¹⁰ എഴുത്തെല്ലാർ വിട്ടിരിക്കുന്നതാണ്¹¹
 അത്തും. നാമുരിമാജട വിദ്യോപാശത്തു ഭജപ്പെട്ട് അ
 അഭ്യന്നു ചയ്യു എന്നപറയുന്നതും ശരിയായിരിക്കാം. കണ്ണ
 ക്ഷേപണിക്കരട കാലം എഴുത്തെല്ലാർ മുമ്പുതന്നുണ്ടാണ
 ല്ലോ. അഭ്യന്നുണ്ടാണകിൽ ആർഹതവില്ലാത്ത രൂഹം
 എഴുത്തെല്ലാമുന്നുതന്നു ഗീതയിൽ കൈവരിച്ചുകഴിഞ്ഞി
 രിക്കുന്ന. പാക്കു വടക്ക്¹² എഴുത്തെല്ലാർ ബാധകമായിര
 നീ സംഗതി തെക്കു മലഖിൻകീഴിലിൽ പാതത്തിനു പാണി
 കരെര ബാധിച്ചില്ലായിരുന്നിരിക്കാം. എങ്ങിലും തൊൻ
 വിഹാരിക്കുന്നതും ഇങ്ങനെനാണ്. ഭഗവത്സ്രീതയുടെ മാ
 ഹാത്തും വല്ലതുതന്നു. എന്നാൽ ഭീമുപവർജ്ജിലെ ആ
 സംഭിന്ത്യിൽ ഭാരതയും കാണ്ണാനായി രൂഹനിക്കും
 ദ മുന്നൊന്നു പായുന്ന വായനാഖാരൻ പ്രത്യുതാനിൽനിന്നും
 അസ്ത്രം വിലിനാഖും അത്രുന്നം ലീർജ്ജു ചുംബായ ഒരു വി
 ഷയ തീരിൽ കുടഞ്ഞാണിവയന്നാലു¹³ ‘ബുദ്ധജലവ’യുടെ പണി
 നെട്ടാം അഥവായതേക്കാരി ദിന്മുഹമ്മദ്യാ? ഒരച്ചിത്ര
 വേദികളിൽ അനുഗ്രഹപ്പുന്ന കവി ഇതു തത്പരം അഭി
 ക്കാതിരിക്കുംബോ? അതിനാൽ രസഭംഗംത്തു ശങ്കിച്ചു¹⁴
 എഴുത്തെല്ലൻ തല്ലാലുംതുയും ഗീതത്വ ഉപേക്കിച്ചു¹⁵ എ
 ന വി.വാരിക്കുന്നതും അഞ്ചുക്കുംപ്പ്. ‘മുലാനുമ്പത്തിലെ
 രസത്തിന്റെ കമ്മേഡാ?’ എന്ന ചോദിച്ചു അതു രസ

അക്കാദ ഗതിചെയ ഗനിക്കാത ദിൻാലു സദ്ധരാ ഉംബവും
നജറിൽ ശബ്ദിച്ചാടി ചെലുത്തി നിന്മിച്ചിട്ടുണ്ട് ഒരു കാ
വുമാനനാനു നമ്പരിയാശാല്പാ. വേദാന്തസ്ത്രിജ്ഞനായ
ഒരു പ്രഥമിൽ പിൽക്കാലങ്ങിൽ നിന്മിച്ചു മഹാ
ഭാരതത്തിൽ പ്രക്ഷപിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് “ഭഗവത്ഗീത
നേനോ” എന്ന അഭിപ്രായവും ഇല്ലാതിപ്പ്. എന്നാൽ പ്രത്യേ
കമായിട്ടുള്ള ഗതിയുടെ ഒരു തർജ്ജിമ എഴുന്നൂളു
നിൽക്കിനു ലഭിക്കാതെ പോയതിനു”

“എല്ലാംതിക്കണ്ണിട്ടാൽ വസ്തുഃപാലം
തന്മാർമ്മകൾ മന ചെച്ചുതുരുണ്ടാ?”

എന്ന മാത്രമേ സമാധാനമെല്ലാ.

സാമാജൈന എഴുന്നൂളുന്നു എല്ലാ തുടികളിലും
പരുക്കണ്ണപുട്ടുനാ പിച മരനാഞ്ചേരുക്കുടി സംക്ഷിപ്തമായി
നിർദ്ദേശിച്ചുകാണ്ട് ഈ ഉപന്യാസത്തെ അഭ്യാസി
പ്പിക്കേണ്ണിയിരിക്കുന്നു. പിതുകാരൻ ഉപകരണങ്ങൾ
തുച്ഛികയും ചൊല്ലാഞ്ചുമാനന്നിൽ തുച്ഛികയും പദ്ധതിപ്പം
കാവുകാരൻ ഉപകരണങ്ങളാകുന്നു. പിതുകാരൻ വ
ണ്ണപിന്നാം സംബന്ധാണ്ട് സാധിക്കുന്നതിനെ കാവുകാരൻ
പദ്ധവിന്നാം സംബന്ധാണ്ട് സാധിക്കുന്നു.

“മാരാത്തേച്ചു പിരിച്ചു ചെവുംഡികളിൽ
ചെന്നുനായല്ലാക്കിവും
പാരം കോപര സം കലന്നിഴിച്ചിരും
കാഴുനാൽ മരഞ്ഞാടിരും
കുറംചേന്ന കംാരമേംട കടിലും
രൈക്കുക്കുന്നുമഞ്ഞാരതയ~

പ്രത്യേകിന്റെ നടന്നിട്ടുന്നായവരു-
അംഗാംഗങ്ങൾക്കില്ല.”

ഈ ദ്രോക്കം കേരളമുദ്ദേശ്യം ഒരു അംഗാംഗങ്ങളുടെ
അപം ചിത്രത്തിലെന്നാണോലു സ്വീച്ചുമായി നാം കാണാ-
നു. ഉചിതപദ്ധതിക്കുള്ള രംഗമുണ്ടും ലഭിക്കാൻ കഴിയാത്ത
ഒരു ക്ഷേത്രത്തിനും മോഹിക്കേണ്ടതു്. അതിനാലു
നെ എഴുത്തെഴുൻ അഞ്ചുംതന്നെ,

“ഭാരതി! പദാവലി തോന്നാം കാലേകാലേ
വാരിയിൽനിന്ന് തിരഞ്ഞെടുന്നവോലു”

എന്ന പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു്. സർസ്പതിഡേവി ഈ അഞ്ചു
ത്മനയെ വാസ്തവിച്ചുപെട്ടും അംഗീകരിക്കുകയും അക്കാദം
പ്രതി അതിനെ ഗാധിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു എന്നജീ
തിനു സംശയമില്ല. നീറക്കിരാജാഭരണനാശപാലു സംസ്കൃ
തപദ്ധതിക്കും മലഖാദ്രവദാളക്കും ചുറ്റുകൂടി നാന്നറ മണിപ്ര
വാളുംബന്നെയെന്നില്ലന്നായ ഒരു പാണിക്കാരൻ ഉപകരണ
ഓരോ എന്നവോലെ വിനിച്ചാഗിക്കുന്നതിൽ ഈ കവി
ക്ക സിലിച്ചിട്ടിട്ടുള്ള സ്പാതരാലും നമ്മുടെ വിസ്മയത്തെ
ഉള്ളിപ്പിപ്പിക്കുന്നു. ലേശമെമ്പിലും അർത്ഥമാനി കൂടാക്കു
പ്രയോഗിച്ചിട്ടിട്ടുള്ള വിവിധ പ്രാസങ്കങ്കുടെ ധാരാളത്താൽ
അഞ്ചുംതന്നിന്നറ കാവുംബംക്കുള്ള ശ്രദ്ധവെച്ചിരും
കേരാലം അവന്നീനിയംതന്നെ. പ്രതിയാക്കാനുപ്രാസത്തി
നു മലരാളപല്ലകാവുംബിൽ സ്ഥാനം ലഭിച്ചതു് എങ്കും
ശാഖാനു നിന്ന് തിരികാൻ പാടില്ല. പഴയ പാടകളിൽ
ഈ പ്രാസത്തെക്കാറിച്ചു നിശ്ചിയന്തില്ല. കണ്ണപ്പു
പ്രാണിക്കും ചെരുംപുരിയും അതിനെ അഭരിച്ചിട്ടുണ്ട്.
പ്രാസപ്രാംഘരം ഒക്കരളിച്ചുടെ ഒന്നല്ലപുത്രമായി ഗണി

ചീരിക്കുന്ന ഇത് ശമ്പൂഖയാണോ മഹാശാഖയിൽ കടിക്കൊള്ളാത്ത കാരണം എഴുത്തുപറ്റി കാറ്പുജോക്ക് അതുനിമിത്തം സിലിംഗിട്ടിളി സംസ്ക്രിയാടിയാണെന്നുണ്ടോ അറിയുന്നു.

“പാത്രവോന്തസിംഹാസ്യ
നവാബാലേഡകാമലാഃ”

എന്ന വിധത്തില്ലോതെ അവസരം പിതങ്ങളായ ശമ്പൂഖം പ്രഭാഗിച്ചു ചെയ്യാണോ ഒരു ജനിപ്പിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം നല്ലവള്ളും കഞ്ചിയിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിനാലാഹരണമായി ഒരു യുദ്ധവള്ളുന്നയിൽ നിന്നും രണ്ട് പദ്മാസ്യ കാണിക്കാം:—

“തുരംഗതുംഗകണ്ണബുദ്ധകിക്കിണീവണംഘണം-
ധനിപ്രതിധനിപ്രഭാഷിതാംബരംനിരന്തരം
മദംമഴുത്തുംനീർ ഹസ്തിവുദ്ധബുദ്ധംബലം
ദയാജ്ഞംദയചലുഭാഷിതം മുക്കംരാമപരാവരിമാം.

പ്രവൃത്തഭലരാമപത്രികൃതകണ്ണനിർജ്ജത്തു
പ്രവുദ്ധരാതപാനമത്തെ പിതകക്കാശിഷണം
മഴുത്തയുദ്ധവിത്രമം നിരിക്ഷിതും സുരാവലി
വിയത്തിൽനിന്നുതിംപിന്നിന്നു രാമരാമപാർമിമാം.”

വില സദർജ്ജാശ്രിത പദ്മംക്രൈ ഇരട്ടിക്കുന്നതിനാൽ ഇത് കവി വര്ത്തതിനുംനും അനുഭവരസം കാണണംതന്നെയാണോ. പതിനേക്കുംപിവസന്തെ യുദ്ധത്തിൽ കെടുവരുവെന്നും അശേഷം നശിപ്പിതിക്കുന്നതും,

“ദിവ്യപിശുമനാം വിഭരം പരഞ്ഞത്തു-
മൊക്കെനിന്നും നിന്നും സുരാധനാം

കാർന്നെ തന്റെ ഗദയെടുത്തു എക്കാ—
ണ്ണനും കമ്പിട്ട് വീത്ത് വശംകരിച്ച
പെടിച്ചുപെടിച്ച നോക്കിനോഗിത്തുലോം
ഒവിച്ചുഭവിച്ച നാനിച്ചുനാനിച്ച
ഭജ്ഞമ്മഹതികര ചിന്തിച്ചു വിന്തിച്ചു
കേണക്കെന്നതരാ വീണാവീണ്ടുണിയിൽ
പ്രാണങ്ങളെത്താട് ധാരതുപാശത്തറയും
ഭീനനായ് മാനിയായോരു സുഖയോധനൻ”

ഈതുാലി വണ്ണനയിൽ ഭജ്ഞുംയന്നെൻ്റെ അതു ഭരവസ്ഥ എ
അദ്ദേഹ പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ടുന്ന എന്ന നോക്കക.

വണ്ണനകളിലും മുഴുന്ന ത്രിശ്ശൂലും ഇതരകവിതകകളും അ
തിക്രം അധികരിക്കുന്നു. പാഠത്തിലും സാഡേങ്ങൾ
കൂടുതലും മാത്രമല്ല, കമ്മാപാത്രങ്ങളുടെ മനോഭാവങ്ങളും കൂടുതലും
ടിയും ചാദ്രപൂര്ണയോഗങ്ങളായും സാക്ഷാല്പരിക്കുന്നതിൽ അ
ദ്രോഹത്തിനു യാതൊരു ശ്രദ്ധയും വേണ്ടിവരുന്നില്ല. വ
ണ്ണനയുടെ സാഹചര്യം തന്മാത്രപരമാക്കുന്നു. തന്റെ മാം
ഞാക്ഷണ്യങ്ങളും ഭാവനാദ്വൈതിയാലോ കവി ഇവയെ
കാണുന്നതുപോലെ നമ്മുടെ കാണിച്ചതിനികയും കാ
ണബോധം തന്റെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വികാരങ്ങളും
നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഇന്ത്യപ്പിശകയും ചെയ്യുന്നവാഴാണു് വ
ണ്ണനയും തന്മാത്രപരം അഭ്യുദയിൽ അനുഭവരഹം സിലി
ച്ചു എന്ന പരിയന്നതു്.

സാക്ഷാത്കാരികളുടെ ഭിവുമായ ഭാവനാശക്തി
കൊണ്ടല്ലോതെ സാധിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു ആപദാനമ
തന്റെ ഇത്തിലെജ്ഞു വർണ്ണപ്പെട്ടും പാഠത്തിലും
ഈടു യഥാത്മ്വം, എന്നായും കാണുന്നവിത്തവും വിവ

രണ്ടുവർഷാശം^१ ആവശ്യമായിട്ടായിരും. ഈ വിവാഹത്താൽ എഴുത്താളിയും സുന്ദരിക്കായുടെ ശ്രദ്ധാരവിലാസം അഭ്യുദയം ചതുരംഗവസ്ത്രങ്ങൾ തമിലും ഇലങ്കോലാവലപ്പത്തും ഒവക്കല്ലുണ്ടാക്കുന്ന പാവനക്കല്ലാതിസ്ഥിതേയും നാരകത്തായും ഏലും കൈപ്പാലുകളും മുഖം കൊണ്ടുനിൽക്കുന്ന വിഷപീഡവിപ്പിക്കുന്നു. ഈ കാലത്തിൽ കണ്ണൻനവ്യാർ ചെയ്തിട്ടായിരി അന്നവിത്രപ്രയാഗം എഴുത്താളിയും രാജകുലം ആവശ്യപ്പെട്ടി സ്ഥിരമാക്കുന്ന അന്നദിവസം വരുത്തുന്നതിനായി നവ്യാർ ചെയ്യുന്നതു് അങ്ങനെ പരിചയപ്പെട്ടിട്ടായിരി ദേശകാലാഭിക്ഷേപം വർഷിച്ചിട്ടു് അബദ്ധവിന്നുന്ന അവക്കുലാക്കുന്നുണ്ട്. തു ഇതുകൂടി എവിടെയും ഇതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങൾ ധാരാളം കാണാവുന്നതാണ്. വർഷിക്കേണ്ട സ്ഥാവം ദ്വാരകയോ ഹസ്തിനമോ അങ്ങാഭ്യുധയോ, ആക്കട്ട, മലഞ്ചാല തന്ന നായങ്ങൾ നന്നരിയും വാന്നുങ്ങൾ പിഷാരടിയും ദ്രിശ്യാം അവിടെ ഹാജരാണ്. നെല്ലിം ചെറും തെണ്ടം കുട്ടികൾ മറുപാടം സ്വന്തമാക്കിയിട്ടും ഗുണിച്ചെയ്യുന്ന സിംഹം, ദേവസ്ത്രികൾ മനസ്സും പുട്ടും ഉടക്കകൾ ദന്താലുകൾ ജാപ്പാനം ദക്ഷയിലെ തിന്നകയും ചെയ്യുന്ന വരാം. തീചുരപീഡിയാൽ വലജത അവന്നാർ മഹാവിശ്വവിനോട് സകടം ഉന്നതിക്കുന്ന ക്രമത്തിൽ പറയുന്നതു്:—

“നാട്ടിലെങ്ങനെത്തമ്പാളിം വില്ലുതനകാലത്തി-
ക്രൂട്ടാന്ത സംസ്ഥാനാർ വലിപ്പം അങ്ങനെന്നുണ്ട്.

രൊക്കുന്ന കട്ടകം കെട്ടിപ്പുറഞ്ഞ വാദിയ നായം
വെച്ചിയും കട്ടിലും വട്ടംതൃടിനാം യാന്നുവരും
വണ്ണിയും സമ്പിയും വെള്ളിശ്വാശവിയും രാജ്യ നാട്ടായും
അംഗീകാരം കുറഞ്ഞ മാരങ്ങൾ അംഗീകാരം കുറഞ്ഞ
അംഗീകാരം കുറഞ്ഞ ആരംഭം എന്നപേരിലും വിനോദം ആരംഭം”
ഈത്രാവി.

ഈ തിരുന്ന സ്വന്തമാര ഒരു സ്വന്താസ്ഥം ഉണ്ടാക്കുന്ന സ
മതിക്കതെന്ന വേണം. ആനാൽ ഈ വായിക്കുന്നേം
വേണ്ടാതുടങ്ങുന്നതു സ്വഭാവത്തിലെ മലം മലം മലം മലം
പ്രശ്നവിന്റെ ജീവിതാധിംബരത്തെക്കരിച്ചുണ്ട് നമ്മകൾ
പ്രതീതി ഉണ്ടാക്കാതു്? വർണ്ണം നാഡിാം മായ ദേഹം ഏ
താക്കട്ടു, കാലം എഴുപ്പുശാഖക്കട്ടു എഴുപ്പും തന്റെ കാല
റൂം ദേഹമാണെന്നും കാലിക്കാമാതിലാണും ദൈശം.
ഈ വർണ്ണനാൽ വർണ്ണപ്രവർത്തിവിന്റെ ധ്യാൻതുടർന്നാൽ
ജന്താനാം നമ്മകളുടെക്കനിശ്ചയം പരാജ്യം തില്ല. ഇതിനെ
യാണും അന്തം വിത്രുംഭാഷം ചെയ്യുന്നതു്. നന്ദ്യാം തുടങ്ങുന്നതു
തുടങ്ങുന്നതുടെ ധ്യാനാളിക്കാണുന്ന ഇതു ദേഹാന്ത
വിത്രുവും കാലാന്തരവിത്രുവും അവയ്ക്കും ഒരു ഭ്രംഗമായി
തന്ത്രിന്തിരിക്കുന്നും അന്തം വിത്രും മനനതു പജ്ജുമംയഞ്ച
കാവും ദോഷമാണെന്നും പരായാതിരിക്കാൻ പാടില്ല. നമ്മു
ടെ ചുംബാജുളിൽ വർണ്ണിച്ചിട്ടുളിപ്പുകാരം ദേവന്ദരി
ഡേയിലും മാരം സ്നാനിച്ചായി സൗഖ്യപ്പെട്ടും വാക്കകളാൽ തുപ്പി
കരിക്കുന്നതിനും ശരവായ്ക്കും വേണ്ടതാണ ഭാവനാശക്തി ന
ന്ദ്യാം എഴുത്തുകൊള്ളം ഇപ്പോൾ തീരെ ഇപ്പോൾ
രൈക്കുവും പരാജാൻ പാടില്ല. അനീതിപ്പും വരിതം മനി
പ്രാബല്യത്തിന്റെ ചാര്യം നാശസ്ത്രയ്ക്കും തനിലെ വൈക്കു പ

ശ്രീനഗരിലും ദറിയം ശ്രൂ ശക്തിയുടെ എത്രക്കുറവും നല്ലവണ്ണം കാണമാനണ്ടു്. എന്നാൽ അങ്ങനെയുള്ള വർഷാന കളിൽ കവിയോടൊപ്പും ഏഴ്തി വർഷവസ്തുക്കളെ സ്വീക്ഷിച്ചുമാണി ഭർത്തിക്കുന്നതിൽ വായനക്കാക്കം എത്രജോദ്ധ ഭാവനാശക്തി ക്രൂരതെ സാധിക്കുന്നതല്ല. “ഭജനങ്ങൾ കിടക്കിയുള്ളതു പടയണിക്കിയും വരവാൻ” തക്കവസ്തും തുള്ളിക്കുമെന്നു നിമ്മിച്ച നമ്പ്യാർ തന്റെ ശ്രൂതാക്കൾം കുറഞ്ഞ ഭാവനാശക്തി ഉണ്ടാവിരിക്കയില്ലെന്ന ശക്തിചൂഢായിരിക്കാം അന്തരം ചിത്രങ്ങളാശഭ്രത ഗണിക്കാതെ മുഴുവിയം ക്കു എന്നതനമാർക്കുതിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങിയതു്. ഇതുകൊണ്ടു നമ്പ്യാരുടെ കവിതപ്രത്യേകത അപലച്ചിക്കുന്നതായി ആംഗീകാരിക്കുന്നതിൽ പ്രിപ്പസിക്കുന്നു. എഴു തന്ത്രജ്ഞനും മാത്രം പ്രിതിയന്നായ മുഴു കേരളകവിത്രേശ്വരൻ മഹിമയെ പ്രശംസിക്കുന്നതിൽും അതിഭീർഘമായ ഒരു ഉപന്യാസം ആവശ്യപ്പെട്ടും. പ്രസക്താന്തപ്രസക്ത മാനി ഇവിടെ ഇത്തരം പ്രസ്താവിക്കുന്നതിവന്ന താണു്.

എഴു തന്ത്രജ്ഞൻറെ സന്തുദായം ഇപ്പുകാരം നേരില്ല. വർഷനകളിടെ പ്രഗതഭത്യജ്ഞായി കാല്യാദാശജ്ഞന്തുണ്ടാനും അദ്ദേഹം പ്രദോഹിക്കാറില്ല. ഒവ്വേതാറുരമായ തന്റെ ഭാവനാന്തരക്കയിൽ വായനക്കാരെ പ്രവേശിപ്പിച്ചു് അനുത്തന്മുദ്ദേശിയായ പദ്ധതിയുടെ കുടി അവരെ ഏതു കു രഹമക്കിലും എവിടെയും സബ്ബരിപ്പിച്ചു് നിശ്ചേഷം അപരിചിതങ്ങളായ വർഷവസ്തുക്കളെ പരിപൂർണ്ണമായ തന്നെ തങ്ങളാട്ടുകുടി അവരുടെ മാംസക്കണ്ണങ്ങൾക്കുന്നപോലെ കാണിച്ചു കാട്ടക്കുന്നതിൽ മുഴു കവിക്കുള്ള പാടവം അന്തരിശയനീയമാകുന്നു. ആരീരാഥചന്ദ്രന്തെ സപ്രദാരോ

ഹണ്ണവെള്ളയിൽ അദ്ദേഹത്തെ എത്തിരെല്ലാനായി മുഹമാ
ദിവേവന്നാർ ആകാശത്തിൽ വാനം നില്ക്കുന്ന വിവരം ഹ
ന്നും ഒൻ അദ്ദേഹത്തെ അറിവിക്കുന്നു:—

മുഹമാവു താനിത വന്നങ്ങളും വിശ്രദിപ്പിക്കു
സദ്ധമാദൈമേഷവതിനാലോകനേന തവ
അമ്മാമല്ലക്കുമ്പനി ടുൾക്കംപുരാനമിത
സദ്ധമാദവാനരികിൽ നാരായണായ നമഃ
എണ്ണേരുവാരു പരശാനു വാരിനിയി
തിണ്ണംവെള്ളൻ തിരമാലാശതാവലികരം
ക്ഷീണായിരഞ്ഞിലുഭിപ്പിച്ചു വാത്തരിയ
വിണ്ണോഹിൽ വിരനിത നാരായണായ നമഃ
ദിക്ഷപ്രസന്നതി വില്ലാധരവലിയു-
മക്ഷദൈക്ഷമര ദന്യവ്പംബളികളും
അക്ഷീണകാനി തടവിട്ടന യക്ഷഗണ-
ലക്ഷം വിമാനമതിൽ നാരായണായനമഃ
വേജാഡു നാലുമിത! മുത്തികരിച്ചുരികി-
ലംഭവിള്ളജിനോരു ഗായത്രിതാനമിത!
ആഭിത്രു ചട്ടശിവിതേജസ്സും യൂദ്ധാളിത
ശ്രാദ്ധനവന്ന ഹരിനാരായണായനമഃ

അനന്തരം,

“മുത്തമം പ്രഭജനസുതൻ വന്നണാന്ത്രമക്ക
വത്രാദരേണ പരമൈനാങ്ക നോക്കിഡിവി
ബലം ദരം നദിശി വസിച്ചു വാനവഞ-
മുഞ്ഞാനലോചനനേ നാരായണായനമഃ
മധ്യാരിടത്തിനമരിപ്പുജാദം പോക്കവതി-
ന്നിബുദ്ധനിതനാിയു വിലസിട്ടന ക്ലുതജ

ഗില്ലും കലൻ തിരക്കുള്ളാവിൽ വാനവകം
പുണ്ണം തുകി റാറിനാരായണായനമഃ
ഇതിൽ അപരുഷുമായോ ലഭകിക്കായോ യാതൊ
ണം ഇല്ല. എല്ലാം ഉൽക്കുഷുമായും ദിവ്യാഭായും ഇരിക്കും.
അതു മഹാവേദത്തിൽ സന്നാധിതരായി അപ്പോഴേന്തെ മ
ഡോത്സവത്തെയും മുത്തീകരിച്ച് വേദങ്ങൾക്കുത്തനേന്നായും
നാം കാണുന്നില്ലയോ? ഇം ചല്ലുത്തിലെ ഉൽക്കുഷുകളുന്ന
കൂടം സദാദിത്തിനം, ശ്രദ്ധയുടെ സരളുന്നാണിത്തും കല്പന
യും എത്ര യുക്തമായിരിക്കും എന്ന സുക്ഷിക്കുക. ഇതു
പോലെയുള്ള വർഗ്ഗങ്കൾ വാദിക്കുന്നോടു ഇംഗ്ലീഷുശ്വരാ
മിത്രത്തിൽ പരിചയിച്ചിട്ടുള്ളവർ മിൽട്ടൺ എന്ന
ആംഗ്രേയകവിത്രേജ്യനും എങ്ങനെ അനുസ്ഥിക്കാതിരി
ക്കം? ശക്തത്തോപാധ്യാനത്തിൽ ഭാഷാശംഖനീറ്റ കണ്ടാം
അമപ്രവേശത്തെ എങ്ങനെ വർഗ്ഗിക്കുന്നുണ്ടോ നോക്കുക.

“മുഹമ്മദാക്കത്തപ്രവേശിച്ചിരുന്നാനുപൂർണ്ണം
നിമ്മലനായ റപൻ തന്നുള്ളിലുണ്ടായുണ്ടും

മായകൊണ്ടുണ്ടാം മഹാമോഹണം നീക്കി നിത്യം
സ്വാംതപ്താത്മവിജ്ഞാനാദി സന്വന്നരായി.

ബോധമേറിയ മുനിപ്രവര്ശിഷ്യനാരായാം,
വേദപാരഗനാരാം ബഹുമുച്ചമുച്ചനാരായാം

പ്രേരുമാണണാഞ്ചുകം സംഹിതാപദ്ധതിക്കു
ഡാത്തുമാണാത്മഞ്ചനാടം സുസ്പരശ്യക്കിഞ്ചും
കേട്ടുകൊട്ടാനും ചുവന്നപ്പോറ്റം കാണായവനു
വാട്ടമെന്നിയെ യാഗശാലകൾ പലതരം.

യഗ്രതഗ്രാദിയതമഗ്രജാപകനായം
 അരേവൊസികൾ പരികമ്മികൾ ദ്രുഗ്രായം
 പവിത്രാലയങ്ങളും വിചിത്രാസനങ്ങളും
 ധവിത്ര ചെതുഭാസ്യപാട്ടുകപടങ്ങളും
 അപ്പൂംഗഗ്രൂഹ ചതുറിപ്പു പുണ്ടിടനോയം
 അപ്പൂംഗ യോഗത്തോട്ടുടർന്നിനയതികളും
 ഇത്രാദിവൈരം വെടിഞ്ഞീടിനജ്ഞനു ക്ഷേത്രം
 ജാത്രാദികസ്മമിത ലതികാവലികളും
 പ്രിത്രാക്ഷണ്ടഖായായ പരമാനന്ദത്തോടു
 ശ്രിത്രാസാത്പികമത്രാ മഞ്ഞളത്രഗത്രാ
 നിത്രാ സജ്ജനരിത്രാ മനസിപ്പുണ്ണക്കേത്രാ
 സപാധ്യായത്രഗവാനസന്റുപ്പനായുമുദംമുദം
 കാഞ്ഞപതപൊള്ളുപ്പുമാത്രമുകം ദ്രുക്കാ-
 നായുള്ളും മനക്കാവിൽ ദേഹ്യമേലുണ്ടായുണ്ട്.

വിസ്തുരയത്താൽ ഇവിടെ ആത്മേവണ്ണന ടെക്കുഴവ്
 നം വിട്ടിരിക്കക്കയാണ്. ഇവിടെ ഒരു ഔഷ്ഠിവാദം വണ്ണി
 ത്വിരിക്കുന്നതും ഇതുകഴിഞ്ഞു സോമക്കവചക്രവത്തിലൂടെ
 രംജയംനി യണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതും വായിക്കുവോട്ടിയിരിക്കു
 ശ്രദ്ധക്കുന്നാണെല്ലായ ഇതു സ്ഥലങ്ങൾ റണ്ടം എത്ര വിശദ
 മായി എഴുന്നേരുന്നു ഭാവനയിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്ന എത്ര
 നൂനിപ്പുഡാണം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. ഭാരതയുദ്ധത്തി
 നിൻ്റെ വിവരങ്ങളെത്തുടരിച്ചുംകുട്ടാക്കട്ട, ഭീഷ്മപവർത്തിനിൻ്റെ
 ആരംഭം മുതൽ ശല്യപവർത്തിനിൻ്റെ അവസാനംവരെ, ഭാ
 വനാസപ്പനാനായ കവി കേരളവാസികളും നമേം ക്രാ
 ക്കുറ്റത്തിനിൻ്റെ നട്ടവിൽ നിത്തി പട്ടണത്തിലെ സേ

നാവിന്യാസങ്ങളും ഭക്തിയും ധനാദാരായാണെന്നും ഈ കൈക്കുടികളുടെ ജീവാപജയങ്ങളും അതു മഹായുദ്ധത്തിൽ നടന്ന സകല സംഭവങ്ങളും എസ്റ്റാഫലകംപോലെ നമ്മൾക്ക് കാണിച്ചതും, മാറിമാറി വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശോക മാർപ്പാദി വിവിധരസങ്ങളുടെ പ്രക്ഷേപണത്താൽ നാമും ആനന്ദവിവരാക്കുന്ന ഏന്നല്ലോതെ മരിറുന്നതാണെ ഹരി ഉണ്ടാക്കുന്നതു്! ക്രാക്കേറുതിന്നെൻ്റെ പരിസരത്തിൽവച്ചു സംശയകമാരെ വയിച്ചുതിന്നെൻ്റെ ശേഷം അഞ്ചുനേൻ്റെ തേരെ തെളിച്ചുകൊണ്ട് പടക്കുത്തിൽ പ്രഥമഗിക്കുന്നതു കാണുന്ന കവിയുടെ വച്ചോവില്ലാസത്താൽ രചിതമായിരിക്കുന്ന ശ്രീമഹാദേവൻ്റെ ഗ്രന്ഥം കിളിഭാന്തു രവിവമ്മകോയിത്തുപുരാണാംഗം തുലികയെയും അതിരാചിച്ചു കാലാന്തരത്തിൽ മണിപ്പൂരകാത്ത വർഗ്ഗപ്രകാശത്തോടെ ശോഭിക്കുന്നു. കർണ്ണാംഗം അർജ്ജുനനും തമിലുള്ളി യുദ്ധത്തിൽ രണ്ട് പേരും വിജയം ദിശ്യാപാദമന്നും, അമമവാ ഉത്തരക്ഷണ എതിൽ രാഹം മരുരാളിന്നെൻ്റെ പ്രാണനാശം വരുത്തി ദയക്കാമന്നും ദത്താനിക്കുന്നതാണെ ഒക്കെ വിഷമഹട്ടം ഉണ്ടാക്കുന്നു. അഞ്ചുപാർശ്വം ഈ മഹാരമ്മനാർ രണ്ടുപേരും ക്ഷണികമായ ശോകാവേശത്തിനു വശംവരിക്കായി അനന്തര കണ്ണിയത്തെപ്പറ്റി തങ്ങളുടെ സാമ്പിമാരോട് ആലോചിക്കുകയും ഉചിതജ്ഞതന്നൂരായാൽ സാമ്പിമാർ അവരെ സമാശേസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനെ ഏതെങ്കിലും പ്രശ്ന വിധത്തിൽ കവി ഏങ്ങനെ വർഗ്ഗിക്കുന്ന ഏന്ന നോക്കുക:—

“പരഞ്ഞു ശല്യരംഗിനതനയനം

പടയെംട്ടുകുടിപ്പുംതു ഫലംഗ്രൂന്നും

അടവിലേനാമൊന്നാട്ടുടിട്ടനാകിൽ
പ്രവൃത്തിശ്ശേഷമന്നതു ചൊയ്ക്കുന്നും

പ്രവൃത്താപേന പരംതു ശ്ലോകം:—

‘അതുവരുന്നാകിലുന്നതരം യദി—

പതിയെയും ധനശ്ശയനെയും കൊന്ന

ജയം കുക്കലവരൻ നൽകവൻ;

ഡയം കൂടിക ഭാസ്മുത്തനയ നീ’

വിശ്വയനായക തന്നയന്നേനരം

വിശ്വയകളിപ്പതിയെഞ്ചുവന്നാൻ:—

‘ഇ ഇഗ്രാഫതു! ഇ ഇ ജനാർത്തന!

ഇ നാരാധണ! ഇ ഇ ദ്യൂരിപ്പോ!

തരണിന്നുവൻ വധിക്കിലേനാ നീ-

ന്തിങ്ങവടിയെന്നു നിന്നുത്തുപിന്നൊ

ആയളിച്ചുജുണമടിയന്നോടതെ’—

നാരപൈറം ജിദ്ദുപരബ്രഹ്മതാദനേരം

‘രിപുക്കലത്തെ തൊന്തരയ്ക്കുംഘരി—

ചുവനി ധമ്മജൻ തനിക്കു നൽകവൻ’

‘അതുകൂടാതെ തൊനിവരെക്കായ്ക്കാതി—

നാനാജന്മ നിന്തിരുവടിയങ്ങളാം’

മുരക്കുട്ടിനാൻ മധുരിച്ചതും

കുറവുകൂടാതെയട്ടണ്ണ ക്രിംഗാം.”

മുത്തും.

ഈ വണ്ണയത്തെ ഇതിന്റെ മുൻ പിന്ന ഭാഗങ്ങളും ചേരുന്ന വായിക്കുന്നും പ്രവണ്ണമായ യുദ്ധക്കാ ലാഹലത്തിൽ പ്രദർശിതമായ ഈ ഭാഗങ്കരണത്തിന്റെ സപാരന്മും പൂണ്ണമായി നാം അനാവിക്കുന്നതും. യുദ്ധം

നന്തരം ഗാന്ധാരി മുഹ്യായ സ്കീജന്നങ്ങൾ പടനിലം കാണുന്നതിനായി ചെലുന്ന അവസരത്തിൽ ശ്രദ്ധയെന്ന സ്ഥനായ ഭീഷ്മര എങ്ങനെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന നോക്കക; —

“പരമാശമംസം രജംഗ്രാഫ്രഡിക്കളം
പത്തിയം പ്രശ്നക്രമക്ഷേട്ടഞ്ചത്തണ്ണ
പരമാശവിസവും കൊന്നാദേവപ്രതൻ
അസ്മീപ്രവരനാമജ്ഞനൻ തന്നട
പത്രികർക്കാണഞ്ചന്ന ചരിത്രമാമംഗവും
ഒക്തപരാധാനനായ നാരാധാനൻ
രക്തസരംജപദങ്ങളിലെതരയും
ഒക്കിമുഴുത്തതിനിയുലമാദൈഡ
ചിത്രവുംബഖാജപിപുണിക്കുവും
എത്രയും അത്തുത്തുത്ത ശ്രദ്ധംകാ-
ണ്ടതുമാവായു മെത്തമേലങ്ങനെ
മുക്തിയാം നാരിവഞ്ഞന്തും പാത്രപാ-
രത്തുന്തള്ളംസനായ് മേചുനാഭീഷ്മര
ചിത്രഭാവത്തൊട്ട കാണാക്കിതനികേ.”

ജഗദേകയനർഖംനായ ഭീഷ്മരനെ ഇം ചരമദശം
വർണ്ണം നമ്മുടെ കരണയേയും, വീഞ്ഞം, ചെറുങ്ങം ദ
മ്മനിശ്ച ഇവയുടെ സമഗ്രതയ്ക്ക് പത്രായ്ക്കുതമായ നാന
ഡയുംബന്ത വഹിച്ചിരുന്ന ആ മഹാപുജയനിൽ നമ്മകളിൽ
ഉണ്ടുണ്ടുക്കിവെള്ളുംബനാഡുളും ദയവാലെ ഉള്ളിപി
പ്പിക്കുന്നു. റാഡിങ്ങളം മലരികളംകൊണ്ട് ഭയക്കരണായ
തെ ശോകരസപ്രവാഹം കഴഞ്ഞാൻ ദൈവരുമുജും വർഖ
തിന താഴെ ആ പടനിലത്തിലെ അവന്മകളെ വർണ്ണി

ചുരിക്കുന്നതു വായിച്ചു് എഴുത്തു് എന്നുറ കവനവെവാദവ
തന്നെ ആസപദിക്കുന്നു.

ഭാവനാതുലിലനും വശ്രവചസ്സുമായുള്ള കവിയുടെ
കുതികളും സകല രാജാർക്കിൾ ഒരുപോലെ പുസ്തിയു
ണ്ടിക്കില്ലും അഞ്ചുഹം ശാന്തിപ്രധാനമായ ഭക്തിമാർഗ്ഗതന്ത
യാഥംു് അവലംബിച്ചിരുന്നതു്. സംസാരവിശ്വേഷ്ട്രമാക
നു ഫോക്സം സവാദിക്കുന്നതിനായി ശ്രൂതിക്കുകതനും ജീ
വിതന്തിന്റെ പരംമാദ്ദേശമനു് അഞ്ചുഹം പ്രധാനി
വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അവകാശം ലഭിക്കുന്നും ശ്രേഷ്ഠം വായ
നക്കായുടെ പിതറഗതിയെ ആ മാർഗ്ഗത്തിൽ നയിക്കുന്ന
തിനു് അഞ്ചുഹം ശ്രൂതിച്ചുട്ടുന്നു്. ഇന്ത്യപരനാമങ്ങളും കീ
രംഖിക്കയും ലുറപ്പറഹരിയെ വാഴ്ന്നുകയും പ്രചയ്യും അ
നിത്യമെന്നും ലുറപ്പറഹരിയെ നിത്യതയുള്ളൂ എന്നും ഉ
പദ്ധരിക്കകയും ചെയ്യുന്നതിൽ അഞ്ചുഹത്തിനു് രിക്കല്ലും
അലംഭാവമില്ല. പ്രസംഗവരായും കട്ടാപാത്രങ്ങളുടെക്കാ
ണ്ണ സൃതിപ്പിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിലും “എന്നടയുള്ളിൽ വി
ളങ്കനു തന്നുരാൻ” എന്നും മറ്റൊരു ആത്മാദാനുശൈക്കമായി
അഞ്ചുഹം പറഞ്ഞുപോകുന്നുണ്ടു്.

‘തരകാർക്കരം നിജപാണിയുഗ്രമാർത്താ-
ലാനുംമോദം തദ്ദാടിനിറന്നുള്ള
മായകഴലിണ്ടതനേയു മടിയാതെ
ഡലാരനാം കാളിയജനാരോന്ന ദംശിച്ചാൻ
കല്ലുംനാക്കതു തോന്നമല്ലോ തെള്ളി-
ഞത്തെനനിപ്പയും വാഴ്ന്നുപോകായു് കൈങ്ങും.’

എന്ന പുഡിയിരിക്കുന്നതിനെ ഇപ്പുകാരമുള്ള ഭക്തിപ്രസ
രത്തിന്റെ മുഖ്യാഭിഷിട്ടതും ചരണമായി കംണിക്കം

വുന്നതാണ്. കാളിയൻ തുറക്കിവരുന്ന ശരീരത്തിൽ ഒം ശിശ്വതിനെ വിവാദിച്ചു് എഴുതുന്ന ഏഡയം വേദ നമ്പുടകയും, അങ്ങെനിങ്ങം സഖ്യരിച്ചു് ശരുപീഡയുണ്ടാ കാതെ അഞ്ചു മനസ്സിൽ സുവാമാഡി ഇരുന്നതുകൂടി നാ തിന് അഭ്രഹം ദഗ്ധാനോട് അപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ ചെയ്യുന്നതു്. എത്രം മനസ്സിൽനിന്തുജു പ്രേമഭാണു് ഇതു്! പ്രേമം തന്നൊരുണ്ടല്ലോ കേതി. അധ്യാത്മരാമാ യഥന്തിനും ആദിയിൽ രാവണവധം അത്മിക്കന്നതി നാഡി ബ്രഹ്മാവു വൈക്കുണ്ഠതിൽ ചെന്ന മഹാവിജ്ഞവി നേ സ്ത്രിക്കുവോരി,

“മരണമോത്തു് മമ മനസി പരിതാപം
കുഞ്ഞാമുതക്കിയെ! പെരിക്ക വള്ളുനു.
മരണകാലേ തവ തങ്ങായണസമ—
ചരണസരസിജ്ഞുരണമുണ്ടാവാനായു്
തരികവരം നാമ! കരണാകര! പോറീ!”

എന്നിങ്ങനെ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇവിടെ അനുച്ഛിതമായ ഇരു ആശയം മുലഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണമാനില്ല. മഹാപ്രജ യത്തിലൂൽ തുറക്കികളും ബ്രഹ്മത്തിൽ ലഭിക്കുന്നതായി പുരാണങ്ങൾ പറയുന്നു. ഇതല്ലാതെ ബ്രഹ്മാവിനു മന ശ്വേച്ഛപ്പോലെ പരിതാപകാരണമായ മരണമോ, ഉരണ സമയത്തിൽ ഇംഗ്രേസ്യും ഉണ്ടാക്കാൻ പ്രത്യേകമായി പ്രാത്മിക്കേണ്ട ആവശ്യങ്ങളും ഇല്ലല്ലോ. ഇതു കവിയുടെ അപേക്ഷയുമായാണ്. ഭക്തിപാരവർദ്ധനായ ജനിച്ച പ്രമാദം നിമിത്തം അഭ്രഹം ഇങ്ങനെ അന്തച്ചിത്രം പ്ര യാഗിച്ചുപോകി എന്ന വിചാരിക്കേണ്ടിക്കിരിക്കുന്നു. പ്രബോധനിലിന്നായ ഭാഗവതമാർക്ക കാല്യനിയമങ്ങളെയും

பீ, அதுகூவினேலும் விஸூரிமகனாடியை எடுத்தாளும் அது கூறுவது?

இந்நாளை வோகாவங்மலை⁹ அங்குப்பமாலை வி
ஶ்வராங்கம் நடையான் பொன்ன விரியருமங்களை மலையை
தொஷ்யித் தூஷ்யமாக அதுகூப்பதை சுமதிக்கத்தென
வேணு. ஏனால் வோகாந்தமாக்கிய ஸாமித்துரை
நம்பங்கள்— அந்நாடுத்தெத்த நடைநாடங்குடி அதுதெநு
தேஷக்கங்களும் அந்நாடுதேஷக்கங்களுமாய கர்த்தவுப்புக்கூடியும்
அதுமையிலுமிஜ்ஞாநாத்தெத்தயும் சாந்திரங்களுமாலை வோகாத்தை
ஒஷ்யித் தூஷ்யம் எடுத்தது¹⁰ என்றால் மஹாகாரு
ங்கள் நந்தங்களும் போல் யாத்தாத்தக்கிள் அயிக்கூபி
நீத்துநாதஸு. தொஷ்யங்களும் ஸந்தாவாயாத்தின்றியும் பேரே
அந்நால் புச்சியங்கப்பட்டானாது ஸாமித்துரைங்களை
எடுத்து, அவயுதன் முண் மாறுமாக்கன். மனஷுவோக
ததின்றி கேஷமதை காஶமாறு ஸமாயிக்காதை, அது
தின்றி அவயுமதை யாத்தாத்த வியத்திலும் ஸ்த்ரிக்கா
தை வங்காவங்கான்னிலை தூஷ்யங்கேபாலை தூஷ்பாஷதை
பாஷியுதநாஷங்கித் தீடு கும்மாஶபுங்களும்¹¹
நாடோ வங்காரக்கத்திலும் உத்தாந்தையங்காக பூஷிக்கை
நாறு? ஏனால், வோகாந்தமாத்தினாயி அவதறி
நீத்துக்கூடி ஏதாங்க பிலு மஹாகவிக்காடு துதிக்கரி ஹ
வங்கா ஜாநாதங்காங்கள் ஸந்தாவங்காடு பூலி கை
யங்கங்கள் ஸாந்தாநீத்துக்காடு உப்பாவிக்காங்காங்கள் கை
ஸாந்திக்காலி, பாஷு குதித்துங்காலை போலை ஜா

അംഗീട്ട മാനസചുജക്കേയും അക്കാദമിക്കൾവരെമായ തേജസ്സിനേയും ശാസ്ത്രത്തായ സ്ഥിരതിയേയും വാഹിച്ചുകൊണ്ടു പരിപ്രോളിക്കുന്നു. അതിൽ വന്നുനാട്ടുവൈ ഇത് കാലഘട്ടം അജ്ഞനാനാസ്യകാരത്തെ നശിപ്പിച്ചു വോക്കുത്ത അനന്തരമാണെന്നു.

ശ്രദ്ധപോലെതന്നെ ഒരു കവിയുടെ ഘൂഞ്ഞാമ്മ അഥവാ
അമേരിക്കൻറെ ഫ്രാൻസ് റാഡിയോത്തൊല്ലു, അവയുടെ
രൂപാന്വയാണ്' എന്തു ചിങ്കന്നാൽ'. നൃത്യരാഖിതം ആട്ട
ക്രമയിം റിരിജാകല്പാണം കിളിപ്പുട്ടാട്ടം മാത്രമേ ഉണ്ട്
യിവാച്ചുടെ ഫ്രാൻസും നാം അറിയാംപോളി. കമ്പേല
വൃത്തം വണ്ണിപ്പുട്ട് മാത്രമേ രാമപുരാണവാച്ചുടെ തുടി
യായി നമ്മൾക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അനേകക്കാലാശം രഹിച്ചി
ട്ടുള്ള ഇതരകവികളിൽ എത്രപോലേരുണ്ടാണ്' ലാവക്കാ
പ്പും ആദരിക്കാണ് നാം തജ്ജീവിക്കുന്നു?

“ஸுஷ ஸுகரயுவதி-
ஸுதங்கத்திட்டங்கம் யெடிதி
காலினி விழுது ஸுஷ
ஸுகவங்கிமாலாக்கிதம் காட்டு”

എന്നുള്ള വോക്കതിൽ സർട്ടിഫാറ്റുമെല്ലാം പ്രാപിച്ചു കാണുന്ന പരിയാക്കവർത്തിന്റെ ഒരു ദ്രോഹാന്തമാന്ത്രികം എംബ്. എന്നമാത്രമല്ല, ഏറ്റവും അധികവിശദിക്കുന്നതു, അങ്ങേകു തീരുകൾ നിന്മിച്ചുമുൻപുണ്ടു. ഒരു സ്കൂളിലെ ഒരു കാല്പനിക്കു അതിനാണ് പരിശോധിക്കുന്നതാണെങ്കിലും അവയിൽ വളരെ അണ്ണം ഒഴിനാം രണ്ടു പ്രാവശ്യം വായിച്ചു മാറ്റിവരുണ്ടുണ്ടെങ്കിലും അഭിനവങ്ങളായ ആരാധന

അവന്നും അധികാദികളാഡ വിജയാനംതയും നൽകി കിരുപാരാധാരത്തിനും റാഞ്ചേ എ അനിപ്പിക്കുന്നവ യായും ഇരിക്കുന്നു. ദ്രുതി ദ്രുതി മാപുജീവി ഇ റണ്ടാമത്തെ വർദ്ധിച്ചിരാൻ ഇ സംശയിപ്പുകൊള്ളുന്നു, കേരളീശ സംഭവിത്രപ്രിയരാർ ഇ സംശയിപ്പുവകിയിൽ അധിപാതിയും നാന്ദിക്കുന്നും ആ ഒരു വായനക്കാരുടെ മനസ്സിൽ ശോകമാംഗിവികാരങ്ങളെ തുല്യഭായ ബഹു ത്രേണാട്ടം തീജ്ഞതയാട്ടം, ഉദ്ദിപിപ്പിക്കുന്നവരല്ലോ തുല്യ കവികളുംബന്നകിൽ ഏഴുത്തും ഇന്നവരെ ലോകത്തിൽ ജീവിച്ചിട്ടുള്ള ഏതു ഒരാകവിജ്ഞാട്ടം തുല്യതയെ അർഥിക്കുന്ന ഏന്ന നില്ലുംശരം പരാശാഖാനാഥൻ. സപാത്മ സ്ത്രീം ക്രിക്കറു തോപരാരകാഡി നബിക്കുപ്പുട്ടുന്ന ജീവിതം ചാരിതാത്മൃജകാദാരവിൽ, ഇ കേരളീക മാത്രം അദ്ദേഹയും മരിക്കാർവ്വും ഒരുപ്പാവകാശിക്കുന്നു. സുവഞ്ചിവാദി വിഭിന്നാവസ്ഥകളായ പത്രാകലമായ മാശ്ശ നീറം അധികമല്ലോബന്നങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചു, അവനു കുറ്റാതൃജാജൈ ഉപാദാനിച്ചു, ഉന്നമജീവിതത്തിനുറ മന്മാജൈ വിശദീകരിച്ചു, സുവാചകിൽ സന്തുഷ്ടിയേയും ആ ദാനാനിൽ അശ്വപാസബന്ധത്തും നൽകി, അനുപമാ ദിനു രഥം സംസാരാന്ത്രാവാർത്ത സുവാചകി തരണം ചെയ്യാൻ അവന്നു ശക്തനാശക്കരണം മാവിക്കളുടെ ഉൽക്കുഷ്യയർമ്മ മെക്കിൽ നമ്മുടെ ഭാരാകവി ഇ ലഭ്യമാനന പ്രാശ്നം വാണ്ണം നിർവ്വാഹിപ്പിച്ചുകൂടും. സാന്നിദ്ധ്യാന്താലൂപാദാനി

কেঁচো প্ৰবসাৱপৰি শৈলগতিকেঁচো গৱেষণা
 কৰিব কৈতোয় সমাজৰ আবহাও নৈকেগৰেন্ত্ৰে^০ এব
 শুমাৰেকৈলুৰ, বিলুপ্তাৰাস্যুৰৱহণৰ জনজঙ্গিত
 সন্ধুৰুকেষমতেত নিপৃঞ্জনায়ি হু হৃষিকেনাপক্ষং,
 এ ফৰমত হৃষিকেনাপূৰ্বে লেখিছি মহাৰাজবীকুৰুৰ বিলুপ্তা
 সপলুতীয়িত উৎসাহিৰিকেগৰে সমাজতন্ত্ৰ বিশ্বৰী
 শুকৃত্যাগতন্ত্ৰে অৱেক্ষণ্যে দৃঢ়কৃতি হু ত জল্পনজ্ঞ
 ক্ষে আবসাৰি পুৰী শুকৃত্যাগুৰুৰে.

സാങ്കേതികഗവുപ്പേക്കാൾ

എ. ഡി. പതിനേഴുംശതകങ്ങിൽനിരുദ്ധ അന്തരൂപം കിലായിങ്ങനു ഇള്ളിന്നുംപൂർവ്വംവനിയുടെ ഗവണ്മെന്റ് ഇന്ത്യൻജനതയുടെ വില്ലോബ്രാസത്തിനുള്ള ചുമതല അംഗീകരിച്ചതു്. ജനങ്ങളുടെ പ്രാമാണികവില്ലോബ്രാസം നാട്ടുഭാഷകൾക്കുവാനുത്തരതെന്നു നടത്തേണ്ടതാണെന്നും പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രങ്ങളെ പ്രതിപാദിച്ചു നാട്ടാഭാഷകളിൽ ഒന്നുക്കാം നിമ്മിക്കാൻവേണ്ട ഗ്രാമാദിക്ഷാം വൈശ്യം സംഭാവനാംനും ഗവണ്മെന്റ് നിഷ്പക്ഷിച്ചിച്ചിരുന്നുണ്ടെന്നു. ഇതു് എക്കുംഡശപ എററിഞ്ചുപത്രവഹിപ്പം മുന്നായിരുന്നു. ഇതിൽ അതല്ലതെത്ത കാൽം നൊണ്ടിയും സുടന്തിയും ദൈവിയം നട നാഡോക്കന്നണണില്ലും ഗവണ്മെന്റ് നിരുദ്ധ ഉള്ളാട്ടത്തെ ഉള്ളശ്രദ്ധിക്കുന്നും ഫലപ്രാപ്തി ഇതുവരെയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. മലയാളഭാഷയെ സംഖ്യാശ്രീടത്തോളം ഇതു് അക്ഷരംപുതി സത്യമാണെന്നു നമക്കെല്ലാവക്കും അറിയാം. വിവിധശാസ്ത്രങ്ങളുടെ വ്യവഹാരത്തിനു വേണ്ട സൗക്രാന്തികപദ്ധതികൾക്കും മലയാളഭാഷയിലുള്ള ഭേദ ഫലഭാണു് ഇതിലേക്കു ദവുക്കാരനാമായിരുന്നിട്ടിള്ളതു്.

கேரளத்தின் வெலுகூக்கு ஹட விஷயத்திற்கு ஏற்றாக்க ரெ ஸபாலமாய வில ஞானம் நடத்தியிடுகின்றன. நல்கு காற்றுணர்வுக்கு கேட்டுப்பா வகுக்கான் ஸத்துவா ஸுவாஸ்கா ய வெரோய்யாமஹாராஜாவுதவனா ஹக்காற்றுத்திலும் பிழை எதுமாயி புவத்திலு. மஹாராஜா, முஜராத்தி, ஹட டா ஷக்ளித் தொழு ருமான்செலி ஏழ்திக்கூடாதினாயி ஹ

രോധാ കവറേവന്റെ ലൈബ്രറി 1888-ൽ അടച്ചുവാരാ അംഗൾ പതിനായിരം ഗ്രന്ഥം അവാവലിച്ചു അടുത്ത രജാച്ചവൻഡം കൊണ്ട് കമ്പാടവനാതിനിന്ന് അവയുടെ സ്വാഭാവിക ഗ്രന്ഥം എത്ര മാത്രം പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുകൂടാണെങ്കിൽ സാമൈതികപദം ഒരു പാടിനും പാടിനും മുഴുളാവി തുടർന്നുകൊണ്ട് പോകാൻ സാഖ്യമുണ്ടാക്കുന്നതു വന്നതിനാൽ ഒരു സാങ്കേതികനിവാസിയും നിമ്മിക്കുന്നതിനായി, പിന്നെത്തു ഉള്ളൂച്ചം ആ പ്രവൃത്തി മനസ്സാഭാസി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും എന്നാൽ അതിന്റെ ഗസ്പാര രേഖയും ഘൃത്തികാകയും ചെയ്യും മാത്രമല്ലിൽ അഭിഖന്നനും ചുമതലവരുത്തായും ഗ്രജാർ എന്ന പണ്ഡിതന്മന്ത്രവും മരണങ്ങുന്നതുകൂടി അതിനും ഒരു ശാഖാനിച്ചതായി കാണുന്നു.

അനന്തരം വംഗങ്ങൾക്കു വംഗീയസാഹിത്യപരിഷ കൈയ്ക്കും വംഗീയസാഹിത്യ സഭക്കൈയ്ക്കും രണ്ട് സംഘങ്ങൾ മാത്രം ആശക്തിയിൽ ശാസ്ത്രഗമ്മനിമമാണുന്നതിനായി തുമി തെളിഞ്ഞും അവജന എഴുന്നള്ളപ്പെട്ടിനും നിമിത്തം ആ ശേഖരം ആശാരന്ത്രപരമായി പാടിച്ചിപ്പി. എക്കിലും പരി ഷത്തിയിൽനിന്ന് ഒരു സ്ഥാപം ദാതികാനിവാസിയും പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിനിട്ടുണ്ട്. മുന്നാബദ്ധതാ തുപ്പരം കാശീയിൽ നാന രിപ്പുചാരനിസ്താരന്താവിഞ്ഞാൻ. ഒരു സാങ്കേതികനി ഫണ്ഡി നിമ്മിക്കുന്നതിനായി മുഴുളാവും ഏതുവും കുറവാണും വളരെ സംശയിക്കുന്നതായിരുന്നു. ശാഖാടക ഗ്രാമപഠന മാരി ഹിന്ദിഭാഷയിൽ സംസ്കാര പഠ്യാവൃത്താശാഖയിൽനിന്നും പരാശരം വളരെ സംശയിക്കുന്നതായിരുന്നു. ഒരു നിലവായും (Hindi Scientific Glossary) ആവിശ്വാസിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ പ്രകാരം തുന്തരമുന്നിയുള്ളിലെ നാട്ടാശാഖകളിൽ

പൊല സാങ്കേതികനിർമ്മാണം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഒക്സിനാസ്റ്റിലും പുലിസ്റ്റിലും ഭാവിച്ചാണുകളിൽ നന്നിനെങ്കിലും അതുപോലെ ഒരു ശമ്പൂരകരം ലഭിക്കാൻ ഇതുവരെ ദായുഥണായിട്ടില്ല.

നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ ഗ്രൂപ്പൂത്തകമായ സാഹിത്യം, ജീവവരിത്രം, ദേശവരിത്രം മുതലായ ഇതരവിഷയങ്ങളിൽ പുസ്തകങ്ങളുടെ സംഖ്യ കുമേഖ വല്ലിൽപ്പുവരുന്നു എങ്കിലും അത് വിതരിക്കിന് ശാസ്ത്രഗമജം വർദ്ധിക്കാനില്ലെന്നുള്ളതു പരംബന്ധമാണെന്നു. ഏന്നല്ല, അത് വിഷയങ്ങളിൽ നമ്മൾ ശ്രൂദ്ധായ ഭാരിക്കുമാണെന്നും. അതിന്റെ മുപ്പുകാരനാം ഒരു ശാഖായ സാംക്രതികനിവാസിയിൽനിന്നും ആഡാവാഡാജാസ്സുള്ളതും ഏതെങ്കിലും പരാമാർത്ഥം നിന്നും ശാഖായിരുന്നുവെന്നും അതിനും ശാഖാ അഭിരൂചിയിൽ പരാമാർത്ഥം വരുത്തുന്നുവെന്നും അതായാള അധികരിച്ച പുസ്തകങ്ങൾം ഏഴുതാൻ അംഗതായ വലിയ സഹായമായിരിക്കും. ഇപ്പോൾമുള്ള നിഘണ്ടുവിജ്ഞാനം പ്രസംഗിക്കാണും തുടങ്ങിയിട്ടും കരിക്കാലമായും അതിന്റെ നിഠിപ്പാണും നമ്മുടായും പരിശീലനാരംഭം സംസ്കാരം, സംസ്കാരം, മുഖ രണ്ടുജാഹ കളിലും കഴിവുള്ളിടങ്ങാളം മറ്റൊരു ക്രിംഗാജകളിലും പരിശീലനവുമുള്ള പാശ്ചാത്യനാർച്ച ചെന്ന് നിന്ത്യമിക്കൊട്ടുകാണുന്നാണിന്നും. അംഗതിനെയുള്ളതു ഒരു പ്രസംഗമിതി ശോജിച്ചും പ്രവൃത്തിക്കുന്നപക്ഷം സാല്പ്പത്രം

യുടെ സീരേയ അതിലും തുള്ളു കൈ മഹാകാഞ്ചിംഗാഡി തെന്നു് എന്നും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുമില്ല.

ചൈവയാകരണം ഒരു ഭാഷയ്ക്ക് വ്യാകരണവിധി കുറഞ്ഞ സ്ഥാപിച്ചതിന്റെ ഫലങ്ങൾ ജനങ്ങൾ കുറഞ്ഞ ഭാഷ സംസാരിച്ചുള്ളതുമായാൽ മിക്കവാറും സ്ഥിരീകൃതങ്ങളായ പ്രക്രാഡണസ്രൂതായങ്ങളും ഗമിച്ചു് വ്യാകരണം രഫിക്കയാത്ര അംബാറം മെരുള്ളാതു്. അതു തുപോലെ വ്യവഹാരത്താൽ വ്യവസ്ഥിതാത്മകങ്ങളായ ദൈപ്പുങ്ങളും ഗമിച്ചു് നിഖലയുകാർക്ക് നിഖലയും നിമ്മിക്കുന്നു. എന്നാൽ സാംകേതികനിഘണ്ടുവിന്റെ കാര്യം ഈ തുപോലെയാലെപ്പോലെ നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ ശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വിരുദ്ധതയ്ക്ക് കാരണം സാങ്കേതികനിഘണ്ടുവിന്റെ അഭാവമാണെന്നും ചിലർ വിചാരിക്കുന്ന കീൽ അതു മുഴുവൻ സത്രമാണോ എന്ന് സംശയിച്ചേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആവശ്യമുള്ള സാംകേതികപദങ്ങളെ നിമ്മിച്ചു് രാഞ്ചോ ശാസ്ത്രങ്ങളും മലയാളത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കാൻ തക്ക ചാണ്യിത്രുച്ചുള്ളവർ ശാസ്ത്രപ്പണ്ഡക്കാണും എഴുതുന്നതു നന്നായിരിക്കും. പല ശാസ്ത്രങ്ങളിലാണി എടുത്താണും പ്രസ്തുക്കങ്ങൾ ഉന്നായിക്കഴിയുന്നവും സാംകേതികപദങ്ങളെ തീർച്ചപ്പെടുത്തി അംഗീകരിക്കുന്നതിനായി ഒരു വിഭ്രംഖാജാ സമേരിച്ചു് താല്പര്യ കൂടുതും പ്രവർത്തിച്ചും സാംകേതികനിഘണ്ടുവിന്റെ നിശ്ചാണം ഇന്നാണത്തക്കാറം സുകരമായിരിക്കുമെന്നുള്ള തിന്ന സംശയമില്ല. അംബാറ മുഴുവനും കഴിയുന്നവരും എന്നും പൊതു ചോദിച്ചും ഉണ്ടെന്നു പറയുന്നും അതെല്ലാം മുഴുവി

പ്രഭാവാദി അധികരിച്ച ദശാധിനാശി എഴുതിയിട്ടുള്ള ഏതൊന്നും വാസ്തവികമല്ലെന്ന് അഭ്യന്തരിച്ചാണ്. അതു കുടാതെ പത്രങ്ങളിലും മാസികകളിലും മുതലിലും ഒരു വാക്കേന്നാർ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഉപന്യാസങ്ങൾ പലതും നാം വായിക്കാറുണ്ട്. ശാസ്ത്രക്കാലനായം ഓഷാവന്യു ക്ഷേമിക്കായ മുഖ ഘട്ടങ്ങളും ഉപന്യാസങ്ങൾ എഡാ പൂർണ്ണബാധ അഭിനന്ദനയ്ക്കു അർഹമിക്കുന്നവയുണ്ട്. മാത്രം ഓഷജ്ഞാട് ശാസ്ത്രശാഖാവും പ്രോഫീഷ്ണൽക്കാരിയും ബൗദ്ധ ശ്രദ്ധാനായ മാഭവലിക്കരും. രാജരാജവമ്മരാജാ അവരുടെ പ്രതിശാസനം, സാമ്രാജ്യം, ഭരംഗംഭാരം, അന്തരീക്ഷശാസ്ത്രം, ഇംഗ്ലീഷ് പദ്ധതി എന്നിവയും പ്രതിശാസിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷ് പദ്ധതി അവരുടെ പ്രാഥിമികമായ പ്രവർത്തനം മലയാളപ്രസ്താവക്കൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷ് പദ്ധതി അവരുടെ പ്രാഥിമികമായ പ്രവർത്തനം മലയാളപ്രസ്താവക്കൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷ് പദ്ധതി അവരുടെ പ്രാഥിമികമായ പ്രവർത്തനം മലയാളപ്രസ്താവക്കൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

നേരകിൽ ശാസ്ത്രകോവിദനായാണ് ഒരു സംഘം സഹകരിച്ച് പ്രാഥമംതന്നെന്ന ഒരു സാങ്കേതിക നിമ്ഹണ്യു നിമ്മിക്കുക, അഭലൂക്കിൽ ശാസ്ത്രഗമ്പാദരം സാമാന്യം പോലെ ഉണ്ടായതിന്റെ ശേഷം അംഗങ്ങൾക്കുള്ള ഒരു വിപ്രകാരം അവയിൽനിന്ന് സാങ്കേതികപദ്ധതിക്കുള്ളൂടെ സംഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ പൊരാത്തവായും നിമ്മിക്കുമ്പോൾ ചെയ്യും, ഇപ്പോൾ മാറ്റംബന്ധാണ് മുകളിൽ നിന്നുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

തു്. എന്നാൽ ഈ രണ്ട് മാർഗ്ഗങ്ങൾ ക്രമം തന്നെ ദർശിച്ചാലും കരിച്ച് ഒരു വാക്കുടി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

“കമ്മംസ്യവാധികാരണ്ണ
മാ ഫലവി കദാചന്”

എന്ന ഭാവപോകുത്തെ അംഗീകാരമായി അംഗീകാരം നിറ്റാഹമുള്ള കാലമല്ലിരു്.

“പ്രഥയാജന മന്ത്രിശ്ര
ന മന്ത്രാവി പ്രവർത്തതെ”

എന്നാണിപ്പോൾ എല്ലാവരുടേയും പറിത്തം. ആ പ്രഥാജനം പണം തന്നെ. പാമരനെന്നനാപോലെ പണ്ണിത്തും സംസാരിക്കുന്നുപോലെ സന്ധാസിക്കം പണംകുടാതെ കഴികയില്ലെന്ന വനികിക്കുന്നു. അതിപ്പേക്കിൽ

“ആത്മന്മൈവനിലീക്കുതെ
ദരിദ്രാണാം മനോരമാഃ”

എന്നതെന്ന ചുല്ലാവരുടേയും കൂടം. അതിനാൽ തന്നെ സ്ഥിതിക്കുത്തുവെള്ളും നിത്യത നിറ്റാഹമിക്കാൻ വേണ്ട ധനസ്വന്തതിലും നിഖലണ്ഡനിമ്മാനത്തിനും വേണ്ട വില്ലാസസ്വന്നത്തിലും തികഞ്ഞെ ഒരു പണ്ണിത്തും മുഖത്തെ വലിച്ചുകൊണ്ടുപാതെ പരിമിതകാലത്തിനുള്ളിൽ ആല്ലും പറഞ്ഞപ്പുകാരം ഒരു നിഖലണ്ഡനിമ്മിക്കാൻ സാധിക്കുന്നോ തോന്നുന്നീലും അംബരെ വേണ്ടെങ്കിൽ ഒക്കെ കൂത്തിലെ ഗവണ്മെന്റുകൾത്തെന്ന് (എത്തക്കിലും ഒരു വാദാശീലനം നിന്നും മതി) ഉഭാരമായ സംഭാവന നൽകി ഒരു വിദ്യാർഥിനിൽക്കുള്ളിലേക്ക് ചുംതലവസ്തുക്കളുകും മാർക്കും കാണുന്നുള്ളിൽ.

സാങ്കേതികപദ്ധതി ഒരുവിധമല്ലാം നിന്മിച്ച് ശാസ്ത്രനമ്പണംബള്ളുതാൻ കഴിയുള്ളവരിൽ പലരം ആ വിഷയത്തിൽ എക്കാനുപരിഗ്രാം എവ്വുതിരിക്കുന്നതി നിന്റെ കാരണമും മിക്കവാറും ഇതുതന്നുണ്ടാണ്. അപ്പു കാരണങ്ങൾ പരിഗ്രാം ആദായകരമായിരിക്കുന്നില്ല. മല യാസ്തപസ്സുക്കണ്ണം വായിക്കാൻ അഭിയച്ചിട്ടും സംശയം ഒരു ഉള്ളവരുടെ സംഖ്യ ഇന്നും അപരിമിതമല്ല. ആ വ വിലക്കാട്ടത്തു വാങ്ങിക്കുന്നവരുടെ സംഖ്യ അതിലും പരിമിതമായിരിക്കുന്നു. വെള്ളതു കിട്ടിയാൽ ‘വെള്ളക്കു കരി’ വായിക്കാൻ രസമുണ്ടുവൻ ചിലരില്ലെന്നില്ല. അങ്ങ നെ കിട്ടിയാലും ശാസ്ത്രനമ്പണം ആക്ഷംഞ്ചിതമല്ല. ചില വായനഗാലുകൾ ഞാൻ തന്നെ സദർശിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. വായനക്കാർ അധികമായി എത്ര തരം പസ്സുക്കണ്ണാണ് ഇപ്പോൾപ്പെട്ടുനേരുന്നതും അ ചിത്രം സിക്കുട്ടിമാരോടു് ചൊഡിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. “കമാസ്തപസ്സുക്കണ്ണം” എന്ന ഉത്തരമാണ് എപ്പോയിട്ടും കിട്ടിയതു്. ഉൽക്കുസ്താഫിയുതെന്ന ദൈഹിക്കുന്നവരായി വിരുദ്ധമായ ഒരു ശതമാനം വായനക്കാർ—മിക്കവാറും അഭ്യർഥകന്നാർ—ഉണ്ടെന്ന പറയാം. എന്നാൽ ശാസ്ത്രനമ്പണം ആവയുടെ സ്ഥാനത്തെന്നിനു് ഇതുകുന്നതു് പസ്സുക്കണ്ണം അഥവാരിക്കളം പൊടിത്തച്ചു് വൃത്തിയാക്കുന്ന അവസ്ഥരങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഉള്ളതില്ല. വാംശാലക്ഷ്മിയിൽ ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങൾ മലയാസ്താഖ്യാനിൽ പഠിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതു് അതിനുവേണ്ട പസ്സുക്കണ്ണം അഭ്യർഥകന്നാർക്കും പറയാം. പഠിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ പസ്സുക്കണ്ണം ഉണ്ടാക്കുമന്നാണ് എന്നെന്നു വിശദപാശം. ശത്രുജാഹി ഉണ്ടാക്കുന്ന പസ്സുക്കണ്ണം

സൃഷ്ടിയാർത്ഥകളിൽ തിക്കണ്ണവയശ്ശേരി വന്നുമ്പോം. എന്നാൽ അവയുടെ വൈകല്യം അല്ലകാലം കൊണ്ട് നീങ്ങി ചൊളിയിൽ. പല ശാസ്ത്രങ്ങളും പ്രതിപാദിച്ചു് പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാമ്പത്തികന്മാരുമായി പരലാളിക്കായ ഒരടിസ്ഥാനം ലഭിക്കുമ്പോൾ പ്രത്യാഗിക്കാം. നീതു പറിച്ചെഴു വൈദികത്തിലിരിക്കു എന്ന മടിച്ചുനില്ക്കു തെ വൈദികത്തിലിരിക്കു നീനിപ്പിപ്പിക്കാൻ കെല്ലുള്ളിട്ടിവരക്കില്ലോ അപ്പകാരം തുനിച്ചുനാക്കുന്നു.

സാങ്കേതികപദ്ധതികളിൽ ഗൗണിക്കേണ്ട ചില കാത്തിരംകുടി പറാഗ്രോ് വിരുദ്ധിക്കാം. ശരീരംശാസ്ത്രം, ജോഡിക്കാസ്ത്രം, ഗണിതശാസ്ത്രം മുതലായി സംസ്കൃതപ്രതിപാദിത്തങ്ങളായ പ്രാവിജാശാസ്ത്രങ്ങളുടെ വിഷയത്തിൽ ഒരു വളരെ സാങ്കേതികപദ്ധതിയും സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നു് സ്പീകരിക്കാവുന്നതാണ്. പോരാതവയ്ക്കാവയേക്കരിച്ചെഴു അരുളോവിക്കേണ്ടതുള്ള പ്രകൃതിശാസ്ത്രം, രസതന്ത്രം, സസ്യശാസ്ത്രം മുതലായ ഞാൻവാചികാശാസ്ത്രങ്ങളിലെ സാങ്കേതികപദ്ധതിയും ഒരുമിച്ചാലും തുനന്നായി ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നീനിപ്പിക്കുവാൻ അവകഴിയുന്നതും മലംശുഭപദ്ധതിയായിരിക്കുമെന്നുള്ള അനുഭവം നല്കുത്തന്നു. എത്രതേതാളം കഴിവുവന്നാൽത്തുനാണ് ചീനാവിഷയമായിരിക്കുന്നതു്. മഹാജനങ്ങൾ (Chloroform) പണിക്കിശ്വം (Thermometer) പോലെയുള്ള മലംശുഭപദ്ധതിയും സ്പീകരിക്കാതില്ലോ? മാറ്റപില ശുശ്രാവം മലംശുഭപദ്ധതിയും സ്പീകരിക്കാതില്ലോ അല്ലോ ദർശകമില്ലാതില്ല. ‘Heat’ എന്ന ഹംഗീഷ് പദത്തെ സാമാന്യാത്മകതിൽ സംസാരഭാഷയിലും സാങ്കേതികം

തമ്മതിൽ പ്രതിശാസ്ത്രിയം ഉപചാരിക്കാംണ്. തിള്ളുന്ന വെള്ളത്തിൽ ‘Heat’ ഉണ്ടെന്ന പറഞ്ഞാൽ അതു’ സംശാരണംഷ്ടതനു. ഏകദശം ഒരതുകട്ടിയോ കൂം തണ്ടന വെള്ളത്തിലും ‘Heat’ ഉണ്ടാല്ലോ. അതിനേ യും പരിന്യജിച്ചിട്ടുവേണും വെള്ളം ഒരതുകട്ടിയായി പരിണമിക്കാൻ. ‘Heat’ എന്ന പദത്തിന്റെ സാങ്കേതിക പ്രയോഗമാണിതും. ഇവിടെ ‘ചുട്ട്’ എന്ന മലയാളപദ തന്ത്രങ്ങൾ ‘താപം’ ‘മുള്ളും’ മുതലായ ഏതെങ്കിലും സംസ്കൃതപദതന്ത്രങ്ങളും ഉപയോഗിക്കാം. മലയാളപദംതനു സ്പീക്കരിച്ചെഴുന്ന വയ്ക്കുക. അപ്പോൾ Heat fluid, Heat rays, Specific Heat, ഇത്രാബി സമസ്യപദാദികൾ ‘ചുട്ട് ഭവം’ ‘ചുട്ടകിരണങ്ങൾ’ ‘ആരപക്ഷികചുട്ട്’ മുതലായ വിവരത്തനാഡി വേണ്ടിവരും. അതിനേന്നൊണ്ട് ‘ആരക്ഷിപമനും’ ചിലർ ചോദിച്ചുകാം. ഏകിലും ‘താപഭവം’ ‘താപകിരണങ്ങൾ’ ‘ആരപക്ഷികതാപം’ എന്നാലും ഇതിനു സമാസങ്ങളാണ് ‘ഇനാത്തന മലയാളഭാഷയ്ക്ക്’ ഇക്കത്തരമായി ആനീകിക്കേണ്ണന്നതും.

‘Friction’ എന്ന പദമെടുക്കാം. ‘ഉരസ്ത’ എന്നും ഇതിന്റെ മലയാളത്തർജ്ജിമാർ. എന്നാൽ Friction-wheel, angle of Friction, Friction Heat ഇവയുടെത്താഴെ മയ്യും ‘ലഘവങ്കും’ ‘ലഘവങ്കോണം’ ‘ലഘവതാപം’ എന്നും സമാസങ്ങളാണ് ‘ഉരസ്ത്’ ചേരുത്തുള്ള സമാസങ്ങളും കാർഡാനുകാലിമത്താഡിനീക. സംസ്കൃതവും, മലയാളവും പെൻഡ്രൂളും സമസ്യപദാദി മലയാളത്തിൽ പ്രായണ ശോഭിക്കാറില്ലെന്നുള്ളതുതന്ത്രം ഇതിന്റെ ആല്ലാം പരമാത്മം.

ഹൈഡ്രോജൻ പദാർഥത്തെ ധാതപർത്തമംഗാക്കി അവയ്ക്ക് ശരിയായ സംസ്കരണപദാർഥം നിർമ്മിക്കുന്നതു കൊള്ളാമെന്നും ഒരിലിപ്രാശമുണ്ട്. ഇതിനെ ആസ്ക്രിപ്റ്റോഫാറ്റ്; അഥവാ ജീവകം, അടുജീവകം, പാക്രൂജ് റാക്കം ദിതലാഡപ്പേരുകൾ സ്വീകരിച്ചുപെട്ടതും. യുക്രോഫോലെ ഇതും കൊഞ്ചിക്കാമെന്നാലും തുടർന്നുണ്ടായതെന്നും സാമ്പത്തികമായി അനവ തത്തിക്കണ്ണമെന്നും ഭൗതികനിലപാടിലും. ഇവരുടെ കാരിയ പാദാർഥം ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ അവരു സ്പീകരിക്കുന്നാണെന്നാലും തുട്ടും. എന്നപ്പു ധാതപർത്തമാ നോക്കി തന്ത്രജീവി ചെയ്യാൽ എല്ലായ്ക്കും ശരിയായിരിക്കുമെല്ലാ. അതും നോക്കി ധാത Oxygen (അടുജനകം) എന്ന പേരിൽനന്നു അപകടത്തിലാണ്. അടുജപദാർഥം (Acids) ഇന്ത്യൻ കാരിയ പാദാർഥമെന്നാണും ഇതിനും അത്മാ. ആലും അറിയപ്പെട്ട ചില അടുജപദാർഥിൽ അടുജനകം ഒരു പ്രധാന അംശമായി ഇന്ന്. അതിനാൽ എല്ലാ അടുജപദാർഥം ഇതിനും അല്ലെങ്കിൽ അടുജനകം (Oxygen) എന്ന പേര് കല്പിച്ചു. ഇതിനും സവക്കില്ലാത്ത അടുജപദാർഥം അഞ്ചുകം പ്രത്യേകിപ്പെട്ടതിനും ശേഷമും Oxygen എന്ന പേര് മാറ്റുന്ന മെന്നും അവർ വിവാരിച്ചിപ്പുന്നുള്ളൂ. ഒരു പുതിയ പീഠി പണിയിച്ചു “പുതന്നവീഠി” എന്ന പേരിട്ടാൽ അംബപത്രോ, ഏറോ വഹം കഴിയുവോം അതു പുതന്നവീഠി തന്നെയാണെല്ലാ. ഇതു വാതകത്തിനും ഭാഗക്കുമെന്നാലും കൊള്ളാമെന്നും എന്നിക്കെ ഭൗതികനിലപാടിലുണ്ട്. ഭാഗകം ഒരു ചെറിയപദാർഥമെന്നും മാത്രമല്ല, ആളുജിജനും മുഖ്യമായ ഭാഗകുറിപ്പെത്തു അതു സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പാക്കുജനകം എന്ന നെന്നെങ്ങനെ കല്പിച്ചിട്ടിട്ടും പോരിഞ്ഞാൽ തുപ്പം ഇതുപോലെ അഭിപ്രായപ്പെടാൻ ശുചയുണ്ട്. ഈ വാതകത്തിന് ‘നതു’ എന്ന പേര് ദിവിതന്നു നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ പേര് ഏതുവും ചെറിയതും ലളിതവുമാണ്. ഇംഗ്ലീഷുനാമത്താട്ട് ഒരു ശബ്ദം സാമൂച്ചികം, ശരിയായ രേതമ്പുമുണ്ട്. നതുവരത (ഭഹനം) ഇതിനതും എന്ന പറയാം. അതായതു ഭഹന തെന്നു സഹായിക്കുന്നില്ല. (Does not support combustion) ഈ വാതകത്തിന്റെ ഒരു മുപ്പുള്ളവും അതാണില്ല.

ഇപ്പുകാരന്മാ ഒരു ഗ്രൂപ്പാർട്ടിനാലും അഭനകം പാദാദിക്ക സമുച്ചിതജ്ഞായ പത്രാധികാരിം സ്പൂഷ്ടിക്കാനും സാധിക്കുമെന്ന തോന്നുന്നു. ഉല്ലാസം ഭാഷാഭിലും ഈ വകുകാൽജീയിൽ ഇപ്പോൾ ആ ഭാഷാജീവനവായിരിക്കുന്ന സംസ്ഥാനത്തിലും പത്രാധികാരിം ലഭിക്കാനൊന്നും കാണാം ശ്രൂമല്ലാതെ വജ്രവോരി ഇംഗ്ലീഷുപാദാദിക്കും തന്നെ അംഗീകരിച്ചാൽ ധാരാളം മതിയാക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ അവകയശംഗീകരിക്കുന്നവോരി ഒരുക്കാൽജീയിൽക്കേ ശൈത്രംണ്. ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഇൻഡ്യൻഭാഷകളിൽനിന്നും പാദാദിക്കും വാദിം ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയോട് കൂടിക്കഴിയാൻതു കാവണ്ണം അവകയ ഒരു ഇംഗ്ലീഷുവാഷംകെട്ടിക്കാരണഭാല്ലേണ്ണു. അതുപോലെ ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നൊടുക്കുന്ന പദാദിക്ക് ഒരു മലബാളിവോഷം നമ്മളിൽ നൽകുന്നുതാഴിവരും. യുണോ വ്രൂണ്ണഭാഷകളിലെല്ലാം രംതന്ത്രത്തിലെ സാങ്കേതികസംഘകൾക്കും അതാരും ഓഫീസ്കുറ്റുകൾക്കും അംഗങ്ങൾ പരിശീലനം ചെയ്യുന്നതാണ്. അവകയ അല്ലാലും ഒരു

ചൈപ്രൂട്ടിതാരമുള്ളി". Chlorine, Bromine, Iodine എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് സംജ്ഞകൾക്കും ഇമ്മൻഡാഷൻിലുള്ള പത്രായ ഒരു ചൈപ്രൂട്ടി കാണിക്കാം. മലയാള ഭാഷയിൽ ഈ വേഷ പ്രകർശകോണ്ട് സാരമായ ഒരു കാത്തിരുട്ടി സാധിക്കാൻ ശേഷം. ഇംഗ്ലീഷിൽ വിഭക്തികളെ കവിക്കാൻ Prepositions എന്ന നിപാതങ്ങളാണ് പദ്യാഗ്രിക്കന്നത്. എന്നാൽ ഒരു മശി എല്ലാ വിഭക്തികൾക്കും നാമങ്ങളുടെ പിൻപെ പ്രത്യുഥങ്ങൾ ഫേഡർബാറ്റിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് പ്രത്യുഥങ്ങൾ ചെക്കാൻ സതകമുച്ചപ്രട്ടികൾക്കും വിധിതിൽ ശബ്ദങ്ങൾക്കു മുപ്പാന്തരം ചെയ്യാണെന്ന വേണ്ടതു്. ഇതിലേയും മേൽപ്പറമ്പൽ സംജ്ഞകൾക്കു ടൈരാറം ഗ്രോം, അയഡം, എന്നിങ്ങങ്ങൾ മാറ്റുന്നതു നന്ദായിരിക്കും. അങ്ങങ്ങൾ ചെയ്യായി പ്രത്യുഥങ്ങൾ ചെത്തു ചുരിക്കാൻ കൂട്ടത്തെ സതകമുച്ച ലഭിക്കുന്നതാണ്. Hindi Scientific Dictionary എന്നാശബ്ദകോശത്തിലും ഇങ്ങനെയുള്ള സന്ധ്യായങ്ങൾക്കും ശീകരിച്ചു കാണാം.

രാശത്രവിഷയത്തിൽ സാങ്കേതികപദങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാൻ സംസ്കൃതവും നാമമായ അതിസ്തുതം സാരാചിക്കരേം എന്ന സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ട്രേഡിംഗ് പദങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നു തന്നെ ഏറ്റക്കണ്ടാണിവയെമെന്ന് ആ ശാസ്ത്രത്തിലെ സംജ്ഞക്കാഡിയൂല്യും നോക്കിയായും ആകും സമകിക്കുന്നതാണ്. ഇതരശാസ്ത്രങ്ങളുടെ വിഷയത്തിൽ ശാസ്ത്രതന്നെ കടക്കുവേണ്ടി വരികയില്ലെന്ന പക്ഷം വിചാരിക്കാം.

രാജുദേഹ ചും കേരളത്തിക്കാത്തുങ്ങളും സംബന്ധിച്ചു

ക്രായികൾ വാക്കുകൾ വളരെ മുമ്പുതന്നെ നമ്മുടെ ഭാഷ അംഗ വന്നുചേന്തിട്ടുണ്ട്. പാശ്ചാത്യരംജന ജീവിതചത്വത്തിലും വേഷ്ട്രിശകളിൽ സംഖ്യയിൽപ്പും പിന്നീട് വന്നുചേന്തി ഒരു സംഘം പദ്ധതിയിൽ അംഗങ്ങൾ. നാടകം, സിനിമ, മോട്ടോർ ഗതാഗതം, കളികൾ—എല്ല വകുറിൽ ഒരു പെരുത്ത പദ്ധതിയും നടപ്പായിക്കഴിഞ്ഞു. വിമാനങ്ങായും സംഖ്യയിൽപ്പും പദ്ധതിയിൽ തെങ്ങതെതരെ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പണ്ഡിതന്മാർ ഇവരുടെപ്പും മലബാറുവാക്കുകൾ സുജീച്ചാ ഭൂം ഒന്നാം ഇന്തി അവരെ സ്ഥീകരിക്കുമ്പോൾ ഒരാനം നീലം. ആമുഖികവില്ലാലും സംഖ്യയിൽപ്പും ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഗ്രാമപ്പുലിന്മാരം എല്ല പദ്ധതികളിൽ സ്വപ്നാശാവദജ്ഞാനില്ലപ്പോൾ ഒരു കൈകൊയ്തു ചെയ്യുവരുന്നു. എല്ല സ്ഥിതിക്കും ശാസ്ത്രവും വഹാരതത്തിന് ആവശ്യമില്ല എന്നതുനുസരിച്ചു സാങ്കേതികപദ്ധതികളിൽ നാം ഇംഗ്ലീഷിയൻഡിനെ ചുത്താലും അവയും അപീരണം നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ സാത്യം സിലിക്കുമ്പോഴുള്ളതിനും നിന്ന് സംശയമില്ല.

സി. വി. റാമൻപിള്ള

സി. വി. യുട ജീവചരിത്രം തമാർമ്മായ വിധ തനിൽ എഴുതിക്കൊണ്ട് കൊള്ളിയെന്നാണെന്നുവരുത്തുന്നതിൽ ഒരു വന്നായിരുന്നു സി. പരമേശ്വരൻ നായകനു കൂറുമ്പുതുരുത്തുന്നത് ഇത് ആത്മഹം ഇപ്പോൾ പലപ്പും കാണുന്നതിൽ എൻഡീൻഡേ അനിന്ദ്രിയമുഖ്യമായ ആദ്ധ്യാത്മികതയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള വിഷയത്തിനേക്കാൾ മാറ്റം, കുമാചുങ്ഗജൈക്കരിച്ചുള്ള ഭക്തിവിള്ളം മാനഞ്ചല്ലാ മാറ്റം, ഗമകത്താവിന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം, അപരാഹ്ന തനിന്റെ അല്ലെങ്കിലും അവന്മാരിക്കയെഴുത്താൻ തൊക്കേ പ്രേരിതനായിരിക്കുകയാണ്. സി. വി. യുട മിക്കവാറും സന്തതസഹചാരികളായിരുന്നു പലരെയുംകൂടി ആണ് ഇത് എല്ലുകയ്ക്കിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ കൂദാശയിൽ ഇന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരിൽ തൊന്ത്രജനാജനം ദത്താനം വാൺഡിയാണ്. ഇതു വിവാരിച്ചാൽ അംഗീകാരി പരമേശ്വരൻ നാജപക്ഷാനവത്തുനം എന്നിന്നു കത്തു വുമാനും ദത്താനാതിജ്ഞനില്ല.

സി. വി. സമുദ്ദേശത്തിലും നാട്ടിലും ശ്രോദിച്ചുകൊണ്ടിരുത്തു് മുവ്വും അ സ്വാദുമായ വ്യക്തിപ്രഭാവം കൊണ്ടുതന്നു ആക്കിയുണ്ട്. അങ്കേഹന്തിന്റെ കവനകലാ ചാടവം അന്ത്യനാതവും അസുലഭവും തന്നു. എങ്കിലും മുൻപുറഞ്ഞ വ്യക്തിപ്രഭാവത്തിനു താഴീയുള്ള ഒരു സ്ഥാനം മാത്രം ദത്താൻ അതിനു കൂട്ടിക്കൊള്ളുക്കും. ‘മാത്താബ്ദി

വമ്പ് യഥവനാരംഭത്തിലും വന്നതരത്തിലും മറ്റ് മുന്നാർക്കികൾ വാർഡകൂപ്പരശ്യങ്ങൾ ആരംഭത്തിനുപുറിച്ചുമാണു സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതും. സി. വി. ഇങ്ങാവത്തിനിടയിൽ സി. വി. തന്നെ ആയിരുന്നു. ജനസില്ലഭാവ മുഴുവൻ കൂടിവെബ്ബിപ്പിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വളർച്ചയോടുകൂടി വളർന്നു ആജീവനാന്തം അദ്ദേഹത്തെ ഉപാസിച്ചുവന്നു. ഗവൺമെന്റ് സവിശീലനിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരുപ്പോന്നുണ്ടാക്കിയിരുന്നു. പക്ഷേ യുണിവേഴ്സിററിയിൽ സന്ധാരിച്ചിരുന്ന തന്റെ ഫൈലുകളിൽ അദ്ദേഹത്തിലെ അപേക്ഷിച്ചു അടായം, അധികാരം മരായവയിൽ ഏഴിയതുതന്നു ആയിരുന്നു സി. വി. ആ ഉള്ളാഗമം. ഗവൺമെന്റ് സർവീസിൽ തനിക്കു ലഭിച്ച സ്ഥാനങ്ങളെ സി. വി. അംഗീരിച്ചു എന്നാലുംതന്നെ സി. വി. കരിക്കാൻ ആവാചിക്കുന്ന ഒന്നാൽ തന്നെ പ്രത്യേകിയിലും സമുദായത്തിലും അഭ്യന്തര അതിനു സുലഭമായിത്തീർന്ന് ബഹുഭാഷിസപ്പത്രം ആ സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന സമകാലിക്കാരനും അദ്ദേഹത്തെ ആവർജ്ജിക്കാൻ പത്രാഘാതിയിരുന്നു. പൊതുക്കാരുടും മാജിക്കിലും ചീഫ് സിങ്ക്രറിമായം ദിവാൻജിമാർ തന്നെയും, പ്രത്യേകിയായ ആദരംതൊട്ടം പരോക്കിഭാവ ഏതാം സൗഖ്യം ശംകഴ്ചയാട്ടം കുടിയാൻ സി. വി. യോച്ച പെയ്മാറിയിരുന്നതും. ഇവരിൽ ഒരു നേരുള്ളനു പോർ ആവരെപ്പാം അദ്ദേഹത്തും പെയ്മാറുന്നതു പുറതി എന്നോട് കേരിട്ടിംസംസാരിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ നിന്നും, പോതുവിൽ അവരെപ്പാം അദ്ദേഹത്തും പെയ്മാറുന്നതു തുകണ്ടം, തൊന്തരിൽ ധരിച്ചിട്ടുള്ളതും താണും മുഴുവൻ വസ്തുത. ഇതിന്റെ രഹസ്യം എന്തായിരുന്നു? സി. വി. ആംഗലു

മാരു മാരിതുള്ളി, അലിപ്രാഖ്യസ്ഥിരത, ആത്മഹിംഗം സം, അക്കദോശയത്പരം, നിജ്യപടത, സമർപ്പിത, പരോപകാരിത ഇത്രും വിശിഷ്ടതുണ്ടും സദമഹിഷ്മി തു സ്വന്നവോള്ളുന്നും തന്നെ. ഈ വ്യക്തിഗണവരൽ നു സാക്ഷ്യംവേണമെങ്കിൽ ഉത്തമാധ്യംപക്കമായും ആ ദർശനതന്നും ഉഭാരചരിതനമായിരുന്ന പറവുൾ രാമവ മം തവാൻ അവർകളുടെ ലോവനവും (87-ാംപുറം) പി. കെ. നാരായണപിള്ളയുടെ അന്വശാചനപ്രസംഗവും (433-ാംപുറം) വായിച്ചുനോക്കു. ഈ രണ്ടു രേഖകളും അംഗീകരണത്തിനും ഇന്ന് ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന രണ്ടും സാക്ഷ്യം വേണമെങ്കിൽ അവ അക്കരംപ്രതി സത്യമാണെന്നു സംക്ഷോചം കുടാതെ തൊന്തരിനു പറയാം. സി. വി. യുടെ ഗ്രഹജീവിതത്തിന്റെ രാമണീയകും അറിയണമെന്നാറുഹിക്കുവൻ പരേതനായ നിസ കൂർസികൾ കെ. കെ. കുമുഖപിള്ളയുടെ ഉപന്യാസം വായിച്ചുനോക്കെട്ട്. (329-ാംപുറം) അക്കാദാത്തും റാന്നോട്ടിൽ പഴകിയവക്കും ഈ ഉപന്യാസം നൽകുന്ന അനുഭവരസം വർന്നിക്കാൻ പ്രയാസമെന്നു പറയേണ്ടു.

സി. വി. യുടെ മുതികളെ വിമർശിച്ചു “എന്നകിലും പരയേണ്ണ അവസരം എന്നിക്കിവിടെ ഇല്ല. അബ്യൂദ വാക്കുകളാൽ പരഞ്ഞു തീക്കാവുന്ന വിഷയവുമല്ലതും. കമാനിഖ്യനത്തിലും പാത്രനിമ്മാനനത്തിലും ക്ലോപാലെ വിജയം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളവർ സി. വി. കൈപ്പാലെ ആവ്യാകികാകാരമാരിൽ വളരെപ്പുൾ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. കമാപാത്രങ്ങൾ ഉൽക്കുഴുങ്ങളാക്കെട്ട്, അപരുഷങ്ങളും ഉംകുട്ട്-അവദ്ധാരണല്ലാം തികാനത എക്കീങ്ങാവം പ്രാപി

ക്കാൻ സി. വി. കെ നിജുമാസം സാധിക്കുന്നതിനാൽ യു കത്തുപമായ വിചാരഗതിയാലും സംഭാഷണങ്ങളാലും അലങ്കാരപ്രഭവാഗങ്ങളാൽത്തന്നെന്നും അവയേല്ലോം സി ലിച്ചിറിക്കുന്ന സമുദ്രത്തുമാത്രത്തിന്റെ സ്പാസ്യും വാച്ചാമനോചരം തന്നെ. തങ്ങളിടെ കുർത്തവ്യം നിംബു ക്കുന്നതിൽ അപത്രജ്ഞപാത്രങ്ങൾപോലും അവയുടെ ആ തമവിത്രം ചിലപ്പോറം വെളിപ്പേട്ടതുന്നതു കാണാം. ക വ്യാവക്ഷമ്പിന്റെകാത്രത്തിൽ സപ്ലീം വഴിക്കുണ്ടിവന തെഴീച്ചാൽ ശൈത്യരാഖം അങ്ങനെന്നെന്നുണ്ട്. മംഡകാ യിക്കലെ തീപിടിത്തം, പൊരിയാറിലെ വെള്ളപ്പൂക്കം, കളിപ്പുരകോട്ടുടെ കളിപ്പുരകാരൽ, ചേനാമംഗലത്തെ രാജ പ്രണിധിസമാഗമം, ഹരിപ്പുരാനന്നെന്റെ ഹരികമാകാ ലക്ഷ്യപം, ഇങ്ങനെ തീപുവിഭിന്നങ്ങളായ ബഹുരംഗങ്ങ ഫള സപ ഭാവനയിൽ സ്വജ്ഞിച്ചതിന്റെ ശേഷം വഴിച്ചാവി ലാസത്താൽ വായനക്കാരുടെ മനോദ്ദൃപ്പണത്തിൽ പ്രതി ഫലപ്പീക്കുന്ന ആ കലാനൈപുസ്തകയെ നമ്മുടിക്കുതെ എന്ന വേണം. സംഭവജടില്ലും ചിലപ്പോറം ഏറെക്കറ നിറുദ്ധവുമായ സി. വി. യുടെ കമാബന്ധം അതിന്റെ സംവിധാനത്താലും ആക്കപ്പാടെയുള്ള ചമർക്കാരബഹുല തയാലും, ചുന്നിവാരമായ ഒരു ശക്തിയേജാട, നമുക്കു ആ കഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടു തപരിത്തഗമനം ചെയ്യുന്നു. സംഭർഖാന ഗ്രന്ഥമായ റസലുകൾക്കും കൊണ്ട് വായനക്കാരുടെ ഫുഡയ അഭിൽ ഒരുപോലെ ഫഹ്മാഡും ഇനിപ്പീക്കുന്ന എല്ലാ കവികളിൽ ഒരുപോലെ അനന്തരമീത കവികളുടുന്നതനു യാണ് എന്നും പക്ഷം. ആനന്ദബാഷ്ടാവിലാക്കുന്നകാകാ തെയും ഗത്താദ്യാലുകളുന്നുനാക്കാതെയും വായിക്കാൻ ഒരു

സഹിതനും സാധിക്കാതെ ഭാഗങ്ങൾ സി.വി.യോട് തുടർന്നുള്ളിൽ അനവധിയാണെങ്കിൽ തുട്ടു്. ഈ സി.വി. പ്രശ്നം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പു് ഒരു സംഭവം കൂടി പറയുകൊണ്ടിരുന്നു. 1095-ാമാജിടയ്ക്കാണും തോന്നുന്ന തിരുവന്നെച്ചരംതു നാഷണൽ സ്റ്റേറ്റിൻ്റെ അവലുപ്പ കാരം ഒരു പബ്ലിക്കേററിംഗിൽ സി.വി.ഡി.എ അഭിനവിൽ തുട്ടും വാക്കിക്കയ്ക്കായി, സി.വി.ഡി.എ സർ വാദക്കു സ്റ്റാട്ടിനോട് പരമിക്കുന്നതു സി.വി. കെന്നു പോലെ സ്റ്റാട്ടിനും അഭിമാനകരമായിരിക്കുമ്പോൾ തോന്നും അവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു. വാഴവിളക്കിലെ “അനിയൻ”എന്ന ചെല്ലേപ്പുരിനാൽ അക്കാദാഖിയപ്പെട്ടിരുന്ന മി. പത്രാഘവിളക്കിയും ആ സഭപ്പുറിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യത്തിൽ എം.എ.ഡിഗ്രി സമ്പാദിച്ചിട്ടും രഹം എന്ന പാഠത്താൽ പോരാ, സമൃദ്ധമായ അർഹതകാണ്ട് ഡിഗ്രിക്കവകാരിയായിന്തീർന്നവനെന്നും അനാരോഗ്യം ഇംഗ്ലീഷ് പ്രാചീനരൂപാരായ പ്രശ്നംസിക്കപ്പെട്ടു ഒരു സാഹിത്യ കമ്മജ്ഞരാം തന്നെ. അദ്ദേഹമാണ് ഇപ്പോൾ ഇവ്വായവരെമാറ്റിക്കൊണ്ടു ഒരു ദൈവികനേരായി അമേരിക്കയിൽ ഉദ്ദ്യാനം വരുക്കുന്ന ഡാക്ടർ പി.പി.ഡിക്ക്. എന്നർ പ്രസാദം കഴിത്തേരുപ്പം തുടർന്നുള്ളിൽനിന്നു് ഒരു മിച്ചാണ്ട് വിട്ടിലേക്കതിരിച്ചുതുട്ടു്. തുടർന്നും അഭിപ്രായങ്ങൾ തുറന്നു പറസ്റ്റരു് പരസ്റ്റരും സ്റ്റേമമസ്റ്റനമായി പെരുമാറിവന്ന അയൽക്കാരായിരുന്നു. “എങ്കിലും സാറിതു നന്ദമായ മുഖ്യത്തി ചെയ്യുമെന്നും തോന്നും വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല.” എന്ന വഴിയിൽവച്ചുകി. പത്രാഘവിളക്കി എന്നോട് പറഞ്ഞു. “എന്നാണു നിങ്ങൾ പറയുന്നതു്” എന്നും തോന്നും ചോദിച്ചു. “സി.വി.

രെ സ്കൂളിനോടുചൊരിക്കുന്നതു” രണ്ടുപേഴ്സം ദയപോലെ അഭിമാനകരമായിരിക്കുമെന്ന പറഞ്ഞതു മുഖസ്ഫുരിയ ല്ലേ?” എന്നാൽ മം ചോദിച്ചു. നിങ്ങൾ സി. വി. യുടെ കുതികൾ എന്നതല്ലോ വായിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു കാണ്. മാത്രം എന്നതല്ലോ വായിച്ചിട്ടിട്ടില്ലെന്നു കാണാക്കിക്കുന്ന മറുപടി. “അതുകെട്ട് കാണ് ‘ധർമ്മരാജാ’ തരം, ഇംഗ്ലീഷിലെ മേൽത്തരം കുതികൾ നിങ്ങൾ പറിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലോ. അതുപോലെ ‘ധർമ്മരാജാ’ എന്ന പറിച്ചതിന്റെ ശേഷം എന്നോട് നിർവ്വാജനാക്കി അഭിപ്രായം പറയുന്നും, എന്നു അരുക്കിപ്പിച്ചതിനാൽ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുണ്ടതു നിങ്ങളുടെ കർത്തവ്യമായിത്തീനിരിക്കുന്നു” എന്ന കാണ് പറഞ്ഞു. അക്കിൽക്കുണ്ടായ അതു യുഖാട് എന്നുനാടാനും ചുവി വാനു ചുറ്റുകൂടും വാഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടുപാണി. എന്താണും ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോറും ചുറ്റുകും തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരും അദ്ദേഹം എന്നോട് പറഞ്ഞതു: “കാണ് ഈ പരിക്കെതിനു ചെയ്തു. അവാച്ചുമായ ആപ്പോദിഷാണു് എന്നിക്കണ്ണായതു്. കാണ് വായിച്ചിട്ടിട്ടില്ല മേൽത്തരം അവ്വായിക്കുകൾക്കുണ്ടാണിനും താഴെയല്ലിൽ; പലതിനേക്കാടി ഉപരിയാണും താണും. സാർ പറഞ്ഞതു ശരിതനും” ഇങ്ങനെയാണു് സി. വി. യുടെ കാവുംപോലെ അഭ്യന്തരാട പറിക്കുന്നവക്ക് സ്വല്പമായ ആനന്ദം.

ജീവചരിത്രത്തിനു് അവതാരിക്കയുള്ളതാണ് ഏറ്റവും കുറവാണ് സി. വി. ഒരു പ്രാറി ഇതുയുംപറഞ്ഞതു് എന്തു കവി സാർവ്വഭൂമനേപ്പറി മിണ്ണംതെ കടന്നപോകാൻ ഏറ്റവിക്കുള്ള അശ്വകത്തെക്കാണ്ടുമാത്രമാണു്. സി. വി. യുടെ ഏറ്റവാളും മഹിമാത്തിരേകത്തിനു് അനന്ത്രപ്രഭാ

യ വിധത്തിൽതനെ അല്ലെങ്കിൽ ജീവചരിത്രം ഒ ചിത്മാകിരിക്കും. സമുച്ചിതമായ ഗണരാഖ്യാദിയോ ടം സാമഗ്രിസ്വഭവത്താട്ടംകുടിമാണ്' ശ്രീമാൻ പരമേ പ്രേരണക്കാർ തന്റെ ഗുഹമിഷയാത്ര സമീപിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിശ്വസ്തർക്കുള്ളായ തുത വളരെ രേഖക്കു സമ്പാദിക്കാൻ മനമകാരൻ സമീച്ചിരിക്കേണ്ണ മുൻ തന്ത എത്ര അഭിനന്ധിച്ചും അധികമെന്ന വരുന്നാൽ സ്ഥി. പഴയ എഴുത്തുകളുകളിൽ പത്രങ്ങളിൽ മാസികകളിൽ, അവിയിലെ ഉപയോഗം വിചാരിച്ചു സൂക്ഷിച്ചുവയ്ക്കുന്ന സന്ദർഭം നടക്കിപ്പോഴിം വളരെ ചുരുക്കമാണെല്ലാ. അ മവാ ഇവയെ ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ടും സ്ഥലത്തെല്ലാം എത്തി ഇവയിൽനിന്ന് ആവശ്യമുണ്ടുള്ള കടലാസുകൾ തിരഞ്ഞെടു ക്കൊടു മണ്ണയ്ക്കുന്നയിൽനിന്ന് മൊട്ടസുവി തിരഞ്ഞെടു ക്കൊടുപോലെയുണ്ടു വിചുലത്രുമാണ്'. ഇങ്ങനെ പ ല മുഖങ്ങളിൽ, പ്രതിവിഷയത്തിൽ വിശദാസംഘരായ പല മാനുഷാദരയും കണ്ട് അഭിമുഖസംഭാഷണങ്ങളിൽ ശ്രീ. പരമേഖരൻകായർ നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ടുണ്ടെന്നു ല ക്കൂദാം ഇത് പറ്റുകയ്ക്കിൽ ധാരാളം കാണമാണെന്ന്.

പ്രക്ഷേ, സാമഗ്രികൾ ധാരാളം കിട്ടിയാൽ എന്നാ ന്നായി? വെള്ളാവവൻറെ കണ്ണിലശ്ലൈ വാരം കിട്ടേണ്ടതു? പ്രയോഗചതുരന്തെ കണ്ണിൽ കിട്ടുന്ന ഉപകരണങ്ങൾ കൊണ്ട് എല്ലുമായ ഒരു ശില്പവിധാനം നിർമ്മിക്കാതെ നാശി തിന്നു ഇര ജീവചരിത്രവും കൈഭാഹരണമാത്രം. ത നിക്കെ ലഭിച്ച സാമഗ്രികളെ എല്ലാം സവിസ്തൃതം പരി ശോധിച്ചും, വകതിമിച്ചും, നല്കു കുവിണ്ണങ്ങളിൽവച്ചു കല്പിക്കരംപോലെ അവുകു ഉചിതസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നേ

ഗിപ്പിക്കുന്നതിൽ അംഗര് പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന സൗഖ്യങ്ങൾബാധിച്ചുനാണ്.

ജീവചരിത്രത്തിൽ കലയുടെ—കാറ്റുംഗിക്ക്—കാത്തിരായ നമാനം കുറിക്കേണ്ടതുണ്ടാ എന്ന വിലർ വാദിക്കുന്നതു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. മലഞ്ചുഡ്രോക്കണ്ണദാരൻ പ്രിതിയാ ക്ഷേരപ്രാസം ആവശ്യമുണ്ടാ എന്ന മനുവാദിയുടുതുവോ ലൈഡേ ഇതും? “അപരിത്യാജ്ഞമല്ല; അറിയാവുന്നാവർ പ്രഭ്രാംഗിച്ചുണ്ട് ആസപാലുംതന്നെ, അപ്പാത്മവർ പ്രഭാഗിച്ചു വഷളാക്കിഞ്ഞതു്.” ഇങ്ങനെന്നാണല്ലോ അന്ന പ്രാസവാദകാർ രാജിപ്പുട്ടതു്. ഇതുപോലെ,

“കാർത്താസമ്മിതയാ യത്യാസരസതാ മാപാല്യ

കാവുത്രിയാ

കർത്തവ്യങ്ങളുകീണ്ടുംയാവിര പിത സ്ത്രീസന്ധുപ്പുമാം കർമ്മഭരം.”

എന്ന വാഴ്ത്തേപ്പുട്ടിട്ടിൽ കാറ്റുംഗി എത്ത വർദ്ധിതിലും ഒരു സാഹിത്യത്തിനാം അലാകാരമായിരിക്കുമെന്നാണ് എൻ്റെ പക്ഷം. വില്ലാത്മികരക്കുവേണ്ടി എഴുതാപ്പു ടന്ന മുജ്ജുചരിത്രഗമ്മങ്ങളിൽ കാവുംഗി ഉന്നമില്ല തന്നെ. എക്കിലും മെക്കാളേ മുതലായ പ്രാഥാനികനാർ എഴുതിയിട്ടിട്ടിലും ചരിത്രഗമ്മങ്ങളിൽ നിസ്സംശയമായി ഒരു കാറ്റുംഗി വിലസുന്നാജിനാം അന്നവാചകനാാദും അറിവുള്ള താണ്ടല്ലോ. പാകിസ്താൻ ഉൾച്ചപ്പുടയ്ക്കിൽ ഇൻ ഡ്രൂചിലാക്കട്ട, ആരാക്കവിശ്വാസ രാജായണമുതൽ അല്ല തന്മായ മല്ലാഫസർ റാജരാജവർമ്മായുടെ അരുദുംഗൾ സാമ്രാജ്യംവാര ദ്രുതായതു ചരിത്രഗമ്മങ്ങളാണ് തന്മായ കാറ്റുംഗാംഗം ദ്രുതിയിട്ടിട്ടിട്ടിട്ടിട്ടു്! നീറസജ്ജും

യ ശ്രദ്ധിക്കണം അങ്ങളും പില പണ്ഡിതന്മാർ സാധിത്രമായും ചോട്ടകുടി പ്രതിപാദിക്കുന്നതുനാം കണ്ടിട്ടില്ല? ചേരനാനായ എല്ലാവും സർ സുന്ദരംചീഴു തു ജീവൻ പ്രാണിയാണു എന്തെല്ലാം ഉപഭോഗം പ്രക്ഷാംപംവാക്കാ രണ്ടോട്ടുകൂടി പ്രതിപാദിച്ചു രാജധാനിയിലെ വലിയ സദസ്സുകൾക്ക് വിജ്ഞാനവും വിജ്ഞാനവും ഒരു നൽകിയിരുന്ന അന്വേഷക സന്ദർഭങ്ങളെ തൊൻ ഇപ്പോഴിനും അന്നും രിക്കന്ന ഇപ്പോറും നമ്മുടെ യുനിവേഴ്സിററി കോ ഫ്രൈഡ്രിക്ക് പ്രൗഢ്യവരായിരിക്കുന്ന ഡാസ്റ്റർ ഭാസ്റ്റർ രണ്ടുനായ ഒരു “പ്രാണിലോകം” ദ്രുതാ ചെടുപ്പുകൾ കുറം മറ്റു വില ഉപന്യാസങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെന്നയുള്ളതു ശാഖയും പ്രതിപാദന തതിൽ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന നിസർദ്ദൈസിലുമായ ചാതുത്തിനു നിന്നും സാക്ഷ്യം അഥവാതു. ഇതെല്ലാം നോക്കിയാൽ ജീവഹ രിതുത്തിലും കാവൃംഗിക്കു സ്ഥാനമുണ്ടാക്കുന്ന റൂക്കത്തും അംഗീക്ഷാശബ്ദവുംബന്ധപ്പെട്ടു. വിശേഷം ജീവിതം തന്നെ ഒരു കാവൃമാനിക്കഴിഞ്ഞു സി. വി. ഇടു വരിതുതെന്നു മത്തിനായ ഏറാൾ ആഴ്ചയുമുണ്ടായ അതിൽ കാവൃംഗി സ്വന്തം വന്നുചെയ്യേണ്ടും വിചാരിക്കാൻ. അങ്ങൻ നെങ്ങളിൽ ഒരു കലാസംബന്ധം ഇന്ത്യ ഗ്രന്ഥമായ അതിനും രാമനാഥമാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു.

അന്യകാരനു വരുപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പദ്ധതിയെന്നു യാരാണു എന്നുതന്നു പറയാം. അവരുടെക്കാണ്ട് അഭ്യർത്ഥം റമിച്ചിരിക്കുന്ന വാക്കുങ്ങൾ അസ്ത്രീപ്പിംഗുളം, പ്രാജ്ഞാസരളങ്ങളം, അതിനാൽ വായനാക്കാശം സുന്ദരമാക്കുന്നയിരിക്കുന്നു. റപ്പാഡ്രൂണമുള്ളതാണ് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന ചെലവി. സി. വി. ഇടു മുതിക്കുംകുംഭിച്ചു—വിശേഷം കമാപ്പാ

തുംബക്കരിച്ചു—ഗന്ധരാരൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള വിചർണ്ണങ്ങൾ പ്രാഥമ്യം വായനക്കാരല്ലാം ദയവോഹാ വിധിച്ചുനാ പരികയില്ല. സാമ്പത്തികവിഭാഗങ്ങൾ രാജരാജത്താം സ്വന്തം മാനദണ്ഡവത്തു ഉപയോഗിച്ചുനാല്ലോ ഒരേ കാലഘട്ടത്തു വിഭാഗങ്ങളും. അനീശൻ, നായകരുടെ വി മർഖങ്ങളും എനിക്കു വൈമത്ര്യാജനങ്ങളും ഇതിന്റെ അതിൽ. തുല്യാം തു കൂടുമായ ചില അഭിപ്രായങ്ങളും അച്ചാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിമർഖങ്ങൾ പ്രായണ എ ലുജഞ്ഞം അംഗീകാരത്തിലുംമാണെന്ന് എനിക്കു തോന്തി യിട്ടുണ്ട്. പാതും അഭിരുചി സംഭാഷണത്തെയും പ്രവൃത്തി കുള്ളിയും അനുസ്ഥിതമാക്കി അവകാശ സ്വന്തമാവത്തു അപറു മനം ചെയ്തു പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഗമ്മകാരൻ കാ സിക്കന്ന കൈചുണ്ണം പ്രേണമാവും പണ്ണിതോചിതവു മായിരിക്കുന്നു. സി. വി. യാട കാര്യാദിക്രമം വായിക്കു നാ സാധാരണനാശം ഇം വിഭാഗങ്ങൾ വായിച്ചുവായും അ കാലഘട്ടത്തു കുടുതൽ അവഗാഹാ സിലിക്കാതിരിക്കു യില്ല. വിമർഖങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ കഴറ നീണ്ടുപൊക്കനു കിലും അതിമാത്രമായിപ്പോരുന്നു പറഞ്ഞില്ല. എന്ന മാത്രമല്ലോ ഗമ്മകാരൻ സാമ്പത്തിച്ചാടവത്തു പ്രഭ ശിപ്പിക്കുന്നതിനേക്കാൾക്കും കമാപ്പുഡിഷ്ടുന്നു കവനവേദ ശ്വേതത്തു സമഗ്രതുപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷിക്കിയിരുന്നുതാ ണും പ്രസ്തുതി വിമർഖങ്ങളുടെ പ്രാഥമ്യവും പ്രാഥമ്യവും ഉദ്ദേശക്കുന്നും നമ്മുടെ ഗ്രഹിണാന്തകഴിയുന്നു.

ഈ ഗമ്മകാരനാം കമാപ്പുഡിഷ്ടുഡായി മുവച്ചി ചെയ്യപ്പാലും ഉജാജാവിയെന്നുനാണു തോന്തനാില്ല. നാം പരിചയത്തിന്റെ കമാപ്പുഡിഷ്ടുന്നുണ്ടില്ല. ഏകിലും നി ത്രാമനാപോരലു സി. വി. യുന്നായി സഹബസിച്ചു ചെ

അമാറിയും കഴിഞ്ഞതിട്ടുള്ള വർഷം¹ അറിയാവുന്നതുപോലെ
യുള്ള സാക്ഷാത് സി. വി. രാമൻപിള്ളയുടെ ഒരു വി
ത്തം—ആതൃതികയിലും പ്രത്യക്ഷികയിലും ചൊക്കാറുത്തിലും
സമൃദ്ധിചൂടു ഒരു ചിത്രം—വായനക്കാജാട് മനസ്സിൽ
ഉറപ്പുകാണ് ഗുഹകാരന്മാർക്ക് കഴിഞ്ഞതിട്ടണ്ണ്. സി. വി.
യുടെ കാവ്യാംശംക്ക പുറമേ രേഖാചാലമായും ലൈറ്റ് സാമഗ്രിക
മായുള്ള സംഭാഷണങ്ങൾ മുലമായും ലഭിച്ച സാമഗ്രിക
തു മനസ്സിൽത്തി പഠിച്ചതിന്റെശേഷം നിന്മലമായ
ഭാവനക്കുയും നിശ്ചിതബുദ്ധിയും പ്രവർത്തിപ്പിച്ചതി
നീറ വിശിഷ്ടപ്രധാനമണ്ഡലം മുഴുകിയശബ്ദം? കമാപ്പ
യശ്ചനക്കരിച്ച ഗുഹകാരന്തു ഭക്തിബഹുഭാനങ്ങൾ
അനുച്ഛബാനങ്ങൾിലും അദ്ദേഹത്തിന്മാർക്ക് പ്രതിസില്ലാം
യിങ്ങനെ ചില ശീലവെവകല്പങ്ങളും വെളിപ്പേട്ടതാണ്
മടിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ടും മുഴു ഗുഹത്തിൽ സാക്ഷാത്
സി. വി. യെ നാം കാണുന്നതും?

സി. വി. യുടെ സൗഖ്യാഖ്യം വിസ്തൃതമായിര
നു. അക്കാദമ്പത്തും² തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെന്റിനീറ
വിവിധ തുറകളിൽ പ്രവർത്തിച്ച ഗസ്പദാനങ്ങളിലെ
ത്തിയ പലരാജം, മാന്യരാജ ഭരണങ്കം ആളുകളും
ഉംകൊണ്ടതായിരുന്നു ആ മാധ്യം. സി. വി. യുടെ
മരിത്തം ഷുണ്ണമാക്കുന്നതിന്മാർക്ക് മുവരിൽ ക്രാനകൾപേരെ
സദർഭേചിതമായി അവതരിപ്പിച്ചു³ അവരെപ്പറ്റി ര
സാമ്പദ്ധമായ വിധത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതും മുഴു
ഗുഹത്തിന്മാർക്ക് ഒരു മേരു നൽകുന്നു.

കമാനായകനീറ നൃത്തക്കൂട്ട് നിരുപണം ചെയ്യുന്ന
ത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനീറ ഫലിതോക്തികക്കൂട്ടും അല

ഈരപ്പുരോഗങ്ങളും നിർദ്ദേശിച്ചു് എന്നരണ്ട് വണ്ണികൾക്കുടെ മുന്താവും മുന്താവും തന്നെനില്ലോക്കും. “ഞാൻ ഭരിച്ചുതു് ‘ഭയമോ’ എന്ന നോക്കടു്” എന്നാണ് സി. ഭാഷാപബ്ലിക്കറ്റിനും ചരുക്കാരും പറയുന്നതു്.

“അമ്മാഡി, ഇവിടെത്തെ സാവിത്രിക്കട്ടി എഴുങ്ങാട്ടു പോകി” എന്നു് തിവിനും ചോദിക്കുവാൻ “രോ തീനു് മുകിനതാഴെ പുരികും കയൽപ്പോരി കുള്ളു് വായിക്കുന്നതായിപ്പോയി” എന്ന മേൽമീശങ്ങൾ ചുന്നി സാവിത്രി തന്റെ കാട്ടക്കുന്ന കളിയാക്കുന്നു.

നെഞ്ചീൽ നാരായം തറച്ചു മരിച്ചുകിടക്കുന്ന അണ്ണാവന്തുകൾ ചുറ്റം കുടിയ ജനങ്ങളുടെതിൽ “നാരായം നമ്മതു കേശവൻകുട്ടാട്ടൊക്കും” എന്ന വിളിച്ചു പറയുന്നു താഴുകേരെയും സാംഖ്യീക്ഷിതക്കുടം മുഖം ഗതി എത്ര ഫചിതമായി ഉച്ചാരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ അപരന ഏത്തും മുമ്മാവു ദുരിവും ഫലിതങ്ങൾ സി. വി. യുടെ കാവ്യങ്ങളിൽനിന്നു് ഉല്ലരിക്കാവുന്നതാണു്. രസികതാവിഷയത്തിൽ പിരുമ്പായികളായ ഇതു ഫലിതങ്ങളിൽ മറ്റൊരു ഫലിതക്കുടം മറ്റൊരു ഫലിതക്കുടം ക്ഷണപ്രാഞ്ചിളായ ഫചിതങ്ങളിൽ തമിഖ്ക വൃത്താസം രംജനുമാർ അറിയുമല്ലോ. ഇതു പോരവ സി. വി. യുടെ “സപന്” മറ്റൊരു ഫലിക്കുന്ന അനവധി അലങ്കാരപ്പുരോഗങ്ങളിൽ അംഗീകാരത്തിന്റെ കാര്യങ്ങളിലുണ്ട്. അവരെയു ഉല്ലരിച്ചു് ഇതു അവതാരിക്കുയും ഇനിയും ദീർഘിപ്പിക്കുന്നുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല.

ഇന്തി ഏനൊക്കുംചു ഒരു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ചേ. പറയുന്നതും സി. വി. യുടെ ഒരു സപദാവധിശേഷ തന്ത്ര വെള്ളിപ്പെട്ടുതന്നാംമാത്രം. സംസ്കാരവും സാമ്പത്തികവും

രം ചീഞ്ഞ പാലായ ചില പദ്ധതിൾ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന രുതി കളിൽ കാണുന്നതിനും താനും സമാധാനം പറയേണ്ണെ വിധത്തിൽ എൻ്റോ പേര്ക്കുടി മുഖ്യമകളിൽ ചേത്തി ട്രഷ്ട് സന്ദേശാവധം തന്നു. ഓരോ അഭ്യർത്ഥായം ഒരു തിത്തിന്നാൽ എൻ്റോ അടക്കങ്ങൾ കൊടുത്തയെല്ലാവും സാധിക്കുന്നു. ചീഞ്ഞപ്രയോഗങ്ങൾ വല്ലതും കണ്ണാൽ തന്നു തിരഞ്ഞുകയും ചെയ്യുവനു. മിക്കവാറും തന്നു തിരഞ്ഞു നാതിനെ അഭ്യർത്ഥം അനുവദിക്കും. ചിലപ്പോൾ ആ ചീഞ്ഞ ഫോഗം തന്നു മതിചെയുന്ന നിയുമിക്കും. അതിനു കാരണമൊന്നും ചോദിക്കുന്നതും. അതാണ് “അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന തുള്ളി”. മലയാളത്തിൽ സംസ്കൃതപദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന നില എന്നായിരുന്നു വെന്ന് 127-ാംവശത്തും ഉല്ലരിച്ചിട്ടുള്ള നോട്ടിൽ കാണും. സംസ്കൃതപദങ്ങളിൽ സന്ധിയിലും സമാസത്തിലും സംസ്കൃതന്ത്യമങ്ങളും തുത്രമായി അനുസരിക്കുന്നതിലെപ്പോൾ അഭ്യർത്ഥം വാദിച്ചിരുന്നു. “താക്കികാഴ്ച പശവി” എന്ന വൈഡാക്രമങ്ങൾക്കും അതുകൊപ്പം, “വൈഡാക്രമം സൗതുമ്യം” എന്ന വൈഡാക്രമങ്ങൾക്കും ഉത്തരവും “തുനവിളിക്കമം” എന്ന വൈഡാക്രമങ്ങൾക്കും ഉത്തരവും “പശവി ഹതിക്കമം” എന്ന വൈഡാക്രമങ്ങൾക്കും സമാധാനവും കേട്ടിട്ടുള്ളവക്കും അതിന്റെ സുരണ്ണയാണു മുൻപരഞ്ഞതു നോട്ട് വായിക്കുവോരും ഉണ്ടാവുക. “എത്ര പണ്ണിത്താൻ പറഞ്ഞതാലും ചിലപ്പോൾ സി. വി. തിരഞ്ഞു സമുത്തി കാറില്ലായിരുന്നു” എന്ന് ഇതു ഗമമകാരൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു തന്നെയാണു സത്യം. ക്രാഡിനും ഉണ്ണായിരുന്നു മറ്റൊരു പോലെ സി. വി. യും പദ്ധതിൾക്കും നിരം കശനായിരുന്നു.

“എകോറിഡാഫ്സാർഗ് സന്നിധാനതെ
നിമഞ്ജനീരുടും കിരുണ്ണഫ്രിവാംക്”

എന്ന പരബ്രഹ്മത്തുപോലെ ഈതാനും സി. വി. യു
ം കാവൃത്തിനു ഭോഷണാകയില്ല.

സി. വി. യുടെ ജീവവരിത്രം എഴുതുന്നതിൽ ശ്രീ.
പരബ്രഹ്മരന്നനായങ്ങൾ ശ്രൂമദ്ദിവിക്ക് “ഉന്നതമായ വിജ
യം സിലിച്ചിട്ടിട്ടണ്ട്. അഭ്രേഹത്തെ ഉള്ള ശിഖരു്” അനുമോ
ദിക്കയും അഭ്രേഹത്തിന്റെ സാമ്പത്രിപരിത്രം മദ്ദരിംക്ക
സമ്പ്രദാവുക്കണ്ടിള്ളം അംഗംസിക്കയും ചെയ്യുകൊണ്ട് ഈ ത
പ്രശ്നയുമെന്തെന്ന സഖ്യനസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ച
കൊള്ളുന്നു.

“ഭാവിച്ചാനുഹരി”

മലയാളഭാഷയിലെ അതികാവൃജം ലീലാതിലക് കാരൻ നിവർഖിക്കംപോലെയുള്ള പാട്ടുകൾതന്നെ ആ കിങ്ങനിരിക്കണം. അക്കാലത്തിന് എറ്റവും അടിസ്ഥാന താന കേരളത്തിൽ പ്രഭവിച്ചു നന്ദിമാർ തങ്ങളുടെ നിത്യക്രക്കായ്ക്കാം മലയാളഭാഷയെ അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടു, അവരുടെ വാഞ്ചാപ്പരത്തെ ആവശ്യിച്ചു സാധിത്യം സംസ്കൃതനാമിത്യംതന്നെ ആയിരുന്നു. നന്ദിമാരോട് അടിസ്ഥാനപരമാറിത്തുടങ്ങിയ നാമങ്ങൾ, അവരുടെ സംസ്കൃതാദിത്യം മുതലായവരെ അവർ സംസ്കൃതം പറിപ്പിച്ചതു കൂടാതെ ഇങ്കുട്ടിം ഒരുപോലെ രസികാവുന്ന ഒരു സാരിത്യം വേഗമായെന്നു കരതി അവർ മനിപ്രഭാം പ്രഭാമാനാത്തെ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നത്തോളം നന്ദിമാർ, ചാക്കുന്ന് മുതലായ കാമിക്കാർ കമാപ്രസംഗത്തിന് ചുറവുപുട്ടേണ്ടാണ് അവരുടെ ഉച്ചയാഗത്തിനുവേണ്ടി സമ്മാനിതന്നൂരായ ചില നന്ദിമായം ഇത്തവരെ ഉണ്ടായ പേരം അറിയാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത മറ്റ് ചില കവിത്രേജുമായം നിമ്മിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ് ഭാഷാചന്ദ്രകാവൃജാദശഭൂന് അല്ലെങ്കിൽ നന്ദി “അസംഗതമാണിക്കാണില്ല”. ഇപ്പുകാരം ചെരുപ്പുറി, ഏഴുത്തുപ്പുൻ മുതലായ ഒന്തതരാഹകവികളിടെ കാലത്തിന് എത്തേന്നു വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പാണ് ഭാഷാചന്ദ്രകാവൃജികളുടെ ഉത്തരവെന്നുണ്ടിലും ഇതു അടിത്തക്കാലംവരെ മലയാ

ഇക്കം സാമാജിക അവരെപ്പറ്റി അജ്ഞന്മാരായി തിരഞ്ഞെടുത്തു് എന്നുകൊണ്ടായിരിക്കാം? ഏനിക്കു തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നാണ്. കാലാക്രമണ കേരളത്തിൽ സംസ്കാരാഭ്യാസത്തിന് പ്രചാരപ്രധാരം ലഭിക്കായും ലോകകാത്തരമായ സംസ്കാരം വിശ്വാസിത്വത്തിൽ ഉകരിച്ചിരുന്നു. എന്നുകീതിനന്നായ മേൽപ്പുത്തുർ ഭേദിരപ്പാടം മറന്നേക്കം സംസ്കാരവികളിലും സംസ്കാരവിനും നിന്മിച്ചു. ഇന്ത്യൻ ദാതാരിഷ്ഠ അവിഭാഗത്തിൽ ആരാധകരിഷ്ഠ കൂത്തിലും പാരകത്തിലും ഭാഷാവന്യം കൊള്ളിട്ടും സ്ഥാനം ഇരു സംസ്കാരവന്യങ്ങൾക്കു നൽകുപ്പാടി. ഇപ്പോൾ ഭാഷാവന്യം ജനസമക്ഷത്തിൽ നിന്നും പിന്നാറി പ്രത്യേകിടുകയും പണ്ഡിതന്മാരുടുകയും മനസ്ത്വത്തിൽ എക്കാനും അനുഭവിച്ചു വിസ്തൃതപ്രാഘാഷിഷ്ഠായിത്തീർന്നു. ചെറുപ്പള്ളി, എഴുത്തുള്ള മുതലായ മഹാകവികളിൽ മണിപ്പുരാഖരിതിയിലുജ്ജീവാനകാര്യപ്രാഘാഷിഷ്ഠാ ദാതാവിർഭാവത്തിൽ “ദ്രാവിഡസംഘാതനക്കരനിബുദ്ധം” അജ്ഞായ പഴയ പാട്ടകൾക്കിടം ഇരു അവസ്ഥയായിരുന്നു.

എക്കല്ലേം അവചത്തവ്യ വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ഭാഗത്തനഷ്ട ചന്ദ്രവിലെ പല പദ്ധതികൾ സാമ്പത്തികവോ ലുപനാ ഒരു നൈരാഗ്യം ചൊല്ലുന്നതു നോൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതു ശപാല അക്കാദമിയിൽ ഭരം ചിലകം ചില ഭാഷാ ചന്ദ്രക്കലെല്ലപ്പറ്റി കേട്ടിരിക്കാം എന്നാലും അ കാലഘട്ടം വിശദമായ ഒരു നൈരാഗ്യം ഉണ്ടായിരുന്നതിൽ ഏതൊക്കെ പരിഹാരം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല.

രൗദ്ധാന്തിനിയി കേരളവർമ്മദാവലൻറ റഹസ്യാവലംബങ്ങത്താ ട്രിഡി 1068-ൽ ഭാഷാവന്നാശ്വര പന്ത് പ്രസിദ്ധീകൃതമാ കയ്യം മലാസ് യുനിവേഴ്സിററി ഉടൻതെനാ അതിനെ ബി. എ. പാരിക്ഷയ്ക്ക് പാഠപ്പസ്ഥകമായി അംഗീകരിക്ക കയ്യംചെയ്തു. മന്ത്രവർഷത്തോളം പഴക്കമെഴുതു തെക്കിലും തണ്ണംക്ക് അജ്ഞാതപുസ്ത്രമായിരുന്ന ആ കാവ്യപീഡ്യും ധാരായെ രസികജ്ഞാനം എത്ര അവേശങ്ങന്താട ആ സപ്തിക്കയും വാഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു എന്ന തൊന്ത് നല്ലവ കൂം ഓർമ്മിക്കുന്നു. ദൈനംദിനയും പിലിപ്പിനു തുടന്ത് രാമാധ സംചയുവിണ്ടായും ഭാരതചന്ദ്രവിണ്ടായും ചില ഭാഗ ഔദ്ധം പ്രകാശിപ്പിച്ച കണ്ണപ്പുാംഗം¹ ഭാഷാസാഹിത്യ നിൽ ‘ചന്ദ്രകാവ്യ’മനസ ഹള്ളിചായ ഒരു പ്രസ്ഥാനമ സഭനം കുതവില്ലരായ മലഖാളികൾ അഹിച്ഛതും ആ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഗണ്യമായ ഒരു ഗ്രന്ഥസമുച്ചയം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നുമെന്നു് അവർ ഉണ്ടാക്കിയതും. എക്കിലും അ തിന്റെ പരമ്പരം അഴിവും എള്ളുവും വള്ളുവും എത്രയുണ്ടാക്കിയാൽ പാടിപ്പാക്കിയുണ്ടും.

ഭാഷാപോഷനങ്ങളെത്ത് ജീവിതത്രുത്തമായി സ്വീകരിച്ചു്, അതിലേക്കായി നിസ്തുര്യചരിത്രംനാവയ്ക്കു്, നാനാ പ്രകാരങ്ങൾ കേരളീയങ്ങട ബഹുമാനത്തിനും കുതജ്ജന്ത യും പാത്രീത്വത്തായ മഹാകവി ഉള്ളടക്ക പരമേശ്വരരായും വർകൾ മേൽപ്പറഞ്ഞ സ്ത്രീനത്തെയും ഇതാ അതിലും പാരി മഹിച്ചിരിക്കുന്നു. മലഖാളിസാഹിത്യങ്ങന്താടു് അഭ്യർഹക്കിലും പ്രതിപത്തിയുള്ള വർക്കാരങ്ങളും കൊണ്ടാക്കാമെന്നുള്ളതിനും സംശയമില്ല. ഇതു ചണ്ണകം വായി

എപ്പോക്കേന്തോടും എന്നതാൽ പണ്ഡിതന്മാരും ദിക്കത്തെ സ്ഥാപിച്ചാശുശ്രാവം ബലാർജ്ജി അവരുടെ മഹാകവിയും ഒരു സാധാരണമായ റവോചനാവശ്യത്തിലും അതനുഭാവം ഗ്രൂപ്പുകൾക്കും തന്നെയാണ്. പ്രസ്തരനായടക്കയും ടാം സിംഗിതന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കളിക്കണക്കിനും പഴയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സമ്പാദിക്കാനും ഒരു നില്കൂലാസമായ കാൽപ്പനിക്ക് മുൻപും ഇങ്ങനെ സമ്പാദിച്ചു ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കും ശ്രീമാൻ പരബ്രഹ്മ പ്രഭരാജും കൈകാൽപ്പം ചെയ്തിരിക്കുന്നവിയം നോക്കുക. ഭാഷാചനുഖ്യകാരന്മാർ പ്രായണം മികച്ച പണ്ഡിതന്മാരും വാദിപ്പേഖിപ്പുണ്ടം നിറങ്ക വാസനാകവികളുമാണെന്ന് എത്തു സാദ്ധ്യമാണെന്നും സാമ്പത്തികശാഖയിലും ഏകില്ലും,

“ഉന്നാംപാമരതി കവി
പദ്മേകം പാദേകമലം വാ
സകലനിബന്ധനാർഥത്ര
സാഹസക്ഷത്രം നമസ്ത്രു”

എന്ന പറഞ്ഞതുപ്പോലെ ഇവയുടെ ശ്രീത്തിനിൽ ‘ചൊങ്ഗാപചാരി’ മുതൽ ‘സാഹസകത്താവു’ വരെയുള്ള അപരാധികളെ കാണാൻ കഴിയും. പദ്മേക ഇങ്ങനെ യുള്ള അനുഭാവങ്ങളിൽ തന്ത്രികഴിച്ചു നോക്കിയാണും അവയുടെ സ്വപ്നാഭജിതം നമ്മുടെ ആദരത്തെ അംഗീകാരം യാരാണും തികയുമെന്നത്തിൽ വസ്തു വിസ്മയത്തിലോ വുന്നതല്ല. നമ്മുടെ മഹാകവിയാക്കുടുത്ത താൻറെ കൈവശം വന്നുചേന്ന് ചന്ദ്രഗ്രന്ഥങ്ങളെയല്ലോ അവധാനപ്പും വരാൻമുണ്ട്, ക്രാന്തികൾക്കുതിന്നെന്ന് ശ്രദ്ധം കേരം കൂടായ പ്രതിപാദിക്കുന്ന നനിലയിക്കും ക

വികർ അവരവരുടെ മനോധർമ്മാശം കാഠാഗാത്രം തനിൽ എന്നതപ്പാം ഭേദഗതികൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്; ഒരു ഗമത്തിൽനിന്ന് എന്നതപ്പാം അത്മകല്പനകളിൽ ഏറ്റവും പല്ലാജാളിം ഇതരവും അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്; ഓരോജ്ഞത്തിനു കവിതാരിതിയിലും പ്രഭാകരകൾ എന്നപ്പോം; ഈ അഭിനന്ദന വിജ്ഞാന ഉദ്ദേശ്യം പല സംഗതികളും വിശദമായും വിസ്താരമായും പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന തുട്ടാഖാവഹംതന്നെ. ചരിത്രഗമങ്ങൾ, കൊട്ടാരങ്ങളിലെയും മറ്റൊരു ഗമവരികൾ, കാവുജാളിലെ ഭാഷാഗതി മുതലായ പ്രസ്തുത കാച്ചികളും അവവംബിച്ചു് കവികളുടെ ജീവിതകാലം നിർണ്ണായിക്കൊണ്ട് ചെയ്തിട്ടുണ്ട് റവേഷംഞ്ചാരം സാധിച്ചിട്ടുണ്ട് നിന്മന്നാണ് പണ്ഡിതലോകത്തിന്റെ ആര്ഥരത്നത അവകാശിക്കുന്നത്. ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രസ്തുത മുഖ്യസംസ്ഥാന കേവലം നിരാക്ഷ്യപദ്ധതി ആണെന്നുണ്ട്. എങ്കിലും അദ്ദേഹം ഉപന്യസിക്കുന്ന തെളിവുകളും ആധാരമാക്കി നോക്കിയാൽ ആക്ഷയപത്തിനു സാരമായ പഴത്താനം ഇപ്പോൾതന്നെ സമാധിക്കുന്നു. മനസ്സും ശ്രദ്ധപ്പുണ്ടിൽ തുള്ളിപ്പെടാറില്ലെന്നും ആ അതുപൂർത്തിനാണ് അവക്കുറ ഉത്കർഷ്ണത്തിനു നിശ്ചാനം യിട്ടുണ്ട് തന്നെ.

ഭാഷാവന്യക്കുണ്ട് അധികരിക്കുന്ന ഒരു ഗമത്തിൽ അവയും “ആര്യാശ്രാതാജാളിം സംസ്കാരവന്യക്കുണ്ട് അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടു് ഉപമങ്ങളിക്കുന്നതു സമുച്ചിതം തന്നെ. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ നോമല്ലായം അഞ്ചെന്നെയുള്ളിൽ ഒരു അവതാരികയാണു്. ഈ തിൽ സംസ്കൃതചന്ദ്രക്കുണ്ടുണ്ട്

ചന്ദ്രാരമാരയും കറിച്ചുള്ള പ്രതിപാദനം ദിംഗ്‌മാത്ര മാണഞ്ചിലും അതുപരം എല്ലാഭും ആ കാവുങ്ങളുമായി പരിചയം സിലിച്ചിട്ടില്ലാത്ത വായനരാശം പിജത്താന പ്രദാനമായിരിക്കുന്നു. അക്കാലത്തും ഈ ക്ഷാലത്തും ജീവിച്ചി അനിട്ടിള്ള സംസ്കൃതചന്ദ്രകാരനാരിൽ പ്രജാണികളും യ മിക്കവേറും ത്രീമാൻ ഉള്ളിൽ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചു എത്രയും സംസ്കിപ്പിച്ചെങ്കിലും സരസമായ ഒരു നീതു പാണംകൊണ്ട് അവരെ മലയാളവായനക്കാർക്ക് പരിചയ ചേടുച്ചതുന്നു. ഇവരിൽ ഒക്കരുളക്കവികളും ഉംപ്പുട്ടുന്ന ശൈലികൾ മാത്രമല്ല അവയുടെ മേന്തെയും മഹാകവി അഭിമാനപൂർണ്ണം പ്രശംസിക്കുന്നുണ്ട്. “ചന്ദ്രലോകത്തിൽ ദ്രോഷംകൊണ്ട് തുഡിക്കുന്നും, രബംകൊണ്ട് ഭോജരാജാവും ഉപ്പേഖംകൊണ്ട് അനന്തരാഭ്യന്തം, ഫലിതംകൊണ്ട് നീലക സ്നേഹിക്കിത്തും അത്രപൂജയ്യും അവകാശികളുംണ്ണുകൊണ്ട് ലും സമ്പ്രസ്ത്വിക്കിയായ ഒരു മാനദണ്ഡംകൊണ്ട് തുലനംചെയ്യും ഇവിടെ ഏകക്കൂദായിപ്പതിയായി പരിലസിക്കുന്നതു ഭാവുകന്നാർക്ക് സമീക്ഷിക്കിപ്പാവുന്നതാകുന്നു.” എന്ന മേല്പുത്തുർ ഭട്ടിരിയെ വാഴ്ത്തി അജ്ഞേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനെ ഇതു കവിതയുമുന്നായുടെ ചന്ദ്രകുതികൾ വായിച്ചുറിഞ്ഞിട്ടുള്ള സഹാദശനാരിൽ അധികംപേരും വിസംവദിക്കയില്ലെന്നാണ് എന്നുറ വിശ്രദാസം.

അതിനുമുകളിൽ ഭാഷാചനുക്കളെപ്പറ്റിയുള്ള വിചാരനയാണ്. ഒവതാമരത്തെതാഴിച്ചു, രണ്ടുതൽക്ക് പത്തുവരുളും ഏടുല്ലുായങ്ങളിലുായി നാല്പുഞ്ചിനാലു ചന്ദ്രക്കളുമുറി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉള്ളിയച്ചിവരിത്തെ

നും ഉള്ളിയാടിചരിതാമനും ഭീമാൻ ഉള്ളർ നാമകര
നും ചെയ്യുന്നതും കൊല്ലം അറാംശേതക്കത്തിൽ വിരചി
തമെന്ന് അദ്ദേഹം അനുഭാവിക്കുന്നതുമായ രണ്ട് ചന്ദ്രങ്ങൾ
കൂടെ അല്ലോഗങ്ങളുണ്ടാണ് രണ്ടാശല്ലും തന്ത്തിൽ പ്രദർശി
പ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഈതേവരെ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വയിൽ
ദ്രുചിന്തമഞ്ചൂഡായ ഇവയിൽ കാണിക്കുന്ന രേഖാലയം മ
റേതിക്കുന്ന ഏഴുംബലയും മാത്രമെ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഈതു
കൈവിലും പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചതിൽ അദ്ദേഹത്തി
നു കൃതാർത്ഥയും അവകാശമുണ്ടാണ്. ശബ്ദവൈവചിത്രപ്രചും
അതമ്പ്യൂട്ടിയുംകൊണ്ട് ഈ കാവും അംശങ്ങൾ സിലിച്ചിട്ടുള്ളൂ
ഈ ചമല്ലിരാതിരേകം താടിശമാണ്. ഉള്ളിയാടിചരി
തത്തിലെ ശിവസ്തിയുടെയും അർഖനാരീശപരണ്ണാത
തതിക്കുന്നയും സഞ്ചത്തുംധ്യാരണി വാകിച്ചുതനും അറിയേ
ണ്ടതാണ്. നമ്മുടെ വന്നുസാഹിത്യത്തിലെ ചുമ്പുകാല
സമ്പര്ക്കുന്നതു് എത്ര വിശിഷ്ടമായിരുന്നു എന്ന് ഒരു മതിപ്പും
ഈ ഭാഗങ്ങൾ വായനക്കാക്കി നൽകാൻ മതിയാകം. ഈ
തുപോലെ ഒരു കൈരളിയുടെ കാവും സമ്പര്ക്കുന്നതു് ഭാ
ഷാഭിമാനികളുടെ ഗവേഷണത്തെ പ്രതിക്കൂണ്ടുകൊണ്ട്
എവിടെയെല്ലാം അജ്ഞതാതവാസാ അനഭവിക്കുന്ന എ
നു് അക്കാഡിയാം!! ഈരിക്കുക്കേ. പ്രകൃതപ്രഖ്യാതത്തിൽ
പ്രതിപാദിതജ്ഞായ ചന്ദ്രങ്ങളുടെ മുന്നോഷ്ഠിന്നനും
ഈ ലേവനത്തിൽ അപൂർത്തമാണെല്ലാ.

460 വശമുള്ള ഈ ചുമ്പുകത്തിൽ പുനം, രഘുമും
ഗലാം, നീലകണ്ണുകവി ഇവരുടെ മുതികളുടെക്കരിച്ചുള്ള
ചർച്ചയും ഇതുനും വശവും വിനിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു
യുക്തംതന്നു. നമ്മുടെ വന്നുസാഹിത്യപ്രഖ്യാതത്തിൽ

ഇവരാണെല്ലാ ഇന്ന മുൻഡിപിശിഷ്ടസമ്പത്തുകളായി ശോ ഭിക്കന്നതു്. ഭാരതപദ്ധതിം ചുന്നതിലോറ തൃതിയാഖിയിൽ നോക്കാബെന്ന മഹാകവി പറയുന്നതിനെ അസ്സുഭാക്കിയാണ് ഇങ്ങനെ പറയുന്നതു്. ബാക്കി അറിയപ്പെട്ടുവരും പോതവയ്ക്കായ കവികളുടെ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പദ്ധതിക്കും ഒരു മുൻപായി മുന്നോട്ടുവരുന്നതു് ശക്കിക്കേണ്ടതില്ല. ഇവശ്യല്ലാം മുൻപരഞ്ഞ മുന്ന കവിപ്പംഗവന്മാരുടെ തൃതികളേക്കാം കുറത്തതരമാണെന്നു് ശക്കിക്കേണ്ടതില്ല. പ്രത്യുത, മുന്നപ്രകർഷംകൊണ്ടു് അവദ്ദോട് കിടനിൽക്കാൻ യാരാളം പോതനാവയാണു് ഇവക്കിൽ പലതും. രാമാഞ്ജു് നീം, കാസവധി, റപാരിജാതഹരണം, കാമല റഹാം മതലാഡ ചില പദ്ധതികൾം ഇംഗ്ലീഷ് വിഷയത്തിൽ സവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാം എന്നുണ്ടായാണാളുതെ.

ഭാരത പദ്ധതിക്കേണ്ടതില്ല തീമാൻ ഉള്ളിൽ ചെയ്യിട്ടുള്ള നാതിവിസ്തൃതമെങ്കിലും മന്ത്രപ്രകാശകമായ വിമർശം വായനക്കാരുടെ മനസ്സിൽ അവയുടെ മുന്നഭോജങ്ങളുക്കും ഒരു വരുമ്പിനും ഒരു പാരിജ്ഞാനിക്കാൻ പത്രാണു മാറ്റിക്കാണു. ഉല്ലാരണങ്ങൾ കരെ അധികം ദീർഘില്ല പോയി എന്നു് ആത്രക്കിലും വിചാരിക്കുന്നവേങ്കിൽ അങ്ങനെല്ലാം എന്നും പക്ഷം. മുണ്ണാത്തരങ്ങളായ ഇംഗ്ലീഷീകളുടെ കാവുരസം എത്താണെന്നു് ആസപദിക്കാൻ അവശ്യം വേണ്ടതില്ലയിക്കും ഒരുംതരനു ഇംഗ്ലീഷാണുങ്ങൾ നീണ്ടുപോയിട്ടില്ല. കുറച്ചുകൂടി നീണ്ടുപോയാലും ഇംഗ്ലീഷ്യാജിത്തം മുമാസ്യുലതാഭോജം സംഭവിക്കുമെന്നുണ്ടായിരുന്നു “സാരസ്വത്പീജുംജസാര

സവ് സപ്” അല്ലായ ഈ കാലും അവയുടെ പുന്നതു പത്തിൽ അച്ചടിച്ചുകണ്ട വാദിച്ചു സിക്കാൻ നാം എത്രകാലം കാണ്ടിരിക്കേണ്ടിവരും!

കവികളോ ശാസ്ത്രവിരമാരോ ശാസ്ത്രവീരമാരോ രാജുത്തരുവിഭാഗങ്ങരാ— ആരാധാലും പുന്നകാലത്തെ മഹാനാരഥങ്ങൾിച്ചുള്ള ഒരുത്തിഹ്യങ്ങൾ പ്രായേണ നമ്മകൾ സംസ്കാരങ്ങളാണെല്ലാ. പുന്നകവികളും അപ്പു കാരമുള്ള ചില ഒരുത്തിഹ്യങ്ങൾ ഇതു പുന്നകത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. പ്രവണ്യാവവയാകരണനായ ഉദ്ദേശ്യം ആകുള്ളും,

“വിനാലംനാനിവചനങ്ങളും തന്റെ
വീനാലുംനാജിനവതേ തുനാനേന്തുണ്ടായ
അഭ്യർത്ഥനിപ്പറന്നപുതഞ്ച കമാസ്യം”

എന്ന സമാപ്പം, അതിന് ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ “അ ഒന്നും തന്ത്രങ്ങളിലെവിഭാഗികിട്ടണിസ്യായ്” എന്ന ചുന്നമുഖി നൽകുന്ന പുരണവും ആ പണ്ണിതാറുന്നിക്കുട്ടിട ശാസ്ത്രവഗ്രഹത്തെയും ബുദ്ധിചാതുരിയേയും എത്ര ഏക പരമൈതിവിനോദ്ദേശങ്ങൾം ഒരുത്തിഹ്യങ്ങളം തുണിം പരമൈതിവിനോദ്ദേശങ്ങൾം തുണിം അപുന്നമല്ല. അന്നനകം ചാമുഖങ്ങളിടുന്ന ഉത്തരവകാലത്തെയും കത്താക്കന്നാരയും കുറിച്ചുള്ള വിചാരണ മഹാകവിക്കു കേരളത്തിന്റെ പുന്നവരിത്തുന്നതുക്കൾിച്ചുള്ള ഗാസം അഞ്ചാനത്തെ വിശദമായി കാണിക്കുന്നു. ഇതു ചർച്ചകളിൽ സപ്പചക്ഷം സ്ഥാപിക്കാനായി അഭ്യോഗം മാജരാക്കുന്ന സാക്ഷ്യം സാധാരണമായും ആഭ്യന്തരീക്കിയതുനുണ്ട്. നമ്മുണ്ണ

ടെ തുള്ള കമ്പകളിൽ അപ്രതിഹരതമായി പ്രവഹിക്കുന്ന ഫലിതങ്ങളും പരിഹാസപരമ്പരയും നമ്മുടെ അത്യുന്നം ആളുള്ളിപ്പിക്കുന്നാണല്ലോ. അത് പ്രവാഹാന്തിന്റെ ഉറവുകൾ—എന്നാലും, അനേകം അവവികർ—തന്നൊയും ഈ പ്രസ്തുതത്തിൽ ഉല്ലരിച്ചിട്ടുള്ള പല ഭാഗങ്ങളിലും കാണാ യുന്നതാണ്. പ്രതിഭാസവന്നനായ നന്ദ്രാർ അവയെ അതിമാത്രം വികസിപ്പിച്ചു മെടപിടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളെന്ന സമ്മതിക്കുത്തെന ഒവാം. സാഹിത്യവനിയിൽ നിന്നു ശബ്ദവരിച്ചിട്ടുള്ള അനവധി വിശിഷ്ടരാജാഭരകാണ്ട് അപൂര്വാജമനോഹരമായ ഈ ഗ്രന്ഥം കൈരളിക്ക് അഭിമാനാവഹമായ ഒരു നേട്വംതന്നായുണ്ട്. കൊല്ലും 1068-ലാണ് ഭാഷാനേഷ്യചന്ദ്രാളും പ്രകാശിതമായതെന്ന മുന്ന് പറയ്തതല്ലോ. പ്രമയക്കാരഗാനരമായ ആ കാവ്യം ബി. എ-ഡ്രാസിൽ പറിപ്പിക്കുത്തെന ഭാഗ്യവിശേഷം എന്നിക്കുണ്ടായി. അന്നമുതൽ തന്നൊവരെയും ചന്ദ്രപ്രഭന്ന അഭിവായിച്ച് അവയുടെ നിസ്തുലമായ രസപ്രകർഷത്തിൽ തോൻ ആനന്ദിക്കാണ്ട്. അതിനാൽ പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ചെന്തിയിൽ പണ്ഡിതവരേണ്ടുനായ ഗ്രന്ഥകത്താവിനോട് എനിക്കു തോന്നിയിട്ടുള്ളൂ. ആത്മാത്മമായ കൂതജ്ഞത്തെത്തുടി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു വിരമിക്കുന്നു.

പുതിയ പ്രസ്തകങ്ങൾ

	ക. നം.	സ.	ന.	
സാഹിത്യവിഹാരം—എം. പി. ട്രേഡിംഗ്	2	0	0	
തിരഞ്ഞെടുത്ത കവിതകൾ — മരീ റജൻ	1	0	0	
മൊരുക്കമകൾ — കൈന്തികര പദ്ധതിപ്പിള്ള	1	0	0	
എം. ആർ. ഫൂഡ് പ്രസ്ത്രീയക കൗതികരം റണ്ടാംഗണം	10	0	0	
കരയിക്കുന്ന ചിരി—കരാറുർ	1	4	0	
യവനിക—കൈന്തികര പദ്ധതിപ്പിള്ള	1	8	0	
കളിയും ചിരിയും—ഇടപ്പോരി	1	4	0	
1128ൽ ശ്രൂ—27—സി. ജെ. എന്നുസ്	1	8	0	
പദ്യോദ്ധനവനം കമ്പിയമ്പയും ദുന്നാഭാഗണം	3	12	0	
അലതല്ലുന പുഴ—റംഫീ	1	8	0	
ചാവായുടെ വിട്ട്—ഈ. എം. കെറന്റുർ	1	8	0	
ആരാന—വെട്ടൻ	1	0	0	
ശ്രാവൻ ഒരു പുതിയ ബോക്ക് കണ്ട്—എ. കെ. ജീ.	1	8	0	
കടലാസുമരു—ആനന്ദകൃഷ്ണൻ	1	4	0	
നീ മനശ്ശേരു കൊല്ലുതു——എം. ശ്രീവിജൻ	1	0	0	
കേളും വളരുന്ന—പാലാ നാരായണൻനായർ	1	0	0	
സാഹിത്യസൂധ—സാഹിത്യതിലകൻ സി. കെ. മററ	1	0	0	
സിംഹാസനവാത്തിൽനിന്നും അയിലിലേയ്ക്ക്—				
	കുപ്പവീടൻ	1	4	0
തുവി—കുർക്കോഡ് അനുനം	5	0	0	
ശ്രാവൻ കണ്ണ ചെച്ചൻ — അ. ടി.സ്	1	8	0	
ഹീറീവ്യൂക്രമാമാജരി	1	0	0	
സന്താനംഖ്യാതനം—വെറലൻ തോമസ്	1	8	0	
സിത്—ശ്രീവിജൻതമ്പി	2	0	0	
ആദ്യത്തെ കമ്പകൾ—ലളിത്രംബീക റാന്താശ്ശനം	1	8	0	
ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ—കൈന്തികര കമ്പാപ്പിള്ള	1	8	0	
മഹാബലിയികൾ—കെ. സുരേന്ദ്രൻ	1	4	0	
പേശൻകുട്ടി—സി. മാധവരാമൻ	1	0	0	
എവററ്റു് ആരോഹണം—വി. വി. മേനോൻ	1	1	0	
കേളുത്തിലെ ചേരിയംഗാലാഘവരം—				
	ഡാക്കു സി. ആർ. നാരായണൻ	0	8	0
മാരംഭവി—ഇസ്റ്റ്. എം. പാറക്ക്	2	0	0	